

KESKIVIikko 1. HUHTIKUUTA 2009

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 15.00.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (EN) Julistan torstaina 26. maaliskuuta 2009 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, surun ja tyrmistyksen vallassa ilmoitan teille uutisen, jonka mukaan viime viikonloppuna yli 300 ihmistä hukkui useiden pakoalaisveneiden upottua Välimerellä Libyan rannikon tuntumassa. Veneet kuljettivat ihmisiä Pohjois-Afrikasta ja Saharan etelänpuoleisesta Afrikasta. Egyptin ja Libyan viranomaiset pelastivat osan pakolaisista ja osa ruumiista löydettiin, mutta satoja on yhä kateissa. Haluan välittää Euroopan parlamentin puolesta syvän järkytyksemme ja surumme tämän onnettomuuden vuoksi.

Euroopan unionin alueelle suuntautuva maahanmuutto Välimereltä on lisääntynyt viime vuosina. Talouskriisin vuoksi voimme odottaa, että yhä suurempi määrä ihmisiä pakenee Afrikan köyhyyttä.

Lukuisat pakolaiset, jotka menehtyvät traagisesti Euroopan unionin jäsenvaltioihin pyrkessään, uhkaavat tehdä Välimerestä valtavan ulkoilmahautausmaan. Meidän tehtävämme on löytää keinot näiden tragedioiden pysäyttämiseksi.

Kehotan nyt viettämään minuutin hiljaisuuden uhrien muistoksi.

(Parlamentti nousi seisomaan ja vietti minuutin hiljaisuuden.)

Kiitoksia.

3. Tervetulotoivotukset

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, minulla on nyt kunnia toivottaa tervetulleeksi viralliselle lehterille saapunut vuoden 2008 Nobelin lääketieteen palkinnon saaja, professori Luc Montagnier. Toivotan hänet lämpimästi tervetulleeksi.

(Suosionosoituksia)

Minulla on lisäksi kunnia toivottaa tervetulleeksi parlamenttiin Länsi-Afrikan talousyhteisön valtuuskunta. Valtuuskunta muodostuu välittömiä vaaleja ja lisätoimivaltuuksia käsittelevän väliaikaisen valiokunnan 15 jäsenestä. He ovat opintomatalla oppiakseen Euroopan parlamentin kokemuksista tällä alalla. Toivon, että he viihtyvät täällä erinomaisesti ja että parlamenttimme voivat tulevaisuudessa työskennellä entistä tiiviimmin yhdessä. Toivotan heidät lämpimästi tervetulleiksi.

(Suosionosoituksia)

4. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja.

5. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja.

6. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja.

7. Oikaisut (työjärjestyksen 204 a artikla): ks. pöytäkirja.

8. Kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja.

9. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja.

10. Vuoden 2010 istuntokalenteri: ks. pöytäkirja.

11. Käsittelyjärjestys: ks. pöytäkirja.

12. Uusi EU:n ja Venäjän välinen sopimus (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Janusz Onyskiewiczin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0140/2009) EU:n ja Venäjän välisestä uudesta sopimuksesta (2008/2104(INI)).

Janusz Onyszkiewicz, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, mietinnössä Euroopan unionin ja Venäjän välisillä suhteilla todetaan olevan keskeinen merkitys unionin taloudellisille ja poliittisille eduille. Siinä painotetaan roolia, jonka Venäjän olisi otettava kansainvälisellä foorumilla ja etenkin lähinaapurustossamme, missä se voi edistää alueen taloudellista ja poliittista vakautta.

Mietinnössä mainitaan myös Venäjän suhteettoman voimakas reaktio Georgian aseelliseen hyökkäykseen Etelä-Ossetiassa sekä Venäjän joukkojen laaja-alaiset sotilastoimet Abhasiassa. Lisäksi mietinnössä korostetaan merkityksellisen turvallisuusvuoropuhelun tarvetta. Vuoropuhelun on perustuttava kansainvälisen oikeuden sekä valtioiden alueellisen koskemattomuuden kunnioitukseen. Mietinnössä todetaan niin ikään, että Kaukasuksen tapahtumat sekä molempien erillisalueiden eli Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisyyden tunnustaminen asettavat kyseenalaiseksi Venäjän valmiuden ja kyvyn luoda Eurooppaan yhteinen turvallisuusalue yhdessä Euroopan unionin kanssa.

Mietinnössä esitetään, että neuvottelut vaatimuksesta, että Venäjän on noudatettava täysin Georgian konfliktin päättymisen varmistaneita sitoumuksia ja sopimuksia, olisi saatava päätökseen ennen neuvottelusopimuksen hyväksymistä. Sopimukseen sisältyy myös päätös Abhasian ja Etelä-Ossetian asemasta. Mietinnössä myös vaaditaan Venäjältä tiukkaa lupausta luopua voimankäytöstä naapurimaitaan kohtaan.

Mietinnössä todetaan, että viimeaikaiset tapahtumat, kuten Venäjän syyllistyminen Georgian alueellisen koskemattomuuden loukkaamiseen sekä Venäjän osallisuus kaasukriisissä vaarantavat Euroopan unionin ja Venäjän väliset suhteet.

Mietinnössä suositellaan nykyisen sopimuksen korvaamista uudella ja entistä laaja-alaisemmalla sopimuksella. Sen olisi voitava kattaa kaikki yhteistyömme osa-alueet ja oltava oikeudellisesti sitova. Siihen olisi sisällytettävä myös selkeät riitojenratkaisumenettelyt.

Mietinnössä käsitellään myös energiavarmuutta. Energiaperuskirjan keskeisten määräysten sekä kauttakulkupöytäkirjan sisällyttäminen neuvottelusopimukseen ovat niin ikään mietinnön aiheita. Ne mainitaan siitakin huolimatta, että energiaperuskirja on jo oikeudellisesti sitova ja sitoo siis myös Venäjää, jolla on tosin oikeus vetäytyä pois siitä.

Mietinnössä mainitaan huomattava piilopotentiaali, jota unionin ja Venäjän väliset tasavertaiseen kumppanuuteen perustuvat vastavuoroiset taloudelliset järjestelyt voivat tuoda mukanaan. Ne voisivat muun muassa johtaa molempia osapuolia hyödyttävään keskinäiseen riippuvuussuhteeseen. Mietinnön mukaan on äärimmäisen tärkeää, että jäsenvaltiot ja koko Euroopan unioni voisivat puhua yhdellä äänellä erityisesti Venäjän-suhteissa. Jäsenvaltioiden olisi myös Euroopan unionin eri sopimusten velvoittamina kuultava toinen toisiaan hyvissä ajoin ennen kahdenvälisten aloitteiden tekemistä Venäjän kanssa. Tämä on erityisen tärkeää tilanteissa, joilla voi olla vaikutuksia muihin Euroopan unionin jäsenvaltioihin tai unioniin yleensä.

Mietinnössä pohditaan paljon myös Venäjän ihmisoikeustilannetta ja vapauksia. On sanomattakin selvää, että Euroopan neuvoston jäsenenä Venäjä on sitoutunut noudattamaan periaatteita, joille neuvoston toiminta perustuu. Näiden periaatteiden noudattaminen on ratkaisevan tärkeää EU:n ja Venäjän yhteistyöneuvottelujen onnistumisen kannalta. On valitettavaa, että Venäjä on haluton toteuttamaan tehokkaita toimia, joilla estetään niiden lukuisten tapausten toistuminen, joissa Venäjän viranomaiset ovat syyllistyneet Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomitsemiin ihmisoikeusrikkomuksiin.

On aiheellista mainita myös yksi mietinnön monista suosituksista, nimittäin suositus siitä, että unioni tukisi edelleen Venäjän pyrkimyksiä liittyä Maailman kauppajärjestöön. Hyvin tärkeää on myös se, että Venäjä täyttäisi jäsenyysehdot ennen virallisen jäsenyyden myöntämistä. Tämä edellyttää Venäjältä erityisesti sitä,

että se saattaa päätökseen prosessin, jossa se luopuu nykyisistä käytännöistään. Tältä osin on aiheellista muistuttaa, että mietinnössä korostetaan teollis- ja tekijänoikeuksien kaupan tehokkaan suojelun merkitystä.

Mietinnössä on lisäksi suosituksia, jotka koskevat ihmisoikeuksia, tiedotusvälineiden vapautta, oikeuslaitoksen riippumattomuutta sekä kansalaisjärjestöjen toimintamahdollisuuksien jatkuvaa kaventumista Venäjällä. Mietinnössä käsitellään myös taloudellisia kysymyksiä, kuten Itämeren ja Venäjän pohjoisrannikon meriliikennettä, Siperian lentoliikennettä sekä vastavuoroisia järjestelyjä rajoittamattomien investointien tekemiseksi.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamenttia mahdollisuudesta keskustella täällä täysistunnossa suhteistamme Venäjään. Kuten varmasti tiedätte, neuvostossa keskusteltiin seikkaperäisesti Venäjän-suhteista jokin aika sitten, kun loimme pohjaa uudelle ja järkevälle EU:n ja Venäjän väliselle sopimukselle. Mielestämme on siis tärkeää, että sopimusneuvottelut voitaisiin käynnistää uudelleen. Venäjähän on suurin naapurimme ja tärkeimpiä kumppaneitamme sekä välttämätön kansainvälinen toimija. Nyt, kun talouskriisi koettelee meitä molempia yhtä ankarasti, on selvää, ettei vastakkainasettelu vahvista meitä kumpaakaan.

Rakentava, rationaalinen ja molempia osapuolia hyödyttävä yhteistyö sekä Venäjän pyrkimykset kansainvälisten sitoumusten noudattamiseen sitä vastoin ovat vahvistavia tekijöitä.

Vuoropuhelu ja rakentava yhteistyö ovat tehokkaita tapoja puolustaa etujamme ja edistää arvojamme Venäjän suhteen.

Nämä syyt yhdessä antoivat eniten pontta päätöksellemme jatkaa EU:n ja Venäjän välistä uutta sopimusta koskevia neuvotteluja viime eloikuisista Georgian tapahtumista huolimatta. Kriisi ja sen vaikutukset tosin varjostavat edelleen suhteitamme. Neuvottelut eivät millään muodoin oikeuta Venäjän toimintaa Georgiassa, eri puolella Abhasiaa ja Etelä-Ossetiassa, ja EU:n linja on tältä osin hyvin tiukka. Yksi näistä linjoistamme on se, että tuemme Georgian alueellista koskemattomuutta.

Odotamme Venäjältä edelleen vastuullista toimintaa ja kaikkien sitoumusten täyttämistä. Tämä tarkoittaa, että kiinnitämme neuvotteluprosessissa erityistä huomiota Venäjän kanssa yhteisiin naapureihin. Georgian kriisi osoitti, että ratkaisemattomat konfliktit voivat olla räjähdysherkkiä vuosikausia ja ettei sotilaallinen toiminta ole oikea vastaus niihin.

Venäjää on hyvä muistuttaa siitä, että sillä on paljon voitettavaa, jos se toimii rakentavasti naapurimaidensa kanssa, mutta paljon menetettävää, jos se jatkaa vastakkainasettelun tiellä. Venäjä on itse asiassa jo todistanut tietävänsä, kuinka sen pitäisi toimia sekä EU:hun että Natoon kuuluvien Keski-Euroopan naapurimaiden kanssa.

Vaadimme edelleen Venäjää noudattamaan kansainvälisiä sitoumuksiaan sekä kunnioittamaan Georgian ja muiden, Venäjän ja EU:n naapuruuden piiriin kuuluvien Itä-Euroopan maiden alueellista koskemattomuutta ja suvereniteettia. Venäjältä ja Georgialta odotetaan täysipainoista yhteistyötä myös Geneven neuvotteluissa.

En aio nyt kuvailla yksityiskohtaisesti Venäjän kanssa uudesta sopimuksesta käynnissä olevien neuvottelujen tilaa. Komissiolla on toisena neuvotteluosapuolena varmasti paremmat valmiudet pitää teitä ajan tasalla neuvottelujen kulusta.

Huomauttaisin vielä, että neuvottelut ovat vasta alussa ja vievät aikaa. Meidän ei pidä lannistua, vaikka ne etenisivät alussa hitaasti. Olen kuitenkin varma siitä, että olemme puheenjohtajuuskautemme päättyessä paremmin perillä siitä, mitä asioita osapuolet haluavat ottaa mukaan uuteen sopimukseen.

Olemme hyvin kiitollisia esittelijä Janusz Onyszkiewiczille hänen mietinnöstään ja sen suosituksista. Olemme yleisesti ottaen samaa mieltä monista huolenaiheistanne ja tavoitteistanne.

Tekisin vielä muutaman huomion ulkoista turvallisuutta koskevasta sopimuksen osasta, jota koskevissa neuvotteluissa myös puheenjohtajavaltiolla on oma roolinsa. On äärimmäisen tärkeää, että uuteen sopimukseen tulisi määräys, jolla varmistetaan tehokas vuoropuhelu ja yhteistyö Venäjän kanssa ja joka perustuisi yhteisiin arvoihin, nykyisten kansainvälisten sitoumusten noudattamiseen, oikeusvaltion periaatteisiin sekä demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen. Tämä on erityisen tärkeää yhteisen naapuruuspolitiikkamme kannalta. Se on todellakin tärkeää, jos haluamme löytää ratkaisun pitkään kestäneisiin konflikteihin.

Konfliktien ennaltaehkäisy on niin ikään tärkeä tavoite. Siihen on pyrittävä poliittisen vuoropuhelun ja yhteisten aloitteiden avulla.

Venäjän kanssa on jo aloitettu tunnustelut poliittisen vuoropuhelun laajuudesta sekä ulkoista turvallisuutta koskevasta sopimuksen osasta. Mutta ongelmia saattaa tulla eteen. Neuvottelujen mielenkiintoisin ja haastavin osuus on nyt käsillä, kun ryhdymme keskustelemaan konkreettisista sopimusehdotuksista.

Neuvottelujen ollessa parhaillaan käynnissä ei ole tarkoituksenmukaista antaa yksityiskohtaisia tietoja. Voin kuitenkin vakuuttaa, että yritämme saada aikaan merkittäviä määräyksiä kansainvälisen vuoropuhelun parantamisesta, terrorismin vastaisesta taistelusta, aseiden valvonnasta, aseistariisunnasta, asensulkukysymyksestä, ihmisoikeuksista, demokratiasta ja oikeusvaltiosta sekä kriisinhallinnasta ja siviilien suojelusta.

EU:n ja Venäjän välisessä Hanty-Mansijskin huippukokouksessa sovittiin yhteisestä tavoitteestamme saada aikaan strateginen sopimus, joka tarjoaisi laaja-alaiset puitteet EU:n ja Venäjän suhteille lähitulevaisuudessa sekä auttaisi kehittämään yhteistyömme mahdollisuuksia. Tämä on edelleen tavoitteemme, jonka puolesta nykyinen puheenjohtajavaltio sekä tulevat puheenjohtajavaltiot ponnistelevat.

Olemme valmiit tiedottamaan parlamentille neuvottelujen etenemisestä ja olemme kiitollisia päätöslauselman muodossa antamastanne panoksesta.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aloittaa kiittämällä lämpimästi Janusz Onyszkiewiczia tarpeellisesta mietinnöstä.

Olemme jatkuvasti korostaneet, että arvostamme parlamentin näkemyksiä, joten kerron mielelläni lisää neuvottelujen kulusta.

Arvoisa puhemies, Venäjä on ja tulee olemaan tärkeä yhteistyökumppanimme. Yhteiset etumme ovat moninaiset ja päällekkäiset sekä liittyvät esimerkiksi taloudellisiin yhteyksiin sekä yhteistyöhömmme Lähi-idän rauhankvartetin jäsenenä tai, kuten näimme eilen, Afganistania ja Pakistania koskevassa kysymyksessä. Toki meillä on myös suuria mielipide-eroja esimerkiksi Georgian alueellista koskemattomuutta koskevassa asiassa, kuten kaikki tietävät. Jännitteitä on syntynyt tavan takaa pyrkiessämme vahvistamaan asemaamme Venäjän kanssa jakamassamme naapurustossa. Tältä osin kuulee usein virheellisiä väitteitä siitä, että olemme riippuvaisia isosta naapuristamme. Kaupankäynnissä ja energia-asioissa olemme pikemminkin molemmat riippuvaisia toisistamme eli toisin sanoen meistä on tullut välttämättömät kumppanit toinen toisillemme. Näinä aikoina suhteemme Venäjään ovat äärimmäisen tärkeitä, ja yhtenäinen ja näkemyksellinen EU:n strategia on elintärkeä.

Yhdysvaltain presidentti Barak Obama tapaa huomenna Venäjän presidentti Medvedevin ensimmäistä kertaa painaakseen niin sanoakseni ”uudelleenkäynnistys-nappulaa” Yhdysvaltain ja Venäjän välisissä suhteissa. Uusi lähestymistapa on varmasti tervetullut, mutta meidän ei pidä aloittaa alusta. Meidän ei tarvitse käynnistää suhteita kokonaan uudelleen, vaan niitä olisi jatkuvasti hiottava. Tämä on ensisijaisten tavoitteidemme kärkipäässä.

Kuten komissio on todennut 5. marraskuuta antamassaan tiedonannossa, suhteidemme monimutkaisuus ja laaja-alaisuus sekä niiden toiminta-alojen suuri määrä, joilla olemme riippuvaisia toinen toisistamme, merkitsevät, että meidän on toimittava johdonmukaisesti Venäjän kanssa. Lisäisin vielä, että meidän olisi oltava asiallisia ja keskittyttävä tuloksiin. Uutta sopimusta koskevat neuvottelut ovat epäilemättä paras tapa tuoda esille yhtenäistä ja etujemme mukaista EU:n kantaa, kun tavoitteena on päästä sopimukseen keskeisistä toiminta-aloista. Juuri tällä hetkellä Moskovassa on käynnissä neljäs neuvottelukierros.

Olemme nyt päässeet sopuun sopimuksen yleisrakenteesta, jonka on tarkoitus luoda oikeudellisesti sitova perusta suhteillemme lähitulevaisuudessa niin, että siinä otetaan huomioon suhteiden kaikki eri näkökohdat. Emme ole kuitenkaan asettaneet keinotekoisia aikarajoja neuvotteluille: Meidän olisi mielestäni käytettävä kaikki se aika, jota tarvitaan tyydyttävän tuloksen aikaan saamiseksi, sillä nykyinen sopimus on voimassa siihen asti, joten meillä ei ole tarvetta edetä kovalla kiireellä. Meidän ei siis tarvitse odottaa uuden sopimuksen syntymiseen asti, ennen kuin voimme ratkaista ajankohtaisia ongelmia. Toistaiseksi olemme käsitelleet poliittisia, oikeudellisia ja turvallisuutta koskevia kysymyksiä, joissa ymmärrämme nyt paremmin toistemme kantoja. Nyt olemme käynnistäneet keskustelut myös talouskysymyksistä.

Meille ei pitäisi olla mikään yllätys, että osapuolten näkemykset vaihtelevat suuresti muutamissa kysymyksissä. Venäjällä on kunnianhimoiset odotukset esimerkiksi ulko- ja turvallisuuspoliittisessa yhteistyössä mutta vähemmän kunnianhimoiset talouskysymyksissä. On luonnollisesti EU:n etujen mukaista, että kauppa- ja taloussuhteisiimme sisällytettäisiin oikeudellisesti sitovia ja pakollisia määräyksiä, joilla varmistetaan, että Venäjä hyväksyy selkeisiin sääntöihin perustuvan järjestelmän. Tämä pätee etenkin energiakysymyksiin,

joissa ponnistelemme saadaksemme läpi energiaperuskirjan periaatteet, joista tärkeimmät ovat avoimuus, vastavuoroisuus ja syrjimättömyys.

Alkuvuodesta alkanut kaasukriisi on heikentänyt energiasuhteidemme luotettavuutta, ja tähän on saatava muutos. Pyrimme siten neuvottelujen lomassa saamaan aikaan huomattavan parannuksen ennakkovaroitusjärjestelmään, jossa edellytetään seuranta- ja valvontaa kriisitilanteissa konfliktien välttämiseksi ja ratkaisujen helpottamiseksi.

Uuden sopimuksen olisi perustuttava luonnollisesti myös ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioitukseen, minkä olisi oltava mielestämme keskeinen osa sopimusta. Tältä osin Venäjä ja EU ovat, kuten Vondra totesi, tehneet samansuuntaisia sitoumuksia YK:ssa, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestössä Etyjissä sekä Euroopan neuvostossa. Uudessa sopimuksessa olisi syytä korostaa näiden yhteisten sitoumusten ja etujen huomioon ottamista. Sopimus ei tietenkään yksinään ratkaise kaikkia Euroopan konflikteja, mutta se voi tarjota puitteet niiden ratkaisulle.

Jatkamme neuvottelujen ohella työtämme muilla foorumeilla, kuten Georgiaa koskevissa Geneven-neuvotteluissa, Transnistriä koskevissa niin sanotuissa 5+2-neuvotteluissa sekä Vuoristo-Karabahia koskevan Minskin prosessin yhteydessä. Kuten totesin, oikeus- ja sisäasiat ovat tärkeitä molemmille neuvotteluosapuolille, ja näen niissä huomattavia mahdollisuuksia molempia osapuolia tyydyttävään yhteistyöhön etenkin taistelussa järjestäytyntä rikollisuutta vastaan sekä hyvässä uskossa toimineiden niin sanottujen bona fide -matkailijoiden aseman parantamisessa. Mahdollisuus Venäjän vaatimaan viisumivapautteen on realistinen vaihtoehto muiden alojen parannusten yhteydessä. Tehokasta yhteistyötämme helpottaisi yleisesti ottaen esimerkiksi se, että Venäjä soveltaisi nykyistä korkeampia tietosuojavaatimuksia. Myös tutkimus, koulutus ja kulttuuri tarjoavat monia kansalaistemme eduksi koituvia yhteistyön mahdollisuuksia, jotka olisi syytä ottaa huomioon uudessa sopimuksessa.

Käsiteltävänäme olevaan mietintöön sisältyy toki monia muitakin ehdotuksia, joiden kommentoimiseen minulla ei ole nyt aikaa mutta joihin palaamme vielä tässä keskustelussa. Haluan painottaa vielä kerran, että olen erityisen tyytyväinen Janusz Onyszkiewiczin omaksumaan linjaukseen mietinnössä ja päätöslauselmaesityksessä. Jos asiasta kaivataan tämän keskustelun jälkeen lisätietoja, olen toki valmis antamaan esimerkiksi ulkoasiainvaliokunnalle täydellisen raportin milloin vain viime vuoden tapaan.

Haluan lopuksi vielä todeta, että minulle olisi hyvin tärkeää, että neuvottelut, joille annan täyden tukeni, voisivat edetä onnistuneesti. Hyvä sopimus antaa toivoakseni EU:n ja Venäjän suhteille kestävän ja ennustettavissa olevan pohjan lähitulevaisuudessa ja edistää siten suuresti mantereemme vakautta ja turvallisuutta.

Cristina Gutiérrez-Cortines, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) Arvoisa puhemies, meille ja Euroopalle, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle sekä meille eurooppalaisille on selvää, että energiasta on tullut ulkopoliittisen muutoksen väline, joka voi synnyttää kiistoja tai yhdistää meitä, ja juuri tätä aihetta me käsittelemme tänään.

Euroopan ja Venäjän perinteet ovat sidoksissa toisiinsa. Historiamme osoittaa lännen selkeän vaikutuksen Valko-Venäjän kehityksessä sekä sen, että Venäjän uskonnollinen perinne, koulutusjärjestelmä ja suurin osa arvoperinteestä perustuvat Venäjää rikastuttaneeseen eurooppalaiseen ajattelutapaan. Meidän kulttuuriamme ovat puolestaan rikastuttaneet venäläinen tiedeperinne, Kazanista ja muualta tulevat suuret matemaatikot sekä venäläinen kirjallisuus.

Neuvostososialismin aikakauden jännitteitä voidaan pitää väliaikaisena ilmiönä, joka on hyvä muistaa mutta joka ei ollut pysyvä. Vakiosuhteitamme Venäjään leimaa ykseys, joten energia-alalla, jolla Eurooppa kärsii vajeesta, meidän on mielestäni tehtävä Venäjälle tiettäväksi, että haluamme jatkaa ystävyyttämme mutta selkein ja nyt myös kirjoitetuin säännöin, kuten herrasmiesmäiseen käytökseen kuuluu ja on aina kuulunut.

Emme voi elää jatkuvassa epätietoisuudessa ja pelätä energiansaannin äkillistä loppumista. Venäjän on myös tunnustettava, ettei se voi käyttää energiaa aseenaan kieltäytyäkseen tunnustamasta naapurimaidsensa suvereniteettia. Naapurimaiden kansat ovat saavuttaneet itsenäisyyden ja he harjoittavat demokratiaa täysimittaisesti, ja meidän on pidettävä silmällä tätä ja myös Venäjän velvollisuutena on pitää silmällä tätä samalla tavoin kuin sen velvollisuutena on asettaa selkeät säännöt energianvaihtoa ja energia-alan yhtenäisyyttä varten.

Josef Zieleniec, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijä Janusz Onyszkiewiczä tästä tärkeästä, hyvin laaditusta ja tasapainoisesta mietinnöstä. PPE-DE-ryhmän

varjoesittelijänä olen iloinen huomattessani, että mietinnössä on otettu huomioon Venäjää koskevat ensisijaiset tavoitteemme, kuten EU:n sosiaalisiin perusarvoihin kuuluva terveeseen markkinaympäristöön perustuva käytännön yhteistyö, ihmisoikeuksien painottaminen sekä toimiva oikeusvaltio ja demokratia, sekä kaikkien naapurimaiden suvereniteetin ja EU:n yhtenäisyyden kunnioittaminen.

Neuvoteltavana olevaan uuteen sopimukseen on sisällytettävä yhteistyön kaikki näkökohdat, sen on oltava oikeudellisesti sitova ja sen on oltava Venäjän-suhteidemme laadun tasolla. Jos kuitenkin haluamme, että keskustelumme heijastavat kantojamme ja arvojamme, emme saa unohtaa Venäjän roolia Georgian viimevuotisessa sodassa tai tammikuun kaasukriisissä. Meidän on vältettävä luomasta uusia vaikutuspiiriä Eurooppaan. Emme voi hyväksyä myöskään nykyistä tilannetta tai pikemminkin Kaukasuksella jo tapahtuneita tosiasioita. Siksi Venäjän on annettava selkeät takeet siitä, ettei se turvaudu enää voimakeinoin naapurimaitaan vastaan vaan ratkaisee kiistat EU:n kanssa jakamansa naapuruuspolitiikan puitteissa. Mielestämme on täysin luonnollista kehottaa Venäjää ottamaan ensimmäinen selkeä askel kohti luottamuksen rakentamista.

Monet kollegani ovat peräänkuuluttaneet tänään täysin perustellusti EU:n yhtenäisyyttä Venäjän-kysymyksessä. Aito yhtenäisyys on kuitenkin saavutettavissa vain asteittain, minkä vuoksi olen ehdottanut kuulemismekanismiin käyttöönottoa neuvostossa, jotta jäsenvaltiot voisivat kuulla toinen toisiaan hyvissä ajoin etukäteen kaikissa kahdenvälisissä Venäjää koskevista asioissa, jotka vaikuttavat toisiin jäsenvaltioihin tai EU:hun yleensä. Vain täten löydämme aidon yhteisen kannan Venäjää koskevista asioista ja vain tällä tavoin voimme hyödyntää täysimittaisesti etumme Venäjän suhteen, ja juuri yhtenäisyytemme on tuo etu.

Csaba Tabajdi, *PSE-ryhmän puolesta.* – (HU) Euroopan parlamentin sosialistiryhmän mielestä Venäjä on keskeinen strateginen yhteistyökumppani. Euroopan unioni ja Venäjä ovat toisistaan riippuvaisia, kuten myös komission jäsen Ferrero-Waldner totesi.

Haluaisin todeta, että kaasutoimituksissa olemme riippuvaisia toinen toisistamme, koska Venäjä ei voisi myydä kaasuaan kellekään muulle. Tämä on sanottava selkeästi. On hyvin tärkeää, että uusi kumppanuus- ja yhteistyösopimus saadaan aikaiseksi. Tämä mietintö olisi voinut ajaa tätä tarkoitusta, mutta se ei tee niin.

Ulkoasiainvaliokunnassa hyväksytyn Onyszkiewiczin mietinnön paikoitellen erittäin tyly sävy saattaa aiheuttaa vakavaa vahinkoa EU:n ja Venäjän väliselle yhteistyöverkostolle. Sosialistiryhmän mielestä parlamentti voi antaa oikeutettua kritiikkiä Venäjälle. Ryhmä tuomitsee voimakkaasti ihmisoikeusrikkomukset. Vaadimme demokraattisten oikeuksien ja perusarvojen kunnioittamista.

Vaadimme Venäjää kunnioittamaan painetun ja sähköisen median riippumattomuuden periaatetta. Vaadimme Venäjän hallitusta tekemään kaikkensa toimittajiin kohdistuvien väkivallanteiden ja toimittajamurhien tutkimiseksi. Kansalaisjärjestöjä koskeva Venäjän lainsäädäntö vaarantaa näiden järjestöjen riippumattoman toiminnan.

Sosialistiryhmä on huolissaan tavasta, jolla edelliset Venäjän parlamenttivaalit ja presidentinvaalit oli järjestetty. Kritisoimme Venäjän toimintaa sen ja Ukrainan välisessä kaasukiistassa sekä näiden maiden välisessä konfliktissa. Olemme kuitenkin vakuuttuneita siitä, että Euroopan parlamentin suosituksilla on voitava parantaa EU:n ja Venäjän välisiä suhteita sekä rakentaa uutta strategista kumppanuutta. Mietintö ei palvele tätä tarkoitusta. Sen vuoksi äänestimme sitä vastaan ulkoasiainvaliokunnassa. .

PPE-DE-ryhmä ja ALDE-ryhmä vastustavat komission edustamaa ajattelua. Ne törmäävät Yhdysvaltain uuteen politiikkaan, jos ne luulevat, että Obaman hallinto ja etenkin varapresidentti Joe Bidenin lausunnot edustaisivat muutosta, jolloin Euroopan unioni jää jälkeen tästä uudesta politiikasta, vaikka se ei olisi etujemme mukaista. Emme siis ole huolissamme kritiikistä vaan tavasta esittää sitä.

Emme tarvitse sanelupolitiikkaa vaan perusteltua kritiikkiä. Ei ole Euroopan unionin tehtävä mestaroida ja läksyttää Venäjää. Siten sosialistiryhmä voi hyväksyä mietinnön vain, jos parlamentti hyväksyy kaikki kuusi ehdotettua ja käsiteltäväksi jätettyä tarkistusta. Muutoin mietintö on tehoton eikä edistä EU:n ja Venäjän välistä strategista kumppanuutta. Venäjän ja EU:n välisen onnistuneen yhteistyön kehittäminen on kuitenkin Euroopan unionin etujen mukaista.

Graham Watson, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, ulkopolitiikka edellyttää diplomatiaa ja periaatteita, ja tämä EU:n ja Venäjän välistä uutta sopimusta käsittelevä mietintö tarjoaa molempia. Ryhmäni kannattaa sen sisältöä ja onnittelee esittelijä Janusz Onyszkiewiczä hänen työstään.

Historia on opettanut, että Venäjä ärtyy eniten juuri siitä, että käänämme sille selkämme, joten on sekä Venäjän että Euroopan unionin etujen mukaista kommunikoida, harjoittaa yhteistyötä ja käydä kauppaa

luottamusta rakentavalla tavalla. Samoin olisi myös epärehellistä väittää, että Venäjän toiminta olisi moitteetonta. Maa käyttää energiaa aseenaan, sen ylimielinen toiminta Kaukasuksella ja Baltiassa kiristää naapurimaiden hermot äärimmilleen, maan oikeusvaltioperiaatteita taivutellaan Kremlin mielen mukaisesti ja kiristetään erimielisten kohdalla, kuten Mihail Hodorkovskyn tänään alkava uusi oikeudenkäynti osoittaa.

Vaalit eivät tee poikkeusta, kuten tiedämme. Fyysistä väkivaltaa, ihmisoikeustaistelijoiden pelottelua, riippumattomien toimittajien murhia, hyvä Tabajdi, tämä on Venäjän nykytodellisuutta.

(Suosionosoituksia)

Olemme harmissamme siitä, että jotkin jäsenet ovat ottaneet tehtäväkseen viedä pohjaa Venäjän ihmisoikeustilanteen arvostelulta. Olen hämmästynyt siitä itsepintaisuudesta, jolla osa jäsenistä puolustaa uutta sopimusta strategisena välineenä, ja tämä vain, koska Moskova niin haluaa. On totta, että meidän on rakennettava siltoja, mutta emme voi ummistaa silmiämme kamalilta vääryyksiltä.

On kolme syytä siihen, miksi jotkut jäsenet ovat taipuvaisia Putinin liehittelyyn. Ensimmäinen on se, että osa sympatisoi aiemmin neuvostoliittolaisia, ja nyt heidän sympatiansa kohdistuu Kremliin. Toiseksi on niitä, joiden mielestä Venäjä eroaa jollakin tavoin muista maista, jolloin Venäjään ei päde samat säännöt. Kolmanneksi on niitä, joiden mielestä Venäjä on yksinkertaisesti liian pelottava kritisoitavaksi. Yksikään perustelu ei ole pitävä. Euroopan äärivasemmisto on koko Neuvostoliiton aikakauden ajan sivuuttanut tarkoituksellisesti ihmisoikeuskysymykset. On moraalisesti väärin ja poliittisesti mieletöntä puolustella Venäjää nyt, kun se on siirtymässä kohti autoritaarista oikeistoa. Ihmisoikeudet ovat sitä paitsi maailmanlaajuisia ja jakamattomia oikeuksia, sillä muutoin ne eivät merkitse mitään. Unionin olisikin uskallettava puolustaa arvojamme rajojemme sisä- ja ulkopuolella.

Euroopan väkiluku on nykyään kolme ja puoli kertaa suurempi kuin Venäjän. Sotilasmenomme ovat kymmenkertaista ja taloutemme volyymi viisitoistakertainen Venäjään verrattuna. Meillä ei siis ole mitään syytä piiloutua Kremliltä mutta meillä on täysi syy puolustaa arvojamme. Sen vuoksi kannatamme uutta sopimusta, mutta antakaamme Euroopan aloittaa kumppanuus yhtenäisenä, vahvana ja avoimin silmin.

Adam Bielan, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Kreml käyttää energiavaroja poliittisena aseena "hajota ja hallitse" -periaatteella lahjoakseen Eurooppaa maa maalta, Kyproksesta Alankomaihin. Menetelmä on osoittautumassa äärimmäisen menestykselliseksi. Sitä vastoin Euroopan unioni on ollut hämmästyttävän passiivinen Venäjän hyökättyä suvereeniin Gerogiaan. EU:n johtajat loistivat poissaolollaan. Solanaa tai komission jäsen Ferreo-Waldneria ei näkynyt mailla halmeilla. Ranskan presidentti Sarkozy puolestaan nolattiin täysin, kun Venäjä vähät välitti hänen neuvottelemastaan rauhansopimuksesta. Euroopan heikkous Venäjän-suhteissa johtuu sen omasta naiiviudesta ja lyhytnäköisyydestä.

Itävallan, Saksan ja Italian energiayhtiöt harjoittavat Kremlin kanssa kahdenvälistä liiketoimintaa. Tämä johtaa suoraan siihen, että Moskova harjoittaa poliittista painostusta yksittäisiä jäsenvaltioita kohtaan. Saksa rakentaa kaasuputkea Itämeren pohjaan karttaakseen Puolaa, mutta Venäjä on silti katkaissut Liettuan, Tšekin tasavallan ja muiden EU:n jäsenvaltioiden energiatoimitukset useammin kuin kerran. Jos Nord Streamin kaasuputki toteutuu, sama saattaa tapahtua kotimaassani Puolassa. EU:n Venäjän-politiikan on perustuttava yhtenäisyyden ja solidaarisuuden periaatteille. Jos haluamme, että suhteemme Venäjän kanssa toimivat, meidän on ehdottomasti kuultava samassa asemassa mahdollisesti olevia muita jäsenvaltioita ennen kahdenvälisten sopimusten tekemistä Kremlin kanssa.

Marie Anne Isler Béguin, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää esittelijää tarkistuksemme hyväksymisestä ja ihmisoikeuskysymysten nostamisesta keskeiseksi aiheeksi neuvotteluissa Venäjän kanssa. Toivoisin, että neuvosto ja komissio eivät antaisi periksi tässä asiassa, ja kehottaisin esittelijää tukemaan muita tarkistuksiamme, jotka koskevat Venäjän vähemmistöjen ja Tšetšenian ihmisoikeuksien kunnioitusta, sillä tätä aihetta ei ole juurikaan käsitelty mietinnössä.

Myös me kannatamme kriittistä suhtautumista Venäjään, sillä vaikka Venäjä on antanut myönteisiä signaaleja erityisesti ollessaan valmis tekemään kansainvälisen sopimuksen näin kriisin aikaan epäilemättä liian kalliiden ydinasevarastojen vähentämisestä, se on edelleen hyvin taipumaton muissa, etenkin sen naapurustoa koskevissa kysymyksissä ja syyttää unionia vaikutuspiiriinsä kuuluviiin asioihin sekaantumisesta. Muistuttaisin teitä siitä, että Lavrov kritisoi hiljattain Brysselissä sitä, että otimme kevään huippukokouksessa käyttöön itäisen kumppanuusvälineen, ja että Putin suhtautui kielteisesti Euroopan unionin ja Ukrainan väliseen kaasusopimukseen.

Kuten tiedätte ja kuten kaikki ovat täällä todenneet, Georgian kysymys on ajankohtaisempi nyt kuin koskaan ennen ja on edelleen kiistakysymys meidän ja Venäjän välillä, sillä Venäjä turvautuu jatkuvasti veto-oikeuteensa, jolla se yrittää estää kansainvälisten rauhanturvajoukkojen lähettämisen ja jopa siviilitarkkailijoidemme pääsyn miehittämilleen ja valvomilleen alueille. Siten Venäjä rikkoo kuutta kohtaa sopimuksessa, jonka EU teki Venäjän kanssa 12. elokuuta, eikä se pyri estämään jokapäiväisiä väkivaltaisuuksia Abhasian ja Ossetian hallintoraja-alueella.

Kukaan ei sitä paitsi mene lankaan jäsenvaltioiden energiariippuvuuskysymyksessä, kuten täällä on todettu, tai poliittisessa hinnassa, joka meidän on maksettava.

Arvoisa puhemies, tässä globaalissa kriisissä, jolta ei säästy kukaan, ei myöskään Venäjä, toivon, että odottamattomat tekijät saavat Venäjän suostumaan rakentavaan kumppanuuteen ja EU:n ottamaan enemmän vastuuta tasavertaisena kumppanina.

Vladimír Remek, GUE/NGL-ryhmä. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelemme tänään suosituksista, joita olemme antaneet neuvostolle uuden sopimuksen tekemiseksi Venäjän kanssa. Mietintö ei kuitenkaan mielestäni tarjoa suosituksia diplomaattisia neuvotteluita varten. Mietinnössä lähinnä painotetaan selkeästi tarvetta vaatia, korostaa, haastaa ja niin edelleen. Tämä on sanelupolitiikkaa, ja onneksi minä en ole se henkilö, jonka oletetaan neuvottelevan näiden suositusten pohjalta. Samalla me kuitenkin myönnämme, että EU saa neljänneksen öljy- ja maakaasutoimituksista Venäjältä. Saatamme toisinaan vaatia varmoja ja kestäviä, elintärkeitä raaka-ainetoimituksia peistä taittaessamme. Mitä me EU:ssa tuomme neuvottelupöytään? Missä viipty meidän kantamme esimerkiksi EU:n jäsenvaltioissa asuvien venäjänkielisten vähemmistöjen ihmisoikeuksiin? Missä viiptyvät mielipiteemme SS-yksiköiden entisten jäsenten kokoontumisista ja toimista EU:n jäsenvaltioissa? Vai onko niin, että emme vastusta niitä vaan pikemminkin tuemme niitä, mikä on ristiriidassa esimerkiksi YK:n havaintojen kanssa? Miten on mahdollista, että teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta (ITRE) voi pitää molempia maita, sekä Ukrainaa että Venäjää vastuullisina EU:n maakaasutoimituksissa ilmenneistä ongelmista, mutta suosituksissamme mainitaan vain Venäjä? Se olisi sama kuin jos yrittäisi pelata jalkapalloa vain yhdellä maalilla. Se ei olisi oikeata peliä, kuten kaikki varmasti myöntäisivät. Tuloksilta ei siten pidä odottaa ihmeitä.

Näin ollen minun on vaikea kannattaa mietintöä nykymuodossaan. Jopa ulkoasiainvaliokunnan jäsenistä kolmannes oli tyytymätön luonnostekstiin. Kansainvälisen kaupan valiokunta puolestaan on ottanut paljon realistisemman kannan Venäjän-suhteisiin ottamalla huomioon Euroopan todelliset tarpeet.

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Venäjällä on epäilemättä osuutensa maailmanlaajuisessa talouskriisissä. Kuulin juuri tänä aamuna radiosta syvällisen raportin Venäjästä, missä lääkkeet ovat liian kalliita, jotta tavallisilla venäläisillä olisi niihin varaa. Maailmanpankin tuoreissa arvioissa Venäjän taloudelle ennustetaan vielä nykyistäkin myrskyisämpiä aikoja. Mitä meidän sitten olisi tehtävä sille synkälle ennusteelle, jonka mukaan tämän vuoden loppuun mennessä yli 20 miljoonaa venäläistä saattaa pudota alle toimeentulorajan, joka on 4 600 ruplaa (noin 185 dollaria)?

Euroopan ja Venäjän on molempien toteutettava kiireellisiä ja määrätietoisia toimia talouskriisin ratkaisemiseksi. Siten etusijalle olisi asetettava yhteiset toimet globaalin taloudellisen ilmapiirin kohentamiseksi. Tämä edellyttää kuitenkin molemminpuolista luottamusta, jota haluan korostaa, sillä valitettavasti Kremlin harjoittama ulkopolitiikka seisoo tukevasti tämän tiellä. Yhtenä esimerkkinä mainittakoon Moldovan kriisi, joka jatkuu yhä ja on muuttumassa yhä monimutkaisemmaksi, eikä Igor Smirnov mitenkään helpota tilannetta. Toisena esimerkkinä mainittakoon Ukrainan sekavan tilanteen toisinto viime viikolla. Toisin sanoen molemminpuolisen luottamuksen puute on yhteisten ponnistelujen tiellä.

Parlamentti lähettää mietintönsä välityksellä rehellisen ja selkeän viestin neuvostolle ja komissiolle Moskovon-neuvotteluita varten, ja toivon vilpittömästi, että se kohtaa Venäjän pystyssä päin.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, tässä suositusluonnoksessa, jonka parlamentti on antanut neuvostolle EU:n ja Venäjän välisestä uudesta sopimuksesta, josta keskustelemme tänään, on kenties vain kaksi asiaa, joista voin olla yhtä mieltä. Ensimmäinen on se, että Venäjän merkitys Euroopan ja koko maailman vakaudelle ja vauraudelle on merkittävä, ja toinen on se, että meidän on saatava aikaan demokraattisiin arvoihin perustuva strateginen kumppanuus Venäjän kanssa. Muutoin minun on sanottava, että suositus on kirjoitettu kylmän sodan ajan voittajavaltion kielellä, joka on vastoin kaikkia diplomatian ja kansainvälisten suhteiden perussääntöjä. Säännöt liittyvät pikemminkin kompromisseihin, kohteliaisuuteen, tasapainoon sekä neuvottelukumppanin kunnioittamiseen. Kyse ei ole sanelusta ja vaatimuksista tai karkeasta tuomitsemisesta. Mietinnön sanavalinnat ja muotoilut tuovat mieleeni erään kopean sulttaanin kirjoittaman

kirjeen Zaporozhskyn kasakoille, jotka vastasivat sulttaanille asianmukaisesti. Mietinnön asiatonta Venäjän pelkoa hyvittää hieman teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan objektiivinen lausunto, joka olisi otettava pohjaksi uuden asiakirjan laatimiselle. Nykymuodossaan mietintö on mielestäni vahingollinen sekä EU:lle että Venäjän federaatiolle ja siten Euroopan ja Aasian alueen kansalaisten eduille.

Hyvät jäsenet, toivon, että Tšekin puheenjohtajuuskaudella järjestettävässä EU:n ja Venäjän välisessä huippukokouksessa, jota johtaa Tšekin presidentti Václav Klaus, ei todellakaan käytettäisi tällaista Venäjän vastaista retoriikkaa. Toivon tätä etenkin siksi, että Tšekin presidentti ei jaa EU:n valtavirran näkemyksiä Venäjän ja Georgian välisestä konfliktista. Toivon todellakin kansalaistemme etujen nimissä, että neuvosto muistaisi, että Venäjä on ja tulee olemaan välttämätön, tarpeellinen ja tasavertainen kumppanimme geopolitiikassa. Kuten täällä on jo todettu, neljännes EU:n öljy- ja maakaasutoimituksista on peräisin Venäjältä, ja puolet Venäjän öljystä ja kaasusta toimitetaan EU:n alueelle. Jo yksistään tämä tosiasia on riittävä peruste sille, että EU pyrkii säilyttämään hyvät naapuruussuhteet Venäjän federaatioon.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, olen työskennellyt viimeiset kaksi ja puoli vuotta tiiviisti Venäjään ja Eurooppaan liittyvien asioiden parissa Venäjän-suhteiden valtuuskunnan puheenjohtajan ominaisuudessa. Minua ovat työllistäneet erinäiset tapahtumat, mutta olen myös suhtautunut avoimin mielin pitkäkestoiseen Venäjän-strategiaan. Sen vuoksi olen hieman ymmälläni ALDE-ryhmän puheenjohtajan Watsonin äskeisestä puheenvuorosta. En ole ollut puolueellinen yhdessäkään näistä keskusteluista, eivätkä sitä ole olleet myöskään kollegani. Olemme keskustelleet monista Venäjää koskevista ongelmista.

Meidän ei pidä kuitenkaan unohtaa, että kumppanuussopimuksen tekeminen tarkoittaa myös sitä, että olemme itse kumppaneita. Tämä edellyttää, että molemmat osapuolet sitoutuvat kuulemaan toisiaan vaikeissa kysymyksissä. Kumppanuussopimus voidaan saada aikaan vain molemminpuolisessa luottamuksen hengessä eikä niin, että toinen osapuoli näkee vain ongelmat. Yhdysvallat on nyt muuttanut strategiaansa. Onko meidän todellakin palattava kalseaan ilmapiiiriin, toisin kuin Yhdysvallat, joka tarjoaa mahdollisuutta uusille avauksille? Tämä ei ole järkevä suunta.

Tarvitsemme kumppanuussopimusta, tarvitsemme strategista kumppanuutta, sillä meillä on vain yksi iso naapuri. Olemme riippuvaisia tämän naapurin energiasta, ja se on riippuvainen varoistamme. Meillä eurooppalaisilla on arvomme, joita meidän on puolustettava, mutta keskustelemme myös yhteisistä arvoista ja ihmisoikeuksista tämän naapurimme kanssa. Puhuminen vain kielteisistä asioista ei ole hyvä tapa panna alulle uutta naapuruusstrategiaa, joka on todella tarpeen. Haluankin kiittää komission jäsentä hänen vastauksestaan, jonka myönteisyys auttaa meitä saavuttamaan jotakin, josta kaikki 500 miljoonaa Euroopan kansalaista voivat todella hyötyä.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä Oomen-Ruijtenia hänen äskeisistä sanoistaan. Olen täysin samaa mieltä hänen argumenteistaan ja toivon hänen laillaan, että ne vaikuttavat huomenna hänen ryhmänsä mielipiteisiin, kun se äänestää mietintöön tekemistämme tarkistuksista. Toivotan hänelle onnea tässä.

Ryhmällämme oli suuria vaikeuksia Onyszkiewiczin mietinnön kanssa, minkä vuoksi äänestimme sitä vastaan ulkoasiainvaliokunnassa. Mietintö on monipuolinen, ja aivan oikeutetusti, sillä EU:n ja Venäjän välisten suhteiden asialista on pitkä. On totta, että esittelijä on pyrkinyt käsittelemään kaikkia näitä aiheita mietinnössään, mistä kiitän häntä. Mietinnön äänensävy on silti väärä. Ei voida sanoa, että suhteet Venäjään ovat elintärkeät, kuten esittelijä toteaa, ja sisällyttää mietintöön esimerkkejä vain siitä, mikä on mennyt pieleen tai on pielessä Venäjällä ilman mainintaa siitä, mitä me olemme tehneet 20 vuoden kuluessa väärin suhteissamme Venäjän federaatioon.

Venäjä ei ole ehdokasvaltio vaan pikemminkin strateginen kumppani, joka haluaisi harjoittaa yhteistyötä yhteistä etua edustavilla aloilla. Tämä edellyttää rakentavaa ja järkevää toimintaa, ja olenkin täysin samaa mieltä jäsen Vondran kanssa siitä, että tämän pitää olla lähtökohtana suhtautumisessamme Venäjään. Vastoin yleistä mielikuvaa Kööpenhaminan kriteerit eivät päde tähän. Itse kannatan molemminpuoliseen riippuvuussuhteeseen perustuvaa käytännön lähestymistapaa. Venäjä tarvitsee meitä ja me Venäjää. Yhteistyössä löydämme kyllä ratkaisuja, olipa kyse sitten kaupasta, energia-alan yhteistyöstä, ilmastosta tai ydinasesulkukysymyksestä. Tämä on uutta sopimusta koskevien neuvottelujen taustalla oleva strateginen intressi (korostamme sanaa ”strateginen” tässä keskustelussa). Neuvottelut on käytävä vilpittömässä mielessä ja myös Venäjän intressit huomioon ottaen.

Esittelijä kiinnittää aivan oikein paljon huomiota Euroopan unionin ja Venäjän yhteisiin naapureihin. Myös tässä pätee sääntö, jonka mukaan yhteistyöllä saadaan enemmän aikaan tuloksia kuin vastakkainasettelulla. Haluamme kaikin tavoin välttää vaikutusvaltakiistoja. Sitä vastoin Euroopan unionin olisi keskityttävä

elvyttämään heikentynyttä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestöä. Näissä puitteissa voimme tarkastella tapoja parantaa suhtautumistamme ratkaisemattomiin eurooppalaisiin konflikteihin Georgiassa, Azerbaidzanissa tai Moldovassa.

Kaikki ei tietenkään ole kunnossa EU:n ja Venäjän välisissä suhteissa. Epäkohtia käsitellään mietinnössä aivan perustellusti. Olemme tuominneet ja tuomitsemme vastakin Venäjän hyökkäyksen Georgiaan. Olemme huolissamme Venäjän autoritaarisista suuntauksista. Vuoropuhelua ei siten voida käydä pelkästään myönteisistä asioista, ja Euroopan neuvoston jäsenenä Venäjä pystyy parempaan. Kaikella kunnioituksella esittelijää kohtaan on kuitenkin sanottava, että hänen kannattaisi nyt painaa reset-nappulaa. Vastakkaisen asenteen vaatiminen nyt, kun Yhdysvaltain hallitus on omaksunut toisenlaisen suhtautumistavan, kääntyisi itseään vastaan. Ongelmamme ovat globaaleja, ja kaikkien panosta tarvitaan niiden ratkaisemiseksi.

István Szent-Iványi (ALDE). - (HU) Venäjän presidentti Medvedev totesi virkaanastujaispuheessaan, että hänen tärkein tehtävänsä on vapauksien turvaaminen ja oikeusvaltion palauttaminen. Valitettavasti tuo lupaus on vielä lunastamatta. Velvollisuutemme on muistuttaa häntä tästä lupauksesta ja tukea nykyistä enemmän Venäjän riippumattomia tiedotusvälineitä, kansalaisyhteiskuntaa sekä ihmisoikeusloukkausten kohteiksi joutuneita ihmisiä.

Ponnistelemme luodaksemme käytännönläheistä kumppanuutta Venäjän kanssa, joten kumppanuussopimuksen tekeminen on etujemme mukaista. Tämä voi toteutua kuitenkin vain, jos Venäjä osoittaa omasta puolestaan voivansa toimia rakentavasti, vastuullisesti ja yhteistyöhaluisesti.

Luottamus Venäjään energiatoimittajana heikkeni tammikuussa. Siksi energia-alan kumppanuuden on oltava keskeinen osa uutta sopimusta. Luottamuksen rakentamista auttaisi, jos Venäjä ratifioisi vihdoin Euroopan energiaperuskirjan ja kauttakulkupöytäkirjan. Odotamme, että Euroopan unioni ryhtyy yhtenäisiin ja päättäväisiin toimiin Venäjän energiatoimituksista suuressa määrin riippuvaisten jäsenvaltioiden hyväksi.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Esittelijä Janusz Onyskiewicz, kiitoksia hyvin tasapainoisesta mietinnöstänne. Venäjä on hyvin tärkeä kumppani Euroopan unionille. Yhteisillä toimilla voidaan edesauttaa talous- ja rahoituskriisin ratkaisemista. Emme saa kuitenkaan poiketa periaatteistamme ja arvoistamme. Meidän on vaadittava Venäjää palauttamaan ihmisarvot Venäjällä, ja meidän on vaadittava sitä palauttamaan lehdistönvapauden, sananvapauden ja yhdistymisvapauden. Meidän on pidettävä huoli siitä, ettei Venäjän kansalaisten tukiohjelmaa käytetä väärin niin, että sillä pyritään vahvistamaan Venäjän poliittista vaikutusvaltaa tietyissä EU:n jäsenvaltioissa. Uuden sopimuksen allekirjoittaminen edellyttää, että Venäjä täyttää Georgian alueellista koskemattomuutta koskevat sitoumuksensa. Laaja yksimielisyys olisi saatava aikaan energian toimitusvarmuutta koskevasta strategiasta, joka puolestaan perustuu energiaperuskirjan ratifiointiin. Meidän on vaadittava niin ikään, että pohjoisen kaasuputken ympäristövaikutukset arvioidaan asianmukaisella tavalla. Kiitoksia.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Janusz Onyskiewicz puhui hyvin selkeästi ihmisoikeuksien merkityksestä Venäjän kanssa harjoitettavassa yhteistyössä, mistä kiitän häntä. Minusta on erityisen tärkeää tehdä täysin selväksi, ettei Eurooppa aseta taloudellisia suhteita, toisin sanoen kaasuputkea, ihmisoikeuskysymyksen edelle. Tavanomainen kumppanuus perustuu kahteen luotettavaan ja toisiaan luottavaan kumppaniin. Strategisen kumppanuuden vaarana on rajoittunut luotettavuus, minkä vuoksi EU:n on varjeltava itseään epäluotettavuudelta. Niin kauan kuin Venäjä jatkaa vakavia ihmisoikeusrikkomuksia eikä varmista vähimmäisvaatimuksia täyttävän demokratian ja oikeusvaltion toteutumista, kuten Anna Politkovskajan tai Hodorkovskin ja Lebedevin tapaukset osoittavat, emme saa solmittua hyvää ja tavanomaista kumppanuutta.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARPOULOU**

Jiří Maštálka (GUE/NGL). - (CS) Janusz Onyskiewiczin mietintö on epäilemättä yksi tärkeimmistä vaalikautemme lopulla laadituista asiakirjoista. Minun on kuitenkin sanottava, että olen erittäin pettynyt sen sisältöön. Siinä on vain yksi pieni kohta, josta voin olla samaa mieltä, ja se on se, että me kaikki pidämme hyviä Venäjän-suhteita avainkysymyksenä. Mietintö on mielestäni epäjohdonmukainen, ja olen vakaasti sitä mieltä, että nykymuodossaan se ei auta kohentamaan keskinäisiä suhteitamme. Minusta on lievästi sanoen erehdys, kun mietinnössä esitetään, että kuulemisasioissa valtuudet myönnettäisiin EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle. Jos tämä tehtävä pitäisi osoittaa Solanalle, miehelle, joka kymmenisen vuotta sitten pani alulle järjettömät, muka humanitaariset Jugoslavian pommitukset ja joka vastoin kansainvälistä lainsäädäntöä puuhailee suvereenin valtion yhden osan hajottamista, niin minun on

sanottava, ettei hän saa luottamustani. Näen epäjohtonmukaisuutta myös siinä, että mietinnössä arvostellaan Venäjää sen ohjelmasta, jolla tuetaan ulkomailla asuvia Venäjän kansalaisia, mutta mietinnössä ei sanota mitään venäjänkielisten asemasta EU:n jäsenvaltioissa. Mietinnössä ei mainita tarkoituksellisesti myöskään Puolan kansalaisuuden todistavaa asiakirjaa koskevaa ongelmaa.

Francisco Millán Mon (PPE-DE). - (ES) Venäjä on hyvin tärkeä kansainvälinen toimija, turvallisuusneuvoston ja G8-ryhmän vakituinen jäsen sekä tärkeä sotilasmahti. Näistä syistä Euroopan unionin olisi yritettävä luoda vuoropuheluun ja yhteistyöhön perustuvat suhteet Venäjään. Kaiken lisäksi moni EU:n jäsenvaltio on riippuvainen Venäjän energiasta ja käy tärkeää kauppaa sen kanssa.

Suhteita olisi kuitenkin kehitettävä edelleen entistä kunnianhimoisemmiksi. Venäjä kuuluu Eurooppaan ja on Euroopan neuvoston jäsen. Se on tehnyt ihmisoikeuksiin ja demokraattisiin vapauksiin liittyviä sitoumuksia, ja sen olisi jaettava samoja arvoja ja periaatteita kanssamme. Näihin kuuluvat kansainvälisen oikeuden noudattaminen sekä valtioiden suvereniteetin ja alueellisen koskemattomuuden kunnioittaminen.

Viimeaikaiset tapahtumat kuitenkin kielivät huolestuttavasta suuntauksesta Venäjällä. Näitä ovat esimerkiksi energiavarojen käyttö painostuksen välineenä, kuten energiatoimitusten keskeyttäminen, tai viimekesäinen Georgian kriisi ja sen jälkeiset tapahtumat.

Kaikki tämä on jäytännyt Venäjän luotettavuutta EU:n kumppanina. Nyt tuo luottamus on yritettävä palauttaa. Haluamme luoda rakentavat suhteet Venäjään todellisina eurooppalaisina kumppaneina, mutta se edellyttää muutosta Venäjän toimintaan.

EU:n jäsenvaltiot mieltävät Venäjän-suhteet kuitenkin eri tavoin, ja tähän on monia eri syitä, joista osa on historiallisia. Sen vuoksi yhteisen kannan saavuttaminen on vaikeaa. Tämä on yksi heikkouksistamme ja ongelmistamme. Käytännönläheisiksi tai realistisiksi lähestymistavoiksi kutsuttavien ajatusten ohella täällä parlamentissa on havaittavissa yhä suurempaa uskoa ajatukseen, että niiden kumppanien, joihin haluamme luoda hyvin tiiviit yhteydet, on toimittava kansainvälisen oikeuden mukaisesti sekä perusoikeuksia ja -vapauksia kunnioittaen etenkin, jos kyse on suureen eurooppalaiseen perheeseen kuuluvista kumppaneista.

Parlamentti ilahtui presidentti Medvedevin virkakautensa alussa tekemästä sitoumuksesta ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion saralla, mutta hänen sanansa on toteuduttava myös käytännössä.

Hyvät jäsenet, haluaisin uskoa, että tulevaisuudessa Euroopan unioni saa Venäjästä pysyvän ja hyödyllisen kumppanin, joka jakaa arvomme, mutta nyt näyttää ilmeiseltä, että tuo tulevaisuus on vielä melko kaukana.

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä lämpimästi neuvoston puheenjohtaja Vondraa ja komission jäsen Ferrero-Waldneria heidän puheenvuoroistaan, jotka olivat mielestämme paljon realistisemmat ja osuvammat kuin Onyszkiewiczin mietintö nykymuodossaan, mikä on hyvin valitettavaa, sillä henkilökohtaisesti pidän Onyszkiewiczia suurella arvossa. Siksi en aivan ymmärrä, miksei mietinnössä käytetä tätä yhteistä perustaa (Venäjän arvostelua ja haluamme harjoittaa yhteistyötä sen kanssa) yhteisenä nimittäjänä, kuten neuvosto ja komissio ovat tehneet.

Saamen käydä vielä kerran läpi kritiikkiämme, jolla tarkoitan siis tietenkin Venäjään kohdistuvaa kritiikkiämme.

Naapuruudesta on sanottava, ettemme ymmärrä ja kritisoida Venäjän toimintaa Georgiassa, mutta muualla maailmassa on tiedetty jo pitkään, ettei Venäjä ole ainoa syyllinen. On vain niin, että tietyt piirit täällä parlamentissa eivät halua hyväksyä sitä. Meidän on nähtävä molemmat puolet. Tarkastellessani Zurabišvilia tai Burjanadzea, sitä, miten nämä Georgian presidentin entiset liittolaiset ovat nyt siirtyneet oppositioon presidentti Saakašvilia vastaan, sekä havaitekseni, ettei ihmisoikeuksia pidetä kovin suurella arvossa myöskään Georgiassa, ihmettelen, miksi vain Venäjää arvostellaan eikä myös Georgiaa. Ukrainan energiakriisistä tiedämme nyt vallan hyvin (ja te tiedätte tämän yhtä hyvin kuin me), että Ukraina ja sen poliittinen tilanne ovat osaksi vastuussa tilanteesta, mutta silti vain Venäjää arvostellaan.

Milan Horáček, joka haluaa ilmeisesti ratkaista Tšekin tasavallan hallituskriisin, totesi täällä, ettei energiakysymystä pidä asettaa ihmisoikeuksien edelle, mutta emmehän me itse asiassa ole tehneet niin. Kertokaapa minulle tarkemmin, että haluatteko meidän nyt sanovan, että "kaasunne kelpaa meille vasta kun kunnioitatte ihmisoikeuksia?" Teidän on ilmaistava avoimesti, rehellisesti ja selkeästi, mitä haluatte sen sijaan, että vain teette epämääräisiä vihjailuja keskustelussamme.

Kolmas huomioni liittyy ihmisoikeuksiin. Olemme karvaasti pettyneitä Venäjän ihmisoikeustilannetta koskevaan asenteeseen, ja on selvää, ettemme hyväksy sitä. Emme saa vaieta koskaan, kun ihmisoikeuksia on loukattu. Kuten juuri totesin, meidän on selvitettävä ihmisoikeusloukkaukset kaikkialla, missä niitä

ilmenee, olipa kyse sitten Georgiasta, Venäjästä tai jäsenvaltioistamme. Tämä pätee myös Venäjän kansalaisten tai muiden kuin Venäjän kansalaisten oikeuksiin, mutta osalla heistä on valitettavasti ongelmia tietyissä jäsenvaltioissa. On sanomattakin selvää, että meidän on toimittava ihmisoikeuskysymyksissä kaikkialla samalla tavoin ja samojen kriteerien pohjalta kaikkialla.

Neljänneksi on sanottava, että olen todella pahoillani siitä, etteivät Venäjä ja sen johto ole muodostaneet historiansa kulusta samankaltaista kuvaa kuin monet jäsenvaltiot. Viittaankin täällä jo käymäämme keskusteluun ja huomiseen äänestykseen historiaa käsittelevästä päätöslauselmasta. Venäjä voisi parantaa huomattavasti imagoaan, jos se suhtautuisi nykyistä kriittisemmin historiaansa, toisin sanoen jos se pitäisi stalinismia rikoksena, joka sen olisi kohdattava, eikä suurena kansallisen saavutuksena. Olemme toki ottaneet ihmisoikeuksiin myös selkeästi kantaa, mutta meidän on sanottava kaikkien maiden ja totalitaaristen järjestelmien nimissä, ettemme ole valmiita hyväksymään totalitaarisia järjestelmiä tai sitä, ettei omaa historiaa kohdata.

Siten vaihtoehto voisi yhä olla se, että hyväksytään edes muutama ryhmämme ehdottamista tarkistuksista, joiden tarkoituksena on tasapainon palauttaminen ja kaksiosaisen strategian jatkaminen: Venäjän kritisointi ja kumppanuuteen pyrkiminen sen kanssa.

Henrik Lax (ALDE). - (SV) Arvoisa puhemies, esittelijä on aivan oikeassa todetessaan, että EU:n voitava toimia yhdenmukaisesti Venäjää koskevissa tärkeissä asioissa. Venäjän johtajat pitävät valitettavasti suhteitaan kolmansiin maihin nollasummapelinä. Yksinkertainen totuus on kuitenkin sen, että ellen minä lyö kuonoon, minua lyödään. EU:n ja Venäjän välisen yhteistyön tiivistäminen olisi molempien etujen mukaista, ja meidän on saatava Venäjän johto ymmärtämään tämä. Nyt on vaarana, että Venäjän vaikea talouskriisi pahentaa entisestään maan johdon suhtautumista yhteistyön tiivistämiseen EU:n kanssa. Siten EU:n yhdenmukainen toiminta on erityisen tärkeää. Aina kun EU on ilmaissut kantansa selkeästi ja ymmärrettävästi, Venäjän johto on aina pysähtynyt valitsemallaan tiellä. Georgian kriisi, alkuvuodesta puhjennut Venäjän ja Ukrainan kaasukiista sekä Viron pronssipatsaskiista osoittavat, että yhtenäinen EU voi saada Venäjän johdon toisiin ajatuksiin.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, mietinnössä, josta nyt keskustelemme, tehdään melko yksityiskohtaisesti selkoa Venäjän federaation alueella hiljattain tapahtuneista ihmisoikeusrikkomuksista. Tapaukset osoittavat selkeästi, että Venäjä suhtautuu välinpitämättömästi kaikissa muissa vapaissa maissa päteviin sääntöihin. Siksi kehotan neuvostoa ja komissiota vaatimaan Venäjää täyttämään sitoumuksensa, jotka se on tehnyt ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi. Tämän pitäisi olla ehtona uutta sopimusta koskevien neuvottelujen jatkamiselle.

Olen usein kuullut Venäjän kanssa pidetyissä yhteisissä kokouksissa Venäjän duuman jäsenten sanovan jotakin sensuuntaista, ettei aikaa pidä enää tuhlaa ihmisoikeuksiin vaan olisi siirryttävä olennaisiin kysymyksiin, kuten kauppaan. Emme hyväksy tällaista asennetta. Ei ole mitään tärkeämpää kuin vapaus, terveys ja elämä itse. Venäjällä sivuutetaan usein nämä arvot, mutta rahan arvo kyllä tunnustetaan ilman poikkeuksia.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella jäsen Onyskiewiczia kovasta työstä ja kunniakkaista tuloksista.

Tämä on muuten viimeinen kerta, kun toimikautensa lopussa oleva Euroopan parlamentti ottaa kantaa Venäjän-suhteisiin, ja voimakkain viesti, jonka se on lähettänyt, on yhteisiin eurooppalaisiin arvoihimme perustuva johdonmukaisuus.

Siten nyt on otollinen aika muistaa, että Venäjän-suhteidemme perusta on edelleen kollegamme Malmströmin usean vuoden takainen mietintö, jonka sisältämiä suosituksia ei ole vielä kukaan pantu täytäntöön.

Tällä välin olemme jääneet jonkinlaiseen epätietoisuuden tilaan, jossa hoemme Venäjän-suhteiden tärkeyttä. Ne ovat toki tärkeitä, mutta ei sitä tarvitse koko ajan hokea. Meidän on luotettava omiin voimavaroihimme, arvoihimme ja kykyihimme, kuten Graham Watson on todennut, sekä toimittava näiden arvojen mukaisesti.

Meidän on myös tiedostettava, että Venäjän tilanteessa on tapahtunut muutos huonompaan suuntaan. Viime elokuussa Venäjä lähes miehitti suvereenin naapurimaansa. Venäjällä jatkuvasti tapahtuvien ihmisoikeusloukkausten arvostelu tai pahoittelu ei pelkästään riitä. Kyse on siitä, kuinka nämä ihmisoikeudet ja arvot yhdistetään käytännön elämäämme. Olemme yhdessä vastuussa ainakin epäsuorasti siitä, että jaarittelemme Venäjän ihmisoikeustilanteesta ja demokraattisista arvoista varmistaaksemme kaasun saannin Venäjältä.

Ioan Mircea Paşcu (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, Venäjän kysymyksessä parlamenttimme jakautuu nähtävästi kahteen koulukuntaan, mikä kielii jäsenvaltioiden ristiriitaisista näkemyksistä.

Pohjimmiltaan ei ole kyse Venäjästä (sillä suurin osahan myöntää, että tämä supervalta on välttämätön strateginen kumppanimme), vaan siitä, miten vastaamme Venäjän käytökseen, joka ei aina ole normiemme mukaista. Ensimmäinen koulukunta (johon Onyszkiewiczin mietintö ilmeisesti kuuluu) vaatii Venäjää tilille normeistamme poikkeamisesta, kun taas toinen koulukunta on sovitteluvampi ja enimmäkseen käytännönläheinen.

Kyse on siis siitä, kumpi näistä koulukunnista varmistaa paremmin yhteisten asioidemme (talouden, kaupan, energia-asoiden, turvallisuuskysymysten, tutkimuksen ja koulutuksen) hoidon etujemme mukaisesti ja normeistamme tinkimättä. Kumpi koulukunta vaikuttaa enemmän Venäjän toimintaan? Vaikka itse suhtaudun epäilevästi kykyyn todella vaikuttaa Venäjän toimintaan tavalla tai toisella, peräänkuulutan silti EU:n kantaa, jossa yhdistyvät käytännönläheisyys ja koskemattomuus. Vaikka mietinnön otsikko viittaa Venäjään, todellisuudessa se kertoo myös meistä.

Andrzej Zapalowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, on yleinen tosiasia, että pitkällä aikavälillä kaikkien Venäjän kanssa tehtyjen sopimusten sisältö osoittautuu pikemminkin toivelistaksi kuin oikeudellisesti sitoviksi toimenpiteiksi. Tästä huolimatta on tärkeää jatkaa ponnisteluja Venäjän-suhteidemme sääntelemiseksi mahdollisimman hyvin. Tätä ei tietenkään voida toteuttaa nykytilanteessa, jossa Euroopan unionin väestö, jonka suuruus on lähes 500 miljoonaa ja osuus maailman bruttokansantuotteesta on yli 20 prosenttia, joutuu tukemaan kumppanivaltiota, joka on sitä itseään paljon heikompi ja jonka väkiluku on pienempi. Sanon tämän, koska yksittäisen EU:n jäsenvaltion edut ovat usein ristiriidassa Euroopan sisäisen solidaarisuuden kanssa. Venäjä ei tunne syyllisyyttä näiden tilanteiden hyväksikäytöstä. Taloudellista yhteistyötämme Venäjän kanssa on toki tarpeen syventää, mutta meidän on vaadittava kumppaniamme noudattamaan samoja normeja, jotka sitovat kaikkia muitakin EU:n jäsenvaltioita. Ihmisoikeusloukkauksia ei pidä missään nimessä sallia.

György Schöpflin (PPE-DE). (EN) Arvoisa puhemies, onnitelumme esittelijälle. Tämä mietintö on mielestäni äärimmäisen tärkeä.

Venäjän strateginen ajattelutapa on nähdäkseni suurimpia Euroopan unionin ongelmia tällä hetkellä. Ellemme ymmärrä, kuinka Venäjä mieltää itsensä maailmassa, emme todellisuudessa ymmärrä Kremlin sanomisia tai tekemisiä. Venäjän toiminnassa on kyllä tiettyä logiikkaa, joka ei tosin ole sama kuin meidän. EU:n ajattelutavan keskiössä on rauhanomainen riitojenratkaisu, kun taas Venäjä ei koe tunnontuskia voimankäytöstä, kuten Georgian viimevuotiset tapahtumat osoittavat.

Avainkysymys siis on, kuinka Venäjä mieltää vallan. Euroopan perinteiden mukaan demokraattiset elimet valvovat vallankäyttöä. Venäjän mukaan vallankäyttö voidaan kiteyttää ajatukseen, että vallan keskittäminen tekee siitä tehokkaamman.

Tämä on hyvin vaarallinen ajattelutapa valtioille, joita Venäjä pitää heikkoina. Niistä tulee automaattisesti kohteita Venäjän pyrkimyksille laajentaa valtaansa. Se, että eräs venäläinen yritys hankki hiljattain vaivihkaa merkittävän osuuden unkarilaisesta energiayhtiöstä MOLista, on siten enemmän kuin vain kaupallinen liiketoimi: se kertoo siitä, että Venäjä on hivuttautumassa valloittamattomalle alueelle.

Vallankäytön näkökulmasta Euroopan unioni ja Euroopan yhdentymisen ovat selittämättömiä ja merkityksettömiä prosesseja Venäjälle. Venäjä suhtautuu suvereenisuuden siirtoon kammoksuen, eikä näe sitä tapana turvata rauhan säilyminen. Näin ollen on erittäin tärkeää tiedostaa, että Euroopan unioni on Venäjälle ongelma. EU:n menestyminen on pulmallinen asia Venäjälle ja ennen kaikkea este Venäjän vallankäytön maksimoinnille. Euroopan unionin menestyminen tulevaisuudessa riippuu siis siitä, että ymmärrämme, miten Venäjä mieltää vallankäytön. Se eroaa Euroopan tavasta mieltää vallankäyttö. Tässä ei pidä kuvitella turhia.

Richard Howitt (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, kävin viime kuussa parlamentin nimissä Georgian hallinnollisella rajalla, jonka Etelä-Ossetian separatistit perustivat Venäjän sotilaallisen hyökkäyksen jälkeen. Tarkastuspisteessä, jossa ei ollut muodollista kommunikaatiomahdollisuutta puolin eikä toisin, näkymä oli todella kuin kylmän sodan ajalta. Jos emme halua ottaa takapakkia, eräs konkreettinen toimi, johon venäläiset voisivat ryhtyä, on se, että he mahdollistavat onnistuneen EU:n poliisitoimen kokonaisvaltaisen käynnistämisen rajan molemmin puolin niin, että se mahdollistaa tulitauon valvontatehtävän toteuttamisen asianmukaisesti. Tämä olisi pieni mutta konkreettinen toimi luottamuksen rakentamiseksi, ja kehotan venäläisiä ryhtymään siihen.

Olen samaa mieltä myös monista näkemyksistä, joita täällä parlamentissa on esitetty siitä, että mitä solidaarisempi Eurooppa on, sitä paremmat ovat suhteemme Venäjään. Tämä tuli esille jälleen tällä viikolla Venäjän yrittäessä saada aikaan erillisiä, ei yhteisiä, sopimuksia EU:n jäsenvaltioiden kanssa hedelmien ja vihannesten tuontimääräyksistä. Tältä osin olen pahoillani liberaalidemokraattien ryhmäjohtajan tämänpäiväisestä puheenvuorosta, jossa hän kuvaili sosialistien suhtautumista ihmisoikeuskysymyksiin pehmeäksi. Kritisoimme Venäjää kansainvälisten vaalisääntöjen rikkomisesta, sananvapauden heikentämisestä, poliittisten vankien vangitsemisesta sekä ihmisoikeusaktivistien pelottelusta ja vainoamisesta, mutta kyseinen puheenvuoro on jälleen yksi osoitus yksistään Venäjän syyllistamisestä, mikä jo sinänsä on osoitus solidaarisuuden puutteesta, joka estää meitä menemästä eteenpäin.

Taluskriisi koettelee yhtä lailla Venäjää kuin muitakin maita, ja se kärsii öljynhinnan romahtamisesta, kun rupla devalvoitiin kolmanneksella, mikä aiheutti 75 prosentin laskun maan pörssimarkkinoilla. Presidentti Medvedev ottaa tänään täysivaltaisesti osaa G20-maiden kokoukseen Lontoossa. Minusta Venäjä tarvitsee nyt yhteistyötämme ja saattaa olla entistä avoimempi muutoksille, jos unionilta löytyy tarpeeksi päättäväisyyttä ja yhtenäisyyttä pyrkiä tähän.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mietintöä lukiessa syntyy mielikuva siitä, että sen laatijan pyrkimyksenä on pikemminkin huonontaa kuin parantaa Euroopan unionin ja Venäjän välisiä suhteita. Jos tämä on Euroopan päämäärä, mietintö on erinomainen, mutta muussa tapauksessa se on hirvittävän huono. Minusta se on hirvittävän huono. Kuinka voimme kuvitella tulevaisuutta, jossa luomme uusia jännitteitä sellaisen maan kanssa, jonka olemassaolon tunnustamme välttämättömäksi omien etujemme tähden? Olemme seuraavat 40 vuotta riippuvaisia Venäjän perinteisistä ja runsaista energiavaroista. Voimmeko toimia toisin? Ei, emme voi.

Myös mietinnön tyyli ja äänensävy ovat ongelmallisia. Mietinnön sivuilta kuuluu imperialistisen Euroopan ääni, joka ei kunnioita keskustelukumppaniaan. Tämä on vastoin naapuruuspolitiikkaamme, eikä tällaisen äänensävyn käyttö ole oikein edes harjoitettaessa yhteistyötä pienen maan kanssa ja vielä vähemmän, kun on kyse suuresta maasta, joka edellyttää kunnioitusta, ja täysin perustellusti. Kyse on ennen kaikkea realismista.

Pelkäänpä pahoin, että Euroopan parlamentti aikoo hyväksyä kylmän sodan hengessä laaditun vanhakantaisen, hyödyttömän, vahingollisen ja tarkoituksensa vastaisen asiakirjan juuri nyt, kun Yhdysvaltain uusi presidentti on käynnistämässä uutta vuoropuhelua Moskovan kanssa. Tässä hengessä Eurooppa ei voi vaatia johtajuutta. Toivon, ettei komissio hyväksy näitä suosituksia.

Romana Cizelj (PPE-DE). – (SL) Tässä keskustelussa on otettu esille monia poliittisia ongelmia, mutta haluaisin kiinnittää huomionne toiseen haasteeseen, jota ei mainita mietinnössä. Tarkoitan ilmastomuutosta, jota tähän asti lähinnä vain tutkijat ovat tarkastelleet. Ilmastomuutoksen hyödyllinen tarkastelu edellyttää kuitenkin, että tuemme ilmastomuutoksen torjuntaa päättäväisin poliittisin toimin.

Haaste on maailmanlaajuinen ja vaatii keskinäistä vastuunottoa. Siksi meidän on käytettävä hyväksemme kaikki mahdollisuudet vaatia Venäjää hoitamaan oman osansa vastuusta ilmastomuutoksen vaikutusten lieventämisessä ja ilmastomuutokseen sopeutumisessa. Venäjää olisi myös vaadittava ottamaan aktiivisemmin osaa kansainvälisiin neuvotteluihin näin Kööpenhaminan konferenssin kynnyksellä.

Hyvät kollegat, haluaisin muistuttaa teitä siitä, että riittäviin ilmastomuutostoihin ryhtymisessä on kyse ihmisoikeuksien varmistamisesta.

Monika Beňová (PSE). – (SK) Puhun hyvin lyhyesti, sillä kollegani PSE-puolueesta ovat jo sanoneet suurimman osa siitä, mitä itse aion sanoa.

Mietintö on mielestäni epäjohdonmukainen ja kielii Venäjän pelosta. Olen kotoisin maasta, jossa vallitsi vuosikausia suurelle osalle väestöstä hyvin vaikea järjestelmä. Juuri tästä syystä en ymmärrä, kuinka tämän ylevän parlamentin järkevät mies- ja naisjäsenet ovat nyt valmiita hyväksymään asiakirjan, jossa osoitamme jälleen kerran sormella vain yhtä maata ja syytämme vain sitä.

Olen ollut siinä uskossa, että parlamenttimme ymmärtäisi maailman menoa. Olen ehdottomasti vastaan ajatusta, että kaikki täällä haluavat käydä kauppaa maakaasusta ja öljystä ihmisoikeuksien suojelua vastaan. Euroopan sosiaalidemokraatit haluavat suojella ihmisoikeuksia, kuten he ovat aina tehneet, mutta toisaalta ymmärrämme myös selkeät realiteetit. Ymmärrämme EU:n, Yhdysvaltojen, Venäjän ja koko maailman realiteetit. Näiden realiteettien kohtaaminen onnistuu vain tekemällä yhdessä hyviä sopimuksia.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, Venäjä on suurin naapurimme, valtava maa, joka eli viime vuosisadan imperialistisessa harhassa mutta koki myös kamalia asioita.

Traumasta toipuminen vie aikaa ja vaatii kärsivällisyyttä, myös meiltä. Uudesta sopimuksesta neuvottelemisen tulee siten olemaan vaikeaa ja tuskallista. Mietintö on vaativa mutta oikeudenmukainen. Kuuden itänaapurimme kanssa harjoitettavan tehokkaan yhteistyön sekä tehokkaan ja vastavuoroisen Venäjän-yhteistyömme välinen johdonmukaisuus on suurin haaste EU:n politiikassa. Tässä on onnistuminen riippuu siitä, osaammeko aidosti sovittaa yhteen elämäntapamme ja perusarvot, joista meidän ei pidä tinkiä.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, suurimmat esteet sopimusten teolle Venäjän kanssa ovat seuraavat: Venäjä käyttää kaasutoimituksia poliittisena kiristysvälineenä ja uhkaa Georgian itsenäisyyttä, Tšetšenian kansanmurha sekä Venäjän haluttomuus selvittää oikeudenmukaisessa oikeudenkäynnissä Anna Politkovskajan ja Alexander Litvinenkon murhat. Venäjä ei ole valitettavasti tehnyt mitään demokratian luomiseksi tai ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi, mikä ei lupaa hyvää tuleville neuvotteluille ja yhteistyölle. Meidän on harjoitettava yhtä ja yhtenäistä solidaarisuuteen perustuvaa politiikkaa, jos haluamme onnistua neuvotteluissamme. Tämä on hyvin tärkeää, koska kyseessä on hyvin tärkeä Euroopan unionin naapuri.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, kuinka jäsen Ferrero-Waldner voi puhua Venäjästä kumppanina ja kuinka jäsen Vondra kehtaa vakuutella sen demokratian ja ihmisoikeuksien puolesta?

Venäjä on gangsterivaltio, jossa niskoittelevat poliittiset vastustajat, toisinajattelijat ja toimittajat yksinkertaisesti tapetaan. Venäjällä on jopa laki, joka sallii niiden Venäjän kansalaisten tai ulkomaalaisten tappamisen vieraalla maaperällä, joita pidetään uhkana tai kiusantekijöinä. Valitsijani Alexander Litvinenko murhattiin Lontoossa vuonna 2006 valtion tukemana terroristitoimena. Hänen perheensä odottaa yhä oikeuden toteutumista ja murhaajien saattamista oikeuteen Englannissa.

En siis halua, että Euroopan unioni neuvottelee sopimuksista kenenkään kanssa yhtään mistään. Jos komissio on vakavissaan, miksei se ole vaatinut murhasta epäiltyjen luovuttamista hyvän tahdon eleenä ja ehtona neuvottelujen käynnistämiseksi?

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Kestävän yhteistyön mahdollisuudet Venäjän federaation kanssa ovat suorassa suhteessa haasteisiin ja ongelmiin, jotka meidän on kohdattava. Venäjä on jo jonkin aikaa valinnut ilmaisutavan ja toimintalinjan, joissa käytännönläheisen yhteistyön mahdollisuudet ovat toissijaisia ja joissa edistetään tiukkaa linjaa kansainvälisissä suhteissa, mitä emme voi missään muodossa hyväksyä.

Olemme Georgian konfliktista saakka jääneet pisteeseen, jossa näemme keskinäiset eromme kannoissa, jotka olemme omaksuneet tärkeissä kysymyksissä. Venäjän federaatio luulee, että sen joukkojen läsnäolo lähialueilla on hyväksyttävää ja että heillä on jopa oikeus puuttua asioihin, jos Moskova pitää sitä tarpeellisenä. Venäjän puuttuminen ratkaisemattomiin konflikteihin antaa vaikutelman siitä, että se on aivan EU:n rajoilla, mikä vaikuttaa meihin kaikkiin eurooppalaisiin.

Haluan muistuttaa siitä, mitä olen tarkistuksissani tosiasiaa ehdottanut. Venäjän joukkojen läsnäolo Transnistrian erillisalueella on vahingoittanut Moldovan tasavallan pyrkimyksiä jo lähes kaksi vuosikymmentä, kun se on pyrkinyt kohti kehitystä ja vapautta päättää itse tulevaisuudestaan. Venäjän federaation on vedettävä joukkonsa pois Transnistriasta luodakseen pohjaa kumppanuutemme rakentamiseksi.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää teitä kaikkia mielenkiintoisesta keskustelusta. Keskustelu on mielestäni erittäin tarpeellinen tulevien Venäjän-suhteidemme kannalta, ja siinä onkin otettu esille joukko tärkeitä kysymyksiä. Olen suurimmaksi osaksi samaa mieltä siitä, mitä täällä on sanottu.

Niille, jotka puhuvat sitoutumisen tarpeesta, on varmasti selvää, että uudella sopimuksella on suuri merkitys EU:n ja Venäjän välisen yhteistyön kehittämiseksi ja tiivistämiseksi. Selvää on myös se, että uudella sopimuksella on voitava edelleen parantaa nykyistä kumppanuus- ja yhteistyösopimusta. Sopimuksen on vastattava Venäjä-yhteistyön nykytilaa. Suhteemme ovat nyt paljon tiiviimmät ja laaja-alaisemmat kuin vielä vuosikymmen sitten.

Energiasta puhuville on sanottava selkeästi, että EU haluaa vahvistaa yhteistyötään Venäjän kanssa nykyisten välineiden avulla, joita ovat muun muassa tapaamiset energia-alan vuoropuhelun yhteydessä sekä energia-asioiden pysyvä kumppanuusneuvosto. Tällä puheenjohtajuuskaudella järjestetään energia-asioiden pysyvän kumppanuusneuvoston kokous. Sen tavoitteena on edistää EU:n ja Venäjän välisten energia-alan suhteiden avoimuutta ja luottamusta niihin. Meillä ei ole varaa toiseen keskeytykseen energiatoimituksissa. Meidän olisi syytä myös parantaa ja tehostaa ennakkoarvointijärjestelmää.

Ihmisoikeuksien puolesta puhuvien mielestä Venäjän vakauden ja vaurauden lisäämisen kannalta välttämättömiä asioita ovat käsittääkseni oikeusvaltion periaatteiden toteutuminen, riippumaton oikeuslaitos

sekä ihmisoikeuksien täysi kunnioittaminen, mikä pitää sisällään myös vapaat ja riippumattomat tiedotusvälineet. EU seuraa Venäjän ihmisoikeustilannetta huolestuneena. Otamme nyt ja jatkossa esille nämä huolenaiheet EU:n ja Venäjän välisissä tapaamisissamme. Hodorkovskin oikeudenkäynnin jatkamisen kaltaisten tapausten hoitaminen ovat meille eräänlainen indikaattori arviodessamme oikeusvaltion toteutumista Venäjällä.

Vipuvoimasta puhuvien kanssa olen pitkälle samaa mieltä siitä, että meidän on puhuttava yhdellä äänellä keskusteluissa Venäjän kanssa ja että keskustelut ovat tarpeen, jotta voimme antaa muodon tuolle yhdelle äänelle. Yhtenäisyys ja solidaarisuus ovat välttämättömiä asioita, joiden hyväksi aiomme tehdä paljon työtä. On tärkeää, että jäsenvaltiot informoivat ja kuulevat toinen toisiaan mahdollisimman paljon Venäjää koskevissa kahdenvälisissä kysymyksissä, jotka saattavat vaikuttaa muihin jäsenvaltioihin ja koko Euroopan unioniin. Parlamentin ehdotukset tältä osin ovat harkinnan arvoisia, vaikkakin ole täysin varma, olisiko muodollisen kuulemismekanismin luominen käytännöllisin tapa edetä, kun otetaan huomioon neuvoston nykyinen rakenne. Olen kuitenkin vahvasti sitä mieltä, että EU:n ja Venäjän välisten suhteiden nykyisen kehityksen täydentämiseksi tarvitaan jonkinlaista mekanismia tai yhteistä suhtautumistapaa.

Venäjän-politiikassamme on todellakin parantamisen varaa, ja yhtenäisyys ja solidaarisuus ovat avainsanoja tässä yhteydessä. Neuvostossa harrastetaan jo nyt melko tiivistä poliittista kuulemistä, kun on kyse solidaarisuuden osoituksesta, mutta kyse on myös poliittisesta tahdosta. Olen samaa mieltä siitä, että EU:n ja Venäjän välillä tarvitaan enemmän luottamusta ja ymmärrystä. Meidän on päästävä yli menneisyyden epäluulosta ja laskettava vuosien varrella kehittyneen aidon ja konkreettisen kumppanuuden varaan, mutta tämä on kaksisuuntainen prosessi, ja tangoon tarvitaan aina kaksi.

Uusi sopimus on yksi toimintatapa. Toinen on vuoropuhelun parantaminen. Parlamentilla on tässä tärkeä rooli, joten voin hyväksyä mietinnön ehdotuksen parlamentaarisen yhteistyövaliokunnan roolin vahvistamisesta uudessa sopimuksessa. Parlamentaarisella ulottuvuudella on paljon annettavaa EU:n perustana olevien demokraattisten perusperiaatteiden ja arvojen välittämisessä ja edistämässä, kuten on myös kontakteilla kansalaisyhteiskuntaan. Odotamme siis kovasti vuoropuhelun jatkamista kanssanne neuvottelujen edetessä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Venäjää koskevat keskustelut eivät ole koskaan helppoja. Venäjä on sekä tärkeä maailmanlaajuinen kumppani että iso naapuri, ja nämä kaksi puolta eivät minusta aina oikein sovi yhteen.

Miellämme Venäjän kuitenkin todelliseksi kumppaniksi, koska se on sitä maailmanlaajuisesti, kuten juuri totesin. Se on sitä esimerkiksi Lähi-idässä, jossa se yrittää löytää ratkaisua Israelin ja Palestiinan väliseen kiistaan, ja monissa muissa vastaavissa kysymyksissä. Se on sitä myös Afganistania ja Pakistania koskevassa asiassa, jota puitiin eilen Haagissa pidetyssä kokouksessa, jossa Venäjällä oli tärkeä osa, tai Iranin kysymyksessä, asensuasioissa ja vaikeissa maailmanlaajuisissa ongelmissa, kuten ilmastonmuutoksessa, joka on myös mainittu, tai nykyisessä rahoitus- ja talouskriisissä. Kriisi vaikuttaa kaikkiin. Tämä pätee paitsi meihin myös Venäjään sekä moniin muihin maailmanlaajuisiin kumppaneihin. Siten meidän on ymmärrettävä tämä hyvin selkeästi, mutta samalla meidän on mieltettävä Venäjä suurena naapurina, jonka kanssa emme aina ole yhtä mieltä yhteisestä naapuruudesta. Ja meillähän on yhteisiä naapureita, kuten Moldova tai Vuoristo-Karabah tai tietenkin Georgia, kuten osa teistä on maininnut. Naapurisuusasioissa meidän on varmistettava merkittävä näkemysten läheneminen, ja meidän on puhuttava suoraan nykyisistä ongelmista ja näkemyseroista.

Yksi ongelmakohdista on niin sanottu itäinen kumppanuus, josta keskustelimme juuri viime viikolla täällä parlamentissa. Kuusi naapurimaatamme kattavan itäisen kumppanuuden päätavoitteena on tukea maita, jotka ovat valmiita lähestymään Euroopan unionin kantoja keskeisissä asioissa, kuten hallitussäännöissä ja vapaassa kaupassa. Minusta on tärkeää, että edellä mainitut maat olisivat kumppaneitamme näissä toimissa. Olemme kuitenkin tässä yhteydessä myös todenneet monenvälisillä foorumeilla, että olemme periaatteessa avoimia Venäjän kaltaisen kolmannen maan väliaikaiselle kumppanuudelle. Venäjä on toki alueellisia asioita koskevan Mustanmeren strategian täysivaltainen jäsen.

Ongelmien ratkaisemiseen on siis olemassa yhteistyön mahdollisuuksia. Yksi ongelma koskee kaasua. Olemme riippuvaisia Venäjän kaasusta, kuten sanoin selkeästi aiemmin ja sanon vastakin. Me tiedämme tämän. Tiedämme myös sen, että kaasukriisi on heikentänyt luottamustamme kumppaneihimme. Kriisi on korostanut energiamääräysten merkitystä EU:n ja Venäjän sekä EU:n ja Ukrainan tulevilla sopimuksissa, joten nuo määräykset liitetään sopimuksiin.

Meidän on vauhditettava energian sisämarkkinoiden luomista sekä lisättävä energiatehokkuutta ja monipuolistettava toimituksia. Siten uudessa sopimuksessa olisi oltava (olemme painottaneet tätä aina)

määräyksiä molemminpuolisista ja oikeudellisesti sitovista sitoumuksista. Uuden sopimuksen ohella työskentelemme lyhyellä aikavälillä Venäjän kanssa tehostaaksemme ennakkovalvontajärjestelmää, kuten totesin aiemmin. Meidän olisi otettava huomioon myös valvontakysymykset sekä konfliktien ennaltaehkäisy ja ratkaiseminen. Tähän olisi otettava mukaan myös Valko-Venäjä ja Ukraina.

Tiedämme, että Venäjä on meille hyvin tärkeä energia-alan kumppani, sillä 40 prosenttia kaasun tuonnistamme ja 20 prosenttia kuluttamastamme kaasusta on peräisin Venäjältä. Tämä on sitä aiemmin mainitsemaani keskinäiseen riippuvuussuhteeseen perustuvaa kumppanuutta. Koska osuutemme Venäjän vientituloista on yli kaksi kolmasosaa (tämä on kehittänyt merkittävästi Venäjän taloutta), on elintärkeää välttää viime tammikuisten tapahtumien toistuminen. Tästä syystä harjoitamme yhteistyötä sekä ukrainalaisten että venäläisten kanssa.

Ihmisoikeusasioissa emme aina ole yhtä mieltä. Toisaalta kuten jo totesin, EU ja Venäjä ovat tehneet samanlaisia kansainvälisiä sitoumuksia niiden välineiden avulla, jotka olemme yhdessä hyväksyneet YK:ssa, OECD:ssä sekä Euroopan neuvostossa. Nämä sitoumukset sisältävät velvollisuuden noudattaa niiden elinten päätöksiä ja arvoja, jotka on perustettu näiden kansainvälisten sitoumusten mukaisesti. Tämä pätee etenkin Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen, mutta on selvää, että EU ja Venäjä tulkitsevat sitoumuksia eri tavalla.

Euroopan unioni ja Venäjä ovat valinneet näissä asioissa vuoropuhelun tien, joka on oikea tie. Siten meidän on kuunneltava myös Venäjää, joka ilmaisee toisinaan huolensa Euroopan unionin sisäisestä kehityksestä esimerkiksi venäjänkielisten vähemmistöjen aseman suhteen.

Mutta totta on myös se, kuten neuvoston puheenjohtaja totesi, että ihmisoikeuksien kunnioituksen laiminlyönti Venäjän federaatiossa on todellinen huolenaite, ja myös ihmisoikeustaistelijoihin ja toimittajiin jatkuvasti kohdistuvat hyökkäykset pahentavat kuvaa Venäjästä.

Keskustelemme säännöllisesti näistä asioista Venäjän korkea-arvoisten viranomaisten kanssa: Itse keskustelen Sergei Lavrovin kanssa, ja komission puheenjohtaja Barroso keskusteleekin omiensa parissa. Järjestämme myös kaksi kertaa vuodessa kuulemistilaisuuksia ihmisoikeusasioissa. Puheenjohtaja Barroson ja presidentti Medvedevin kahdenvälisissä tapaamisissa 6. helmikuuta käymät keskustelut kattoivat myös ihmisoikeudet.

Presidentti Medvedev itse ehdotti näiden keskustelujen jatkamista 21.–22. toukokuuta pidettävässä huippukokouksessa, ja me hyväksymme hänen ehdotuksensa. Eilinen hyökkäys ihmisoikeusaktivisti Lev Ponomarevia vastaan on tuore osoitus ihmisoikeustaistelijoiden vaikeasta tilanteesta Venäjällä. Toteaisin vain vielä, että molemmat asiat sisältyvät neuvoston komissiolle antamaan neuvottelumandaattiin. Molemmat sisältyvät siihen, ja se on mandaattimme sisältö. Siksi minusta on oikein toimia mandaatin mukaisesti, ja kuten sanoin, olemme aina valmiit raportoimaan neuvottelujen jatkosta, kuten teemme nytkin.

Janusz Onyszkiewicz, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin muistuttaa tämän mietinnön arvostelijoille, ettei se koske Venäjää. Mietinnön tarkoituksena on ehdottaa komissiolle, mitkä aiheet sen olisi syytä ottaa esille kahdenvälisissä keskusteluissa ja neuvotteluissa, ja mihin erityisiin aihealueisiin sen olisi hyvä keskittyä. Tämän vuoksi mietinnössä ei mainita Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestöä Etyjiä tai presidentti Medvedevin suunnitelmaa. Sellaiset viittaukset olisivatkin olleet asiattomia. Kyse on aivan toisenlaisesta asiasta. Sitä on käsiteltävä Etyjin puitteissa yhdessä Yhdysvaltojen kanssa eikä kahdenvälisen Venäjän-suhteiden puitteissa. Tämänkaltaiset ehdotukset eivät voi myöskään käsittää arvostelua tai arviota esimerkiksi Euroopan unionin omasta ihmisoikeustilanteesta. Siten nämä kysymykset on sisällytettävä Venäjän kanssa käytäviin neuvotteluihin, joissa käsitellään aikoinaan yhteisiä kysymyksiämme. Tämä oli ensimmäinen huomio, jonka halusin tehdä.

Toinen huomioni on yleinen ja liittyy neuvottelujen luonteeseen. Haluaisin huomauttaa, että mietinnössä vältetään käyttämästä tiettyjä ilmauksia, kuten strateginen kumppanuus. Tähän on hyvä syy, nimittäin se, että Euroopan turvallisuus- ja puolustuspoliittikkaa käsittelevän asiakirjan Venäjää koskevassa osassa on seuraava teksti: (Jäsen luki englanninkielisen tekstin.)

”Strateginen kumppanuus ei ole mahdollinen, jos demokratian arvoja sekä ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion kunnioitusta ei jaeta ja toteuteta täysimääräisesti: kehottaa (sitä) neuvostoa antamaan näille arvoille keskeisen sijan uutta kumppanuus- ja yhteistyösopimusta koskevissa neuvotteluissa.”

(PL) Kanta on näin ollen varsin selkeä. Meidän olisi muistettava mietinnön tarkoitus ja se, mikä on se viesti, joka sillä on tarkoitus välittää komissiolle. Lopuksi haluaisin sanoa jäsen Bobošíkoválle, että kasakat kirjoittivat sulttaanille, ei toisin päin.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 2. huhtikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Călin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen Janusz Onyszkiewiczin mietintöön EU:n ja Venäjän suhteista. Mielestäni EU:n ja Venäjän suhteilla on oltava käytännöllinen perusta, ja niissä on vältettävä kaikenlaisia ennakko-oletuksia.

Ensinnäkin energiantoimituksen alalla tarvitaan kunnollista yhteistyötä, mikä on kummankin osapuolen etu. Tässä onnistuaksemme EU:n jäsenvaltioiden välillä tarvitaan kuitenkin ehdottomasti solidaarisuutta, jotta ne voivat muodostaa yhteisen rintaman Moskovon kanssa kaasuntuonnista käytävissä neuvotteluissa. Vain tällä tavoin voimme taata Euroopan unionin kansalaisille kaasun toimitusvarmuuden kohtuulliseen hintaan. Meidän velvollisuutemme on estää uuden kaasukriisin puhkeaminen.

Toiseksi meidän on käsiteltävä yhteistyössä niitä ongelmia, jotka liittyvät yhteiseen naapurustoomme sekä suhteisiimme Moldovan tasavaltaan, Ukrainaan, Georgiaan, Armeniaan ja Azerbaidžaniin. Tämä lähestymistavan on perustuttava kansainvälisen oikeuden sääntöihin sekä valtioiden koskemattomuuden ja itsemääräämisoikeuden kunnioittamiseen. Tällä tavoin voimme välttää kaikenlaiset autoritaariset pyrkimykset. Meidän on päästävä eteenpäin esimerkiksi Transnistrian, Ossetian ja Abhasian konfliktien ratkaisemisessa.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Venäjä on tärkeä kumppani Euroopan unionille. EU odottaa kumppaneiltaan luotettavaa ja rehellistä yhteistyötä.

Keskinäinen riippuvuus voi hyödyttää kumpaakin osapuolta, mutta asia ei välttämättä ole näin. Asia voi olla myös päinvastoin, ja se voi herättää levottomuutta ja johtaa konfliktitilanteeseen. Meidän olisi pyrittävä kaikin tavoin varmistamaan, että taloudellisesta yhteistyöstä, turvallisuudesta, energiavarmuudesta, ihmisoikeus- ja demokratiaperiaatteiden kunnioittamisesta tulee myönteinen ja rakentava osa suhdettamme. Tämän toteutuminen riippuu pitkälti Venäjästä. Venäjä voi valita länsimaalaiset arvot ja standardit. Kukaan ei pakota Venäjää tekemään tätä valintaa eikä tosiaan mitään muutakaan valintaa. Venäjän on tehtävä valintansa itse. Yksi asia on kuitenkin hyvin selvä: Euroopan unioni ei muuta arvojaan Venäjän eikä minkään muunkaan maan toivomuksesta. Olemme johdonmukaisia tai jopa itsepäisiä, mutta emme siksi, että muunlainen asenne merkitsisi arvoistamme luopumista.

Mikäli Euroopan unioni luopuisi perusarvoistaan, se ei voisi olla enää Euroopan unioni. Tämän vuoksi tunnustamme esimerkiksi aina Georgian alueellisen koskemattomuuden. Tämä ei johdu siitä, että meillä olisi jotenkin erityinen suhde Georgian kansaan. Kantamme perustuu lojaaliuteen niitä periaatteita kohtaan, joihin maailmamme perustuu. Tämän maailman vahingoittaminen olisi itsemurha. EU ei todellakaan pyri tällaiseen tulokseen, enkä usko, että Venäjäkään pyrkii.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Voidaan ehdottomasti sanoa, että äskettäinen kaasukriisi ja Georgian konflikti ovat luoneet EU:n ja Venäjän federaation suhteisiin uusia jännitteitä.

Venäjän on lakattava käyttämästä tällaisia tilanteita hyväkseen kansainvälisten menettelyjen vastaisesti, eikä se saa luoda uusia etupiirejä.

Samalla EU:n on tehtävä kaikkensa vähentääkseen mahdollisimman paljon energiariippuvuuttaan Venäjästä.

Kuitenkin myös se on totta, että Venäjä on yksi EU:n naapureista ja ratkaiseva kansainvälinen toimija. EU:n ja Venäjän suhteissa on paljon taloudellista potentiaalia, jota EU:n ei kannata olla hyödyntämättä varsinkaan tämänhetkisessä maailmantilanteessa.

Tämän vuoksi meidän on edelleen panostettava Venäjän federaation kanssa käytävään vuoropuheluun ja yhteistyöhön, jossa toteutetaan yhteisiin ja kumpaakin osapuolta hyödyttäviin sitoumuksiin perustuvaa yhtenäistä strategiaa.

Yhteistyö voi onnistua vain, mikäli EU puhuu yhdellä äänellä ja sitoutuu tiettyjen ehtojen mukaiseen mutta samalla rakentavaan vuoropuheluun, joka perustuu yhteisiin arvoihin, ihmisoikeuksien, perusvapauksien ja yleisten kansainvälisten normien kunnioittamiseen.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) EU:n ja Venäjän suhteet kokivat viime vuonna melkoisen iskun. Nyt Georgian tapahtumien jälkeen, ja kun Venäjä on tunnustanut Abhasian ja Etelä-Ossetian erillisalueet, Venäjän valmius rakentaa yhteinen turvallisuusalue Euroopan unionin kanssa on kyseenalainen, ja osapuolten kannat

Koskova sekä yhteistä naapurustoa koskeissa asioissa ovat kauempana toisistaan kuin koskaan. Jatkuvat kiistat kaasuvoimittajien kanssa ja energiavarojen politisointi eivät lisää luottamusta.

Olen iloinen, että kollegani Onyszkiewiczin mietinnössä Venäjää kehoitetaan vahvistamaan kansainvälisesti sopimansa velvoitteet erityisesti Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön jäsenenä, ja ilmaistaan Venäjän hallitukselle huoli maan ihmisoikeustilanteesta ja kansalaisyhteiskunnan kutistuvasta elintilasta. Parlamentti on kiinnittänyt mietinnössään huomiota myös Venäjän federaatiossa elävien vähemmistöjen tilanteeseen ja kehottaa Venäjän viranomaisia varmistamaan Venäjän federaatiossa elävien alkuperäiskansojen kulttuurin ja kielen jatkuvuuden ja kestävästi kehittämisen.

Euroopan unionin ja Venäjän suhteiden on perustuttava kumppanuuteen eikä vastakkainasetteluun. Suhteillamme Venäjään on todella tärkeä merkitys käytännön yhteistyön alalla, ja yhteistyömme on tähän asti edistänyt kansainvälistä vakautta. Samalla kumppanuuden on perustuttava myös seuraaviin arvoihin: demokratiaan, markkinatalouteen sekä ihmisoikeuksien ja sananvapauden edistämiseen. Se ei voi perustua vain kaupallisiin etunäkökohtiin, niin että tietyt asiat nähdään vain näiden etujen näkökulmasta ja suljetaan samalla itsestään silmät muilta asioilta.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Venäjän federaation ja Euroopan unionin välisissä suhteissa on viime vuosina ollut monenlaisia haasteita. Kun Venäjän ja Georgian välinen konflikti pääsi valloilleen viime vuoden elokuussa, haluttiin ehkä ajatella, että hyvä naapuruus perustuu vahvoihin aitoihin. Tässä tapauksessa olen iloinen, että tuo sanonta ei pitänyt paikkansa ja että edellinen Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja Nicolas Sarkozy onnistui kriisin sovittelussa.

Rautasiripun romahdettua Euroopan unioni on rakentanut Venäjän federaatioon läheistä riippuvuussuhdetta, jonka tarkoituksena on ottaa käyttöön yhteinen käsitys demokratiasta, ihmisoikeuksista ja oikeusvaltioperiaatteesta, samalla kun vaalitaan luotettavia taloussuhteita. Viime vuosina monet ristiriidat ovat häirinneet pyrkimistä kohti tätä päämäärää, ja osapuolten välinen vuoropuhelu on itse asiassa muuttunut melko jäätäväksi ja ottanut ”käytännön yhteistyön” muodon.

Kannatan erittäin vahvasti neuvostolle ja komissiolle esitettyä ehdotusta, että niiden on edelleen vaadittava sopimusta, joka perustuu ihmisoikeuksien kunnioittamista koskeviin yhteisiin sitoumuksiin, kuten mietinnössä todetaan, sillä ilman yhteisiä arvoja päädymme todennäköisesti uuteen odottamattomaan kriisiin, jossa tarvitaan hätätoimenpiteitä.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Pidän uutta ja kattavaa EU:n ja Venäjän kumppanuussopimusta erittäin myönteisenä.

Venäjä on EU:n kolmanneksi suurin kauppakumppani, minkä lisäksi sillä on erittäin suuri strateginen merkitys Euroopan unionin energiatoimitusten kannalta. Sopimus Venäjän federaation kanssa luo perustan paremmalle osapuolten väliselle yhteistyölle.

Kun otetaan huomioon, miten tärkeitä EU ja Venäjä ovat toisilleen, sopimus ei kuitenkaan saa jäädä vain poliittisen tahdon ilmaisuksi, vaan meidän on myös pystyttävä varmistamaan, että se pannaan täytäntöön. Parlamentin neuvostolle esittämässä suosituksessa korostetaan etupäässä, miten tärkeää on suojella Venäjällä ihmisoikeuksia ja tiedotusvälineiden vapautta. Koska aiomme vähitellen vahvistaa suhteitamme talouden, turvallisuuspolitiikan ja koulutuspolitiikan aloilla, on erittäin tärkeää, että kaikki kumppanimme kunnioittavat eurooppalaisia arvoja. Tämä on ainoa tapa, jolla Venäjän ja Euroopan unionin välistä kumppanuutta voidaan kehittää niin, että se tyydyttää kumpaakin osapuolta.

Czesław Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Uuden sopimuksen aikaan saaminen EU:n ja Venäjän välillä on yksi Euroopan unionin diplomaattien tärkeimmistä haasteista. Euroopan parlamentin tehtävä on osallistua aktiivisesti sopimuksen luonteen ja sisällön muovaamiseen. Mietinnössä analysoidaan yksityiskohtaisesti EU:n ja Venäjän suhteiden tärkeimpiä näkökohtia. Erityisesti siinä tarkastellaan perusteellisesti nykyiseen suhteeseemme liittyviä ongelmia.

Uskon, että mietinnön hyväksyminen on merkittävä edistysaskel kohti uutta EU:n ja Venäjän kumppanuussopimusta. Tällaisen sopimuksen keskeisimmistä elementeistä olisi järjestettävä yksityiskohtainen kuulemistilaisuus, ja niistä pitäisi myös neuvotella perusteellisesti uuden sopimuksen kummankin osapuolen välillä. Mietinnössä viitataan moniin ongelmiin, joiden ratkaiseminen on yksittäisille maille erityisen tärkeää. Muistutan Puolan ja Venäjän federaation väliseen kaupankäyntiin liittyvistä ongelmista. Tällaiset ongelmat voidaan ratkaista vain, mikäli EU:n kanta on yhtenäinen.

Mietinnössä on pitkä luettelo kysymyksistä, jotka pitää ratkaista. Kaikista niistä on mahdotonta päästä sopimukseen lyhyellä aikavälillä, mikä johtuu kulttuuri- ja yhteiskuntaeroista.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Venäjä on maa, jossa demokratian perusperiaatteita ei useinkaan kunnioiteta. Maa on tunnettu ihmisoikeuksien loukkaamisesta ja ilmaisunvapauden, myös mielipiteen vapauden, rajoittamisesta. Presidentti Medvedev ja pääministeri Putin käyttävät vaikutusvaltaansa Venäjän tiedotusvälineisiin. Siksi tiedotusvälineet eivät pysty täyttämään perustehtäväänsä eli välittämään tietoa luotettavalla tavalla.

Meidän olisi kuitenkin muistettava, että Venäjä on yksi tärkeimmistä kumppaneistamme. Venäjä on kansainvälisesti johtavassa asemassa. Se on myös tärkeä energiantoimittaja ja tärkeä kauppakumppani.

Mielestäni meidän olisi vastustettava Venäjää selväsanaisesti. Meidän olisi kritisoitava Venäjää puutteellisesta demokratiasta, maan epäonnistumisesta kansalaisvapauksien kunnioittamisessa sekä muiden valtioiden alueellisen koskemattomuuden ja itsensä määräämisoikeuden loukkaamisesta. Meidän olisi kehoitettava Venäjää kunnioittamaan kansallisten vähemmistöjen oikeuksia ja noudattamaan niitä kansainvälisiä sopimuksia, joihin se on liittynyt. Tarkoitan Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjaa, Euroopan ihmisoikeussopimusta sekä sopimusta Euroopan energiaperuskirjasta. Samalla meidän olisi kuitenkin muistettava, että Venäjän kumppanuus on erittäin tärkeä asia Euroopan unionille ja koko Euroopalle.

13. Arktisten alueiden suojelua koskevan kansainvälisen sopimuksen tekemiseen tähtäävien neuvotteluiden aloittaminen (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat arktisten alueiden suojelua koskevan kansainvälisen sopimuksen tekemiseen tähtäävien neuvotteluiden aloittamisesta.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten me kaikki tiedämme ja kuten voimme lukea joka päivä, arktisen alueen merkitys kasvaa koko ajan, ja se ansaitsee myös Euroopan unionilta enemmän huomiota.

Näin todettiin parlamentin lokakuussa hyväksymässä päätöslauselmassa. Olen iloinen, että minulla on tänä iltapäivänä mahdollisuus käsitellä tätä asiaa, jonka tiedän olevan teille erityinen huolenaihe.

Vain kolmella EU:n jäsenvaltiolla on alueita arktisella alueella. Ilmastomuutoksen ja ihmisen toiminnan vaikutukset ulottuvat kuitenkin paljon itse arktista aluetta laajemmalle. Arktisen alueen tapahtumilla on merkittäviä vaikutuksia koko Euroopan unioniin. Tähän asti arktisen ulottuvuuden kysymyksiä on ollut tapana käsitellä unionissa alakohtaisten politiikan alojen, kuten meripolitiikan tai ilmastomuutoksen torjunnan, yhteydessä. Vaikka uusi pohjoista ulottuvuutta koskeva yhteistyö kattaakin Euroopan arktiset alueet, unioni ei ole laatinut laaja-alaista arktista aluetta koskevaa politiikkaa, jossa yhdistettäisiin kaikki olennaiset yksittäiset politiikan alat.

Tähän on nyt tulossa muutos. Viime vuoden maaliskuussa korkea edustaja Solana ja komission jäsen Ferrero-Waldner toimittivat Eurooppa-neuvostolle yhteisen selvityksen ilmastomuutoksesta ja kansainvälisestä turvallisuudesta. Selvityksessä korostettiin arktisen alueen uutta strategista merkitystä. Siinä kiinnitetään huomiota ympäristömuutosten kauaskantoisiin vaikutuksiin arktisella alueella ja tunnustetaan, että ne voivat vaikuttaa kansainväliseen vakauteen ja Euroopan unionin turvallisuusintresseihin.

Selvityksessä kehoitetaan kehittämään erityistä EU:n arktisen alueen politiikkaa, joka perustuu alueen kasvavaan geostrategiseen merkitykseen ja jossa otetaan huomioon muun muassa luonnonvarojen saatavuus ja uusien kauppareittien mahdollinen avaaminen.

Komissio esitti viime marraskuussa tiedonannon Euroopan unionista ja arktisesta alueesta. Siinä käsitellään alueen monenlaisia strategisia haasteita ja ehdotetaan konkreettisia toimenpiteitä kolmella pääalueella: arktisen alueen suojelu ja säilyttäminen yhdessä sen väestön kanssa, resurssien kestävä käyttö ja arktisen alueen monenvälisen hallintomallin edistäminen. Viimeksi mainittua käsiteltiin lokakuun päätöslauselmassa.

Komissio esittää tiedonannossaan erityisesti yhtenä poliittisena tavoitteenaan, että EU:n olisi pyrittävä työllään kehittämään edelleen YK:n merioikeusyleissopimukseen (UNCLOS) perustuvaa arktisen alueen yhteistoiminnallista hallintajärjestelmää, ja puoltaa olemassa olevien velvoitteiden täysimääräistä noudattamista uusien oikeudellisten välineiden ehdottamisen sijasta. Tämä on yksi tiedonannon keskeisistä elementeistä.

Viime joulukuussa antamissaan päätelmissä neuvosto pitää tiedonantoa erittäin myönteisenä ja katsoo, että se on ensimmäinen vaihe Euroopan unionin arktista aluetta koskevan politiikan laatimisessa.

Neuvosto on komission kanssa samaa mieltä siitä, että EU:n olisi pyrittävä säilyttämään arktinen alue yhdessä sen väestön kanssa ja että sen olisi vastattava arktisen alueen haasteisiin järjestelmällisesti ja koordinoitusti. Neuvosto katsoo, että EU:n tavoitteet voidaan saavuttaa vain tiiviillä yhteistyöllä arktisen alueen kumppanimaiden, alueiden ja yhteisöjen kanssa, ja panee myös merkille alueella tehtävän hallitustenvälisen yhteistyön.

Neuvosto suhtautuu myönteisesti myös komission aikomukseen edustaa yhteisöä arktisessa neuvostoa hakemalla neuvostosta pysyvän tarkkailijan asemaa. Neuvosto painottaa erityisesti asiaa koskevien kansainvälisten yleissopimusten mukaisen monenvälisen yhteistyön merkitystä, ja korostaa erityisesti YK:n merioikeusyleissopimusta (UNCLOS).

Komission tiedonannon linjaa noudattaen neuvosto ei kannata ajatusta kansainvälisestä sopimuksesta.

Tämän perusteella neuvosto jatkaa nyt komission tiedonannossa esitetyn toimintaehdotuksen yksityiskohtien työstämistä. Toivon, että olen tänään pystynyt tekemään selväksi, että neuvosto suhtautuu tähän asiaan erittäin vakavasti.

Tunnustamme täysin arktisen alueen kasvavan strategisen merkityksen. Olemme samaa mieltä siitä, että Euroopan unioni tarvitsee kattavaa ja yhtenäistä politiikkaa. Neuvosto pitää varmasti parlamentin täysin ajan tasalla jatkosta ja on kiitollinen, että olette jatkuvasti kiinnostuneita tästä aiheesta.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamenttia sen kiinnostuksesta arktista aluetta kohtaan ja sanoa, miten paljon arvostamme viime lokakuussa hyväksymäänne päätöslauselmaa arktisten alueiden hallinnasta. Se antoi poliittisen sysäyksen jo mainittua ja viime marraskuussa hyväksyttyä tiedonantoa "EU ja arktinen alue" koskevalle komission omalle työlle.

Miksi tämä sitten on niin tärkeä asia? Yhdyimme siihen, että arktinen alue ansaitsee nyt enemmän kansainvälistä huomiota kuin koskaan aiemmin. Tieteelliset todisteet osoittavat, että ilmastomuutos etenee paljon nopeammin arktisella alueella kuin muualla maailmassa. Pelkästään viimeisten kuuden vuoden aikana jäätikkö on lähellä pohjoisnapaa menettänyt puolet paksuudestaan, ja se on saattanut jo ohittaa kriittisen pisteen. Tämä on niin selvä varoitusmerkki, että olisi järjetöntä jättää se huomiotta. Arktisen alueen radikaali muuttuminen vaikuttaa sen väestöön, maisemaan ja luontoon – sekä maalla että merellä.

Nyt on siis aika toimia. Tämän vuoksi hyväksyimme tiedonannon, joka on ensimmäinen askel kohti EU:n arktisen alueen politiikkaa ja jossa luodaan perusta kattavammalle lähestymistavalle. Tiedonannossa keskitytään seuraavaan kolmeen laaja-alaiseen tavoitteeseen: suojellaan ja säilytetään arktista aluetta täydellisessä yhteistyössä sen väestön kanssa, edistetään resurssien kestäväää käyttöä sekä vahvistetaan monenvälistä hallintomallia.

Tiedonantoon sisältyvät ehdotukset ovat syntyneet komission hyvin perusteellisen analyysin tuloksena. Siihen kuului arktisen alueen kaikkien tärkeimpien sidosryhmien, myös EU:hun kuuluvien ja EU:n ulkopuolisten arktisen alueen valtioiden, kuuleminen. Tämä oli erittäin tärkeää, koska monilla EU:n toimilla ja keskeisillä maailmanlaajuisilla tapahtumilla, kuten yhdennetyllä meripolitiikalla tai ilmastomuutoksella, on vaikutuksia arktiseen alueeseen.

Näiden keskustelujen pohjalta, ja kun otetaan huomioon tänään käsiteltävänä oleva päätöslauselmaesitys, haluan korostaa, että arktisella alueella on muutama olennainen piirre, jotka erottavat sen Etelämantereesta. Toisin kuin Etelämantereen, joka on laaja asuttamaton valtameren ympäröimä manner, arktinen alue on merialue, jota ympäröivät riippumattomille maille kuuluvat asutetut maa-alueet.

Erityisesti arktista aluetta koskevan velvoittavan lainsäädäntöjärjestelmän luominen on näin ollen valitettavasti vaikeaa, koska yksikään Pohjoisen jäämeren rantavaltioista – Tanska, Norja, Kanada, Venäjä ja Yhdysvallat – ei kannata tällaista järjestelmää. Näin ollen pelkään, että tällainen ehdotus tässä vaiheessa olisi tehoton, minkä lisäksi se voisi myös haitata EU:n asemaa ja uskottavuutta koko arktisessa yhteistyössä. EU:n ei nyt kannata tuhlaa voimiaan tähän, vaan EU:n intressejä ja tavoitteita palvellaan parhaiten, kun vahvistetaan monenvälistä yhteistyötä ja hyödynnetään tehokkaammin olemassa olevia oikeudellisia välineitä.

YK:n merioikeusyleissopimus (UNCLOS) ja muut yleissopimukset muodostavat jo laajan voimassa olevan kansainvälisen lainsäädäntökehyksen. UNCLOS antaa myös perustan riitojen ratkaisemiselle, merirajojen määrittämisestä koskevat kiistat mukaan luettuna. Haluamme, että nämä yleissopimukset pannaan

täysimääräisesti täytöntöön ja, mikä on hyvin tärkeää, että ne mukautetaan arktisen alueen erityispiirteisiin. Ehdotamme esimerkiksi kalavarojen kestävää hoitoa koskevaa lainsäädäntökehystä niiden alueiden ja lajien osalta, joihin ei vielä sovelleta muita oikeudellisia välineitä.

Toiseksi teemme tiivistä yhteistyötä Kansainvälisen merenkulkujärjestön kanssa ja kehitämme ja panemme täytöntöön yhtenäisiä kansainvälisiä standardeja, joilla lisätään arktisen alueen laivareittien turvallisuutta ihmisten turvallisuus ja ympäristön kestävyys huomioon ottaen. Tämä tarkoittaa, että joko laajennamme voimassa olevaa lainsäädäntöä tai säädämme uusia lakeja.

Kolmanneksi puolustamme myös kansainvälisesti tunnustettua laivaliikenteen vapauden periaatetta ja oikeutta viattomaan kauttakulkuun. Rantavaltioiden olisi vältettävä merenkulkusääntöihin liittyviä syrjiviä toimenpiteitä. Kaikkia toimia on sovellettava täysin kansainvälisen merioikeuden mukaisesti.

Neljänneksi on epärealistista ehdottaa arktisen alueen luonnonvarojen hyödyntämistä koskevaa kansainvälistä kieltoa. Suurin osa arvioiduista mineraali-, öljy- ja kaasuvaroista sijaitsee joko arktisen alueen valtioille kuuluvilla riippumattomilla alueilla tai näiden valtioiden yksinomaisella talousvyöhykkeellä, ja joillakin valtioilla on myös luonnonvarojen hyödyntämistä koskevia kauaskantoisia suunnitelmia. Vaadimme kuitenkin, että arktisen alueen luonnonvarojen hyödyntämisessä ja käytössä noudatetaan aina mahdollisimman korkeita ympäristö- ja kestävyysstandardeja.

Parlamentin tavoin olemme huolissamme siitä, että tällä alueella tarvitaan kiireellisiä toimenpiteitä, ja tiedonannossamme esitetään yhtenäisiä ja erityisiä ehdotuksia. Tämän perusteella odotamme kansanne jatkuvaa yhteistyötä, kun kehitämme EU:n arktisen alueen politiikkaa.

Älkäämme koskaan unohtako yhteistä päämääräämme ja tehkäämme yhteistyötä arktisen alueen valtioiden ja kansainvälisen yhteisön kanssa, jotta löydämme tehokkaimman keinon säilyttää ja suojella arktista aluetta tulevia sukupolvia varten.

Anders Wijkman, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen osallistunut arktisella alueella moneen kokoukseen, joissa on keskitytty hyvin pitkälti ilmastomuutokseen.

Yleensä tällaisissa kokouksissa ensimmäisinä päivinä käsitellään ilmaston lämpenemisestä johtuvia vakavia vaikutuksia muun muassa alueeseen, sen luontoon ja väestön toimeentuloon. Toisena päivänä käsitellään hyvin usein geologisten luonnonvarojen hyödyntämisen tarjoamia mahdollisuuksia. Tämä on vähän ristiriitaista. Toteaisin, että geologisten luonnonvarojen nopeaan hyödyntämiseen sisältyy tietenkin hyvin vakavia riskejä.

Olen samaa mieltä siitä, etteivät arktinen ja antarktininen alue ole täysin samanlaisia – tältä osin olen samaa mieltä komission jäsenen kanssa. Samalla, koska meillä ei ole huolellista ja kestävää ympäristölainsäädäntökehystä niitä toimia varten, joita valtiot parhaillaan kokeilevat tällä alueella, päätöslauselmassa annetaan erittäin tärkeä signaali: olkaa varovaisia. On merkittävä asia, että kaikki poliittiset ryhmät puoltavat päätöslauselmaa.

Ehdotamme seuraavaa kolmea vaihtoehtoista etenmistapaa: ensimmäinen on kansainvälinen sopimus, jossa on tietenkin erityisesti tätä aluetta koskevia määräyksiä Etelämantereeseen verrattuna; toinen on luonnonvarojen hyödyntämisen kieltäminen siihen saakka, kunnes tehdään uusia tieteellisiä tutkimuksia ja saadaan uutta tietoa alueesta ja sen haavoittuvuudesta tai herkkyydestä ja kunnes saadaan tuloksia monista nyt hyvin nopeasti kehittyvistä energiavaihtoehtoista. Ehkä emme tarvitse tulevaisuudessa enää lainkaan fossiilisia luonnonvaroja.

Vaikka kollegani tässä parlamentissa ovatkin ehkä eri mieltä kaikkein vastuullisimmasta etenmistavasta, mielestäni on erittäin tärkeää, että me kaikki kannatamme tätä päätöslauselmaa. Haluan korostaa, että haluamme mennä parannettua monenvälistä yhteistyötä ja vuoropuhelua pidemmälle; haluamme varmistaa, että ympäristön turvallisuutta ja ihmisten toimeentuloa suojellaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Véronique De Keyser, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan pikaisesti muistuttaa teitä siitä, mitä arktisella alueella tapahtuu, niin että jokainen ymmärtää, mistä tässä keskustelussa on kysymys. Pohjoisnavalla maapallon lämpeneminen lisää halua hallita alueen luonnonrikkauksia. Kuten olette todenneet, jään sulaminen helpottaa laajojen öljy- ja kaasuvarojen hyödyntämistä sekä purjehduskelpoisen laivareitin

avaamista idän ja lännen välille. Tämä auttaa rahtilaivoja säästämään tuhansia kilometrejä, mutta valitettavasti sillä on tuhoisia vaikutuksia ympäristölle.

Viiden rajavaltion – Kanadan, Tanskan, Venäjän, Yhdysvaltojen ja Norjan – esittämät alueen itsemääräämisoikeutta koskevat vaatimukset aiheuttavat tietenkin jännitteitä. Kanadan ulkoministeri ilmoitti tällä viikolla, että Kanadan arktisen alueen maita ja vesiä koskeva itsemääräämisoikeus on pitkäaikainen ja vakiintunut, ja se perustuu historialliseen oikeuteen. Hän totesi, että Kanadan hallitus myös lupaa lisätä poliittista valvontaa ja vahvistaa sotilaallista läsnäoloa Kanadan arktisilla vesialueilla.

Nämä sanat toistavat Kremlin ilmoitusta, jonka mukaan se aikoo sijoittaa arktiselle alueelle sotilaita omien etujensa suojelemiseksi. Tähän asti tätä strategista aluetta on säännelty Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksella, jonka 150 maata allekirjoitti 10. joulukuuta 1982. Sopimuksessa määrätään, että rantavaltiot käyttävät määräysvaltaa alueella, joka ulottuu 200 mailin päähän niiden rannikolta, ja niillä on oikeus hyödyntää taloudellisesti merenpohjan luonnonvaroja. Tätä aluetta voidaan kuitenkin laajentaa, mikäli valtiot voivat todistaa, että mannerjalusta ulottuu kauemmas kuin 200 mailin päähän rannikosta. Maiden on esitettävä tällainen pyyntö YK:lle toukokuuhun 2009 mennessä – eli todella pian.

Venäjä teki aloitteen vuonna 2001, mikä on syynä tämänhetkiseen levottomuuteen. Ryhmäni ja jäsen Rocard, joka käynnisti tämän keskustelun Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisessa ryhmässä ja joka on äskettäin nimitetty arktisen alueen lähettilääksi, ovat sitä mieltä, että merioikeusyleissopimus ei ole riittävä arktista aluetta varten, kun otetaan huomioon sen vaikutukset energiaan, ympäristöön ja sotilasturvallisuuteen. Pohjoisnapa-alueesta on etua kaikille, ja sitä on suojeltava velvoittavalla peruskirjalla, jossa Euroopan unionilla on oltava merkittävä rooli. Haluamme Pohjoisnapa-alueen, joka on puhdas ja ennen kaikkea jolla ei ole sotajoukkoja.

Diana Wallis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on selvästi jatkoa lokakuussa hyväksytylle päätöslauselmalle arktisten alueiden hallinnasta. Ryhmämme kannattaa mielihyvin toivetta laatia arktista aluetta koskeva sopimus, jolla kuitenkin pyritäisiin pikemminkin muovaamaan uudenlaista hallintomallia. Sopimus on ehkä enemmänkin symbolinen, mutta vaadimme silti, että meidän on työskenneltävä arktisen alueen kansojen ja erityisesti sen ihmisten kanssa – ja kunnioitettava heitä. Kuten olette jo todenneet, nimenomaan ihmiset erottavat arktisen alueen Etelämantereesta.

Kansainvälisiä järjestelmiä on jo olemassa – Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) säännöt, kansainvälinen merioikeus – mutta nyt tarvitaan yksilöllisempää ja täsmällisempää järjestelmää. Meidän olisi hyödynnettävä arktisen neuvoston työtä. Arvoisa komission jäsen, teidän olisi liityttävä neuvostoon mahdollisimman pian ja autettava lisäämään sen poliittisia valmiuksia. Meidän on vältettävä mihin hintaan hyvänsä paluuta vanhanaikaiseen riippumattomuuteen, aluevaatimuksiin ja hallitustenväliseen toimintaan. Tälle hauralle maapallomme alueelle, jossa jokaisella maailman kansalaisella tuntuu olevan omia intressejä, tarvitaan uudenlainen hallintomuoto.

Meidän on myös osoitettava kykymme toimia arktisella alueella, eikä maineemme eurooppalaisina ole hyvä. Merimiehemme ja kauppiamme hävittivät arktista ympäristöä 1700–1800-luvuilla niin sanotussa ”Spitsbergenin raiskauksessa”. Teollisuutemme päästöt ovat aiheuttaneet suoraan akuutin ilmastomuutoksen alueella, ja tänä arkaluonteisena aikana uhkaamme nyt alistaa arktisen alueen kansat omille arvoillemme ja perinteillemme. Meidän on kuunneltava heitä ja tehtävä työtä heidän kanssaan, sillä suoraan sanottuna, heillä on parempi maine ympäristönsä suojelussa kuin meillä. Tästä syystä ryhmämme ei kannata 50 vuoden kieltoa.

Godfrey Bloom, IND/DEM-ryhmä. – (EN) Arvoisa puhemies, asun ihastuttavalla saarella – kauniilla saarella – jota Euroopan unioni on tuhonnut järjestelmällisesti viimeisten 15 vuoden ajan. Olen nähnyt, miten Euroopan unionin kaatopaikkadirektiivin nojalla teollisuusjätettä – jota kutsutaan iloisesti ”kompostijätteeksi” – heitetään maahan. Olen nähnyt, miten satoja tuhansia kaloja kaadetaan Pohjanmereen. Lähellä kotikylääni olen nähnyt, miten vehnä- ja ohrapeltojen ja lypsykarjan tilalle on tullut peltoja, joilla kasvaa elefanttiruohoa ja kaikenlaisia muita biopolttoaineita, jotka tuhoavat ympäristöämme ja nostavat ruoan hintaa.

Euroopan unioni haluaa meidän pääsevän uusiutuvia energiamuotoja koskevaan tavoitteeseemme. Suurin häpeäpilkku kauniilla saarellani sitten teollisen vallankumouksen on 35 000 jumbojetin kokoista tuuliturbiinia. Ja nyt te haette toimivaltuuksia yhdelle viimeisistä erämaa-alueista maailmassa. Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan sanoa teille, että olen samaa mieltä jäsen Wallisin kanssa. Maineenne on kauhistuttava, ja teille on vastattava, että pysykää herran tähden erossa tästä.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kyllä, komission jäsen on oikeassa. Arktinen alue eroaa hyvin monella tavalla Etelämantereesta, ja vain muutama kuukausi sitten, 8. lokakuuta 2008, puhuin täällä salissa juuri samasta aiheesta.

Kuten silloin totesin, arktisella alueella on kasvava geostrateginen asema maailmassa, ja viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden aikana alueella on ilmennyt monia kriittisiä ongelmia. Nyt ollaan avaamassa tähän asti suljettuna olleita merireittejä, mikä on suora seuraus ilmastonmuutoksesta. Tämä ei tule yllätyksenä, sillä arktinen alue lämpenee paljon nopeammin kuin muut alueet: lämpötila on noussut viimeksi kuluneiden sadan vuoden aikana kaksi astetta, ja muualla maailmassa vain 0,6 astetta.

Luonnonvaroja janoavat valtiot, jotka haluavat hyödyntää alueen potentiaalia ottamatta kunnolla huomioon alueen perustavanlaatuista merkitystä maailman ilmastoa tasapainottavana voimana, aiheuttavat yhä suurempia paineita hyvin haavoittuvalle ekosysteemille.

Olen samaa mieltä jäsen Wallisin kanssa siitä, että vaatimus kieltää 50 vuoden ajaksi kaikenlainen luonnonvarojen hyödyntäminen on sekä epäkäytännöllinen että järjetön, mutta uutta hyödyntämistä koskevaan rajalliseen kieltoon – uusia tutkimustuloksia odotettaessa – kaikki sivistyneet kansakunnat voisivat ehkä suostua.

Tämän lisäksi EU:n jäsenvaltioista jopa kolme ja ETA-naapurimaista kaksi kuuluu arktiseen neuvostoon, ja se on jo yli puolet neuvoston jäsenmäärästä. Tässä on meille riittävästi syytä pyrkiä pitämään puoliamme – sanan varsinaisessa merkityksessä – tässä asiassa kansainvälisillä foorumeilla.

Arktisella alueella on kriittinen vaikutus maailman ilmastoon, ja pelkästään sen vuoksi meidän on oltava osa tämän kauniin ja – kuten edellinen puhuja totesi – maailman viimeisiin erämaihin kuuluvan alueen uutta hallintomallia.

Martí Grau i Segú (PSE). - (ES) Arktinen alue on yksi maapallon herkimmistä alueista. Sen luonnonvarojen rajoittamattoman hyväksikäytön seuraukset olisivat tuhoisia paitsi sen lähialueille ja alkuperäisväestölle myös koko maailmalle.

Laajojen alueiden sulaminen on tehnyt näistä vaaroista todellisia ja luonut tarpeen uudelle yleiselle sääntelykehykselle arktisen alueen suojelemista varten. Se voisi olla samanlainen kuin Etelämannerta koskeva sääntelykehys, jossa kuitenkin on otettava huomioon näiden alueiden väliset erot, joita on jo korostettu tässä keskustelussa.

Tarvitsemme kaikkien osapuolten – joista yksi on tietenkin Euroopan unioni – välistä kansainvälistä sopimusta, jotta voidaan suojella ainutlaatuista arktista ympäristöä, jotta voidaan taata kaikenlaisen ihmisen toiminnan kestävyys ja panna täytäntöön monenväliset säännöt, jotka koskevat purjehtimista uusilla avattavilla merireiteillä.

Perustamisestaan alkaen arktinen neuvosto on ollut mallina yhteistyölle yhteisten ongelmien ratkaisemisessa. Näinä vaikeina tai epävarmoina aikoina meidän olisi vietävä tämä henki ja ymmärrys ylemmälle tasolle, jotta voimme estää naapurivaltioita tai muita kansainvälisiä toimijoita joutumasta geostrategisiin kiistoihin ja unohtamasta yhteistä tavoitettamme, joka on suuren yhteisen perinnön säilyttäminen.

Laima Andrikiénė (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, tänään keskustelemme arktisen alueen suojelusta, mikä on todella ajankohtainen aihe – eikä vain Euroopan unionissa.

Ensinnäkin, koska arktisella alueella oletetaan olevan valtavat öljyvarat – 20 prosenttia maailman vielä löytymättömistä ja teknisesti hyödynnettävissä olevista öljyvaroista – houkutus hyödyntää niitä on vastustamaton. Toiseksi arktisen alueen ympäristö on poikkeuksellisen herkkä. Monet muutokset, joita jo tapahtuu, voivat vaikuttaa koko kansainväliseen yhteisöön. Kolmanneksi arktista aluetta vaivaavat alueelliset kiistat. Olemme vaarassa laukaista isoja konflikteja sellaisten alueen maiden välille, jotka haluavat suojella – myös sotatoimin – kansallisia etujaan.

Euroopan parlamentin on aika esittää selkeä kantansa, sillä tähän asti se ei ole juurikaan osallistunut tähän keskusteluun, ellei oteta huomioon viime vuoden lokakuussa hyväksyttyä päätöslauselmaamme, jossa pyydetään arktisen alueen suojelemista koskevaa kansainvälistä sopimusta. On tärkeää mainita, että EU:n jäsenvaltiot ja Euroopan talousalueeseen kuuluvat maat edustavat yli 50:tä prosenttia arktisen neuvoston jäsenmaista. Kuten Yhdysvalloille, arktisen alueen pitäisi olla myös Euroopan unionille ensisijainen strateginen tavoite.

Kannatan täysin ehdotusluonnostamme, jossa komissiota ja neuvostoa pyydetään toimimaan siten, että arktisen alueen geologisten luonnonvarojen hyödyntäminen kielletään 50 vuoden ajaksi uusia tieteellisiä tutkimuksia odottaessa. Euroopan parlamentin olisi pyydettävä komissiota käynnistämään Venäjän viranomaisten kanssa neuvottelut niistä monista tärkeistä kysymyksistä, jotka luettelaa päätöslauselmaesityksessämme. On tullut aika lisätä arktinen alue tulevan EU:n ja Venäjän huippukokouksen asialistalle.

Christian Rovsing (PPE-DE). – (DA) Arvoisa puhemies, Grönlanti on osa Tanskan kuningaskuntaa, ja sen maakuntahallitukselle on annettu suuri määrä vastuuta. Arktinen alue ei ole asuttavaksi kelpaamaton alue. Se ei ole sääntelemätön maa-alue, jollainen Etelämanner on. Päävastoin, maa-alueet kuuluvat arktisen alueen valtioille, ja niillä asuu jo neljä miljoonaa ihmistä, joista kolmannes kuuluu alkuperäisväestöön. Näillä ihmisillä ja heidän kansakunnillaan on oikeutettu tarve hyödyntää alueen luonnonvaroja ja sen tarjoamia mahdollisuuksia. Vain väliin jäävällä merialueella on kansainvälinen asema, ja tältä osin Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimus (UNCLOS) muodostaa asiaankuuluvan oikeusperustan. Arktisen alueen rantavaltiot vahvistivat tämän näkemyksen vuonna 2008 Ilulissatin julistuksessa. UNCLOSin lisäksi on myös monia muita asiaankuuluvia kansainvälisiä ja alueellisia asiakirjoja. Tämän enempää hallinnointia tuskin tarvitaan. Korkeintaan tarvitaan nykyisten asiakirjojen mukauttamista. Tanska on ehdottanut arktiselle neuvostolle, että se tutkisi, miten voimassa olevia sopimuksia voitaisiin saattaa ajan tasalle. Tämä tehdään, ja se pitääkin tehdä, yhteistyössä arktisen alueen valtioiden ja kansojen kanssa.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Etelämannerta koskeva sopimus on loistava maailmanlaajuinen esimerkki siitä, että rauhanomaisen yhteistyön ja tieteellisen tutkimuksen edistäminen voi mennä rantavaltioiden aluevaatimusten edelle. Nyt kun maailma kohtaa maapallon lämpenemisen ongelman, joka vaikuttaa näiden kahden jäätikön sulamiseen ja aiheuttaa merenpinnan nousua, ja kun jäätyneitä arktisia laivareittejä avataan uudelleen liikenteelle, on tärkeää, että jäätyneelle – tai pitäisikö sanoa sulavalle – pohjoiselle arktiselle alueelle löydetään vastaavanlainen ratkaisu. Itsemääräämisoikeuden jakamiseen ja arktisen alueen mineraalivaroihin liittyvää kilpailua, josta Venäjän lipun melodramaattinen pystyttäminen meren pohjaan on osoituksena, ei voida hyväksyä.

EU:n jäsenvaltioiden olisi yritettävä vakuuttaa viidelle arktisen alueen valtiolle – Yhdysvalloille, Kanadalle, Venäjälle, Norjalle ja Tanskalle – miten viisas tällainen lähestymistapa olisi.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, tanskalaisena, joka otti jäsen Wallisin kanssa tämän päätöslauselmaesityksen käsiteltäväksi Euroopan liberaalidemokraattisessa ryhmässä, en ole välttämättä kovin suosittu henkilö. Olen kuitenkin sitä mieltä, että päätöslauselmassa esitetty pääasiallinen lähestymistapa on hyvä. On hyvä, että EU kiinnittää huomiota arktiseen alueeseen. Myös pienten Tanskan ja Norjan kaltaisten maiden kannalta on hyvä, että EU osallistuu tähän, jotta meidän ei tarvitse pelata vain alueen isojen poikien, Yhdysvaltojen ja Venäjän, kanssa.

Haluan kuitenkin todeta, etten pysty äänestämään nyt päätöslauselmaan sisällytetyn kiellon puolesta. Ensinnäkin se on aika epärealistinen. Venäjä ja Yhdysvallat eivät missään nimessä hyväksy sitä. Kuitenkin, kuten jäsen Rovsing totesi, meidän on mielestäni myös otettava huomioon alueella asuvat ihmiset, ja Grönlannin asukkaat luonnollisesti odottavat – ja luonnollisesti heillä on siihen myös oikeus – että he voivat hyödyntää alueensa luonnonvaroja samalla tavalla kuin mikä tahansa kansa omalla alueellaan.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan vain muistuttaa, että jäälautalla kelluvat jääkarhut osoittivat meille, kuinka paljon kemialliset saasteet vaikuttavat koko maailmaan. Niiden rasvasta löytyi DDT:tä, ja me kaikki tiedämme varsin hyvin, ettei tätä ainetta käytetä jäälautoilla.

Joka tapauksessa haluan kiittää komissiota siitä päätöksestä, jonka se teki parlamentissa käydyssä keskustelun jälkeen, sillä ilmastomuutoksen vuoksi on todella tärkeää suojella tätä ainoata aluetta, joka on vielä suojassa ihmisen ryöväykseltä. Se meidän on muistettava.

Tämä on tietenkin – ja tässä otan puheeksi sen, mitä jäsen de Keyser totesi – poliittisesti kiireellinen asia, sillä loppujen lopuksi meidän on pakko tehdä jotain arktisen alueen hyväksi. Tietyillä mailla, jotka omistavat osan tästä mantereesta, on sitä koskevia suunnitelmia. Tiedämme varsin hyvin, että Venäjä, josta puhuimme äskettäin, haluaa siirtää rajaansa merialueensa ulkopuolelle ja myös mannerjalustaa kauemmas. Sen vuoksi asia on meille kiireellinen, sillä Venäjä haluaa myös pystyttää sinne lippunsa ja sijoittaa alueelle sotilaallisia yksiköitä, kuten Kanadakin.

Ehdotuksestanne puuttuu ehkä se, mitä pyysimme viime kerralla, eli arktisen alueen suojelemista koskeva kansainvälinen sopimus, jolla alueen suojelu voitaisiin varmistaa yhdellä kertaa.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Näemme, miten arktisella alueella sekä luonto että ihmiset ovat kriisissä. Meidän olisi pyrittävä varmistamaan, ettei tätä tilannetta seuraa poliittinen kriisi tai ylipäänsä minkäänlainen kriisi. Pyyntö suhtautua arktiseen alueeseen vastuullisesti on hätähuuto ja liittyy globaaliin hallintotapaan. Suhtaudun myönteisesti erityisesti kaikkiin toimiin, joissa kunnioitetaan alueen alkuperäisväestöä.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, ensinnäkin haluan kiittää komission jäsen Ferrero-Waldneria, joka on tehnyt todella tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa ja on varmasti uutterin komission jäsen tällä alalla. Arvostan sitä todella. Hän myös osallistui Euroopan talousalueen kanssa pitämäämme kokoukseen viime viikolla. Pohjoinen ulottuvuushan on loppujen lopuksi tässäkin asiassa hyvin tärkeä, ja myös Diana Wallis on usein painottanut, että Euroopan unionilla on tässä yhteydessä hyvin erityinen vastuu.

Erityisesti finanssi- ja energiakriisin aikana velvollisuutemme on kiinnittää tähän alaan yhä enemmän huomiota ja myös vastata väestön asiaa koskeviin toiveisiin ja tarpeisiin, sillä loppujen lopuksi ihminen ja luonto eivät ole toisensa vastakohtia, vaan meidän pitäisi täydentää toisiamme. Tästä näkökulmasta katsottuna voimme mielestäni kiinnittää huomiota erityisesti energiapolitiikassa saavuttamaamme mieluiseseen edistykseen, ja ehkä voimme vahvistaa yhteistyötämme tällä alalla.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän ajankohtaiseen keskusteluun. Luonnonvarojen tavoittelun ja ilmastomuutoksen seurauksena arktinen alue on muuttumassa perusteellisesti. Muutoksen vaikutukset eivät todennäköisesti kohdistu vain arktiseen alueeseen vaan, kuten monet ovat täällä tänään myöntäneet, myös koko Euroopan unioniin. Näiden tapahtumien perusteella on tärkeää, että EU omaksuu arktiseen alueeseen kattavan ja strategisen lähestymistavan, johon sisältyy monenlaisia asioita, kuten ympäristöasiat, liikenne, biologinen monimuotoisuus, ilmastomuutos, merenkulku- ja energia-asiat, tutkimus sekä alkuperäisväestön toimeentulon suojeleminen.

Katson neuvoston suhtautuvan asiaan nyt hyvin vakavasti. Se kannattaa laajasti komission tiedonannossa esitettyjä ehdotuksia. Tämän pitäisi olla perustana arktisen alueen politiikalle, jota on kehitettävä kattavasti. Totean niille, jotka puhuvat uudesta sopimuksesta, ettei neuvostolla ole tällä hetkellä kantaa tähän asiaan, sillä neuvosto vasta tarkastelee komission ehdotuksia. Muistutan vain neuvoston joulukuussa antamista päätelmistä. Niissä toteamme, että EU:n tavoitteet voidaan saavuttaa vain läheisessä yhteistyössä arktisen alueen maiden kanssa, ja EU:n olisi lisättävä osallistumistaan voimassa olevia kansainvälisiä yleissopimuksia noudattaen.

Kuten aikaisemmin mainitsin, komission ehdotuksia tarkastellaan parhaillaan yksityiskohtaisemmin. Uskon, että ne auttavat pääsemään sopimukseen kattavasta vastauksesta niihin monenlaisiin haasteisiin, joita kohtaamme arktisella alueella. Olen tyytyväinen parlamentin osoittamaan kiinnostukseen, ja kun neuvosto on tehnyt päätöksensä, olen valmis palaamaan luoksenne ja kertomaan siitä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten tämän tärkeän keskustelun alussa painotin, Euroopan parlamentin on osallistuttava aktiivisemmin arktisen alueen ympäristön suojeluun, luonnonvarojen kestävä hyödyntämisen edistämiseen ja arktisen alueen monenvälisen hallintomallin kehittämiseen. Olemme sitoutuneet suojelemaan arktista aluetta, ja samalla tärkein päämäärämme on edistää yhteistyöjärjestelmää, joka takaa resurssien kestävä hyödyntämisen sekä niiden avoimet ja tasapuoliset käyttömahdollisuudet. Onnistuaksemme näissä tärkeissä pyrkimyksissämme meidän on tehtävä tiivistä yhteistyötä kaikkien arktisen alueen valtioiden ja sidosryhmien kanssa, kuten jo totesin.

Tältä osin komissio ehdottaa, että edistetään ennemminkin olemassa olevien velvoitteiden täysimääräistä täytäntöönpanoa ja kehittämistä kuin ehdotetaan uusia oikeudellisia asiakirjoja turvallisuuden ja vakauden lisäämiseksi. Tarvitaan tiukkaa ympäristönhallintaa ja resurssien kestävä hyödyntämistä sekä niiden avoimia ja tasapuolisia käyttömahdollisuuksia. Lisäksi EU on jo korostanut, että kansallisen lainkäytön ulkopuolisilla alueilla yleissopimuksen ympäristönsuojelua koskevat määräykset jäävät melko yleiselle tasolle, ja me jatkamme työtämme Yhdistyneissä Kansakunnissa kehittääksemme edelleen tiettyjä järjestelmiä ja mukauttaaksemme ne uusiin ehtoihin tai arktisen alueen erityispiirteisiin. Arktinen alue voitaisiin esimerkiksi ottaa huomioon uudessa UNCLOSin täytäntöönpanosopimuksessa merien biologisen monimuotoisuuden edistämiseksi alueilla, jotka eivät kuulu kansallisen määräysvallan piiriin. Olemme myös toimittaneet hakemuksemme arktisen neuvoston puheenjohtajamaalle Norjalle. Komission hakemuksen hyväksymiseen tarvitaan kaikkien arktisen neuvoston jäsenten yksimielinen päätös. Päätös on määrä tehdä

29. huhtikuuta – eli hyvin pian – ja aloite, jossa mahdollisesti ehdotetaan arktista aluetta koskevaa sopimusta, voi vaikuttaa siihen kielteisesti, joten meidän on oltava tässä varovaisia.

Lopuksi totean, että arktisen alueen rantavaltiot haluavat selkeästi mieluummin UNCLOSin oikeudelliseksi perustaksi. Euroopan unionin on otettava tämä huomioon, kun haluamme luoda yhä vahvempaa yhteistyötä arktisen alueen, sen asukkaiden ja luonnon hyväksi. Tässä yhteydessä emme saisi heikentää olemassa olevia yhteistyöjärjestelmiä, koska se ei todella palvelisi tavoitteitamme eikä etuamme. Se ei olisi myöskään oman päätöslauselmaesityksen hengen mukaista.

Lopuksi katson, että olosuhteet eivät ole vielä oikeat kansainvälistä arktista aluetta koskevaa sopimusta varten ja että meidän olisi ennemminkin keskitettävä voimamme siihen, että varmistamme olemassa olevien lainsäädäntökehysten tehokkaan täytäntöön panemisen ja täytämme näin mahdolliset aukot, sekä sääntöjen mukauttamiseen arktisen alueen erityispiirteisiin. Tämä voisi olla paljon käyttökelpoisempi toimintatapa.

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 2. huhtikuuta 2009.

14. Uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumaton yhdenvertainen kohtelu (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana jäsen Buitenwegin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0149/2009) ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta (KOM(2008)0426 – C6-0291/2008 – 2008/0140(CNS)).

Kathalijne Buitenweg, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, erään ystäväni tytär sai maanantaina kirjeen, jossa ilmoitettiin, että hän ei ollut saanut opiskelupaikkaa yliopistosta. Opiskelupaikkaa ei evätty häneltä älyllisten kykyjen vuoksi, vaan siksi, että hän on vammainen. Kirjeessä todettiin, että yliopisto ei voi tarjota hänelle tarvittavaa tukea. Hän suoritti lukion ongelmitta, joten vammaisuus ei ollut siellä este. Nyt hänet kuitenkin jätetään sivustakatsojaksi.

Mietintö, jota tänään käsittelemme, koskettaa yhteiskuntamme ydintä. Haluammeko, että ihmisiä kohdellaan toisen luokan kansalaisina heidän ikänsä, sukupuolisen suuntautumisensa, uskontonsa tai vakaumuksensa taikka vammaisuutensa vuoksi, vai haluammeko mieluummin yhteiskunnan, jonka toimintaan kaikki voivat osallistua täysipainoisesti? Kun ihmisiltä evätään vuokra-asunto tai laina sillä perusteella, keitä he ovat, ei ainoastaan heitä kohdella epäoikeudenmukaisesti, vaan koko yhteiskunta myy itsensä halvalla sulkemalla ihmisiä ulkopuolelle.

Olen odottanut tämän päivän keskustelua kärsimättömänä. Huomisessa äänestyksessä on paljon pelissä. Euroopan parlamentti on vaatinut ihmisten välistä yhdenvertaista kohtelua koskevia eurooppalaisia direktiivejä vuodesta 1995 lähtien, ja Amsterdamin sopimus loi meille tätä varten kauan odotetun oikeusperustan. Vuonna 2000 siitä seurasi joitain merkittäviä direktiivejä: direktiivi rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta, joka kattaa sekä työmarkkinat että tavaroiden ja palveluiden tarjonnan, sekä direktiivi uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi – viimeksi mainittu direktiivi on tosin rajattu koskemaan vain työmarkkinoita.

Se kävi ongelmalliseksi, sillä syrjintä on kielletty useammilla alueilla jopa sukupuolisyrjinnän tapauksessa. Parlamentti on aina vastustanut syntyneitä syrjintäperusteiden hierarkiaa. Mistä syystä esimerkiksi homoseksuaalisuus on muka pätevämpi peruste lainan epäämiseksi kuin tietty ihonväri? Suojan tulisi olla tasapuolinen. Me olemme kaikki kannattaneet tätä horisontaalista direktiiviä. Näkemyksissämme on eroja, jotka koskevat direktiivin sävyä, toisinaan myös sen tarkkaa sisältöä. Tähän asti parlamentin valtaenemmistöllä on kuitenkin ollut tahtoa oikaista nykyinen epätasapaino, ja tämä viesti meidän on välitettävä neuvostolle huomenna, joten toivon äänestyksessä mahdollisimman suurta enemmistöä.

⁽¹⁾ Ks. Pöytäkirja.

Haluan kiittää mietinnön laatimiseen osallistuneita monia kollegoita, ensinnäkin valmistelijoita ja erityisesti jäsen Lynnea työllisyys- ja sosiaaliasiain valiokunnasta. Olen sisällyttänyt tekstiin monia hänen tekemistään ehdotuksista. Haluan myös kiittää varjoesittelijöitä: jäsen Gaubertia, jäsen Bozkurtia, jäsen in 't Veldia ja jäsen Kaufmannia. Hollanninkielessä on ilmaus, joka sananmukaisesti käännettynä kuuluu ”hypätä varjonsa yli”, mikä tarkoittaa itsensä ylittämistä, katseensa nostamista ainaisten samojen ajatusten yläpuolelle – tämä on hyvä näkökohta varjoesittelijöille. Mielestäni me olemme onnistuneet siinä. Olen ylpeä kompromissista, joka hyväksyttiin suurella enemmistöllä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa. Se on parantunut. Haluaisin kiittää myös monia muita panoksensa antaneita henkilöitä, mutta erityisesti jäsen Cashmania. Olen kiitollinen hänen monista neuvoistaan, lobbaustyöstään ja myös hänen kuluneiden vuosien aikana tarjoamastaan inspiraatiosta ja ystävytydestä.

Sitten mietinnön sisältöön: Mietinnössä kielletään neljään perusteeseen pohjautuva syrjintä. Tästä oli jo säädetty työmarkkinoiden kohdalla, mutta nyt sama koskee myös tavaroiden ja palveluiden tarjontaa, sosiaalista suojelua – sosiaaliturva ja terveydenhoito mukaan luettuina – sekä koulutusta. Kaikkia erotteluita ei kuitenkaan katsota syrjinnäksi. Vakuutusyhtiöillä on esimerkiksi edelleen oikeus tehdä erotteluita iän tai vammaisuuden perusteella sillä ehdolla, että ne voivat perustella tämän objektiivisesti. Varauksia on pidettävä monien vammaisten henkilöiden kohdalla, mutta kohtuuden rajat on laskettu mahdollisimman alas. Poikkeukset ovat näin ollen sallittuja tietyin ehdoin, mutta perussääntönä on yhdenvertainen kohtelu ja sitä koskee myös huomina äänestys. Onko Eurooppa meille vain pelkkä markkina-alue vai onko se myös sivilisaation lähde?

Joka tapauksessa täytyy sanoa, että tarkistus numero 81 osoittaa, kummalla puolella jäsen Weber ja 41 muuta seisovat. Te ette halua lainsäädäntöä yhdenvertaisesta kohtelusta ja se siitä. Minun on turha yrittää ehdottaa enempää kompromisseja, sillä te yksinkertaisesti vastustatte syrjimättömyyslainsäädäntöä periaatteesta. Sen vuoksi te ette tee tarkistuksia, vaan te hylkääte koko ehdotuksen. Tässä meidän polkumme eroavat – kultaista keskietä ei ole. Huomenna nähdään, kumman tien parlamentin enemmistö valitsee.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, annan arvoa mielenkiinnolle, jota tätä ehdotusta kohtaan on osoitettu ja josta kertoo esitettyjen tarkistusten suuri määrä. Parlamentin jäsenten mielenkiinto osoittaa, että syrjinnän torjuminen jokapäiväisessä elämässä on useimmille meistä keskeinen tavoite myös vakavan talouskriisin aikana. Otan myös ilolla vastaan jäsen Buitenwegin laatiman ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan hyväksymän erinomaisen mietinnön sekä jäsen Lynnen ja työllisyys- ja sosiaaliasiain valiokunnan antaman merkittävän panoksen.

Mietintöluonnos tukee komission laatiman direktiiviluonnoksen henkeä ja pyrkimyksiä. Esittelijä on mielestäni onnistunut sovittamaan erilaiset näkemykset yhteen ja saamaan aikaan laajan yksimielisyyden poliittisten ryhmien välille. Haluan onnitella parlamenttia sen direktiiviluonnokselle antamasta tuesta.

Ehdotettujen tarkistusten osalta allekirjoitan useimmat mietintöluonnoksessa esitetyt parannusehdotukset. On kuitenkin syytä muistaa, että tämä luonnos edellyttää neuvoston yksimielistä hyväksyntää, ja sen vuoksi meidän on pysyttävä maltillisina.

Tiedän, että moninkertainen syrjintä on teille keskeinen kysymys. Tiedän, että moninkertaisen syrjinnän uhreiksi joutuneet ihmiset saavat kärsiä tilanteestaan monin tavoin. Koska tämä direktiivi kattaa vain neljä syrjinnän perustetta, uskon kuitenkin, että tätä ongelmaa ei voida lopullisesti ratkaista oikeudellisella tasolla.

Heinäkuussa 2008 syrjimättömyydestä annetussa tiedonnossa komissio sitoutui käynnistämään keskustelun tästä aiheesta vastaperustetun jäsenvaltioiden välisen asiantuntijaryhmän sisällä. Keskustelu on käynnistetty. Moninkertaisen syrjinnän ongelmia ei siis ole unohdettu.

Voisin hyväksyä viittauksen moninkertaiseen syrjintään direktiiviluonnoksen kattamilla alueilla. Olen yhtä mieltä siitä, että meidän on määriteltävä tarkemmin EU:n ja jäsenvaltioiden välinen vallanjako. Direktiivi ei muuta vallanjakoa sinällään, mutta tavoitteemme on saavuttaa mahdollisimman hyvä oikeusvarmuus.

Olen myös yhtä mieltä siitä, että ilmaisunvapaus on huomioitava tarkasteltaessa tapauksia, joissa on kyse väitetyistä vastatoimenpiteistä. Meidän on kuitenkin muistettava, että vastatoimenpiteiden toteaminen vaatii vahvoja todisteita. Ihmisarvon on oltava vaakalaudalla ja kyseessä on oltava vihamielinen tai nöyryyttävä ilmapiiri.

Katson myös esittelijän tavoin, että käsite ”läheissyrjintä” tulisi sisällyttää direktiiviin Colemanin asiassa hiljattain annetun päätöksen merkityksessä. Tätä käsitettä tulisi kuitenkin soveltaa vain tapauksissa, joissa on todettu välitöntä syrjintää ja vastatoimenpiteitä.

Rahoituspalveluiden osalta olen samaa mieltä siitä, että palveluiden tarjoajien on harjoitettava tiettyä avoimuutta. Suhtaudun kuitenkin varauksella mietintöluonnoksen muotoiluun. Olen aivan samaa mieltä siitä, että direktiiviä ei pidä soveltaa täysin yksityisiin liiketoimiin. Komission ja parlamentin näkemykset ovat tässä kohdin hyvin samanlaiset. Fyysisesti vammaisten osalta voin tukea viittausta fyysisen vammaisuuden avoimeen määritelmään, jota on käytetty vammaisten oikeuksia koskevassa YK:n yleissopimuksessa.

Allekirjoitan pääosin myös joitain tarkistusehdotuksiinne sisältyviä fyysisen vammaisuuden käsitettä koskevia huomautuksia. On kuitenkin tärkeää huomata, että säädöksen sanamuodon on oltava hyvin tarkka. Olen yhtä mieltä myös joistain muista luonnoksessa ilmaistuista ajatuksista, mutta mielestäni on tärkeää varmistaa, että 4 artikla säilyy tiiviinä ja ymmärrettävänä.

Hyvät parlamentin jäsenet, odotan mielenkiinnolla näkemyksiänne, joihin vastaan keskustelun kuluessa.

Elizabeth Lynne, *sosiaali- ja työllisyysasiain valiokunnan lausunnon esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää vaivasta, jonka hän on nähnyt tämän mietinnön eteen, sekä tiiviistä yhteistyöstä, jota olemme tehneet sen parissa. Me olemme tehneet hyvin tiivistä yhteistyötä, emmekä ainoastaan tämän mietinnön yhteydessä. Kuten esittelijä tietää, olemme molemmat työskennelleet tämän asian parissa eräiden muiden jäsenten tavoin jo useiden vuosien ajan, 10 vuoden ajan, siitä lähtien, kun aloitin urani Euroopan parlamentissa. Muistan kuinka istuimme 13 artiklan kuulemisissa silloin kauan sitten. Nyt me olemme päässeet tilanteeseen, jossa keskustellaan syrjimättömyysdirektiivistä. Meillä on viimeinkin mahdollisuus saada läpi syrjimättömyyslainsäädäntöä, joka kattaa kaikki aiemmin sivuun jääneet syrjintäperusteet – vammaisuuden, iän, uskonnon ja vakaumuksen sekä sukupuolisen suuntautumisen. Me olemme odottaneet tätä jo vuosia. Toivon todella, että saamme suuren enemmistön tuen.

Olen kampanjoinut vammaisuudesta ja iästä vuosien ajan, mutta vakuutuin jo jonkin aikaa sitten siitä, että me emme voi jättää ketään jälkeen. Me emme olisi voineet laatia vammaisuudirektiiviä ja sitten ikädirektiiviä, koska ajattelin, että sukupuolinen suuntautuminen ja uskonto jäisivät silloin jalkoihin. Sen vuoksi pyysin viime vuonna valiokunta-aloitteisessa mietinnössä, että laadittaisiin direktiivi, joka kattaa samalla kaikki aiemmin varjoon jääneet syrjintäperusteet. Olen mielissäni, että näin on tapahtunut. Olen hyvilläni myös siitä, että valiokunta-aloitteinen mietintö sai silloin parlamentissa taakseen niin suuren enemmistön. Tiedän komissiosta ja neuvostosta, että tämä oli yksi tekijä, joka rohkaisi heitä esittämään tämän ehdotuksen. Sen vuoksi meidän on huomenna saatava tälle mietinnölle suuri enemmistö.

Haluan myös esittää vilpittömät kiitokseni komission jäsen Špidlalle. Olen jo kiittänyt häntä aiemmin, mutta halusin esittää kiitokseni vielä täysistunnossa, sillä uskon, että ilman hänen tukeaan ja apuaan meillä ei olisi esittänyt tätä ehdotusta nyt. Siispä, arvoisa komission jäsen, esitän vilpittömät kiitokset monien meidän puolesta siitä, että olette ajanut tätä asiaa eteenpäin. Tiedän, että olette tehnyt omasta aloitteestanne paljon työtä tämän asian eteen.

Saimme ehdotuksen läpi sosiaali- ja työllisyysasiain valiokunnassa sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa. Nyt meidän on saatava suuri enemmistö. Kaikkien tulisi saada nauttia yhdenvertaista kohtelua kaikkialla EU:ssa. Rullatuolin tai opaskoiran käyttäjän tulisi voida liikkua vapaasti kaikkialla Euroopan unionissa. Sukupuolinen suuntautuminen ei saa rajoittaa hotellihuoneen varaamista, eikä estää viettämästä lomaa tiettyssä hotellissa. Kaikilla ikääntyneillä tulee olla mahdollisuus käyttää terveyspalveluita heidän iästään riippumatta. Eri uskontoa tunnustavien syrjinnän täytyy loppua.

Vetoan kaikkiin niihin, jotka suunnittelevat äänestävänsä mietintöä vastaan: älkää tehkö niin. Tämä on Euroopan unionin kulmakivi. Ihmisoikeudet ja syrjimättömyys ovat EU:n perusta. Vetoan teihin: äänestäkää niiden puolesta.

Amalia Sartori, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa me olemme pääasiassa tarkastelleet tarvetta taata yhdenvertainen kohtelu terveyttä koskevissa asioissa. Muut valiokunnat sekä ennen kaikkea esittelijä ja komissio jäsen ovat käsitelleet muita alueita jo varsin kattavasti, joten me päätimme selvittää terveyteen liittyviä näkökohtia.

Ensimmäiseksi kiinnitimme huomiota jäsenvaltioiden välillä yhä vallitseviin huomattaviin eroihin terveyspalveluiden saatavuudessa. Mahdollisuus käyttää terveyspalveluita on perusoikeuskirjan 35 artiklassa määrätty perusoikeus, ja on yksi jäsenvaltioiden julkisten viranomaisten päätehtävistä tarjota kaikille yhdenvertaiset mahdollisuudet käyttää laadukkaita terveyspalveluita. Olemme tuki tietoisia Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden eri toimivaltuuksista. On kuitenkin tärkeää, että EU tekee kaiken mahdollisen laatiessaan

suuntaviivoja ja direktiivejä, joita vähä vähältä valmistelemme, sekä päätöslauselmia ja asetuksia. Meidän on siirrettävä niiden mukana jäsenvaltioille, aina kun mahdollista, tämä keskeinen tavoite.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa me olemme nostaneet esiin erityisesti tarkistukset, jotka koskevat terveyskasvatusohjelmien tukemista, naisiin kohdistuvan väkivallan torjumisen jatkamista, ikään perustuvan lääkeshoidon kieltämisen torjumista ja ennen kaikkea – ja tähän palaan kohtaan vielä myöhemmin – laadukkaiden palveluiden yhdenvertaista saatavuutta kaikissa jäsenvaltioissa.

Lissy Gröner, *kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta annettua uutta syrjimättömyysdirektiiviä koskevan lausunnon valmistelijana olen varsin tyytyväinen komission ehdotukseen ja haluan erityisesti kiittää komission jäsen Špidlaa.

Eurobarometri-tutkimusten perusteella noin kolme neljäsosaa EU:n väestöstä katsoo, että tällä alalla on syytä ryhtyä toimiin. Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta esitti tarkistuksia ja lisäyksiä kolmella alalla. Ennen kaikkea vaadimme sukupuolisyrittämisestä sisällyttämistä direktiiviin. Hyväksymme tehdyt kompromissiratkaisut. Haluamme taata mahdollisuuden seurata tiedostusvälineitä ja saada koulutusta sekä torjua monikertaista syrjintää; näissä asioissa on saatu aikaan hyviä kompromisseja.

Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä on tukenut tätä kattavaa horisontaalista direktiiviä. Jos saksalaiset konservatiivit ja liberaalit nyt hylkäävät direktiivin kokonaisuudessaan, he näyttävät todellisen nahkansa: he haluavat jatkaa homoseksuaalien ja lesbojen syrjintää ja lähettää propagandaa. Direktiivi ei anna aihetta pelätä ääriyhtimiä, kuten skientologeja, sillä mainosten kieltäminen ja kokoushuoneiden varausten hylkääminen on yhä mahdollista. Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta äänestää horisontaalisen puitedirektiivin puolesta yksimielisesti.

Donata Gottardi, *naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, käytän puheenvuoron kertoakseni naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa aikaansaaduista myönteisistä tuloksista. Tulokset eivät tulleet sattumalta, sillä valiokunta on laatinut jo lukuisia yhdenvertaista kohtelua, yhdenvertaisia mahdollisuuksia ja syrjinnän kieltämistä koskevia syvällisiä tutkimuksia.

Valiokunnan hyväksymä lausunto sisältää useita vahvoja viestejä, jotka toivoakseni sisällytetään lopulliseen tekstiin. Tämä direktiivi ei merkitse ympyrän sulkeutumista. Siinä tapauksessa sukupuoleen perustuvaa syrjintää koskeva alue saattaisi heikentyä. Tämän direktiivin pitäisi olla mahdollisuus käynnistää syrjimättömyysdirektiivejä koskeva työ uudelleen. Työn ensimmäinen askel on ottaa mukaan kaksi uutta käsitettä, joista me kaikki olemme yhtä mieltä: moninkertainen syrjintä, joka perustuu kahteen tai useampaan riskitekijään, sekä läheisyrittämisestä, joka koskee syrjinnän varsinaisen kohteen kanssa läheisessä kanssakäymisessä tai yhteydessä olevia henkilöitä. Molemmat syrjinnän muodot koskevat merkittävällä tavalla sekä naisia että myös muita ryhtimiä. Direktiivistä pitäisi muodostua kannustin, joka auttaa parantamaan kansallista lainsäädäntöä erityisesti niissä jäsenvaltioissa, oma jäsenvaltion mukaan luettuna, joissa tarvitaan suurta muutosta.

Manfred Weber, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, yleisilmaapiiri tässä täysistunnossa tuntuu sellaiselta, että tuskin uskallan käyttää puheenvuoroani, tuskin uskallan esittää kysymyksiä. Me kaikki vastustamme syrjintää, se on selvä. Valitsemaamme tietä ei uskalla asettaa kyseenalaiseksi, koska pelkää joutuvansa ajetuksi nurkkaan.

Hyvät parlamentin jäsenet, me kaikki pyrimme samaan määränpäähän, ja toivoisin, että tästä ei esitettäisi epäilyksiä. Se, mistä ei vielä ole täyttä yksimielisyyttä, on millä tavoin tuohon määränpäähän päästään. Siitä tulee voida keskustella, myös Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmällä pitää olla siihen oikeus.

Haluan ensimmäiseksi esittää kysymyksen komission jäsenelle: Olemassa olevaa syrjimättömyysdirektiiviä ei ole edelleenkaan saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kymmenessä jäsenvaltiossa ja kymmentä jäsenvaltiota vastaan on käynnistetty rikkomusmenettely. Näin ollen meidän on kysyttävä itseltämme, mistä syystä meidän on tarkistettava tätä direktiiviä, kun edellistäkään ei ole vielä siirretty osaksi kansallista lainsäädäntöä. Onko tällaista kysymystä asiallista ja luvallista esittää? Tämän vuoksi asian palauttaminen valiokuntaan on mahdollisuus, joka olisi otettava vakavasti huomioon.

Meillä on lupa keskustella sisällöstä myös toisen kysymyksen osalta. On esimerkiksi kysymys siitä, miksi kirkot, jotka olivat vasemmiston läheisiä yhteistyökumppaneita puhuttaessa pakolaisten suojelusta, kääntyvät nyt meidän puoleemme. Kirkot, jotka olivat teidän kumppaneitamme, kääntyvät nyt meidän puoleemme ja kertovat vierastavansa tiettyjä sanamuotoja. Kun tiedotusvälineiden edustajat, sanomalehtien kustantajat, tulevat kertomaan, että heillä on kysymyksiä, meidän pitäisi keskustella heidän kysymyksistään vakavasti. Kun puhe on perheistä, komission jäsen sanoo, että hän ei halua pakottaa jäsenvaltioita mihinkään, mutta tässä direktiivissä on luonnollisesti kyse yhdenmukaistamisesta takaoven kautta. Luetteloa voisi jatkaa edelleen. Direktiivissä on useita seikkoja, joita ryhmämme pitää erittäin ongelmallisina. Näistä ongelmista voi keskustella, vaikka olisikin sitoutunut vastustamaan syrjintää.

Euroopan parlamentin vasemmisto on varsin tyytyväinen itseensä, sillä se laatii jälleen kerran uutta lainsäädäntöä useissa kohdin. Meillä tulisi sen vuoksi olla oikeus kysyä, tuoko tämä lainsäädännöllinen lähestymistapa todella monia uusia hyötyjä niille ihmisille, joita pyrimme suojelemaan.

Meidän on otettava huomioon myös muita perusarvoja. Esimerkiksi jos me aiomme sisällyttää direktiiviin kaupallisten sopimusten lisäksi myös yksityiset sopimukset, kuten Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattinen ryhmä toivoo, meidän on voitava kysyä, eikö sopimusvapaus ole tärkeä perusvapaus, jota meidän pitäisi parlamentissa suojella.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä vastustaa syrjintää ja tulee aina toimimaan sen torjumisen hyväksi. Euroopan parlamentissa on kuitenkin voitava keskustella siitä, miten syrjintää torjutaan.

Emine Bozkurt, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Huomenna meillä on ainutkertainen tilaisuus ottaa historiallinen askel syrjinnän torjunnassa ja sanoa ”ei” syrjinnälle. Tämänhetkinen tilanne on tosiaankin melko kummallinen; olemme erimielisiä syrjinnän vastaisesta suojelusta. Ei ole järkevää selitystä sille, että syrjinnän vastaisessa lainsäädännössä tarjotaan työpaikan ulkopuolella mustalle homoseksuaalille suojelua ihonvärin, muttei sukupuolisen suuntautumisen perusteella.

Huomenna me voimme osoittaa, että Euroopan parlamentti ei enää suvaitse ikään, vammaisuuteen, sukupuoliseen suuntautumiseen tai uskonnolliseen vakaumukseen perustuvaa syrjintää. Eurooppa on olemassa kaikkia varten. Me emme voi hyväksyä sitä, että auton ja kiinteistön vuokraamista suunnitteleva tulee torjutuksi uskontonsa vuoksi. Vastaavasti pyörätuolilla liikkuvan henkilön tulisi voida käyttää käteisautomaatteja tai päästä rautatieasemalle ja junaan muiden ihmisten tavoin. Ei ole perusteita sille, että pankki sallii yli 65-vuotiaan asiakkaan olla tuhansia euroja miinuksella, mutta hylkää hänen vaatimattoman lainahakemuksensa. Me kaikki vanhenemme vähitellen, ja on syytä muistaa, että tulemme kohtaamaan tällaiset ongelmat itsekin ennen pitkää.

Näkemyserot eivät ole helpottaneet neuvotteluita, mutta me voimme olla ylpeitä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan saavuttamista tuloksista, joihin kaikki osapuolet lisäksi sitoutuivat tuolloin. Ehdotus on järkevä ja kohtuullinen. Pienet muutokset voivat olla tarpeen, jotta esimerkiksi vammaisille voidaan taata tavaroiden ja palveluiden saanti, mutta tämä tarkoittaa, että he voivat jälleen osallistua aktiivisesti yhteiskunnan toimintaan. Muutokset eivät aiheuta suhteetonta taakkaa ja lisäksi täytäntöönpanon määräaika on kohtuullinen. Muutoksia ei tarvitse tehdä heti; emme odota jäsenvaltioiden mukauttavan rautatieasemia välittömästi. Vaadimme ainoastaan, että jäsenvaltiot alkavat ottaa vammaisten liikkumisen jo nyt huomioon tulevassa rakennus- ja liikennesuunnittelussa.

En voi myöskään kyllin korostaa tämän mietinnön merkitystä EU:n kansalaisille, sillä heistä mietinnössä on kyse. On syytä muistaa, että Eurobarometri-tutkimusten mukaan 87 prosenttia eurooppalaisista haluaisi, että tämän direktiivin nojalla ryhdytään toimenpiteisiin syrjinnän perusteiden suhteen. Tähän ryhmään kuuluvat myös jäsen Weberin äänestäjät. Ryhmämme, Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattinen ryhmä, on tyytyväinen mietintöön sisällytettyihin ehdotuksiin moninkertaisen syrjinnän torjumiseksi.

Voitteko kuvitella, että mustaihoinen, pyörätuolilla liikkuva naishenkilö voi kokea tulevansa syrjityksi? Moninkertaisen syrjinnän käsite on tuttu vain harvoissa maissa. Esimerkin naishenkilö joutuisi syrjinnästä ilmoituksen tehdessään valitsemaan useimmissa maissa vain yhden mahdollisista syrjinnän perusteista. On todennäköisempää, että syrjinnän eri perusteet ovat sidoksissa toisiinsa ja että häntä ei syrjitä ainoastaan yhden asian perusteella. Tällä naisella on oltava mahdollisuus tehdä valitus sekä saada hyvitystä ja oikeutta. Sen vuoksi me vetoamme parlamenttiin näiden tärkeiden säännösten säilyttämiseksi.

Hyvät parlamentin jäsenet, pyydän teitä tukemaan tätä direktiiviä. Parlamentin antama tuki antaisi selvän ja yksiselitteisen viestin siitä, että syrjintää ei enää suvaita ja että parlamentti pitää kaikkien kansalaistensa oikeuksia yhtä tärkeitä. Me voimme välittää tämän viestin.

Sophia in 't Veld, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan ensimmäiseksi esittää lämpimät onnitteluni ja kiitokset esittelijälle, joka on tehnyt erinomaista työtä. Ryhmäni iloitsee siitä, että nyt, lähes viisi vuotta puheenjohtaja Barroson lupauksen jälkeen, meillä on viimein käsiteltävänäme direktiiviluonnos syrjimättömyydestä. Syrjintä on vastoin EU:n perussopimuksia, Euroopan unionin perusoikeuskirjaa sekä Euroopan ihmisoikeussopimusta. Perussopimuksista, sopimuksista ja juhlallisista julistuksista on kuitenkin vain vähän hyöttyä tuomioistuimissa. EU:n kansalaisille on annettava väline, joka lujittaa heidän oikeuksiaan.

Tämä on Euroopan unionin olemassaolon tarkoitus. EU ei ole vain maitokiintiöitä ja julkisia hankintoja koskevia sääntöjä ja rakennerahastoja, jäsen Weber. EU on ennen kaikkea eurooppalainen alue, jonka sisällä jokainen voi vapaasti järjestää elämänsä haluamallaan tavalla. Yhtenäinen eurooppalainen alue, jonka sisällä kaikki ovat yhdenvertaisia lain edessä ja voivat nauttia yhdenvertaisista mahdollisuuksista yhteiskunnassa ja jonka sisällä kaikkia kohdellaan kunnioittavasti. Yksi direktiivi ei riitä samaan aikaan kaikkia näitä muutoksia, mutta se on muutosten edellytys. Tässä direktiivissä on kyse Euroopasta arvojen yhteisönä, eikä arvoista voida neuvotella 27 hallituksen välillä osana kansallisten intressien tavanomaista vaihtokauppaa. Me määritämme arvot yhdessä kansalaisina avoimesti keskustellen, ja Euroopan parlamentti on oikea paikka tälle keskustelulle.

Olette oikeassa, jäsen Weber, jotkin aiheet ovat hyvin arkaluontoisia, erityisesti perusteet sukupuolinen suuntautuminen ja uskonto. Meillä on kuitenkin velvollisuus kaikkia Euroopan kansalaisia kohtaan, me emme saa antaa Euroopan ajautua eläinten vallankumoukseen, jossa kaikki eurooppalaiset ovat tasa-arvoisia, mutta toiset eurooppalaiset ovat tasa-arvoisempia kuin toiset. Uskonnon ja omantunnon vapaus ovat perusoikeuksia, joiden puolesta olen valmis nousemaan barrikadeille. Vapaassa Euroopassa jokaisella pitää olla vapaus pitää omat vakaumuksensa. Se on demokratian perusta. Uskonnon vapautta ei pidä kuitenkaan väärinkäyttää lupana syrjiä muita.

Euroopan yhteisön perusoikeusvirasto julkaisi eilen toisen raporttinsa homofobiasta Euroopassa. On häpeä, että vuonna 2009 miljoonien ihmisten täytyy yhä pelätä syrjintää, vihaa, väkivaltaa ja jopa henkikirikoksen uhriksi joutumista Euroopassa yksinomaan sukupuolisen suuntautumisensa vuoksi. Vakuutan jäsen Weberille, että avioliittolainsäädäntö on ja pysyy kansallisen toimivallan alaisena; tämä direktiivi ei tuo siihen asiaan muutosta. Avioliiton kieltäminen uskonnon, rodun tai sukupuolisen suuntautumisen perusteella ei sen sijaan ole 2000-luvun Euroopassa normaalia. Monien mielestä on täysin hyväksyttävää, että hallitus kieltää kahden samaa sukupuolta olevan aikuisen väliset avioliitot tai rekisteröidyt parisuhteet. Pitäisimmekö sen sijaan hyväksyttävänä, jos hallitus kieltäisi avioliitot juutalaisten ja ei-juutalaisten tai katolilaisten ja protestanttien tai mustien ja valkoisten välillä, kuten joskus on ollut käytäntönä? Tätä ei voida hyväksyä.

Hyvät parlamentin jäsenet, kehotan teitä äänestämään tämän mietinnön puolesta edustamiemme kansalaisten parhaaksi. Kompromissiratkaisut eivät ole kenenkään ihanne, eivät myöskään meidän, mutta ylittäkäämme itsemme tällä kertaa, kuten jäsen Buitenweg sanoi.

Lopuksi haluan vielä kehottaa neuvostoa noudattamaan parlamentin suosituksia. On totta, että jokaisella jäsenvaltiolla on omat varauksensa. Euroopan parlamentti on kuitenkin osoittanut, että erimielisyydet voidaan ylittää ja että me voimme sopia kaikkia EU:n kansalaisia koskevista oikeuksista.

Konrad Szymański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio väittää, että tällä ehdotuksella ei pyritä muuttamaan jäsenvaltioiden avioliittoja ja adoptioita koskevaa lainsäädäntöä. Komissio sanoo, että se ei halua muuttaa hoitoon ja koulutukseen osallistuvien kirkon ja uskonnollisten elinten oikeudellista asemaa.

Jäsen Buitenwegin mietintö tallaa nämä rajat jalkoihinsa kaikin tavoin. Tarkistuksessa 50 pyörretään kansallista perhe- ja adoptiolainsäädäntöä koskevat takuut. Tarkistusten 12, 29 ja 51 perusteella mietinnössä hyökätään uskonnollisten koulutuslaitosten vapauksia vastaan. Mietinnön tarkistus 52 horjuttaa puolestaan takuuta itse uskonnollisten yhteisöjen vapauksista jäsenvaltioissa. On päivänselvää, että Euroopan vasemmisto haluaa supistaa eurooppalaisen integraation yhteen ainoaan kysymykseen. Se pyrkii pakkomieltelemäisesti viemään homoseksuaalien viimeisimmät vaatimukset läpi keinolla millä hyvänsä. Kyseessä on kaikkien aikojen vakavin hyökkäys Euroopan parlamentin uskottavuutta kohtaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

Raül Romeva i Rueda, Vets/ALE -ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan korostaa yhtä ratkaisevan tärkeää seikkaa. Euroopan yhdentymishanke voi olla uskottava vain, jos Eurooppaa pidetään alueena, jolla kaikki syrjintä on laitonta. Tämä periaate on tämän päiväisen keskustelun perusta.

Olen sen vuoksi yllättynyt, että jotkut kollegoistani, jotka ovat niin Eurooppa-myönteisiä kaikissa muissa keskusteluissa, muuttuvat täysin Eurooppa-vastaisiksi, kun tulee puhe oikeuksista ja vapauksista.

Tällaista asennetta ei voida hyväksyä. Me emme voi hyväksyä, että tämän päivän Euroopan unionissa joku voi yhä joutua kärsimään syrjinnästä, joka perustuu samaa sukupuolta olevan henkilön kanssa solmittuun parisuhteeseen, vammaisuuteen, ikään tai valtavirrasta poikkeavaan uskontoon tai vakaumukseen kuten on jo mainittu. Minä en halua elää tällaisessa Euroopassa. Minä en tee joka ikinen päivä työtä parlamentissa ja sen ulkopuolella rakentaakseni tällaista Eurooppaa.

Tämän vuoksi pidän direktiiviluonnosta tarpeellisenä. Sen tavoitteet ja periaatteet ovat hyviä. Se ei ehkä vastaa täysin minun ja monen muun parlamentin jäsenen toiveita, mutta se on hyvä lähtökohta. Toivon, että parlamentin enemmistö äänestää jäsen Buitenwegin mietinnön puolesta huomenna, kuten itse aion tehdä, sillä uskon sen olevan askel oikeaan suuntaan. Pidän myös erittäin tärkeänä sitä, että 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanoa tai uudelleen täytäntöönpanoa koskeva toinen kohta hyväksytään. Hyväksyminen takaa ratkaisevan tärkeän seikan: se antaa kaikille syrjimmättömyyden alalla toimiville yhdistyksille ja järjestöille mahdollisuuden edustaa ja puolustaa syrjinnän uhreja. Meidän on muistettava, että syrjinnän uhrin kuuluvat haavoittuvaisimpiin ryhmiin ja että sen vuoksi meidän on taattava heille mahdollisuus asianmukaiseen edustukseen ja puolustukseen.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aivan ensimmäiseksi kiittää esittelijäämme, Kathalijne Buitenwegiä, hänen tekemästään työstä. Tämä asia oli hänen käsittelyssään erityisen turvallisissa käsissä.

Parlamentti on vaatinut tätä direktiiviä jo vuosien ajan, mikä tarkoittaa, että on erittäin tärkeää hyväksyä se ennen vaalikauden päättymistä. Samaan aikaan on ehdottoman tärkeää, että komissio laatii mahdollisimman pian ehdotuksen sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjumiseksi, jotta syrjinnän eri muotojen hierarkia voi viimeinkin jäädä historiaan. Yllätyin huomattessani, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä yrittää tarkistuksella 96 jättää vakaumukseen perustuvan syrjinnän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Hyvät PPE-DE-ryhmän jäsenet, täytyykö meidän todella huomauttaa teille, että tämän direktiiviluonnoksen oikeusperusta – EY:n perustamissopimuksen 13 artikla – on ollut osa lainsäädäntöä siitä lähtien, kun Amsterdamin sopimus tuli voimaan vuonna 1999, 10 vuotta sitten? Onko minun muistutettava teille, että kaikkia 13 artiklassa lueteltuja syrjinnän perusteita pidetään yhdenvertaisina ilman erottelua? Lisäksi, hyvät PPE-DE-ryhmän jäsenet, teidän on täytynyt huomata, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 10 artiklassa pidetään joka ikisen ihmisen uskontoa ja vakaumusta yhdenvertaisena muihin nähden.

Hyvä CSU-puoluetta edustava jäsen Weber, kuuntelin perustelunne ja minun täytyy sanoa, että, luoja tietää, ne ovat aataminaikaisia. Perustelette ehdottamaanne tarkistusta 81, jossa hylätään koko direktiivi, suoraan sanoen kyynisesti sillä, että direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä aiheuttaisi teidän mukaanne ilmeisesti liiallista byrokratiaa. Hyvä jäsen Weber, en kerta kaikkiaan voi ymmärtää pyrkimystänne kieltää ihmisiltä heidän oikeutensa etenkin tällaisella perusteella. Toivon, että ehdottamaanne tarkistus 81 hylätään huomissa täysistunnon äänestyksessä selvin äänin. EU:n on viimeinkin aika astua uusi askel eteenpäin syrjinnän kitkemiseksi yhteiskunnastamme.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti puolustaa kansalaisvapauksia, joihin kuuluu muun muassa koulutusta koskeva vapaus. Yksi keskeisistä vapauksista on vanhempien vapaus valita lastensa koulu. Jäsenvaltion kristilliset koulut ja laitokset soveltavat tarkoituksellisesti sisäänottopolitiikkaa, joka on yhdenmukainen koulun identiteetin kanssa.

Alankomaissa on jätetty liikkuvaraa sisäänottopolitiikalle, joka on yhdenmukainen koulun keskeisten periaatteiden kanssa. Koulut voivat asettaa vaatimuksia, jotka ovat tarpeellisia koulun tarkoituksen ja keskeisten periaatteiden toteuttamisen kannalta. Vanhemmat voivat valita koulun, joka on vakaumuksellinen ja suhtautuu Raamattuun vakavasti. Tämä käytäntö on jatkoa uskonnon vapaudelle ja kunnioittaa vanhempien vakaumusta lastensa koulutuksen intressien suhteen.

Tarkistuksissa 29 ja 51 kuitenkin rajoitetaan koulujen vapautta tehdä periaatteisiin perustuvia opiskelijavajalintoja. Lisäksi olen yhtä mieltä jäsen Weberin ja monien muiden kanssa. Tämä ehdotus ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen. Hallinnollisten ongelmien ohella jo toissijaisuusperiaatteen vastaisuus on mielestäni riittävä syy hylätä komission ehdotus. Äänestän jäsen Buitenwegin mietintöä vastaan. Toivon, että myös muut ryhmät huomaavat, että ehdotus loukkaa räikeästi on kansalaistemme vapauksia. Kukaan, joka arvostaa vanhempien valinnan vapautta, ei salli tämän vapauden supistamista.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, syrjimättömyysdirektiivejä koskevat mietinnöt tuovat Euroopan parlamentista aina esiin sen huonoimmat puolet. Tämä on erityisen valitettavaa siksi, että mietinnöt sisältävät usein monia hyviä ehdotuksia ja ajatuksia esimerkiksi vammaisten auttamiseksi. Tämä ei kuitenkaan vaikuta millään tavoin sisältöön.

Jäsen Weberin ehdottama tarkistus 81 tuo esiin kaiken oleellisen; tämä komission ehdotus ei ole onnistunut. Ehdotuksesta on luovuttava ei vain siksi, että se saa aikaan aivan liikaa byrokratiaa, vaan myös ja erityisesti siksi, että se rikkoo merkittävällä tavalla toissijaisuusperiaatetta. Valitettavasti me tiedämme, että tällä tarkistuksella ei ole mahdollisuuksia, sillä Euroopan parlamentti käyttää hyväkseen kaikki tilaisuudet todistella poliittista korrektiuttaan sekä saada aikaan lisää byrokratiaa ja päätöksentekoa EU:n kansalaisten päiden yläpuolella.

Liian byrokraattisuuden sekä toissijaisuusperiaatteen rikkomisen ohella mietintö sisältää useita ehdotuksia, jotka ovat vastoin alkeellisimpia demokraattisia periaatteita ja oikeusvaltion periaatteita. Otetaan esimerkiksi tarkistus 54. Mietinnössä kokonaisuudessaan nostetaan hirveä kohu syrjimisestä vastustamisesta, mutta tässä tarkistuksessa kannatetaan syrjintää, joka perustuu poliittisesti ei-korrekteihin vakaumuksiin – mutta toisaalta, siihenhän useissa tämän mietinnön kohdissa pyritään.

Jalojen periaatteiden ja muka-hyvien aikomusten takana piilee poliittisen korrektiuden oikeuttaminen. Tällöin kyse ei ole syrjimättömyystoimista, vaan varsin usein vaientavista laeista, joiden tarkoituksena on horjuttaa ilmaisun vapautta entisestään ja lujittaa eräänlaista progressiivista mielipideterrorismia. Keskeinen kysymys kuuluu yhä: mitä ihmettä Euroopalla on tekemistä tämän asian kanssa? Jättäkää jäsenvaltioille se, mikä niille kuuluu, luojan tähden.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, jos Euroopan unionia toisinaan pidetään liian innokkaana säännösten laatijana ja jos sitä oikeutetusti arvostellaan siitä, nämä moitteet ovat yksinkertaisesti seurausta mietinnöistä, jotka ovat tänään käsittelemämme mietinnön kaltaisia.

Kannatan realistisia syrjinnän torjuntatoimia. Minun on kuitenkin arvosteltava mietinnössä esitettyjä näkemyksiä, sillä ne eivät yksinkertaisesti ole perusteltuja, eivätkä ne johda haluttuun tulokseen.

Me emme voi hyväksyä esimerkiksi sitä jo esiin tuotua seikkaa, että uskonnolliset koulut voidaan haastaa oikeuteen, koska ne ovat hylänneet eri uskontoa edustavan tai uskonnottoman opettajan hakemuksen, tai sitä, että vakuutusyhtiöt voidaan haastaa oikeuteen, koska ne ovat suorittaneet riskien arvioinnin, joka on johtanut ikään tai sukupuoleen perustuvaan erotteluun, tai sitä riskiä, että aivan kaikki asuinrakennukset on laadittava esteettömiksi. Kyllä, hyvät parlamentin jäsenet, siihen suuntaan me olemme menossa. Me emme enää tue vammaisia, vaan teemme kaikesta asumisesta kohtuuttoman kallista. Asunnot, joihin kenelläkään ei ole varaa sen sijaan, että auttaisimme vammaisia – emmehän me siihen pyri. Sitten voidaan arvostella todistustaakan kääntämistä. Parlamentin jäsenen avustajan paikasta voi kilpailla 25 hakijaa. Jos ajattelen, että voin joutua oikeuteen, jos jollakulla hakijalla on vain vaikutelma tai tunne syrjinnästä, en kerta kaikkiaan voisi enää tehdä työtäni, sillä joutuisin käyttämään kaiken aikani kootakseni todisteita, joita tarvitaan, vain koska jollakulla on tunne, että häntä on syrjitty, vaikka todellisuudessa en olisi harjoittanut minkäänlaista syrjintää.

Tämän lisäksi monet käytetyistä termeistä ovat epäselviä. Kaiken kaikkiaan tämä teksti ennakoii direktiiviä, jossa käsitellään sitä, voidaanko sanoja ”neiti” ja ”rouva” enää käyttää tai pitäisikö mies-loppuisista sanoista, kuten valtiomies ja palomies, hankkiutua eroon, koska niitä kaikkia voidaan pitää syrjivinä.

Hyvät parlamentin jäsenet, osa tämän mietinnön sisällöstä on suoraan sanottuna pelkkää roskaa, ja sen vuoksi aion äänestää sitä vastaan.

Martine Roure (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi kiittää mietinnön esittelijää erityisesti hänen tekemästään työstä ja tuloksista, jotka on vihdoin saavutettu.

Perustamissopimuksen 13 artikla on toimintamme lähtökohta, ja haluan painottaa, että jäsenvaltiot voivat kehittää tarjoamaansa syrjinnän vastaista suojaa. Kyse on ainoastaan vähimmäisvaatimuksista, ja, haluan

tehdä tämän asian selväksi, suojelun nykyistä tasoa ei ole mahdollista laskea yksittäisissä jäsenvaltioissa tämän direktiivin perusteella. Tämä johtuu tarkemmin sanottuna siitä, että joissain jäsenvaltioissa suojan taso on hyvin korkea; sellaisia tapauksia on olemassa.

Vapaus syrjinnästä on jokaisen Euroopan unionissa asuvan perusoikeus. Syrjintää tapahtuu kuitenkin aivan liian usein, johtui se sitten henkilön ulkonäöstä tai vaikkapa pelkästä sukunimestä.

Vammaisten osalta meidän on varmistettava, että pyörätuolin käyttäjiä ei enää syrjitä vaikeuttamalla heidän liikkumistaan monissa paikoissa. EU:n lainsäädännön parantaminen on ehdoton edellytys syrjinnän torjumiselle – toistan, se on ehdoton edellytys. Me tarvitsemme tällaista lainsäädäntöä.

Lapsemme joutuvat varhaisista vuosistaan lähtien kärsimään syrjinnästä, joka järkyttää heidän kehitystään, ja he saavat kantaa syrjinnän taakkaa sisällään lopun elämäänsä. Haluan kiinnittää huomionne erityisesti moninkertaiseen syrjintään. Komissio jätti sen ehdotuksen ulkopuolelle. Sen vuoksi me ehdotamme näille syrjintämuodoille tarkkaa määritelmää.

On ehdottoman tärkeää, että me vahvistamme lainsäädäntöä, joka mahdollistaa yhdenvertaisen kohtelun toteutumisen olivat erot minkälaisia hyvänsä. Tämän vuoksi me pyydämme jäsenvaltioita ryhtymään toimenpiteisiin edistääkseen yhdenvertaista kohtelua ja yhdenvertaisia mahdollisuuksia uskonnosta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta huolimatta.

Haluan lopuksi vielä todeta, että me toivomme komission laativan vuoteen 2010 mennessä ehdotuksen sukupuoleen perustuvan syrjinnän asettamisesta samaan asemaan, sillä se tekisi lopun oikeuksien hierarkiasta.

Gérard Deprez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin minua edeltäneiden puhujien tapaan ensimmäiseksi kiittää kahta esittelijäämme, jäsen Buitenwegia ja jäsen Lynnea, erinomaisesta työstä, jonka he ovat tehneet, haluan muistuttaa, tehostettua yhteistyötä hyödyntäen.

Vaikka olenkin itse suurelta osin samoilla linjoilla jäsen Lynnen kanssa, haluan kuitenkin onnitella jäsen Buitenwegia älykkäystä, avoimesta ja sovittelevasta hengestä, jota hän osoitti valiokuntamme koko käsittelyn ajan pyrkinessään laatimaan tasapainoisen mietinnön, joka voisi saada parlamentin suuren enemmistön tuen. Toivon, että hänen mietintönsä saa hyvän vastaanoton ja että radikaalimmat ainekset puolin ja toisin eivät onnistu vaikuttamaan merkittävästi äänestyksen tulokseen.

Haluan huomauttaa, että minua ei tunneta vasemmistofanaatikkona. Siitä huolimatta tunnustan olevani yllättynyt ja tyrmistynyt kunnioittamani jäsen Weberin ja monien muiden ehdottamasta tarkistuksesta. Hyvä jäsen Weber, kuunnellessani puheenvuoroanne minusta vaikutti, että millään käyttämistänne perusteluista ei ole minkäänlaista älyllistä perustaa. Toitte esiin haavekuvitelmia, ette perusteltuja syitä.

Tarkistukselle antamanne perustelu on ällistyttävän heikko: te kieltäydyste torjumasta syrjintää, koska pelkäätte sen aiheuttavan liiallista byrokratiaa. Erehdytte yrittäessänne tehdä tästä ehdotuksesta vasemmiston ja oikeiston välisen konfliktin. Syrjinnän torjumisessa ei ole kyse oikeistosta ja vasemmistosta, vaan siinä on kyse humanismista ja perusoikeuksien kunnioittamisesta.

(Suosionosoituksia)

Sen vuoksi toivon ja uskon, että te jätte huomenna vähemmistöön.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, syrjinnän torjumiseen pyrkivää aloitetta on aina tuettava, oli kyse sitten mistä syrjinnän muodosta hyvänsä. Viimeaikaiset tilastotiedot osoittavat, että Euroopassa, joka on varsin pitkälle kehittynyt yhteiskunta, vähemmistö kansalaisista on kärsinyt syrjinnästä. Tähän ei voi suhtautua välinpitämättömästi. Syrjinnän käsite on kuitenkin niin laaja ja abstrakti, että joitain selvennyksiä voidaan pitää tarpeellisina.

Kiistämättä perusihmisoikeuksia meidän täytyy kuitenkin tunnustaa jokaisen jäsenvaltion vapaus laatia lainsäädäntöä ikiaikaisia perinteitä, sivilisaatioita ja kulttuureita kunnioittaen. Tämän tyyppisissä interventioissa on lähes aina kyse väestön identiteetin turvaamisesta. Otetaan esimerkiksi sukupuolinen suuntautuminen. Tämä on henkilökohtainen mielipiteeni, mutta uskon, että ihmisarvo on taattava sukupuolisesta suuntautumisesta riippumatta. Homoseksuaalisuus on yksityiselämään kuuluva valinta, josta ei pidä missään tilanteessa rangaista, mutta sitä ei pidä myöskään suojella. Mielipiteenvapaus: missä välittömän ja välillisen syrjinnän vastainen suoja alkaa ja missä se päättyy? Uskonnonvapaus: sukulaistyttyäni koulussa ei esitetty tänä vuonna ensimmäistä kertaa koulun historiassa joulunäytelmää. Koulun rehtori kielsi sen, sillä paikalla oli lapsia, jotka tunnustavat muita uskontoja. Joulunäytelmä on mielestäni ennemmin osa kulttuuria

kuin uskontoa. Näin ollen katson, että eräiden henkilöiden syrjimisen välttämiseksi syrjittiin toisia. Arvoisa puhemies, toisten uskontojen kunnioittaminen ei tarkoita sitä, että meidän pitäisi hävetä omaa uskontoamme!

Sen vuoksi me pelkäämme, että tämä direktiiviluonnos saa aikaan tarpeetonta käänteistä äärimmäisyyksiin menevää toimintaa ja että lääke osoittautuu sairautta pahemmaksi.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tällä direktiivillä korjataan viimein syrjimättömyyslainsäädännön puutteet ja annetaan Euroopan unionin täyttää kansainväliset ihmisoikeuksien suojelua koskevat velvoitteensa sekä velvoitteensa, jotka perustuvat YK:n yleissopimukseen vammaisten henkilöiden oikeuksista.

Hyvät Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäsenet, direktiivin vastaiset perustelunne ovat populistisia ja harhaanjohtavia. Millä oikeudella te kiellätte vammaisilta rajoittamattoman pääsyn koulutukseen tai ikääntyviltä yhdenvertaisen kohtelun vakuutus- ja rahoituspalveluiden tarjoamisessa? Minkälainen käsitys teillä oikein on inhimillisyydestä?

Mahdollisuus osallistua yhteiskunnan toimintaan rajoittamattomasti on ihmisoikeus, ja sen vuoksi me taistelemme tämän direktiivin ja yhdenvertaisen kohtelun puolesta. Mielestäni on täysin epäinhimillistä vaatia syrjinnän uhreilta todisteita syrjinnästä. Jos te, hyvät PPE-DE-ryhmän jäsenet, poistatte todistustaakan kääntämisen, te vaarannatte joidenkin ryhmien perusoikeuden ihmisarvonsa suojeluun, ja sitä me emme voi hyväksyä. Me haluamme, että kaikki ovat syrjinnän vastaisessa suojelussa yhdenvertaisia, ja me vihreät aiomme tehdä kaikkemme sen toteutumiseksi. Me emme salli, että ihmisoikeuksista tehdään populistisen pelottelun leikkikalu. Voin sanoa jo nyt, että te häviätte huomisen äänestyksen. Parlamentin enemmistö äänestää syrjinnän vastaista suojaa koskevan ihmisoikeuden puolesta. Olen siitä varma.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, aion äänestää tätä mietintöä ja direktiiviluonnosta vastaan kolmesta syystä. Ensinnäkin en usko, että on EU:n tehtävä säätää näistä asioista. Se tehtävä kuuluu jäsenvaltioille, jotka itse tietävät parhaiten, onko niiden tarpeen parantaa lainsäädäntöään. Tässä, jos missä, on kyse toissijaisuusperiaatteen loukkaamisesta.

Toiseksi häirinnän kriminalisoiminen voi itse asiassa horjuttaa sananvapauden ja uskonnonvapauden oikeuksia erityisesti kristillistä viestiä välittävien henkilöiden kohdalla.

Kristityt, jotka julistavat jumalan sanaa erityisesti julkisilla paikoilla, voivat tulla rikkoneeksi tätä lakia, jos muita uskontoja tunnustavat henkilöt pahastuvat heidän julistuksestaan ja pitävät sitä heidän ihmisarvonsa vastaisena. Samalla tavoin raamatullisen heteroseksuaalisen avioliiton puolustaminen ja edistäminen voisi antaa kärkeä homoseksuaalien oikeuksien puolustajille tilaisuuden nostaa kante häirinnästä.

Kolmanneksi katson, että direktiivissä ehdotetut toimenpiteet eivät ole oikeasuhtaisia eivätkä tasapainoisia. Direktiivi pakottaa esimerkiksi kristityn kirjanpajan painamaan asiakkaalle materiaalia, joka loukkaa hänen uskonnollista vakaumustaan, vaikka hänen pitäisi voida hoitaa liiketoimintaansa omantuntonsa mukaan.

Ilman merkittäviä tasapainottavia mekanismeja tämä direktiivi tulee päinvastoin lisäämään syrjintää. Näin ollen kyseessä on mielestäni tarpeeton direktiivi, joka loukkaa erityisesti uskonnollisten ja omantunnon ihmisten perusoikeuksia ja tuo EU:sta esiin sen liikaa yrittävän, kaikkien sekaantuvan ja uppiniskaisen puolen.

Nicolae Popa (PPE-DE). – (RO) Komission aloite laajentaa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamista myös muille yhteiskunnallisen elämän alueille käyttäen yleistä direktiiviä, jolla kielletään vammaisuuteen, ikään, uskontoon ja vakaumukseen sekä sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä työpaikan ulkopuolella, on periaatteessa välttämätön syrjimättömyyttä koskevan lainsäädäntöpaketin loppuun viemiseksi. Moninkertaisen syrjinnän käsitteen esitleminen sekä erityisen huomion kiittäminen vammaisten oikeuksiin ovat askel eteenpäin.

Tämä direktiiviluonnos on kuitenkin arkaluontoinen ja kiistanalainen aihe. Direktiiviluonnoksessa on säilytettävä Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden toimivaltuuksien välinen tasapaino määrittelemällä selvästi direktiivin soveltamisala. Soveltamisalaan ei pidä sisällyttää perhelainsäädäntöön kuuluvia asioita, kuten siviilisäätystä sekä lisääntymis- ja adoptio-oikeuksia, minkä pitäisi myös tulla selvästi esiin direktiivin tekstistä. Avioliittoinstituution käyttöä ei voida hyväksyä muussa kuin kristillisessä merkityksessä. Muunlaisille parisuhteille voidaan löytää toisenlainen oikeudellinen nimitys.

Lisäksi opetuksellisen sisällön ja kansallisten koulujärjestelmien järjestämisen yhteydessä, tunnustukselliset koulut mukaan luettuna, on kunnioitettava toissijaisuusperiaatetta. Euroopan kansanpuolue on aina

kannattanut moninaisuuden tukemista ja syrjinnän torjumista, jotka ovat Euroopan unionin keskeisiä tavoitteita. Tämä teksti sisältää kuitenkin valitettavasti säännöksiä, joita ei voida pitää uskonopin kannalta hyväksyttävänä.

Paradoksaalista kyllä, vasemmisto pyrkii syrjimään tällä tavoin. Tosiasiassa minä olen joutunut syrjinnän kohteeksi vain, koska vilpittömästi uskon Jumalaan.

Michael Cashman (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, tämänpäiväinen keskustelu on ollut varsin mielenkiintoinen ja traagisuudestaan huolimatta melkein pä hupaisa. Suurin osa ehdotuksen vastaisista puheenvuoroista on mielestäni ollut vilpittömiä, mutta ne eivät ole perustuneet tosiasioihin, eivätkä tekstiin, jota parhaillaan käsittelemme. Tämä mietintö ei millään tavoin horjuta toissijaisuusperiaatetta tai suhteellisuusperiaatetta. Jos niin olisi, Euroopan unionin neuvosto korjaisi asian. Sen vuoksi kehotan teitä nytkin: äänestäkää mietinnön puolesta ja antakaa neuvostolle mahdollisuus varmistaa, että direktiivistä tulee täysin oikeasuhteinen ja toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Hyvä jäsen Weber, Eurooppa sai alkunsa toisen maailmansodan arvoista – tahdosta varmistaa, että Eurooppa ei enää koskaan katso toisaalle, kun tietty ryhmä tai tietyt ryhmät otetaan silmätikuksi tai syntipukiksi ja kuljetetaan keskitys- ja työleireille. Tahdosta poistaa sorron hierarkia. Valitettavasti te ette kuitenkaan halua Eurooppaa, joka perustuu näihin hyviin arvoihin, Eurooppaa, joka uskoo, että kaikki ihmiset syntyvät yhdenvertaisina, ja kunnioittaa heitä. Ne, jotka vastustavat tätä, saavat kertoa omatuntonelleen, uskonnolleen ja äänestäjilleen, miksi he katsovat, että joitain ihmisiä voidaan kohdella muista poikkeavalla tavalla, miksi joidenkin ei pitäisi olla yhdenvertaisia.

Seison tässä onnekkana, homoseksuaalina – ja, jos valitsin homoseksuaalisuuden, niin eikö se silloin ilman muuta tarkoita, että myös heteroseksuaalisuus on valinta? – puolustaen yhdenvertaisuutta, enkä ainoastaan homojen ja lesbojen ja biseksuaalien ja transsukupuolisten yhdenvertaisuutta, vaan myös sellaisten ihmisten yhdenvertaisuutta, joilta ikänsä, uskontonsa, vakaumuksensa, sukupuolensa tai minkä tahansa muun piirteen vuoksi halutaan evätä heidän oikeutensa. Uskon, että yhteiskunta ei osoita sivistyneisyyttään sillä, miten se kohtelee enemmistöä, joka, mielenkiintoista kyllä, koostuu monista vähemmistöistä. Yhteiskunta ei osoita sivistyneisyyttään sillä, miten se kohtelee enemmistöä, kuten yleisölehterillä olevat kuulijat tulevat teille kertomaan, vaan sillä, miten se kohtelee vähemmistöjään, ja tämän suhteen joissain jäsenvaltioissa on havaittavissa valitettavia puutteita.

Shakespeare totesi aika osuvasti, että paha, jota ihmiset tekevät, jatkaa elämää heidän jälkeensä, mutta hyvä haudataan heidän mukanaan. Ajatelkaa asiaa omalta kannaltanne, ajatelkaa, jos te itse olisitte erilaisia – teidän uskontonne, vakaumuksenne, ikänne tai sukupuolinen suuntautumisenne poikkeaisi muista. Olisiko oikein, jos teiltä otettaisiin pois teidän ihmisoikeutenne? Tähän on vastattava kieltävästi. Nyt on Euroopan parlamentin tilaisuus toimia oikein, oikeudenmukaisesti ja hyvin.

Puhemies. – (PT) Komission jäsen Špidlan täytyy käyttää puheenvuoro tässä vaiheessa keskustelua. Hän osaa kertoa teille minua paremmin, mistä syystä näin on. Annan hänelle puheenvuoron välittömästi.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Minun täytyy muutaman minuutin päästä osallistua työaikadirektiiviä koskeviin neuvotteluihin. Olette kaikki varmasti samaa mieltä, että tätä aihetta ei voi jättää väliin.

Hyvät parlamentin jäsenet, minun täytyy sanoa, että tämänpäiväinen mietintöä koskeva keskustelu on herättänyt minussa melkoisesti tunteita, sillä keskustelussa on tullut esiin tämän ongelman keskeiset tekijät ja valtava syvällisyys. Peruskysymys kuuluu: mitä tällä direktiivillä puolustetaan? Tällä direktiivillä puolustetaan ihmisarvoa. Me emme voi katsoa, että esimerkiksi vammaisuuteen perustuva syrjintä olisi vaikkapa ikään perustuvaa syrjintää vähäisempi hyökkäys syrjinnän kohteen ihmisarvoa vastaan. Me puhumme ihmisarvosta ja ihmisarvo on kaikille sama.

Minun täytyy sanoa, että tämä direktiivi, sellaisena kuin se on esitetty komissiolle, on saanut alkunsa luonnonmukaisesti parlamentin kattavasta keskustelusta ja komissiossa käydyistä lukuista keskusteluista. Sen vuoksi tämä direktiivi on harkittu, ja sen arvopohja on vahva ja selkeä.

Keskustelussa todettiin myös, että syrjimättömyys perustuu arvoihin, joita sovelsimme ja joista tulimme tietoisiksi toisen maailman sodan jälkeen. En lähde arvioimaan, pitääkö paikkansa, että meidän tietoisuutemme tiettyjen arvojen merkityksestä ja oikeutta luovasta painoarvosta syveni toisen maailmansodan jälkeen. Näillä arvoilla on kuitenkin hyvät syvät historialliset juuret. Antiikin aikana ihmisten yhdenvertaisuuden käsitettä ei tunnettu. Se muotoutui vasta kristinuskon syntymisen myötä. Muistan erään 800-luvun ensyklikan tai

paavin bullan nimeltään *Oriente ian sole*, jossa todettiin yksiselkoisesti: "eikö ole totta, että aurinko paistaa samalla tavoin jokaiselle?" Tuosta hetkestä lähtien yhdenvertaisuuden käsite on toistunut läpi historian.

Keskustelussa käsiteltiin luonnollisesti myös monia teknisiä kysymyksiä tai kysymyksiä, jotka vaikuttivat vähemmän keskeisiltä kuin juuri nyt käsittelemämme kysymykset. Haluan käsitellä lyhyesti joitain niistä. Ensimmäinen kysymys koski tarpeettoman lisäbyrokratian aikaan saamista. Tällaiset epäilykset voidaan hylätä yksinkertaisesta syystä. Direktiivi ei edellytä uusia rakenteita tai uusia hallinnollisia elimiä. Direktiivi ainoastaan laajentaa jo olemassa olevan soveltamista, joten se ei millään tavoin luo lisäbyrokratiaa.

Esiin nousi myös kysymys toissijaisuudesta. Toissijaisuusperiaatteen kunnioittamista tarkasteltiin erityisen huolellisesti, sillä se on perustavaa laatua oleva kysymys. Perustamissopimuksen 13 artikla on varsin yksiselitteinen. Se tarjoaa vakaan oikeusperustan, ja direktiivi, joka perustuu siihen, ei ole ristiriidassa toissijaisuusperiaatteen kanssa.

Toinen tämän direktiivin keskeinen periaate on esimerkiksi kysymys todistustaakan kääntämisestä. Tämä kysymys on jo ratkaistu aiemmissa direktiiveissä, joten tässäkin tapauksessa ei ole kyse uudesta keksinnöstä. Haluan kuitenkin sanoa jotain todistustaakasta. Tämän direktiivin tavoitteena on parantaa yksilöiden kykyä puolustaa itseään – se on tämän direktiivin pohjimmainen tarkoitus. Puolustaminen ei olisi mahdollista ilman todistustaakan kääntämistä. Tämän lisäksi todistustaakka on jo monissa oikeusjärjestelmissä käännetty huomattavasti vähäisemmistä syistä tai yhtä merkittävistä syistä. Klassinen esimerkki todistustaakan kääntämisestä on oletus isyydestä ja esimerkkejä on myös monia muita.

Keskustelussa sanottiin myös, että osa termeistä oli liian avoimia. Hyvät parlamentin jäsenet, useimmat perustuslailliset termit ovat avoimia ja edellyttävät kulloisenkin tilanteen mukaista tulkintaa. Saksan perustuslaissa on esimerkiksi ilmaisu "omistajuus velvoittaa". Tämä on esimerkki tyypillisestä avoimesta muotoilusta, joka luonnollisesti määritellään tarkemmin erillisissä tilanteissa.

Hyvät parlamentin jäsenet, keskustelussa on jonkin verran liioiteltu mahdollisten kustannusten suuruutta erityisesti vammaisten osalta. Voin sanoa, että direktiiveissä ei esitetä tarkkaan rajattuja tai konkreettisia asioita, vaan puhutaan kohtuullisesta noudattamisesta. Jos kohtuullista noudattamista toteutetaan alusta pitäen, voin sanoa, että kustannukset eivät useimmissa tapauksissa nouse huomattavan korkeiksi. Jos me katsomme, että mahdollisesti korkeammat kustannukset ovat hyväksyttäviä terveyden ja työturvallisuuden kohdalla, jolloin ne suojelevat ihmishenkiä, niin mielestäni ihmisarvon suojelemisesta mahdollisesti aiheutuvia korkeampia kustannuksia – joiden en kuitenkaan usko olevan merkittävästi korkeampia – on myös arvioitava suhteessa suojeltaviin intresseihin. Hyvät parlamentin jäsenet, yhdenvertaisuus ja ihmisarvo ovat intressejä, jotka on nivottu perustamissopimukseen, ja ne ovat intressejä, joita meidän on puolustettava kaikin keinoin.

Mielestäni mikään ei ole Euroopan unionille tärkeämpää kuin syrjimättömyyden käsite. Vaikka kannatankin sisämarkkinoita ja monia muita EU:n politiikan aloja, uskon, että yhdenvertaisten mahdollisuuksien ja syrjimättömyyden käsite on kuitenkin kaiken toimintamme perusta.

Sarah Ludford (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, on selvää, että meidän on tehtävä loppu monimutkaisesta lakien sekasotkusta, jossa eri ihmisiä suojellaan syrjinnältä eri tilanteissa, ja laadittava yksi yhtenäinen yhdenvertaisuusjärjestelmä. Nainen, jolta on evätty pankkilaina, vammainen, jolta on evätty pääsy sisään rakennukseen, homoseksuaali, jolta on evätty asunto, mustaihoinen, jota ei päästetä sisään yökerhoon – he ja monet muut tarvitsevat yhteisen suojan, joka perustuu samankaltaisiin periaatteisiin.

Haluan vain ottaa esiin kaksi asiaa. Toinen niistä koskee suojaa häirinnältä. Tekstissä tehdään aivan oikein selväksi, että on kiellettyä luoda uhkaava ilmapiiri, joka kohdistuu yksilöön ja jota ei pidetä hyökkäyksenä ryhmää kohtaan. On tärkeää olla hyvin tiukka sananvapauden säilyttämisen suhteen. Tämä tuodaankin painokkaasti esiin parlamentin lisäämässä erityismaininnassa.

Tunnustuksellisten koulujen osalta tuen täysin vanhempien oikeutta hankkia lapsilleen tietyn uskon periaatteiden mukaista opetusta niin kauan, kun kyseinen uskonto itsessään ei levitä syrjiviä tai ennakkoluuloisia asenteita. Meidän ei pidä kuitenkaan antaa muodostua gettoja, joissa vain tiettyä uskontoa tunnustavat lapset hyväksytään kouluun ja muut jätetään ulkopuolelle. Komission tekstissä sallitaan syrjivä pääsy, enkä ole vakuuttunut, että tarkistus 51 voisi ratkaista tätä ongelmaa. Äänestän todennäköisesti molempia vastaan.

Rihards Pīks (PPE-DE). - (LV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, en usko, että kukaan meistä kannattaa syrjintää. Vastaavasti uskon, että tämän parlamentin jäsenet vastustavat syrjintää. Tämä asiakirja – tämä ehdotus neuvoston direktiiviksi – sisältää varmasti monia hyviä ehdotuksia, mutta luulen, että

monet näistä ehdotuksista perustuvat kristittyyn näkemykseen ja kristinuskoon. Haluan sanoa, että yksi direktiivi ei voi saada aikaan sellaista, minkä voi saavuttaa vain pitkän oppimisprosessin tuloksena, sillä siinä on kyse etiikasta ja asenteesta. Sen lisäksi, vaikka tämä direktiivi tai direktiiviluonnos sisältää monia hyviä asioita, se menee monessa suhteessa liian pitkälle. Näissä kohdissa direktiivi luodessaan mahdollisuuksia yhdelle ihmisryhmälle rajoittaa toiselle ryhmälle suotuja mahdollisuuksia. Sanoisin jopa, että tietyissä kohdissa luodaan mahdollisuuksia, jotka sekaantuvat yksityisen liiketoiminnan alueelle, mikä on vastoin perusarvojamme. Vaalien lähestyessä saamme nyt yhä enemmän kysymyksiä ja kritiikkiä äänestäjiltämme. Uskon, että kaikissa jäsenvaltioissa käy samoin. Yleisin kritiikin aihe on se, että Brysselistä tulee liikaa säännöksiä, liikaa rajoituksia ja liikaa byrokratiaa. Sen vuoksi meidän on syytä välttää loukkaamasta toissijaisuutta tai huomasta liiallisia rajoituksia. Uskon, että tätä asiakirjaa on syytä harkita uudelleen.

Inger Segelström (PSE). - (SV) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä jäsen Buitenwegia, jäsen Bozkurtia, jäsen Cashmania ja muita äärimmäisen hyvästä mietinnöstä. Olen monien muiden tavoin yllättynyt ja järkyttynyt Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän johtajan ja puhujan, Manfred Weberin, puheenvuorosta. Jäsen Weber ehdotti tarkistuksessa 81, että parlamentti hylkäisi direktiiviluonnoksen, koska se loukkaa toissijaisuusperiaatetta ja saisi aikaan kohtuuttoman paljon byrokratiaa ruotsinkielisen käännöksen mukaan. Komission jäsen Špidla on kommentoinut tätä.

Olen varma, että vammaiset naiset ja kaikki muut ryhmät, jotka uskoivat Euroopan parlamentin takaavan kansalaisten ihmisoikeudet myös heidän ryhmälleen, ovat syvästi pettyneitä siihen, että PPE-DE-ryhmän johtaja asettaa ihmisoikeudet samalle viivalle byrokratian kanssa. Kehotan sen vuoksi kaikkia parlamentin jäseniä äänestämään huomenna PPE-DE-ryhmän tarkistusta 81 vastaan. Pidän myös tärkeänä sitä, että vakuutusyhtiöt lopettavat naisten syrjinnän, joka perustuu vain siihen, että he ovat naisia ja iäkkäämpiä, vaikka he ryhmänä ovat miehiä terveempiä ja elävät pidempään. Toivon myös, että parlamentilla on rohkeutta tehdä selväksi, että verovaroin rahoitettu opetus on kaikkia varten. Uskonto on toki tärkeää asia monille eurooppalaisille ja kunnioitan sitä, mutta me elämme kuitenkin maallistuneessa yhteiskunnassa.

Ei, hyvä jäsen Weber, teidän markkinoidenne sopimusvapaus ei ole yhtä tärkeä asia kuin kansalaisten ihmisoikeudet. Kysykää EU:n kansalaisilta – he ovat viisaampia ja paremmin perillä nykypäivän tapahtumista kuin te PPE-DE-ryhmän jäsenet. Meihin kohdistuu suuria odotuksia. Toivon, että jokaisella meistä on rohkeutta äänestää huomenna mietinnön puolesta, eikä sitä vastaan, kuten jäsen Weber on kehottanut.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi kiittää esittelijää. Hän on tehnyt erinomaista työtä, sitä ei voi korostaa liikaa. Tehtävä ei ollut helppo. Osa parlamentin jäsenistä näyttää olevan erityisen kiivaita vastustamaan hänen työtään.

Tämän direktiivin lähtökohdat ovat kristallin kirkkaat. Sen tavoitteena on taata yhdenvertainen kohtelu aivan kaikille – homoseksuaaleille ja heteroseksuaaleille, naisille ja miehille, vanhoille ja nuorille, mustille ja valkoisille, vammaisille ja muille, uskoville ja humanisteille ja niin edelleen. Miehen oikeudet ovat naisen oikeuksia, hyvä jäsen Weber, meidän oikeutemme ovat heidän oikeuksiaan ja teidän oikeutenne ovat meidän oikeuksiamme. Haluaisin huomauttaa jäsen Vanheckelle, joka on jälleen kerran poistunut istuntosalista, että tällä ei ole mitään tekemistä niin kutsutun poliittisen korrektiuden kanssa.

Varjoesittelijät ja esittelijä ovat nähneet paljon vaivaa saadakseen aikaan tämän kompromissin, jota myös Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä voisi tukea. Kukaan ei pidä tätä tekstiä täydellisenä. Voin vain toivoa, että PPE-DE-ryhmän huomattava enemmistö tulee järkiinsä huomiseen äänestykseen mennessä.

Minä kannatan uskonnon vapautta täydestä sydämeistäni, mutta teillä, jäsen Weber, on otsaa nostaa itsenne muiden yläpuolelle ja julistaa yhdenvertaiset mahdollisuudet järjestömäksi byrokratiaksi käsi Raamatulla.

Puhemies. – (PT) Hyvät parlamentin jäsenet, komission jäsen Barrot toimii komission edustajana komission jäsen Špidlan sijaista keskustelun loppuun asti.

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, syrjimättömyyttä koskevan strategian ytimen muodostaa tämä toteamus: ihminen tulee aina ensin. Me huomioimme ihmisen ennen kuin kiinnitämme huomiota siihen, että hän on jollain tavoin erilainen – esimerkiksi vammainen tai homoseksuaali –, ja näin ollen me rakastamme, suojellemme ja puolustamme ihmistä; tämä on syrjimättömyyteen pyrkivän strategian ydin. Onko se totta, se on totta. Sen vuoksi jokainen, joka tunnustaa jotakin uskontoa, on ihminen, sillä se, että hän on ihminen, tulee ennen sitä, että hän tunnustaa uskontoa.

Näin ollen meidän on oltava varovaisia, sillä 3 artiklassa esitetty toteamus, joka perustuu kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön tarkistuksessa 52 ehdotettuun sanamuotoon, esittää periaatteen, joka on täysin vastoin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 17 artiklan 11 julistusta. Tarkistuksessa 52 kielletään kirkkojen sekä uskonnollisiin tai henkilökohtaisiin vakaumuksiin perustuvien organisaatioiden kansallisen lainsäädännön mukaisen aseman säilyttäminen. Samalla 3 artiklassa ja sitä vastaavassa johdanto-osan 18 kappaleessa mielestäni rajoitetaan edellä mainitun mietinnön tarkistuksissa 51 ja 29 ehdotetun sanamuodon mukaan jäsenvaltioiden toimivaltuuksia uskontoon tai henkilökohtaiseen vakaumukseen perustuvien oppilaitosten sisään pääsyn osalta.

Lyhyesti sanottuna olen vakuuttunut siitä, että, jos me haluamme puolustaa ihmistä alusta pitäen ja kokonaisuudessaan, meidän on myös puolustettava niitä tekijöitä, jotka ovat hänelle uskonnollisesta näkökulmasta katsoen ominaisia. Lisäksi katson, että tarkistukset 92, 89 ja 95 voisivat olla järkevä yhtymäkohta niille, jotka kannattavat tämän direktiivin hyväksymistä, ja tältä tasolta voisi näin ollen löytyä tilaa hedelmälliselle vuoropuhelulle.

Claude Moraes (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa valiokuntamme puheenjohtaja, jäsen Deprez puhui meidän monien puolesta todetessaan, että tässä mietinnössä ei ole kyse eri ryhmien eduista ja että tämä ei ole vasemmiston mietintö, vaan jäsen Buitenwegin mietintö – jäsen Buitenwegin, joka toimi harkitsevaisella ja huomioonottavalla tavalla ja oli valmis kompromisseihin aina, kun kyse oli ihmisistä. Esittelijä on laatinut mietinnön, joka ei sido tai ylisäätele liiketoimintaa, kuten kahden aiemman direktiivin – rotujen välistä tasa-arvoa koskevan direktiivin ja työllisyysdirektiivin – pitkällä matkalla on nähty. Haluan huomauttaa jäsen Weberille, että nämä eivät ole sitoneet tai ylisäädelleet liiketoimintaa Saksassa, eivätkä omassa jäsenvaltiossani.

Esittelijä on laatinut perusoikeuksia koskevan direktiivin, joka ei saa aikaan lisäbyrokratiaa. Siitä komission jäsen Špidla jo puhuikin Jätin tarkistuksia jo olemassa olevien tasa-arvoelinten vahvistamisesta. Yhdistyneessä kuningaskunnassa meillä on yhdenvertaisuus- ja ihmisoikeusasioista vastaava komitea. Komitea tuki hiljattain tapausta, jossa osallisena oli EU:n kansalainen – Sharon Coleman, vammaisen lapsen äiti. Sarah Coleman oli nostanut kanteen työnantajaansa vastaan vammaisuuteen perustuvasta läheissyrjinnästä, joka on jäsen Buitenwegin mietinnössä keskeisellä sijalla. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin antoi hänelle myönteisen päätöksen, jonka seurauksena oikeudet on Yhdistyneessä kuningaskunnassa laajennettu koskemaan myös vammaisista huolehtiviin henkilöihin.

Haluan muistuttaa teille, hyvät parlamentin jäsenet, että myös te vanhenette, te saatatte vammautua ja te saatatte joutua huolehtimaan vammaisesta henkilöstä. Tämä on todellisuutta kymmenille miljoonille EU:n kansalaisille. Siitä tässä mietinnössä on kyse. Kyse ei ole eri ryhmien eduista tai siitä, kuka hallitsee tiettyä yhteiskunnan alaa. Sanoisin, että tässä mietinnössä ei ole kyse vasemmistosta ja oikeistosta – siinä on kyse perusoikeuksista. Kuten jäsen Cashman totesi puheessaan, mahdolliset äänestäjät tarkastelevat eurovaalien alla, suojelimmeko me perusoikeuksia vahingoittamatta EU:n yrityksiä ja taloutta. Siitä tässä mietinnössä on kyse. Kannatetaan sitä. Se on käytännön kannalta ja moraalisesti oikein.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan esittää tukeni jäsen Buitenwegin tekemälle työlle. Ymmärtääkseni se, minkä piti olla kompromissi, ei ehkä ole kompromissi lainkaan, mutta tällä ei ole suurta merkitystä. Tärkeintä on se, että me saamme päätöksen aikaan.

Näkemykseni ovat joissain kohdin täysin jäsen Mauron näkemysten vastaisia. Uskonnon vapaus? Totta kai, ilman muuta. Tunnustuksellisten oppilaitosten vapaus? Totta kai, ilman muuta. Mikään uskonto ei voi koskaan, missään olosuhteissa olla syy, tekosyy tai naamio minkäänlaiselle syrjinnälle. En näe tulevaisuutta sellaisten poikkeusten suvaitsemisella, jotka antavat kirkolle tai uskonnolliselle instituutiolle oikeuden syrjiä opettajia tai opiskelijoita, joiden käyttäytyminen ei ole tietyn uskon mukaista, sillä on olemassa vaara eettisen valtion tai samaan oikeuteen vetoavien useiden uskontojen sekaantumisesta.

Niin me emme pääse asiassa eteenpäin. Perussopimukset ja Euroopan unioni jo valitettavasti ulottavat jäsenvaltioihin liiaksikin suojelua, jonka ohessa tulee pitkiä luetteloita poikkeuksista perusvapauksiin ja -oikeuksiin. Älkäämme lisätkö näiden poikkeusten määrää enää enempää.

Carlos Coelho (PPE-DE). - (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Barrot, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin muiden Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäsenten tavoin tämän mietinnön puolesta kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa. Se johtui varjoesittelijän, jäsen Gauberin, erinomaisesta työstä tasapainoisen kompromissiratkaisun löytämiseksi. Haluan myös onnitella esittelijää, jäsen Buitenwegia, hänen työstään

ja kehottaa hänen tavoin kaikkia välttämään näkemyserojen liiallista kärjistämistä ja pyrkimään laajimpaan mahdolliseen yksimielisyyteen.

Kuten kaikissa kompromissiratkaisuissa, myös tässä on kohtia, joissa olemme saaneet näkemyksemme kuuluviin, ja kohtia, joita meidän on vaikeampi hyväksyä. Kyseessä on kompromissi, jossa on huomioitava 27 jäsenvaltion lainsäädännöt, hyväksytyt käytännöt ja kulttuurilliset perinteet. 10 vuoden ajanjakso, jonka kuluessa rakennuksia on mukautettava, jotta vammaisilla olisi mahdollisuus saada tavaroita, palveluita ja resursseja, on mielestäni myönteinen ratkaisu. Pidän myönteisenä myös sitä, että kohtuuttomien rakenteellisten vaikeuksien tapauksessa voidaan aina löytää vaihtoehtoja.

Olen monien muiden tavoin huolissani vakuutusyhtiöiden suhteen, esimerkiksi sen suhteen, että ne on lääkärintalouden tavoin jätetty harkinnanvaraisiksi. En kuitenkaan voi hyväksyä ajatusta valiokunnassa sovitun toissijaisuusperiaatetta koskevan viittauksen poistamisesta perhe-, avioliitto- ja lisääntymislainsäädäntöä koskevissa asioissa. Nämä asiat kuuluvat jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan. Sama koskee 8 artiklaa, jonka Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä pyrkii poistamaan tarkistuksella 90. Monissa jäsenvaltioissa olemassa olevien oikeudellisten perinteiden vuoksi todistustaakan kääntämistä ei voida hyväksyä, koska se aiheuttaisi ylipääsemättömiä oikeudellisia ongelmia.

Jos nämä kohdat hyväksytään täysistunnossa, niin minä en voi äänestää mietinnön puolesta. En kuitenkaan voisi koskaan puhtaalla omatunnolla äänestää sellaista direktiiviä vastaan, joka kieltää uskontoon ja vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään ja sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän. Arvoisa puhemies, kyse on lyhyesti sanottuna myös sen määrittelemisestä, minkälaista Eurooppaa me haluamme olla rakentamassa. Kannatan täydestä sydäimestäni Eurooppaa, joka toimii herpaantumatta kaikkien syrjinnän muotojen torjumiseksi.

Iratxe García Pérez (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, direktiiviluonnos, josta tänään keskustelemme, esittää yhdenvertaisuuden periaatteen Euroopan yhdentymisen tunnusmerkkinä. Meidän on suhtauduttava yhdenvertaisuuteen kunnianhimoisesti ja pyrittävä kaikkien yhteisön kansalaisten osallistamiseen. Meidän on toteutettava sitä niin julkisessa politiikassa, hallinnollisissa toimissa kuin yksilöiden välisissä suhteissakin.

Meidän on otettava askel eteenpäin, jotta kaikki EU:n kansalaiset voisivat käyttää oikeuksiaan täysimääräisesti ilman vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa tai moninkertaista syrjintää.

Meidän on korostettava, että yhdenvertaisuuden periaatetta ja syrjimättömyyttä on kunnioitettava sekä yhteisön että jäsenvaltioiden politiikassa, jotta yhdenvertaisuuden periaatteesta voi tulla kaikkialla EU:ssa todellisuutta. Meidän on myös varmistettava, että kaikkia perustamissopimuksen 13 artiklassa tarkoitettuja syrjinnän perusteita vastaan on tarjolla riittävä suoja.

Tämä aloite voi antaa meille paremmat välineet mahdollisen syrjivän käyttäytymisen torjumiseksi. Häpeäksemme syrjintä on nykypäivänä yhä todellisuutta, kuten Euroopan yhteisön perusoikeusviraston eilen julkaisema raportti homofobiasta osoittaa.

Hyvät Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäsenet, älkää sekoittako tätä keskustelua tyhjiä tekosyillä, sillä tämän mietinnön vastustaminen äänestyksessä on selvä osoitus tietystä ideologisesta näkemyksestä. Syrjinnän vastustaminen on elintärkeää. Se on Euroopan unionin kaikkien arvojen perusta.

Tästä syystä meillä Euroopan parlamentin jäsenillä on nyt velvollisuus astua askel eteenpäin kohti sitoutumista yhdenvertaisuuteen ja sen puolustamiseen kaikkialla Euroopassa. Me emme voi luopua halustamme ja toiveestamme saada aikaan edistystä, me emme voi antaa näin tärkeän arvoihimme perustuvan asian vain jäädä muiden toiveiden ja haaveiden joukkoon. Euroopan kansalaiset ja etenkin heistä haavoittuvaisimmat eivät antaisi meille sitä anteeksi.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen nojalla jokaisella kansalaisella on yhdenvertaiset oikeudet ja vapaudet sekä yhdenvertainen lainsuoja ilman minkäänlaista erottelua, kuten rotuun, ihonväriin, sukupuoleen, kieleen, uskontoon, poliittisiin tai muihin näkemyksiin, kansalliseen tai yhteiskunnalliseen taustaan, omaisuuteen, syntymään tai muuhun asemaan perustuvaa poikkeusta.

Haluan kuitenkin korostaa, että kaikkien syrjinnän muotojen torjumiseksi on ryhdyttävä ratkaiseviin ja tehokkaisiin toimiin, sillä syrjintä on Euroopassa yhä yleistä ja vaikuttaa moniin yhteiskunnan kerroksiin.

Useissa tapauksissa kaikkien syrjinnän muotojen kieltäminen ei riitä. Esimerkiksi vammaisten henkilöiden kohdalla tarvitaan myös erilaisia positiivisia erityistoimia. Monissa jäsenvaltioissa – kuten Italiassa, Ranskassa, Suomessa ja Espanjassa vain muutamia mainitakseni – kansallisten vähemmistöjen suojelemiseksi on myönnetty riippumaton asema ja hyväksytty positiivisia erityistoimia.

Euroopan unionilla ja sen jäsenvaltioilla on velvollisuus taata kansalaisten yhdenvertaiset oikeudet ja yhdenvertainen kohtelu myös institutionaalisesti. Me tarvitsemme EU:n tasolla työskenteleviä riippumattomia elimiä, jotka valvovat ja takaavat, että jäsenvaltiot eivät sitoudu yhdenvertaiseen kohteluun vain teoriassa, vaan että ne myös hyväksyvät käytännön toimenpiteitä pannakseen tämän direktiivin täytäntöön tehokkaasti.

Evangelia Tzampazi (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kysyä teiltä, onko se, että muista parlamentin jäsenistä poiketen pidän puheenvuoroni istuen, mielestänne loukkaus Euroopan parlamenttia kohtaan.

Euroopan parlamentti on tukenut kaikenlaisen syrjinnän vastaisen suojan ja yhdenvertaisen kohtelun takaavaa horisontaalista direktiiviä ja sen täytyy tukea sitä myös jatkossa. Tällä direktiivillä on korvattava EU:n olemassa oleva oikeudellinen kehys erityisesti, mitä tulee vammaisiin sekä todellisten ja syrjimättömien mahdollisuuksien takaamisen velvoitteeseen.

Me olemme tehneet merkittäviä ehdotuksia. Me olemme sisällyttäneet direktiiviin moninkertaisen syrjinnän vastaisen suojan vaatimalla mietinnössä todellisten ja syrjimättömien mahdollisuuksien takaamista. Tilanteissa, joissa mahdollisuuksia ei voida taata samoin edellytyksin kuin ei-vammaisille henkilöille, meille on tarjottava järkevä vaihtoehto. Mietinnössä asetetaan tiukempia vaatimuksia sen arvioimiseksi, aiheuttavatko todellisten ja syrjimättömien mahdollisuuksien takaavat toimenpiteet kohtuuttomia kustannuksia. Mietinnössä on kohtia, joihin osa meistä ei ole tyytyväisiä. Sen vuoksi me tuemme tiettyjä yhdenmukaisuutta lisääviä tarkistuksia.

Joka tapauksessa katson, että meidän tulee tukea tätä mietintöä. Siten voimme ilmaista neuvostolle selkeästi, että meidän on viimeinkin saatava todellista EU:n lainsäädäntöä, joka tekee lopun syrjinnästä, joka horjuttaa luottamusta eurooppalaisiin perusarvoihin – yhdenvertaisuuteen ja oikeusvaltioon.

Martin Kastler (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, toimittajana haluan kiinnittää huomionne direktiiviin tehtyyn muutokseen, joka koskettaa minua erityisesti. Pidän käsittämättömänä sitä, että vaikka edellistä direktiiviä ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kymmenessä 27 jäsenvaltiosta, me menemme jo askelen pidemmälle ja yritämme lyödä sen päälle vielä toisen direktiivin. Näkemykset siitä voivat vaihdella, se on ymmärrettävää. Toimittajana minua kuitenkin todella vaivaa se, että tämä horjuttaa lehdistön vapautta jäsenvaltioissa. Annan teille kaksi esimerkkiä. Jäsen Weberin ehdottama tarkistus, joka ansaitsee meidän tukemme, tarkoittaa sitä, että myös lehdistön vapautta voidaan rajoittaa esimerkiksi, jos julkaisija veloitetaan hyväksymään uusnatsien tai antisemiittien laatima mainos. Mielestäni tämä on täysin asiaankuulumatonta ja vastoin EU:n periaatteita. Vastustan tällaista ehdottomasti. Me emme saa sallia tätä. Sama pätee tietysti myös, jos me toteutamme syrjimättömyyttä. Silloin ryhmät, joita me emme halua EU:ssa tukea, vaan joita meidän tulisi pikemminkin vastustaa, saavat lisää mahdollisuuksia esimerkiksi kiinteistömarkkinoilla. Omassa jäsenvaltiossani uusnatsit yrittävät hankkia kiinteistöjä lähes viikoittain. Jos kiinteistö on vuokrattavana tai myytävänä, me emme voi estää vasemmiston tai oikeiston ääriryhmiä hankkimasta sitä. Ne käyttävät tätä uutta tarkistusta hyväkseen. Sen vuoksi vastustan sitä ehdottomasti ja äänestän sitä vastaan. Näin ollen kannatan mietinnön palauttamista valiokuntakäsittelyyn tai, jos se ei ole mahdollista, äänestämistä mietintöä vastaan.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Eurooppa ja muu maailma ovat vuosien kuluessa pyrkineet torjumaan syrjintää kaikilla tasoilla. Kehityksemme kunnollisina ihmisinä vaatii meitä tekemään niin, eikä se ole lainkaan toissijaisuusperiaatteen vastaista.

Kuten jäsen Buitenweg on todennut, komissio lupasi yli neljä vuotta sitten laatia laajan ja kattavan ehdotuksen ihmisoikeuksista kaikille. Tämä lupaus on nyt vihdoinkin käymässä toteen.

Uskon vakaasti, että ketään ei pitäisi syrjiä uskontonsa tai vakaumuksensa, vammaisuutensa tai ikänsä perusteella. Kristittynä ihmisenä vetoan Euroopan parlamenttiin ja jokaiseen yksilöön ei vain syrjinnän lopettamiseksi, vaan myös, jotta auttaisimme niitä, jotka joutuvat syrjinnän uhreiksi vammaisuutensa vuoksi.

Voimme antaa apumme eri tavoin ja eri muodoissa. Jokainen jäsenvaltio on johdonmukaisesti pyrkinyt parantamaan yhdenvertaisia mahdollisuuksia eniten tarvitsevien tilannetta. Euroopan yhdentyessä edelleen

meidän on ehdottoman tärkeää muistaa, että me olemme kaikki erilaisia, mutta kuitenkin täysin yhdenvertaisia kaikin tavoin.

Marusya Lyubcheva (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, me keskustelemme äärimmäisen tärkeästä direktiivistä, joka antaa tilaisuuden ratkoa yhä kiistanalaisia syrjimättömyyttä koskevia ongelmia. Mielestäni on erityisen tärkeää, että direktiivillä varmistetaan uskonnollisia vakaumuksia koskevat oikeudet ja vapaudet sekä syrjimättömyyden periaatteen toteutuminen tällä alalla.

Samalla direktiivi viittaa yksiselitteisesti kirkkojen ja ei-tunnustuksellisten järjestöjen asemaa koskevaan julistukseen N:o 11, jonka mukaan Euroopan unioni kunnioittaa eikä loukkaa kirkkojen ja uskonnollisten yhteisöjen laillista asemaa jäsenvaltioissa.

Myös jäsenvaltioiden oikeus laatia ja toteuttaa tätä alaa koskevaa lainsäädäntöä tunnustetaan. On sanomattakin selvää, että EU:n oikeudet on sovittava yhteen jäsenvaltioiden tiettyjä aloja koskevan säätelyoikeuden kanssa.

Tämä on varsin monitahoinen ongelma. Eri osapuolten välisistä suhteista on tehtävä selkeitä, jottei kenenkään oikeuksia loukattaisi, ei myöskään säännösten sanktioimiin kirkkoihin kuuluvien henkilöiden oikeuksia.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä esittelijä, hyvät parlamentin jäsenet, koska puheenvuorooni on viitattu tässä keskustelussa muita useammin, haluaisin jälleen kerran vastata esitettyihin kommentteihin.

Olen sanonut, että se, joka esittää kysymyksiä, on tämän keskustelun konna. Kaikki puhujat, jotka ovat kiivaasti vastustaneet syrjintää, ovat puhuneet periaatteesta. Toivoisin jälleen kerran, että jättäisimme periaatteesta kiistelemisen ja sen sijaan toimisimme syrjinnän torjumiseksi. Kun keskustelemme esimerkiksi ympäristöasioista ja olemme erimielisiä hiilidioksidipäästöjen kieltämisestä, olemme eri mieltä tavoitteen saavuttamiseen käytettävistä keinoista, mutta yksimielisiä tavoitteen suhteen. Mistä syystä meillä ei ole oikeutta olla eri mieltä keinoista puhuessamme syrjinnästä ja sen torjumistavoista? Samalla tavoin, jos sanomalehtien julkaisijat tulevat kertomaan meille huolistaan, meidän täytyy voida ottaa heidän ongelmansa puheeksi täällä.

Hyvä jäsen Cashman, te ette edistä asiaa ettekä omia näkemyksiänne sillä, että marginalisoihte jonkun, joka ainoastaan esittää kysymyksiä. Siitä tässä on ainoastaan kysymys.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan sosialistiryhmän varjoesittelijänä, voinko kehua jäsen Buitenwegia ja myös kollegaani jäsen Bozkurtia? Kiitos joustavuudestanne.

Vammaistyöryhmän puolesta olen hyvilläni siitä, että niiden 1,3 miljoonan henkilön, jotka allekirjoittivat vetoomuksen syrjimättömyyslainsäädännön laajentamiseksi koskemaan myös vammaisia, ääni on päässyt kuuluviin. Olen hyvilläni myös siitä, että olemme päässeet yli puoluerajojen yksimielisyyteen monialaisen direktiivin tarpeesta ja syrjinnän hierarkian poistamisesta. Tämän meille lupasi Euroopan unionin tuolloinen Portugalin puheenjohtajuus, kun rotudirektiivi hyväksyttiin vuonna 2000. Suoraan sanottuna tämän lupauksen toteuttamiseen on jo mennyt liian kauan aikaa.

Tuomitsen konservatiivit, jotka haluavat pitkittää tätä odotusta entisestään. Tässä keskustelussa ei ole ainoastaan kyse parlamentin tuen osoittamisesta, vaan myös neuvostoon vetoamisesta, jotta se panisi toimeksi ja hyväksyisi direktiivin nyt. Vetoan saksalaisiin kollegoihimme: älkää estäkö tätä. Olette huolissanne yksityisiä sopimuksia koskevista kohdista, mutta julkisen palvelun suhteen te olette selvästi edellä. Meidän täytyy nostaa katseemme ylös ja sopia tästä asiasta. Olen iloinen siitä, että tuleva Ruotsin puheenjohtajuus on tänään sitoutunut tämän asian viemiseksi päätökseen ennen joulua järjestettävässä työllisyyttä, sosiaalipolitiikkaa, terveyttä ja kuluttaja-asioita käsittelevän neuvoston kokouksessa. Toivon todella, että voitte tehdä niin.

Kathalijne Buitenweg, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, esittelijän on äärimmäisen vaikeaa tehdä hyvää työtä, kun parlamentin suurin ryhmä harjoittaa eräänlaista takinkääntöpolitiikkaa. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä tuki tätä mietintöä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa, koska se edusti järkevää kompromissia. Teimme yhteistyötä jäsen Gaubertin kanssa, joka näyttää kadonneen; en ainakaan ole nähnyt häntä. Joka tapauksessa me kuitenkin teimme yhteistyötä tämän aivan saman tekstin parissa, ja nyt hän vastustaa sitä! Näyttää siltä, että koordinaattori, jäsen Weber, pyrkii saamaan PPE-DE-ryhmän saksalaisen kansallispuolueensa kannalle.

Hyvä jäsen Weber, te itse kerroitte minulle henkilökohtaisesti vasta viime viikolla, että kyse ei ole sisällöstä, vaan poliittisen viestin välittämisestä. Eikö se pidä paikkaansa? Sanoitteko te minulle niin? Siinä tapauksessa

te ette voi piileskellä yksityiskohtien takana. Jos olisitte halunnut tehdä niin, te olisitte voinut yksinkertaisesti jättää tarkistuksia. Te ette jättäneet niitä. Se, mitä te todella haluatte, on koko ehdotuksen hylkäämistä. Te ette halua sitä, joten alkää teeskennelkö, että jaamme samat tavoitteet.

Olen kuullut useita kommentteja, joihin voidaan vastata hyvin yksinkertaisesti. Esimerkiksi monet ovat kysyneet, mitä tekemistä Euroopalla on tämän asian kanssa. Meillä on kuitenkin jo pitkään ollut monia direktiivejä, jotka tarjoavat suojaa työmarkkinoilla. Syrjinnän vastaista suojaa on tarjolla myös työmarkkinoiden ulkopuolella useiden syrjintäperusteiden osalta. Suojelussa ollaan kuitenkin jäljessä joidenkin ihmisten kohdalla; tällaisia tapauksia ovat muun muassa vammaisuus, ikä, sukupuolinen suuntautuminen ja uskonto. Kyse ei ole siis täysin uudesta keksinnöstä, vaan olemassa olevan lainsäädännön täydentämisestä. Me emme ole laatimassa uusia toimivaltuuksia, vaan me pyrimme takaamaan, että ihmisiä kohdellaan yhdenvertaisesti ja että tiettyjä ihmisryhmiä ei pidetä muita tärkeämpinä.

Jäsen Pirker puhui työmarkkinoista. Tässä ei ole ollenkaan kyse siitä; työmarkkinoita käsiteltiin eri direktiivissä. Tässä ei ole kyse opettajien työhönnotosta. Pysykäämme tosiasioissa. Todistustaakka on ongelmallinen kysymys, kuten komission jäsen jo huomautti. Siinäkin ei kuitenkaan ole mitään uutta; sitä on käytetty jo muissa direktiiveissä. Ei pidä paikkaansa, että ihmiset voisivat noin vain syyttää jotakuta ja että syytetyn olisi puolustettava itseään. Tässä ei ole myöskään kyse rikoslainsäädännöstä. Ihmisten on ensin tuotava esiin tosiasioita tukeakseen syrjintäepäilyksiään. Sen jälkeen syytetyn on perusteltava, mistä syystä hän on päättänyt luovuttaa kiinteistön jollekulle tai evätä sen.

Tiedotusvälineiden osalta, kuten tekstissä todetaan, on jo laadittu säännös, joka antaa mahdollisuuden hylätä julkaisun identiteetin vastaiset mainokset. Tästä on säädetty 54 artiklassa. Kirkkojen ei puolestaan tarvitse noudattaa kaikkia näitä vaatimuksia kokonaisuudessaan, paitsi hoitaessaan yhteiskunnallisia tehtäviä. Esimerkiksi Alankomaissa kirkot huolehtivat joistain sosiaalipalveluista. Ei voida hyväksyä sitä, että niille myönnettäisiin yhteiskunnallisten tehtävien hoitamisen yhteydessä vapautus vain sillä perusteella, että ne kuuluvat kirkkoon. Kaikki nämä seikat on tuotu esiin mietinnössä.

Olemme tehneet parhaamme. Me olemme tehneet mukautuksia teidän vuoksenne. Tarkistuksenne on todellakin sisällytetty mietintöön, ja nyt te aiotte kuitenkin äänestää sitä vastaan kaikenlaisten puoluepoliittisten näkemysten nojalla. Täytyy sanoa, että tämä on minulle henkilökohtainen isku, sillä pyrin tekemään kanssanne avointa yhteistyötä. Merkittävä osa tekstistänne on sisällytetty mietintöön, ja mielestäni on häpeällistä, että te nyt pesette kätenne koko asiasta!

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 2. huhtikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Carlo Casini (PPE-DE), kirjallinen. – (IT) Ihmisarvo ja yhdenvertaisuus ovat kaksi merkittävää arvoa, joille ihmisoikeuksien nykyaikainen kulttuuri perustuu. Usein käy kuitenkin niin, että käytetään suuria sanoja peittämään niiden vastakohdat. Yhdenvertaisuus tarkoittaa esimerkiksi samanlaisten tilanteiden käsittelyä samalla tavalla, mutta se tarkoittaa myös erilaisten tilanteiden käsittelyä eri tavoin. Käsiteltävänä olevaa mietintöä koskevat varaukseni johtuvat tästä alustavasta pohdinnasta. Kenelläkään ei voi olla pienintäkään epäilystä siitä, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä tunnustaa vammaisten, iäkkäiden, sairaiden, köyhien, pakolaisten ja maahanmuuttajien täysimääräisen ihmisarvon ja yhdenvertaisuuden. Minusta kuitenkin tuntuu, että tätä vakiintunutta suuntaa yritetään käyttää siihen, että voitaisiin säätää syrjinnästä miehen ja naisen väliseen avioliittoon perustuvaa perhettä ja uskonnonvapautta, erityisesti uskonnollisten koulujen uskonnonvapautta, vastaan. En koskaan väsy taistelemaan pienimpien, köyhimpien ja puolustuskyvyttömiä yhdenvertaisuuden puolesta. Juuri tämän takia minusta on tuskallista nähdä, että Eurooppa lakiensa ja käytäntöjensä kautta syyllistyy räikeimpään mahdolliseen syrjintään syntyneiden ja syntymättömien vauvojen välillä. Emme keskustele tänään tästä, mutta olisi asianmukaista, että myös se otettaisiin huomioon eurooppalaisessa tietoisuudessa, kun puhutaan ihmisarvosta ja yhdenvertaisuudesta.

Gabriela Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Jostakin aikataulun oikusta keskustelemme tästä direktiivistä tänään ja äänestämme siitä huomenna, kansainvälisenä autismitietoisuuden päivänä. Se tietää hyvää.

Meille on selvää, että jäsenvaltioiden kansallisten lainsäädäntöjen välillä on todellisuudessa suuria eroja autististen ihmisten oikeuksien ja etujen osalta. Ero on vielä suurempi, jos tarkastelemme autististen ihmisten jokapäiväistä elämää.

Eurooppalaisten normien saavuttamiseen on pitkä matka, mutta jotakin edistystä on saatava aikaan. Autismi on tunnustettava erillisenä vammaana kehitysvammojen joukossa, ja sille on laadittava erityisstrategiat.

Joidenkin mielestä tämä saattaa vaikuttaa kalliilta, mutta yhdenvertaisen kohtelun saaminen on ehdoton välttämättömyys, kuten se on muistakin vammoista kärsiville, jotta voimme kunnioittaa itseämme ja eurooppalaisen yhteiskunnan arvoja.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), kirjallinen. – (GA)

Tällä direktiivillä nostetaan esiin hyvin merkittävä tunnustus siitä, että syrjintä ei ole vain jotakin työpaikalla tapahtuvaa. Komission lopullisen ehdotuksen tärkeimpänä tavoitteena on käsitellä uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää ja sen periaatteen täytäntöönpanoa, että ihmisiä kohdellaan yhdenvertaisesti työympäristön ulkopuolella.

Koska olen toiminut vammaisten oikeuksia ajavien ryhmien ja vammaisten ihmisten kanssa Irlannissa, tiedän, että tätä lainsäädäntöä pidetään hyvin myönteisenä. Jäsen Buitenweg on täysin oikeassa, kun hän sanoo mietinnössään, että ”syrjinnän kieltäminen ei riitä takaamaan vammaisten yhdenvertaista kohtelua. Tarvitaan myös ”positiivista syrjintää”, jossa toteutetaan etukäteistoimia ja tarjotaan asianmukaisia mukauttamistoimia.”

Pidän myös myönteisenä esittelijän ja komission omaksumaa lujaa kantaa sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän kieltämisestä. Tällaisella syrjinnällä ei ole sijaa nykyaikaisessa yhteiskunnassa, ja torjun joidenkin poliittisten ryhmien yritykset heikentää lainsäädäntöä tässä suhteessa.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen sosialidemokraatti, ja se merkitsee, että uskon, että kaikki ihmiset ovat yhdenvertaisia. Syrjintää on torjuttava kaikkialla, missä sitä esiintyy, eikä pelkästään työpaikalla. Syrjinnän muotojen välillä ei todellakaan voi olla hierarkiaa. Kaikki ovat erilaisia, kaikki ovat yhdenvertaisia.

Direktiivin tavoitteena on panna täytäntöön uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumaton ihmisten yhdenvertaisen kohtelun periaate työmarkkinoiden ulkopuolella. Sillä annetaan puitteet näihin syihin perustuvan syrjinnän kieltämiselle ja säädetään suojelun yhtenäisestä vähimmäistasosta kyseisestä syrjinnästä Euroopan unionissa kärsineille ihmisille.

Tällä ehdotuksella täydennetään EY:n nykyistä oikeuskehystä, jonka puitteissa uskonnon tai vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai sukupuolisen suuntautumisen perusteella tapahtuvan syrjinnän kieltoa sovelletaan ainoastaan työhön, ammattiin ja ammatilliseen koulutukseen.

Lidia Geringer de Oedenberg (PSE), kirjallinen. – (PL) Syrjintä on vakava ongelma Euroopassa ja muualla. Eurobarometrin vuonna 2008 tekemän erityistutkimuksen mukaan 15 prosenttia eurooppalaisista sanoi joutuneensa syrjityksi kuluneen vuoden aikana.

Euroopan parlamentti on odottanut ehdotettua direktiiviä yli neljä vuotta. Sen tarkoituksena on panna täytäntöön uskonnosta, vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattomat ihmisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteet. Sitä sovelletaan työhön pääsyn lisäksi myös tavaroihin, laitteisiin ja palveluihin, esimerkiksi pankki-, asunto-, koulutus-, liikenne- ja terveydenhuoltopalveluihin.

Asiakirjassa määritellään lisäksi vähimmäiskehysnormit, jotta voidaan taata suojelu syrjintää vastaan. Jäsenvaltiot voivat halutessaan vapaasti nostaa ehdotettua suojelun tasoa. Ne eivät voi kuitenkaan viitata uuteen direktiiviin perustellakseen nykyisten normien alentamista. Direktiivillä annetaan vahinkoa kärsineille osapuolille oikeus vahingonkorvaukseen. Siinä todetaan myös, että jäsenvaltioiden ei pitäisi vain ilmaista haluaan poistaa syrjintä, vaan että niillä on myös velvollisuus tehdä niin.

Huomattava osa unionin jäsenvaltioista on jo ottanut käyttöön säännöksiä, joilla taataan vaihteleva taso uskontoon, vakaumukseen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvalta syrjinnältä suojelulle. Tämän direktiiviluonnoksen nojalla tällä alalla voidaan ottaa käyttöön johdonmukaiset EU:n säännökset. Sen nojalla todetaan vahvasti, että EU kokonaisuudessaan ei suvaitse syrjintää. Syrjimättömyys on perusoikeus ja kaikkien Euroopan unionissa pitäisi voida nauttia siitä.

Zita Gurmai (PSE), kirjallinen. – (HU) Yhtäläiset mahdollisuudet ovat viime aikoina olleet koko ajan merkittävämpi aihe yhteisön päätöksenteossa. Yhdenvertaista kohtelua koskevan ehdotetun direktiivin tavoitteena on soveltaa uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumatonta ihmisten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

Syrjimättömyys on perusoikeus, ja sitä pitäisi soveltaa kaikkiin Euroopan unionissa. Vaadin lujasti, että meidän on torjuttava kaikkia syrjinnän muotoja. Meillä on tässä suhteessa pitkä tie kuljettavanamme, ja on myös selvää, että voimme edetä vain askel kerrallaan. Tämä sisältää ensinnäkin lainsäädännön täydentämisen ja konsolidoinnin, toiseksi uudet, johdonmukaiset ja yhtenäiset periaatteet sisältävien periaatteiden saattamisen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja lopuksi niiden täytäntöönpanemisen käytännössä. Vaikka ne edellyttävät yksittäin tarkasteltuna paljon työtä ja aikaa, tavoitteenamme on kohtuullisessa ajassa pystyä ottamaan konkreettisia askelia eteenpäin ja elämään Euroopassa, joka on todella vapaa syrjinnästä.

Livia Járóka (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Haluaisin onnitella kollegaani, jäsen Buitenwegiä, hänen mietinnöstään, jolla edistetään syrjinnän kaikkien muotojen poistamista koskevan oikeudellisen rakenteen täydentämistä. Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 13 artiklalla säädetään tavoitteeksi sukupuoleen ja etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän torjumisen lisäksi myös vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjuminen.

Siitä huolimatta, että direktiivit 2003/43, 2000/78 ja 2004/113 on hyväksytty ja saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, tähän mennessä työmarkkinoiden ulkopuolella ei ole ollut yhteistä suojelua edellä mainittuihin neljään syyhyyn perustuvalta syrjinnältä. Ehdotetulla direktiivillä pyritään korjaamaan tämä puute, ja toivomme, että syrjinnän kieltämisen lisäksi sillä annetaan oikeussuojakeinot niille, jotka kärsivät näistä haitoista kaikissa 27 jäsenvaltiossa.

Käsiteltävänä olevan direktiivin tehokkaalla täytäntöönpanolla ja aiempien direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden soveltamisessa havaittujen puutteiden korjaamisella täydennettäisiin suojaa, joka Euroopan unionin kansalaisten saatavilla on syrjintää vastaan. Ehdotetun direktiivin hyväksyminen ei myöskään edellytä mitään muutoksia asiaankuuluvaan kansalliseen lainsäädäntöön. Siksi toivon vilpittömästi, että neuvosto pystyy varmistamaan perustamissopimuksissa edellytetyn yksimielisen tuen ja että kaikki jäsenvaltiot edistävät sitä, että Euroopan unioni voi ottaa valtavan askelen perusarvojemme ja -tavoitteidemme täyttämistä kohti.

Silvana Koch-Mehrin and Alexander Graf Lambsdorff (ALDE), kirjallinen. – (DE) Käytetty oikeusperusta, EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan 1 kohta, ei ole asianmukainen, koska Saksan vapaan demokraattisen puolueen (FDP) mielestä, toissijaisuusperiaatetta ei noudateta. EU:n lainsäätäjän toimivaltaan ei kuulu kyseessä olevista säännöksistä säätäminen, ja siten se kaventaa vakavasti jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeutta.

Syrjinnän kaikkien muotojen torjuminen ja vammaisten tukeminen julkiseen elämään osallistumisessa ovat tärkeitä tehtäviä. Sen ehdottaminen, että syrjinnän vastaisia säännöksiä laajennetaan käytännöllisesti kaikille elämän alueille, ei ole kuitenkaan kosketuksissa todellisuuteen. Direktiivillä säädetty todistustaakan kääntäminen tarkoittaa, että oikeusmenettely voidaan aloittaa sellaisten syytösten perusteella, joiden tukena ei ole tarpeeksi todisteita. Asianosaisten pitäisi sitten maksaa korvauksia, vaikka he eivät olisi todellisuudessa syyllistyneet syrjintään mutta eivät pysty osoittamaan syyttömyyttään. Näin yleisluontoisesti esitettyä tämä todistustaakan kääntäminen on siten kyseenalaista valtion oikeusjärjestyksen mukaisen toiminnan kannalta. Sillä luodaan epävarmuutta ja helpotetaan väärinkäyttöä. Se ei voi olla edistykseellisen syrjinnän vastaisen politiikan tarkoitus.

Lisäksi on pohdittava sitä, että komissio käy tällä hetkellä rikkomusmenettelyjä monia jäsenvaltioita vastaan, koska ne eivät ole saattaneet nykyisiä syrjinnän vastaisia politiikkaa koskevia EU:n direktiivejä riittävästi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Osaksi kansallista lainsäädäntöä saatetuista säännöksistä ei kuitenkaan ole vielä tehty yleiskatsausta, jotta voitaisiin määritellä väitetty uusien asetusten tarve. Erityisesti Saksa on jo edennyt paljon Brysselistä aiemmin tulleita määräyksiä pidemmälle. Siksi äänestimme tätä mietintöä vastaan.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Yhdenvertaisuusdirektiivi on toteutuessaan yksi sosiaalisen ja ihmisten Euroopan tärkeimpiä menestysaskeleita tällä vaalikaudella. Koskiessaan kaikkia ihmisryhmiä ja syrjintäperusteita sekä aktiivisen syrjinnän lisäksi passiivisen syrjinnän lainsäädäntö tulee vaikuttamaan suunnattomasti monen EU-kansalaisen elämään. Haluaisin tässä yhteydessä kiittää mietinnön laatijaa erinomaisesta työstä.

Niin Suomessa kuin muuallakin Euroopassa suuren ihmisjoukon jokapäiväistä elämää vaikeuttaa syrjintä muodossa tai toisessa. Nykypäivän ihmisoikeuksia ja tasa-arvoa kunnioittavassa yhteiskunnassa tämän ei tule olla mahdollista, vaan jokaisella on oltava tasavertainen mahdollisuus osallistua yhteiskuntaan. Syrjimättömyys on sivistisyhteiskunnan merkki.

Erityisen tärkeää on se, että direktiivi kattaa kaikki syrjintäperusteet. Vaikka syrjintää kohtaavien ryhmien ja yksilöiden väliset erot ovat suuret, on syrjintään ilmiönä puututtava johdonmukaisesti eri ryhmiä

erittelemättä. Pirstaloitunut lähestymistapa asettaisi eri syrjintäperusteet väistämättä eriarvoisiksi ja loisi myös railoja, joihin esimerkiksi monilla eri perusteilla syrjintää kohtaavat ihmiset uhkaisivat pudota.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Euroopan unioni perustuu vapauden, demokratian ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen yhteisiin periaatteisiin. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklalla kielletään kaikenlainen syrjintä, joka perustuu sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, tai etniseen taikka yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen tai muuhun sellaiseen seikkaan. [tämä on suora lainaus lainsäädännöstä]

Sen tunnustaminen, että kaikki ihmiset ovat ainoalaatuisia ja että heillä on yhdenvertaiset oikeudet elämän tarjoamiin mahdollisuuksiin, on yksi Euroopan unionin yhtenäisen moninaisuuden ominaisuuksista, ja se on unionin kulttuurisen, poliittisen ja sosiaalisen integraation keskeinen tekijä.

Vaikka kehitys monilla EU:n aloilla on tähän mennessä ollut onnistunutta, on yllättävää, että meillä ei vielä ole yhteisiä sääntöjä vammaisiin kohdistuvan väkivallan tai hyväksikäytön tai seksuaalisen hyväksikäytön käsittelemiseksi, eivätkä kaikki jäsenvaltiot tunnusta riittävästi kyseisten kansalaisten perusoikeuksia. Meidän on tunnustettava, että syrjinnän torjumista koskeva EU:n oikeuskehys ei ole vielä täydellinen.

Tuen koko sydämestäni uutta direktiiviä, jolla EU:ssa luodaan yhteinen kehys syrjinnän torjumista koskevalle toiminnalle. Edellä mainittu kehys johtaa luultavasti yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa laajemmin kuin vain työmarkkinoilla.

Syrjinnän torjuminen tarkoittaa investoimista tietoisuuteen yhteiskunnassa, joka kehittyy yhdentymisen kautta. Yhdentymisen toteuttamiseksi yhteiskunnan on kuitenkin investoitava koulutukseen, valistukseen ja hyvien käytäntöjen edistämiseen, jotta voidaan saada aikaan oikeudenmukainen kompromissi kaikkien sen kansalaisten eduksi ja hyödyksi. Siten meiltä vaaditaan paljon ponnisteluja syrjinnän poistamiseksi Euroopassa.

Daciana Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Oikeus syrjimättömyyteen on perusoikeus, jota ei ole koskaan kyseenalaistettu sen EU:n kansalaisia koskevan soveltamisalan osalta. Uskonnosta, vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumaton yhdenvertainen kohtelu on yksi Euroopan yhdentymisen perusperiaatteista.

Tämä kauan odotettu direktiivi, jonka historia on yhtä monimutkainen koko parlamentin kuulemisten osalta, perustuu EY:n perustamissopimuksen 13 artiklaan ja koskee suojelua syrjinnältä ja siinä korostetaan yhdenvertaista kohtelua perusteista riippumatta. Ei ole epäilystäkään siitä, että tätä direktiiviä tarvitaan, koska hyvin suuri osa ihmisistä, noin 15 prosenttia, sanoo joutuneensa syrjityksi EU:ssa.

Haluaisin myös korostaa, että on tärkeää verrata tätä uutta direktiiviä jo voimassa oleviin syrjinnän torjumista koskeviin direktiiveihin. Tämä tehtävä on toteutettava komission ja jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä. Olen iloinen voidessani korostaa edistystä, joka tässä yhteydessä on saatu aikaan Romaniassa viime vuosien aikana, kuten Euroopan unionin perusoikeusvirasto on todennut.

Viimeisenä, vaan ei vähäisimpänä, uskon, että tällä direktiivillä on huomattava vaikutus, koska sillä taataan sosiaalista suojelua koskevat toimenpiteet, sosiaalietuudet ja tavaroiden ja palvelujen helpompi saatavuus.

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

15. EAKR, ESR ja koheesiorahasto: varainhoitoa koskevat säännökset - ESR:n uudet tukikelpoiset kustannustyypit - EAKR ja energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asuntokannassa tehtävien investointien tukikelpoisuus (EAKR:sta annetun asetuksen (EY) N:o 1080/2006 tarkistaminen) (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu:

- Iratxe García Pérezin aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima suositus ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahasto koskevan asetuksen (EY)

N:o 1083/2006 muuttamisesta tiettyjen varainhoitoa koskevien säännösten osalta (KOM(2008)0803) – 17575/2008 – C6-0027/2009 – 2008/0233 (AVC) (A6-0127/2009)),

- Karin Jönsin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan sosiaalirahastosta annetun asetuksen (EY) N:o 1081/2006 muuttamisesta uusien tukikelpoisten kustannustyyppien lisäämiseksi (KOM(2008)0813 – C6-0454/2008 – 2008/0232 (COD) (A6-0116/2009)), ja

- Emmanouil Angelakasin aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen (EY) N:o 1080/2006 muuttamisesta energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asutokannassa tehtävien investointien tukikelpoisuuden osalta (KOM(2008)0838 – C6-0473/2008 – 2008/0245 (COD) (A6-0134/2009)).

Iratxe García Pérez, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää kaikkia aluekehitysvaliokunnan kollegoitani, jotka ovat työskennelleet ankarasti, jotta tätä merkittävää sopimusta voidaan käsitellä tänään. Tässä sopimuksessa on kyse tiettyjen säännösten muuttamisesta, jotta joukko muutoksia voidaan panna täytäntöön välittömästi.

Euroopan unionia koettelee ennennäkemätön talouskriisi, joka on johtanut taantumaan useimmissa jäsenvaltioissa. Euroopan talouden elvytysuunnitelman puitteissa Euroopan komissio on hyväksynyt joukon toimenpiteitä, joilla muutetaan rakenne- ja koheesiorahastojen sääntöjä investointien stimuloimiseksi. Näissä muutoksissa on kaksi selkeää painopistettä: menojen lisääminen maksuvalmiuden lisäämiseksi ja säännösten yksinkertaistaminen, jotta hankkeet voidaan toteuttaa nopeammin.

Tämä muutospaketti on laadittu väliaikaisena vastauksena kriittiseen tilanteeseen, vaikka todellisuudessa sillä vastataan myös Euroopan parlamentin monesti toistamaan toivomukseen yksinkertaistamisesta ja joustavuuden lisäämisestä.

Haluaisin puhua lyhyesti ehdotetuista muutoksista, jotta me kaikki ymmärrämme niiden merkityksen asettamiemme tavoitteiden saavuttamisessa:

– Euroopan investointipankin ja Euroopan investointirahaston tuen lisääminen ja enemmän taloudellista tukea hankkeiden valmisteluun ja toteuttamiseen liittyviin teknisiin toimintoihin;

– menojen tukikelpoisuuden yksinkertaistaminen;

– Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) ja Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ennakkomaksun korotus; tällä toimenpiteellä saavutettu lisäennakoiden kokonaismäärä on 6,25 miljardia euroa;

– suurhankkeiden menojen nopeuttaminen muuttamalla ennakkomaksujen tämänhetkistä 35 prosentin ylärajaa ja antamalla valtiontukien saajille mahdollisuus sadan prosentin ennakkomaksuihin.

Olemme parlamentissa tietoisia siitä, että nämä toimenpiteet on hyväksyttävä mahdollisimman pian, jotta jäsenvaltioiden välittömään likviditeetin tarpeeseen voidaan vastata, ja tiedämme, että näillä toimenpiteillä on ehdottomasti myönteiset seuraukset kaikilla Euroopan unionin alueilla ja kunnissa.

Keskustelimme viime viikolla koheesiopolitiikan tulevaisuudesta ja olimme kaikki sitä mieltä, että sillä on edistetty valtavasti useiden alueidemme taloudellista ja sosiaalista kehitystä.

Tänä suuren epävarmuuden aikana on tärkeämpää kuin koskaan puolustaa näitä alueiden välisen yhteenkuuluvuuden ja yhteistyön periaatteita, koska ihmisten on nähtävä, että pystymme Euroopan unionissa auttamaan selviämistä tästä kriisistä, jonka takia miljoonat ihmiset ovat todella vaikeassa tilanteessa. Tänään, enemmän kuin koskaan, tarvitsemme vahvoja välineitä näiden ongelmien ratkaisemiseksi.

Panemalla nämä muutokset täytäntöön helpotamme hankkeiden nopeuttamista ja niihin investointia, mikä on merkittävää myös työpaikkojen luomisessa.

Euroopan sosiaalirahaston ansiosta voimme myös kehittää koulutus- ja uudelleen koulutusaloitteita, joiden avulla yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevat ja suurimpia vaikeuksia kohtaavat pääsevät työmarkkinoille. Tässä voi olla kyse naisista, vammaisista tai pitkäaikaistyöttömistä. Emme saa unohtaa, että nämä sektorit ovat kriisin aikana heikoimmassa asemassa.

Haluan tässä myös toistaa, kuten mietinnön perusteluissa todettiin, että huolimatta siitä, että parlamentti on tietoinen siitä, että tätä asiaa piti käsitellä kiireellisesti, se olisi halunnut osallistua enemmän näiden ehdotusten laatimiseen vuoropuhelun laadun ja määrän osalta.

Koska olemme tietoisia Euroopan tämänhetkisistä ongelmista, tuemme siksi täysimääräisesti tätä ehdotusta rakennerahastojen muuttamista koskevista toimenpiteistä, jotta voimme edistyä ratkaisun löytämisessä nykyiseen tilanteeseen.

Karin Jöns, esittelijä. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, tämä on harvinainen tilaisuus – niin harvinainen, että se todella korostaa keskustelujen, nykyisten tarkistusten ja toiminnan kiireellisyyden merkitystä – koska tämä on ensimmäinen kerta, kun olemme hyväksyneet rakennerahastoja koskevan Euroopan komission asetusehdotuksen, jossa ei ole miltei ollenkaan tarkistuksia.

Olen helpottunut huomattessani, että olemme niin yksimielisiä keskustellessamme tästä komission ehdotuksesta sosiaalirahastoja koskevaksi asetukseksi, ja haluaisin kiittää teitä kaikkia siitä, että olette noudattaneet kehoitustani olla esittämättä tarkistuksia Euroopan sosiaalirahaston osalta. On hyvin selvää, että rahoitus- ja talouskriisi edellyttää, että me kaikki kannamme vastuamme, jälleen kerran, työntekijöidemme parhaasta mahdollisesta ja ennen kaikkea nopeasta koulutuksesta, erityisesti nyt. Yhä useammat ihmiset kärsivät vaikutuksista, joita tällä kansainvälisellä rahoituskriisillä on työmarkkinoihin. He odottavat meiltä vastauksia, he odottavat suojelua ja ennen kaikkea, he tarvitsevat vastauksia nyt eikä muutaman kuukauden päästä.

Euroopan sosiaalirahastosta annetun asetuksen muuttaminen, jonka hyväksymme huomenna, tulee siksi välittömästi voimaan. Sillä edistetään huomattavasti Euroopan sosiaalirahastoon liittyvän byrokratian vähentämistä. Varojen osoittamista on yksinkertaistettu, ja sillä myös nopeutetaan varojen maksamista. Kuukausia kestävät hakemusmenettelyt ja monimutkaiset laskentatavat, joita tähän asti on edellytetty järjestelmän osallistujien yksittäisten linja-auto- ja raitiovaunulippujen tukikelpoisuuden todistamiseksi, jäävät nyt menneisyyteen.

Joskus kuitenkin kysyn itseltäni, miksi tarvittiin niin järkyttävä kriisi tämän toteuttamiseksi. Koskaan ei ole tietysti liian myöhäistä, ja tämän tarkistuksen nojalla ainakin varmistamme, että rahastoja voidaan käyttää täysimääräisesti, ja toivottavasti voimme myös nopeasti ja parhaalla mahdollisella tavalla saavuttaa ne, joihin kriisi on vaikuttanut eniten. Meidän on saatava nämä ihmiset integroitumaan työmarkkinoille mahdollisimman pian. Heitä ei missään tapauksessa saa päästää luisumaan pidempään työttömyyskauteen, koska tällä hetkellä siitä on helppoa pudota epävarmaan tilanteeseen tai köyhyYTEEN.

Mikä on muuttunut? Tai pitäisikö minun sanoa, mikä muuttuu, kun hyväksymme tämän huomenna? Tulevaisuudessa hankkeiden hakijat voivat käyttää laskelmissaan kiinteämääräisiä hintoja ja he voivat myös hakea kertaluontoisia maksuja enintään 50 000 euroon asti kutakin toimenpidettä varten. Teille kaikille epäilijöille haluaisin toistaa, että varojen asianmukaista osoittamista koskevat tarkastukset pysyvät, sillä ensinnäkin jäsenvaltiot itse määräävät kiinteämääräisistä hinnoista ja kertaluontoisista maksuista ja toiseksi komissio tutkii ennakolta, ovatko ne – lainaan – oikeudenmukaisia, tasapuolisia ja todennettavia. Menettely tosiaan näyttää olevan kunnossa, sillä, yllättävää kyllä, talousarvion valvojillamme ei ollut tästä asetuksesta vastalauseita.

Yksinkertaistamme siis menettelyä. Emme kuitenkaan muuta Euroopan sosiaalirahaston ensisijaisia tavoitteita. Tällä hetkellä ei ole syytä tehdä niin, koska hankkeiden hakijoille annetaan riittävästi toiminta-alaa, jotta he voivat itse reagoida asianmukaisesti työmarkkinoiden erityistarpeisiin.

Lopuksi haluaisin sanoa, että lisäämme jäsenvaltioiden ennakkoon saatavilla olevia varoja tätä vuotta varten 1,8 miljardilla eurolla koulutus- ja uudelleen koulutustoimia varten, ja minun mielestäni se on selvä viesti tältä parlamentilta, että toimimme tässä kriisissä nopeasti ja että osoitamme tässä solidaarisuutta.

Haluaisin pyytää anteeksi, että en pysty jäämään keskustelun loppuun asti, koska minun on nyt osallistuttava työaika-direktiivin sovittelukomitean kokoukseen.

Emmanouil Angelas, esittelijä. – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, myös minä haluan vuorostani kiittää kollegoitani aluekehitysvaliokunnassa siitä yhteistyön ilmapiiristä, jossa teimme työtämme.

Useita kuukausia sitten iskeneen luottokriisin jälkeen me kaikki tiedämme, että komissio antoi 26. marraskuuta 2008 tiedonannon jäsenvaltioita ja niiden alueita koskevasta Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta, joka perustuu Euroopan talouden vahvistamiseen ja Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian ydinarvojen lujittamiseen.

Tässä ohjelmassa muun muassa kehoitetaan jäsenvaltioita laatimaan uudelleen rakennerahastojaan ja energia-alaansa koskevia toimenpideohjelmiaan, kiinnittämään erityistä huomiota rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen, koska rakennusala on yksi niistä teollisuudenaloista, jotka luovat eniten työpaikkoja.

Siksi on välttämätöntä laatia uudelleen rakennerahastoista annettu yleinen asetus (EY) N:o 1083/2006. Näissä puitteissa ja erityisemmin rakennusten energiatehokkuuden osalta ryhdyin laatimaan uudelleen kyseessä olevaa asetusta Euroopan parlamentin esittelijänä.

Esittelijänä haluaisinkin korostaa seuraavia asioita: Tähän mennessä Euroopan aluekehitysrahastossa (EAKR) on käsitelty ainoastaan toukokuun 2004 jälkeen Euroopan unioniin liittyneistä jäsenvaltioista peräisin olevia menoja tukikelpoisina menoina asumisen, erityisesti asumisen energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian osalta.

Ensinnäkin katsoin, että mietinnössäni on hyödyllistä keskittää asetuksen tarkistamisen puitteet asuntoalan energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseen kaikissa 27 jäsenvaltiossa. Mielestäni tämä ehdotus on erittäin tärkeä, koska se perustuu pikemmin valtion tai alueen taloustilanteeseen kuin liittymispäivämäärään. Haluaisin korostaa tässä, että asuntojen saatavuudessa on suuria ongelmia Euroopan lukuissa kaupungeissa ja alueilla, jotka eivät välttämättä ole uuden jäsenvaltion alueella.

Sitten katsoin, että on hyödyllistä tukea kyseisten investointien menojen rajoittamista neljään prosenttiin EAKR:n talousarviosta ja poistamaan viittaus pienituloisiin talouksiin, mikä oli komission alkuperäiseen ehdotukseen sisällytetty suositus, ja jättämään tukikelpoisen asuntokannan määrittäminen jäsenvaltioiden harkintavaltaan. Tällä perusteella katsoin, että on ratkaisevan tärkeää jättää tukikelpoisen asuntokannan määrittäminen jäsenvaltioiden käsiin ja antaa jäsenvaltioille väline erityisten määrittelyperusteiden laatimiseen, esimerkiksi omistajien taloudellinen tilanne ja maantieteelliset alueet (saari, vuoristoalue, muu kuin vuoristoalue ja niin edelleen). Lopuksi, kertaluontoisten korvausten nostaminen 50 000 euroon on tärkeää, koska se kuvastaa nykyisiä kustannuksia.

Halusin tässä mietinnössä ilmaista Euroopan parlamentin kannat tähän asiaan ja esitellä samalla neuvoston kanssa yhteispäätösmentteltyssä saavutetun kompromissin alkuperäiseen ehdotukseen tekemistämme muutoksista.

Kyseessä olevan asetuksen tarkistaminen ei vaikuta tukikelpoisiin asumismenoihin, ja sillä vahvistetaan toimintaa talouden merkittävillä aloilla, esimerkiksi rakennusosalalla ja energiajärjestelmiä ja uusiutuvien energialähteiden järjestelmiä rakentavilla aloilla.

Yleisemmin on kyse toissijaisuusperiaatteen noudattamisesta, tuen tarjoamisesta jäsenvaltioille, suhteellisuusperiaatteen noudattamisesta, koska sitä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin; sillä edistetään EY:n perustamissopimuksen 158 artiklalla vahvistettuja koheesiopolitiikan tavoitteita, eikä sillä kasvateta yhteisön talousarviota kaudeksi 2007–2013 vaan nopeutetaan ennakko- ja välimaksujen maksamista.

Haluaisin selventää tässä, miten tärkeää on, että olemme lisänneet kolme tukikelpoisten kustannusten täydentävää muotoa: välilliset kustannukset, kiinteähintaiset kustannukset ja kertaluontoiset kustannukset.

Lopuksi haluaisin sanoa, että komission jäsen Barrot on täällä kanssamme tänään, ja hän edustaa aluepolitiikasta vastaavaa komission jäsentä Hübneria ja, kuten sovittu, antaa komission sitovan julkilausuman vuoden 2010 uusien toimenpiteiden arvioinnista kaikkien kolmen asetuksen osalta.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Iratxe García Péreziä, Karin Jönsiä ja Emmanouil Angelakasia. Olette laatineet kolme laadukasta mietintöä komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille marraskuussa antaman Euroopan talouden elvytyssuunnitelman puitteissa esittämistä ehdotuksista rakennerahastoista ja koheesiorahastosta annettujen asetusten tarkistamisesta.

Nämä kolme mietintöä – jotka liittyvät yleiseen asetukseen, Euroopan sosiaalirahastosta annettuun asetukseen ja Euroopan aluekehitysrahastosta annettuun asetukseen – todistavat parlamentin haluavan, että Euroopan unioni antaa itselleen resurssit, joiden avulla se voi nopeasti ja tehokkaasti torjua kriisin vaikutuksia kasvun ja työllisyyden osalta.

Koheesiopolitiikka on voimakas väline reaalityalouden vauhdittamisessa. Kaudeksi 2007–2013 määrärahoja on 347 miljardia euroa: näin luodaan vakaa perusta talousarvion vakaudelle ja julkisille investoinneille Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja alueilla.

Juuri tämän takia koheesiopolitiikalla on niin merkittävä asema Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa. Tässä elvytysuunnitelmassa komissio on todellakin suositellut toimia, jotka kuuluvat Lissabonin strategian neljään painopisteeseen: ihmiset, yritykset, infrastruktuuri ja energia ja tutkimus ja innovaatio.

Komissio on myös ehdottanut, että strategian ja henkilöresurssit yhdistävä järkevä kokonaisuus voi toimia liikkeellepanevana voimana tärkeimmille investoinneille, joiden avulla Euroopan unioni voi palauttaa kestävän vaurauden. Koheesiopolitiikan osalta tämän strategian tärkein tavoite on nopeuttaa sekä ohjelmien täytäntöönpanoa että investointeja EU:n kansalaisia ja taloudellista toimintaa hyödyttäviin hankkeisiin.

Esittelijät ovat juuri käyneet läpi teille esitetyt asetusten tarkistukset. Keskityn niistä muutamaan.

Ensinnäkin, varojen hallinnoinnin parantamiseksi jäsenvaltioille tarjotaan välineitä, ei vähiten täydentäviä kahden prosentin tai 2,5 prosentin ennakkoita, jotka ovat vuonna 2009 yhteensä 6,25 miljardia euroa. On olennaisen tärkeää, että nämä rahat kanavoidaan nopeasti edunsaajille, jotta ensisijaisten hankkeiden saatavilla on enemmän rahoitusta.

Energiatsehokkuuden ja uusiutuvan energian osalta EAKR:sta annettuun asetukseen tehty tarkistus tarkoittaa, että EAKR:n osuudesta yhteensä jopa neljä prosenttia voidaan sijoittaa asumiseen. Tämä vastaa yhteensä kahdeksan miljardin euron arvoisia kaikkien jäsenvaltioiden saatavilla olevia rahoituspuutteita. Tällä lisätään koheesiopolitiikan osuutta ilmastomuutoksen torjumisessa.

Suurhankkeiden osalta yleiseen asetukseen esitetyllä tarkistuksella pyritään helpottamaan varainhoitoa koskevia sääntöjä ja mahdollistamaan se, että hallintoviranomainen voi sisällyttää komissiolle tehtäviin kustannuksiin ilmoituksiin kustannukset, jotka liittyivät suurhankkeisiin, joista komissio ei ole vielä tehnyt päätöstä.

Rahoitus- ja talouskriisillä on erityinen vaikutus myös pieniin ja keskiuuriin yrityksiin (pk-yritykset). Siksi elvytysuunnitelman puitteissa on olennaista helpottaa niiden rahoitusjärjestelyä koskevien välineiden käyttöä, jotta ne voivat toteuttaa hankkeensa, erityisesti Jeremie-aloitteen (Euroopan yhteiset resurssit mikro- ja keskikokoisten yritysten tukemiseksi) avulla. Muut yleisen asetuksen tarkistamishetköt ovat samoilla linjoilla: suorat sopimukset Euroopan investointipankin kanssa, enemmän teknistä tukea suurhankkeille ja luontoismuotoisten osuuksien tukikelpoisuus rahoitusjärjestelyissä.

Komissio on ehdotuksissaan myös pyrkinyt yksinkertaistamaan perusteita tuen osoittamiselle EAKR:sta ja Euroopan sosiaalirahastosta. Parlamentin ja neuvoston esittämien johdonmukaisten tarkistusten ansiosta EAKR:ia ja ESR:ia koskevia asetuksia muutetaan samalla tavalla, jotta kiinteämääräisten hintojen perusteella lasketut uudet tukikelpoiset kustannustyypit lisätään yhteisön yhteisrahoitukseen.

Näillä muutoksilla yksinkertaistetaan kustannusten perustelumenettelyä. Niillä vähennetään työmäärää ja toimitettavien todistusasiakirjojen määrää vääristämättä moitteettoman varainhoidon periaatteita. Tällaisella järjeistämällä helpotetaan EAKR:n ja ESR:n määrärahojen vastaanottamista heikentämättä näiden kahden rahaston periaatteita, jotka ovat tänä kriisin ajanakin merkityksellisiä. Siksi tämä on enemmän kuin vain ajankohtainen vastaus kriisiin: tämä on vastaus Euroopan parlamentin ja tilintarkastustuomioistuimen toistuviin kehotuksiin rakennerahastojen yksinkertaistamisesta.

Arvoisa puhemies, olen kiitollinen kolmelle esittelijälle heidän tuestaan tälle joukolle toimenpiteitä, joiden avulla voimme nopeuttaa hankkeiden täytäntöönpanoa itse paikalla. Näihin lainsäädäntötoimenpiteisiin liitetään jäsenvaltioille osoitetut suositukset. Komissio antoi näistä suosituksista tiedonannon 16. joulukuuta. Komissio on korostanut, että toimintaohjelmia voidaan suunnata uudelleen, jotta voidaan keskittyä kriisistä aiheutuneiden painopistealojen tukemiseen.

Euroopan parlamentti on myös osoittanut ymmärtäneensä, että tilanteen kiireellisyyteen on vastattava nopeasti varmistamalla, että nämä kolme asetusta hyväksytään mahdollisimman pian ja että jäsenvaltiot soveltavat toimenpiteitä ripeästi. Olen kiitollinen parlamentille tämän kunnianhimon jakamisesta, sillä se tarkoittaa erityisesti, että jäsenvaltioille maksetaan ennakot toukokuussa.

Komissio on ottanut parlamentin kehotuksen huomioon. Se on varmistanut, että elvytysuunnitelman nojalla hyväksytyt toimenpiteet valvotaan ankarasti ja että Euroopan parlamentille esitetään kertomus toimenpiteiden täytäntöönpanosta ja niiden todellisista tuloksista.

Komissio laatii siten vuoden 2010 toisella puoliskolla kertomuksen unionissa elvytysuunnitelman puitteissa koheesiopolitiikan alalla hyväksytyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta. Tämä kertomus, joka laaditaan – toistan – vuoden 2010 toisella puoliskolla, perustuu vuotuisiin täytäntöönpanokertomuksiin, jotka

jäsenvaltiot laativat kesäkuussa 2010. Jäsenvaltioita kehoitetaan sitten esittämään näissä kertomuksissa elvytysuunnitelman nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskeva katsaus, jossa näkyvät koheesiopolitiikan puitteissa saavutetut tulokset.

Joten, arvoisa puhemies, komissio on antanut julkilausuman näiden linjojen mukaisesti, ja toimitan sen Euroopan parlamentille. Olen kiitollinen kaikille jäsenille, ja erityisesti kolmelle esittelijällemme, mielenkiinnosta. Odotan hedelmällistä keskustelua, ja olen käytettävissänne kuunnellakseni huomioitanne ehdotuksista, jotka teille on esitetty asetusten tarkistamisesta.

– (FR)

Komission julkilausuma

Emmanouil Angelakasin mietintö

Komissio pitää myönteisenä ponnisteluja, jotka toteutettiin hyvin lyhyessä ajassa, jotta rakennerahastoista ja koheesiorahastosta annettuihin asetuksiin Euroopan talouden elvytysuunnitelman puitteissa tehdyt tarkistukset voitaisiin hyväksyä.

Tämä tulos on seurausta neuvoston, Euroopan parlamentin ja komission tuloksekkaasta ja tehokkaasta yhteistyöstä, jota alueiden komitea ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea tukivat, Euroopan unionin kansallisten ja alueellisten talouksien eduksi.

Tällä lainsäädäntöpaketilla edistetään toimintaohjelmien täytäntöönpanoa ja nopeutetaan investointeja Euroopan talouden eduksi erityisesti monien yksinkertaistamistoimenpiteiden avulla.

Komissio laatii vuoden 2010 toisella puoliskolla kertomuksen Euroopan unionissa elvytysuunnitelman puitteissa koheesiopolitiikan alalla hyväksytyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta. Tämä kertomus perustuu erityisesti jäsenvaltioiden vuotuisiin täytäntöönpanokertomuksiin jotka jäsenvaltiot laativat kesäkuussa 2010. Jäsenvaltioita kehoitetaan siksi esittämään näissä kertomuksissa elvytysuunnitelman nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskeva katsaus, jossa näkyvät koheesiopolitiikan puitteissa saavutetut tulokset.

Nathalie Griesbeck, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (FR) Arvoisa puhemies, budjettivaliokunnan rakennerahastojen pysyvänä esittelijänä minulla on kaksi syytä pitää näitä mietintöjä myönteisinä tänä iltana.

Ensimmäinen syy on se, että rakennerahastot ovat Euroopan unionin talousarvion pääsake, ja toinen syy, jota kollegoideni tavoin haluan tänä iltana korostaa, on vauhti, jolla olemme työskennelleet tarjotaksemme käytännöllisiä ja ripeitä ratkaisuja talouskriisiin huolimatta tiukasta talousarviosta, josta meidän on tietysti neuvoteltava uudelleen jäsenvaltioiden kanssa, kun sen aika on.

Lisäksi haluaisin tässä yhteydessä toistaa, että meidän on oltava aidosti halukkaita lainaamaan eurooppalaista lainaa näiden toimenpiteiden tueksi. Kassavirran parantamista ja rahastojen ja kiireellisten toimenpiteiden käytön nopeuttamista koskevat välineet, joita olemme odottaneet kauan, ovat juuri sitä, mitä tarvitsemme elvyttääksemme Euroopan talouden tänä suuren epävarmuuden aikana.

Juuri tätä EU:n toiminta tarkoittaa, juuri tätä Euroopan unioni tarkoittaa: alojen, joilla on suuri lisäarvo, vauhdittaminen ja nyt enemmän kuin koskaan kriisin loppumisen edistäminen investoimalla perinteisille aloille, mutta ennen kaikkea niille aloille, jotka voivat auttaa poistamaan työttömyysuhan kansalaisiltamme.

Mutta kuitenkin, ja tämä on viestini tänä iltana: vaikka parlamentti on kyennyt reagoimaan nopeasti ja hyvin, nyt on tärkeää, että jäsenvaltiot organisoivat itsensä siten, että ne voivat vastata haasteisiin, sillä viiveet, jotka ovat tuessa miljardeja, voidaan nähdä itse jäsenvaltioiden hallinnollisena velttoutena, kun niiden on vaikeaa päättää strategisista tavoitteistaan ja kun ne kieltäytyvät yhteisrahoittamasta hankkeita.

Kaikki on Euroopassa siten valmista ja, kuten kotimaassani sanomme, viisas ymmärtää vähemmälläkin, ja se on osoitettu jäsenvaltioille.

Gabriela Crețu, *työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (RO) Rahoituskriisi on pakottanut paljon varovaisempaan luottopolitiikkaan, joka on välttämätöntä pankeille, mutta ankaraa taloudelle. Kielteiset vaikutukset tuntuvat reaali taloudessa, ja erityisesti pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) ja julkiset viranomaiset tuntevat ne. Niillä on hankkeita, joilla pyritään parantamaan sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, luomaan työpaikkoja, käyttämään paikallisia resursseja ja helpottamaan työmarkkinoille pääsyä tai niille palaamista.

Tavallisestikin tärkeä yhteinen talousarvio on nyt elintärkeä rahoituslähde kielteisten vaikutusten lisääntymisen pysäyttämiseksi. Tämän takia työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta tukee rakennerahastojen ja Euroopan sosiaalirahaston säännösten yksinkertaistamista ja niiden nopeampaa käytettävyyttä. Tällä tarjotaan kahtalainen etu niille maille, joilla on vähemmän kokemusta näiden rahastojen käytöstä.

Mielestämme on välttämätöntä, että EU:n rahoituslaitokset osallistuvat rahoitusjärjestelyihin, tukikelpoisten kustannusten tarkistamiseen ja ennakkomaksujen tai ennakkoilmoitusten ylärajojen poistamiseen, ja pidämme sitä myönteisenä. Rahastojen käytettävyys ei kuitenkaan ole tavoite sinänsä. Taloudellinen vaikutus on yli 6,3 miljardia euroa. Se on todella huomattava määrä.

Kansalaistemme edustajina meitä kiinnostaa, käytetäänkö rahastoja niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joita varten ne on perustettu. Annamme tänään avoimen sekin ja vaadimme tarvittavaa avoimuutta kyseisten rahojen käytön osalta. Toivomme myös voivamme luoda myönteisen ennakkotapauksen. Aiemmin monet aloitteet, erityisesti sosiaaliset aloitteet, hylättiin, koska niillä ei ollut oikeusperustaa. Tämän asetuksen tarkistaminen osoittaa, mikäli se on edes tarpeellista, että kun on poliittista tahtoa, on myös oikeusperusta. Ei unohdeta sitä.

Jamila Madeira, aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vastauksena maailmanlaajuiseen rahoituskriisiin Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa todetaan, että koheesiopolitiikalla edistetään huomattavasti jäsenvaltioiden ja alueiden julkisia investointeja ja että sen pitäisi olla keino nykyisestä kriisistä selviämiseen. Siinä ehdotetaan erityisesti Lissabonin strategiassa kasvun ja työllisyyden saavuttamista varten painopisteiksi määritellyillä aloilla tapahtuvan toiminnan hyväksymistä. Kaikilla käynnistetyillä välineillä pyritään täyttämään tämä tavoite ja saavuttamaan tuloksia nopeammin.

Tätä varten Euroopan globalisaatorahaston toimialan laajentamisen ja Euroopan sosiaalirahaston valtavirtaistamisen tärkeimpänä tavoitteena on vastata moniin tukea vaativiin sosiaalista ja taloudellista hätätilaa koskeviin tilanteisiin. Olen varma, sekä nyt että aiemmin, että mitä enemmän niiden toimet ja toimialat täydentävät toisiaan, sitä tehokkaampia ne ovat. Koska uusien varojen saataville saattamisesta ja uusista toimintatavoista itse paikalla ei ole säännöksiä, on erityisen tärkeää, että Euroopan sosiaalirahastoa käytetään sen kaikkien mahdollisuuksien mukaisesti torjumaan työttömyyttä ja Euroopan talouteen kohdistuvan kilpailukykyä koskevan paineen nopeaa kasvua, jotka johtuvat nykyisestä rahoituskriisistä ja talouden taantumasta.

Haluaisin korostaa, että aluekehitysvaliokunta on toistuvasti määritellyt Euroopan komission ehdottaman yksinkertaistamisen olennaiseksi rakennerahastojen hallinnoinnin ja täytäntöönpanon parantamiseksi. Meitä kuitenkin pyydettiin käsittelemään tämä asia kiireellisesti, ja otimme sen huomioon hyväksyessämme tämän päätöslauselmapaketin. Tämä parlamentti ei ole koskaan väistänyt poliittista vastuutaan. Vaikka tilanteen erikoislaatuisuus onkin tuonut esiin monia näkemyksiä, me pidättäydymme tämän takia toistaiseksi esittämästä lisätarkistuksista, jotta menettely etenisi ripeästi ja jotta ehdotuksessa tarkoitettujen todellisten edut koituisivat kansalaisille. Korostamme kuitenkin, että tästä rahastosta on käynnistettävä välittömästi arviointi, jotta täydentävä tarkistus voidaan tehdä mahdollisimman pian.

Iosif Matula, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (RO) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ensiksi haluaisin sanoa, että pidän jäsen Pérezin mietintöä myönteisenä.

Koheesiopolitiikan osana uudistukset ovat erittäin tärkeitä, ja niillä pyritään lieventämään rahoituskriisin aiheuttamia kielteisiä vaikutuksia. Yhteisön varojen jakamista koskevalla joustavuudella kansallisille talouksille tarjotaan välitöntä kassavirtaa, jonka avulla ne voivat investoida reaalitalouteen. Sillä on välitön vaikutus, ja näemme varmasti tulevien kuukausien aikana alustavat tulokset.

Euroopan komissio tukee jäsenvaltioiden talouksia neljän tärkeimmän painopistealan perusteella. Niistä tärkein on Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) ja Euroopan sosiaalirahaston ennakkorahoituksen lisääminen ja Euroopan investointipankin ja Euroopan investointirahaston antaman tuen lisääminen. Erityisesti uusien jäsenvaltioiden vuonna 2009 saama ennakkorahoitus voi todellakin auttaa voittamaan kriisin sekä luomaan sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.

Myös asumisen energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön tehtävien investointien tukikelpoisuudesta laadittuun mietintöön on kiinnitettävä paljon huomiota. Asuntojen lämmitysjärjestelmien uudistamisen on oltava Euroopan unionin painopistealoja koskevalla asialistalla, kun otetaan huomioon tästä toimenpiteestä saatava lisäarvo.

Kun lämmityskustannukset nousevat jatkuvasti, jäsenvaltioiden on sisällytettävä rahoituskriisin torjumista koskeviin ohjelmiinsa hankkeita, joissa energiatehokkuus otetaan huomioon. Niillä tarjotaan taloudelle ja väestölle seuraavia huomattavia etuja: kassavirran lisääminen talouteen sekä työpaikkojen luominen, lämmityskustannusten vähentäminen, ympäristönsuojelu kasvihuonekaasupäästöjen leikkaamisen avulla, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lisääminen ja pienituloisten perheiden tukeminen.

Romaniassa 1,4 miljoonaa asuntoa tarvitsee investointeja uudistamista varten.

Constanze Krehl, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, käsittelemme näitä kolmea mietintöä Euroopan unionin tähänastisen historian laajimman ja vaikeimman talous- ja rahoituskriisin keskellä. On tietysti oikein, että koheesiopolitiikalla on asema tämän talouskriisin seurausten lieventämisessä. Haluaisin kuitenkin käyttää tämän tilaisuuden korostaakseni jälleen kerran, että vaikka onkin oikein, että koheesiopolitiikan talousarvio on Euroopan unionin suurin yksittäinen talousarvio, sekin pitää valitettavasti paikkansa, että jäsenvaltiot maksavat hieman yli yhden prosentin BKT:stään Euroopan unionin talousarvioon. Se tarkoittaa, että vaikka käytämme yli 6,25 miljardia euroa välimaksujen ja ennakkomaksujen rahoittamiseen, se on vain pisara meressä, eikä se yksinkertaisesti riitä. Sillä lievennetään seurauksia, sillä lisätään vaikutusvaltaa, mutta myös kansallisia ponnisteluja tarvitaan edelleen. Ehkä meidän pitäisi muistaa se seuraavassa rahoitusnäkymistä käytävässä keskustelussa.

Ryhmämme on keskustellut kolmesta mietinnöstä hyvin intensiivisesti, ja se olisi voinut tuoda monia hyviä ajatuksia keskusteluun. Monesti olemme ihmetelleet – kuten jäsen Jöns jo sanoi – että tarvittiin talouskriisi, jotta byrokratian vähentäminen todella onnistuu komissiossa. Emme esitä tarkistuksia, koska tiedämme, että alueilla tarvitaan nyt nopeaa toimintaa, ja koska tiedämme myös, että rakennepoliitiikan muutoksista on puhuttava muualla.

Siksi tuemme koko komission ehdottamaa pakettia ja toivomme, että sillä tavoitetaan alueet mahdollisimman pian ja että rahalla voidaan todella auttaa rahoituskriisin torjumista.

Jean Beaupuy, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan liberaalidemokraattien ryhmän kollegani ja minä äänestämme tietysti näiden kolmen mietinnön puolesta. Emme äänestä niiden puolesta siksi, että ne olisivat täysin tyydyttäviä – kuten kollegani sanoivat, olisimme halunneet esittää monia tarkistuksia – vaan siksi, että tarvitaan ripeää toimintaa. Constanze Krehl huomautti juuri siitä.

Sallikaa minun kuitenkin ihmetellä, arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, olemmeko ollenkaan tilanteen tasalla. Me olemme täällä mukavasti lämmitetyissä ja hyvin valaistuissa tiloissa. Tiedätkö, että juuri nyt Euroopassa on 30 miljoonaa kotia, joiden katto vuotaa ja joiden seinissä on kosteutta?

Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) neljällä prosentilla me tietysti pystymme korjaamaan tämän tilanteen noin miljoonan kodin osalta. Jos tarkastelemme tätä työtä, arvoisa komission jäsen – koska aion pian esittää teille pyynnön – sillä luodaan 250 000 työpaikkaa ja parannetaan miljoonan talouden tilannetta. Sillä säästetään 40 miljoonaa tonnia hiilidioksidia ja vähennetään kunkin perheen energialaskua 450 eurolla vuodessa. Nämä ovat lukuja, jotka annan teidän käyttöönnne ja joiden viimeistelystä on vastannut erityisesti vakavasta lähestymistavastaan tunnettu merkittävä eurooppalainen järjestö.

Tämä tarkoittaa siten, että sen päätöksen merkitys, jonka kohta aiomme tehdä taataksemme elvytyksen ja kansalaistemme hyvinvoinnin, tiivistyy yhteen tärkeään ehtoon: että parlamentin yhdessä komission kanssa tekemät päätökset ovat käytännössä tehokkaita tulevana viikkoina ja kuukausina.

Arvoisa komission jäsen, kuuntelimme teitä juuri äsken tarkkaavaisesti. Te kerroitte meille – ja me uskomme teitä – että kesäkuun 30. päivään mennessä vuonna 2010 te olette pyytännyt jokaista jäsenvaltiota toimittamaan kertomuksen komissiolle. Minä ja kollegani, kaikista poliittisista ryhmistä, aluekehitysvaliokunnasta, olemme valmiita lyömään vetoa. Toimintaohjelmat on kaikissa maissa vasta hyväksytty, ja tiedämme, että näiden maiden hallintovirkamiesten enemmistö ei halua, että niitä muutetaan.

Arvoisa komission jäsen, 15 kuukauden päästä, 30. kesäkuuta, alkää sitoko liian paljon henkilöstöä laatimaan kertomuksia, analyysia tehtävistä asioista, koska ette saavuta paljonkaan, jos odotatte, että jäsenvaltiot, hallintovirkamiehet ja kumppanit ryhtyvät työhön.

Siten meillä on toisaalta kahdeksan miljardia euroa käytettävissä ja toisaalta 30 miljoonaa erityisesti puutteellisia taloja varten. Mitä on tehtävä?

Arvoisa komission jäsen, minä aion yhdessä kollegoideni kanssa tehdä teille näiden linjojen mukaisen ehdotuksen. Euroopan komission pitäisi ylittää oikeutensa ja toimia lujasti – olin miltei sanoa väkivaltaisesti – hallitusten ja hallintovirkamiesten kanssa ohjatakseen niitä soveltamaan näitä säännöksiä mahdollisimman pian. Euroopan parlamentin jäsenet rakastavat teksteistä äänestämistä. Se on meidän työemme. Me rakastamme kuitenkin erityisesti sitä, että näitä tekstejä sovelletaan. Tarvitsemme komissiota ja toivomme, että komissio kuuntelee meitä.

Mieczysław Janowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, käsittelemme tänään aluepolitiikkaa koskevia mietintöjä, joissa esitetään hyödyllisiä muutoksia yksinkertaistamista. Voimme vain pitää valitettavana, että juuri kriisi on pakottanut meidät vastaamaan ripeästi ja toivottavasti tehokkaasti nykyiseen asiointilaan. Pidän myönteisenä mahdollisuutta ottaa käyttöön enemmän joustavuutta, koska Euroopan unionin talousarvion kasvattaminen ei voi tulla kysymykseen. Haluaisin tehdä sen hyvin selväksi. Olemme tänään kuulleet viittauksia kiintiöihin. Se on vain pisara meressä, koska Euroopan unionin talousarvio on noin yksi prosentti jäsenvaltioiden BKT:stä. Voimme vain toivoa, että tämä pieni pisara on elvyttävä. Sen on oltava!

Pidän myös myönteisenä Euroopan investointipankin ja Euroopan investointirahaston tuen mahdollistamaa joustavuuden lisäämistä. Olen iloinen, että kustannusten tukikelpoisuuden yksinkertaistaminen otetaan käyttöön takautuvasti. On hyvä, että lisäämme välimaksuja ja vauhditamme suurten hankkeiden menoja etukäteen ja että maksut voidaan suorittaa ennen vahvistamista. Voin vain toistaa toiveeni siitä, että kaikki tämä osoittautuu elvyttäväksi.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, me Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä katsomme, että rahoituskriisi ja ilmastokriisi ovat yhteydessä toisiinsa, koska ilmastonmuutoksen kielteiset vaikutukset alueisiin kestävät pitkään ja aiheuttavat suunnattomia kustannuksia. Ne rasittavat taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota. Siksi meidän on toimittava nyt.

Rakennusten lämpöeristys ja uusiutuvan energian käyttö asunnoissa Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) nojalla ovat perustavanlaatuinen vaihe tässä suhteessa. Mitä hyötyä tästä edistyksestä kuitenkaan on, jos jäsenvaltiot voivat samaan aikaan investoida EAKR:n varoja teiden suunnitteluun ja valtaviin jätteenpolttolaitoksiin, joiden käyttö pahentaa edelleen ilmastonmuutosta ja vahingoittaa ympäristöä? Se on välinpitämättömyyden ja epäjohtonmukaista.

Ei edes dynaaminen puheenne, arvoisa komission jäsen, tuonut vastausta kysymykseen siitä, miksi komissio hylkää ehdotuksemme suunnata aluepolitiikkaa kokonaisuudessaan vahvemmin ympäristön- ja ilmastonsuojeluun. Puuttuuko komissiolta rohkeutta pitää puoliaan jäsenvaltioita vastaan EAKR:sta annetun asetuksen sellaisen tarkistuksen puolesta, jossa käsitellään ilmastoa koskevia tavoitteita? Miksi aluepolitiikasta ei ole komission toimintasuunnitelmaa? Aluepolitiikan pääosaston ilmastonsuojelua koskevat varaukset ovat estäneet sen, että tarkistuksemme saisivat valiokunnassa enemmistön tuen. Me esitämme ne kuitenkin uudestaan ja pyydämme nimenhuutoäänestystä. Sitten näemme, voivatko äänestäjämme luottaa siihen, että myös te tuette ilmastonsuojelua.

Bairbre de Brún, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (GA)

Arvoisa puhemies, pidän jäsen Angelakasin tämänpäiväistä mietintöä myönteisenä. Hän tukee mietinnössään Euroopan komission ehdotuksia siitä, että jäsenvaltioille tarjotaan rahoitusta Euroopan aluekehitysrahastosta asumisen energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä varten.

Taistelemme taloudellisen hätätilan kanssa. Rakennusalalla työskentelevät ihmiset – esimerkiksi kotimaassani Irlannissa – ovat erityisissä vaikeuksissa. Toivon, että voimme tämän EU:n päätöksen ansiosta tarjota osarahoitusta energiatehokkuutta koskevalle uudistusohjelmalle. Kyseisellä ohjelmalla edistetään Irlannin – pohjoisen ja etelän – rakennusala, mikä auttaa säilyttämään työpaikkoja sekä täyttämään velvollisuutemme ilmastonmuutoksen osalta ja, kuten tässä keskustelussa aiemmin sanottiin, polttoaineköyhyyden käsittelemisen osalta. Eli auttamaan ihmisiä, jotka käyttävät suuren osan tuloistaan polttoainekuluihin.

Mielestäni on sopivaa, että komissio keskittyy perusteluissaan pienituloisten ihmisten asumiseen tämän muutoksen kohteena. Useimmiten juuri nämä pienituloiset ihmiset kärsivät, kun taloutemme heikkenee. Samalla nämä ihmiset eivät pysty uudistamaan kotejaan energiatehokkuuden osalta ilman taloudellista tukea. Tällä järjestelmällä onnistuttaisiin siten käsittelemään polttoaineköyhyyden pahimpia seurauksia, joilla on äärimmäisen kielteiset vaikutukset moniin ihmisiin – jos tätä järjestelmää käytetään asianmukaisesti.

Toivon, että paikalliset, alueelliset ja kansalliset viranomaiset tarttuvat tähän tilaisuuteen eivätkä kiellä niiden niillä jo olevien asiaankuuluvien resurssien jakamista, joilla tämä ehdotus saataisiin toimimaan käytännössä.

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, vuosien 2007 ja 2013 välillä aluepolitiikka on Euroopan unionin talousarvion pääotsake, kun rakennerahastoista osoitetaan 347 miljardia euroa.

Auttaako tämä kehitys suojelemaan talouksiamme maailmanlaajuisen talouskriisin vaikutuksilta, kuten komissio väittää sen tekevän? Sallikaa minun epäillä.

Ensinnäkin, alueellisten menojen lisäyksellä rangaistaan joitakin jäsenvaltioita, erityisesti Ranskaa. Tämä lisäys kustannetaan yhteisestä maatalouspolitiikasta (YMP), eli Ranskan maataloudesta, joka on viime vuosiin asti ollut YMP:n tärkein edunsaaja.

Lisäksi rakennerahastoista Ranskan alueille maksettu osuus vähenee, koska suuri enemmistö annetaan Itä-Eurooppaan, jonka yli 40 kommunismin vuotta ovat tuhonneet.

Siten Ranska, joka vastaa 16 prosentista Euroopan unionin talousarvion tuloista, antaa koko ajan enemmän rahaa Brysseliin mutta saa koko ajan vähemmän takaisin. Ennen kaikkea, EU:n aluepolitiikalla ei suinkaan suojella sen edunsaajia talouskriisiltä vaan pahennetaan sitä, koska se on osa Lissabonin strategian äärimmäisen vapaita markkinoita koskevaa ajatusmallia.

Komission ehdottamilla muutoksilla rakennerahastojen hallinnointiin ei siten anneta kansoillemme mahdollisuutta käsitellä kriisiä, joka on seurausta huonosti harkitusta rajojen avaamisesta ja rahoitusmarkkinoiden sääntelyn purkamisesta.

Nyt meidän on enemmän kuin koskaan rakennettava uusi Eurooppa, riippumattomien kansojen Eurooppa, joka perustuu seuraaviin kolmeen periaatteeseen: taloudelliseen ja sosiaaliseen patriotismiin, eurooppalaiseen protektionismiin ja yhteisön etuuskohteluun.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, maailman talouden taantuma iskee kaikkiin maihimme ja kaikkiin alueisiimme. On oikein, että tänä iltana sovimme kiireellisistä toimenpiteistä vauhdittaaksemme EU:n rahastojen toimintaa hädässä olevia ihmisiä varten hätätilan aikana. Pidän erityisesti myönteisenä paperisodan vähentämistä sallimalla kiinteämääräiset ja kertaluontoiset maksut ja asuntokannan energiatehokkuutta koskevat menot, esittämällä noin kuutta miljardia Englannin puntaa tämän vuoden aluksi ja helpottamalla Euroopan investointipankin lainoja koskevaa työtä. Jo nyt, kun vaalipiiriissäni Hertfordshiressä asuntorahaston puhelinpalvelukeskus lopetti työpaikkoja, pystyimme 24 tunnin sisällä pyytämään EU:n rahoitusta irtisanomistukeen, mikä osoitti, että EU voi antaa todellista apua paikallisyhteisöillemme.

Niiden muutosten osalta, jotka hyväksymme tänä iltana, Itä-Englannin kehitysvirasto pitää myönteisenä sitä, että annetaan enemmän liiketoimintaan suuntautunutta, valmista ja räätälöityä koulutusta, ja sen mielestä muutokset auttavat meitä täyttämään nopeammin alueemme sitoumuksen 124 000 ihmisen auttamisesta pelkästään EU:n sosiaalirahoituksella.

Lopuksi, olin hyvin ylpeä siitä, että komission jäsen Hübner tuli henkilökohtaisesti vaalipiiriini Lowestoftiin käynnistämään sadan miljoonan Englannin punnan arvoisen aluekehitysohjelman, jossa keskitytään auttamaan yhteisöjemme yrityksiä mukautumaan vähähiiliseen kasvuun. Kukaan meistä ei saa jättää talouskriisin takia vastaamasta ilmastonmuutosta koskevaan pitkän aikavälin haasteeseen. Hallinnon ympäristötekniikoihin investoinnin pitäisi todellakin johtaa elvytysponnisteluihin. Itä-Englanti aikoo pysyä lujana tässä tavoitteessa.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, minä myös pidän tätä ehdotusta myönteisenä, koska se on EU:n välitön ja konkreettinen vastaus nykyiseen talouskriisiin. Vastaamme käyttämällä käytettävissämme olevia välineitä, mutta olen vahvasti samaa mieltä kollegani Jean Beaupuy'n kanssa, kun hän sanoo, että meidän on yhdistettävä toimemme ja tehtävä nopeasti jotakin perheiden ja yhteisöjen puolesta.

Toiseksi pidän myönteisenä ehdotuksessa esitettyä yksinkertaistamista ja joustavuutta. Sitä tarvitaan joka tapauksessa kipeästi. Kuulen rahoitusta saavilta ryhmiltä yhä uudelleen valituksia byrokratiasta. Vaikka tällä paketilla ei ratkaistakaan kaikkia niiden ongelmia, se on avuksi.

Kolmanneksi olen erityisen iloinen siitä, että luontoismuotoiset etuudet tunnustetaan nyt tukikelpoisiksi menoiksi. Vapaaehtoistyön roolista taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämisessä laatimassani

mietinnössäni, jonka tämä parlamentti hyväksyi, kehoitin ottamaan käyttöön juuri tämän toimenpiteen. Se tarkoittaa, että vapaaehtoisten ja muiden osuuden katsotaan nyt olevan eri hankkeiden osuus, ja vaikka tarvittiin nykyinen talouskriisi, jotta siirrymme täysimääräisesti tähän suuntaan, se on hyvin myönteistä.

Tällä toimenpiteellä tunnustetaan käytännöllisesti vapaaehtoisten osuus ja vapaaehtoisten käyttämä aika ja se, miten myös se voi olla osa vastaustamme nykyiseen kriisiin. Näin työskentelemme kumppaneina yhdessä kansalaistamme kanssa. Eri jäsenvaltioiden julkaisemista satelliittitilinpidoista tiedämme, että voittoa tavoittelematon sektori vastaa 5–7 prosentista BKT:stä. Nyt tunnustamme sen ja annamme sille arvoa ja sanomme kansalaisillemme: teidän ponnistelunne, aikanne ja sitoutumisenne ovat tärkeitä, ja me teemme työtä kanssanne.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Tuen tarkistuksia, joita asiasta vastaava valiokunta on esittänyt komission ehdotukseen energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asutokannassa tehtävistä investoinneista. Valiokunnan ehdotuksella edistetään kysynnän kasvua ja nopeampaa rahavirtaa energiatehokkuutta lisääville toimenpiteille. Jäsenvaltioille annetaan nyt mahdollisuudet suunnata näitä resursseja niin, että energiatehokkuuden lisäämisen suurin mahdollinen vaikutus saavutetaan. Kattavimmat tulokset saataisiin käyttämällä kyseisiä resursseja tavoitteisiin, joiden nojalla energiatehokkuuden lisäämistä koskevia kuluttajien aloitteita voitaisiin toteuttaa vapaasti, ja rohkaisevimpia toimenpiteitä olisivat ne, joilla vähennettäisiin niiden riskejä, jotka itse mieltivät investoimista energiatehokkuuteen. Myönnän kuitenkin, että valiokunnan pitäisi antaa tästä asiasta joitakin suuntaviivoja jäsenvaltioiden tulevia toimia varten. Sellaisella toimintatavalla olisi kerrannaisvaikutus talouden edistämiseen ja sillä myös vauhditettaisiin energian säästämistä koskevan tietoisuuden nopeampaa levittämistä jäsenvaltioissa. Käytettävissä olevien resurssien määrä edellyttää kuitenkin, että jäsenvaltiot rajoittavat avunsaajien määrää, ja siinä mielessä olisi järkevää seurata komission ehdotusta ja suunnata nämä resurssit ennen kaikkea pienituloisille kotitalouksille. Kiitos.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään erityisen merkittävistä muutoksista. Ne ovat merkittäviä siksi, että niillä vastataan rahoituskriisiin liittyviin vaikeuksiin, mutta myös siksi, että ne voivat vaikuttaa poliittisen yhteenkuuluvuuden luonteeseen vuoden 2013 jälkeisenä aikana. Tällaisten huomattavien toimenpiteiden käyttöönottoa ei selvästikään voida pitää ainoastaan väliaikaisena toimenpiteenä.

Ensimmäistä kertaa koskaan olemme todistaneet, miten Euroopan komissio yhteistyössä parlamentin ja neuvoston kanssa on ryhtynyt toimiin, joista on keskusteltu pitkään ja jotka ovat vaikuttaneet hyvin vaikeilta. Pääasiassa olemme todistaneet todellista yksinkertaistamista, todellista nopeuttamista ja tietysti strategian muutosta liittämällä investointitoimet energiansäästötoimenpiteisiin. Tällä lähetetään hyvin myönteinen viesti siitä, että pystymme reagoimaan tilanteisiin suunnitteluvaiheessa emmekä seuraa järempäisesti aiemmin omaksuttuja periaatteita.

Neuvosto ja komissio näyttävät pitävän Euroopan parlamenttia lähinnä nuorempana kumppanina. Tämä parlamentti on kuitenkin lujasti päättänyt, että sen toimilla osoitetaan valmiutemme tehdä yhteistyötä, jotta edessämme oleviin uusiin haasteisiin voidaan vastata.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Minun mielestäni meidän pitäisi oikeastaan juhlia tänään. Parlamentti on puhunut monien vuosien ajan sen puolesta, että meidän ei pitäisi vain tarjota rahoitusta näennäisille toimenpiteille asuntoalalla vaan meidän pitäisi päättää ryhtyä aitoihin toimenpiteisiin.

Huomattava osa EU:n väestöstä elää kerrostaloissa. Näitä asutushankkeita kehittämällä voimme parantaa konkreettisesti niiden asukkaiden aineellisia oloja ja vähentää rakennusten energiankulutusta sekä luoda työpaikkoja ja säilyttää niitä. Nykyisten muutosten ansiosta minun kotimaassani on mahdollista uudistaa 90 prosenttia kerrostaloista, ja se on millä tahansa mittapuulla valtava askel.

Koska näistä rahastoista rahoitetaan edelleen uudistuksia vain kaupunkialueilla, emme voi riemuilla rajattomasti. Maaseudun köyhtynyt väestö, joka tarvitsee eniten rahoitusta, on jälleen jätetty oman onnensa nojaan. Koska emme halua missään nimessä vaarantaa kerrostalo-ohjelmaa, joka on tärkeä meille kaikille, sovimme, ettemme tällä kertaa kuitenkaan esitä tarkistuksia. Vastapalveluksena me kuitenkin odotamme, että komissio sisällyttää suosiksemme pakettiin ennen kesän lomakautta.

Ensimmäinen ja tärkein vaihe heikoimmassa asemassa olevien alueiden tehokkaassa ja kestävässä sosiaalisessa integraatiossa on syrjäytymisen ja gettojen poistaminen kokonaan. Eristyneiden asutuskeskusten uudistaminen on täysin hyödytöntä. Uudistamisen sijaan ratkaisu on sosiaalista työllisyyttä luovilla monitahoisilla ohjelmilla tuettu jälleenrakennus.

Hyvät kollegat, meillä on todella syy juhlia silloin, kun syväänjuurtuneiden maaseudun gettojen sijasta juuri perustetuissa sosiaalisissa osuuskunnissa työskentelevät ihmiset sanovat uusiin koteihinsa palatessaan lapsilleen, että näiden on opiskeltava ja ponnisteltava, koska heistä voi tulla mitä vain he haluavat.

Samuli Pohjamo (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, haluan ensiksikin kiittää esittelijöitä hyvästä asioiden valmistelusta. Esitetyt rakennerahastoasetusten muutokset nopeuttavat varojen käyttöä ja yksinkertaistavat sääntöjä ja ovat todella kannatettavia. Näin voidaan varmistaa, että rakennerahastojen varoja voidaan käyttää elvytykseen ja torjua taantuman kielteisiä talous- ja työllisyysvaikutuksia. Tämä on myös hyvä alku EU:n rakenne- ja aluepolitiikan uudistamiselle, jonka tavoitteena tulee olla menettelyjen yksinkertaistaminen ja nopeuttaminen sekä joustavuuden ja tuloshakuisuuden voimakas lisääminen.

Samalla kun unionin säännöksissä vähennetään byrokratiaa ja lisätään tuloshakuisuutta, on varmistettava, että myös jäsenvaltiot etenevät samaan suuntaan. Alueille ja paikallisille toimijoille on annettava enemmän valtaa ja keskushallinnon tiukkaa ohjausta on vähennettävä.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, nykyinen kriisi edellyttää taloudellisen toiminnan piristämistä, työsuhdeturvan säilyttämistä ja työttömäksi jäävien aseman turvaamista. Komission ehdotus uusien kustannusten lisäämisestä Euroopan sosiaalirahastosta saatavan tuen piiriin on oikeansuuntainen toimi.

Kertaluontoisten maksujen sekä välittömien kustannusten ja yhdistettyjen kustannusten rahoituksen sisällyttäminen tuen piiriin ja maksujen ylärajan poistaminen ovat kaikki varsin hyödyllisiä toimenpiteitä Euroopan sosiaalirahaston varojen paremman hyödyntämisen kannalta. Kertaluontoisten maksujen käyttöönotto sekä välittömien että välillisten kustannusten osalta enintään 50 000 euron määrään asti yksinkertaistaa hallinnollisia menettelyjä. Se poistaa rahaston tavoitteiden toteuttamista haittaavat viiveet. Ottaen huomioon näiden toimenpiteiden toteuttamisen kiireellisyys, kannatan ehdotuksen hyväksymistä ilman tarkistuksia. Haluan kiittää Marian Harkinia siitä, että hän kiinnitti huomiota vapaaehtoistyön arvon tunnustamiseen.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Puheenvuoroni aluksi haluan ilmoittaa kannattavani ajatusta näistä yhteensovitetuista toimista. Annan myös esittelijöille erityiskiitokset heidän tekemästään työstä.

Kukin meistä on selvillä kriisin vaikutuksista omassa maassaan: ne vaihtelevat talouskasvun hidastumisesta ja työllisyyden heikkenemisestä budjettialijäämän kasvuun ja lamaan. EU:n koheesiopolitiikka voi olla aivan yhtä uskottava ja tehokas väline näissäkkin olosuhteissa. Kuten varsin hyvin tiedämme, kriisillä on ollut vakavia vaikutuksia Eurooppaan, ja on rohkaisevaa, että EU on onnistunut toimimaan niin nopeasti ratkaisujen löytämiseksi.

Nykyisiä, jo tehokkaaksi osoittautuneita rahastoja koskevien asetusten muuttaminen on kaikkein tarkoituksenmukaisin päätös. Menettely erityisen kriisirahaston perustamiseksi olisi vienyt aivan liian pitkään. Kustannusten tukikelpoisuusperusteiden yksinkertaistaminen, Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) ja Euroopan sosiaalirahastosta maksettavien ennakkomaksujen korotus ja suurhankkeiden menojen nopeuttaminen ovat toimenpiteitä, joilla toivottavasti autetaan jäsenvaltioita selviytymään talous- ja rahoituskriisistä.

Tiedämme, että nykyisen talouskriisin lisäksi EU:ssa on meneillään myös energiakriisi. Mielestäni toimenpiteellä, joka mahdollistaa EAKR:n hyödyntämisen energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asutokannassa tehtäviin investointeihin, pitäisi olla merkittävä vaikutus. Romanian, kuten muillakin Keski- ja Itä-Euroopan mailla, on paljon ongelmia monikerroksisten asuintalojen kanssa. Vanhat rakennukset ovat erittäin kehnosti eristettyjä, ja suuri osa asukkaista ei pysty maksamaan kotinsa eristämistä omasta pussistaan.

Toivomme, että tämä toimenpide auttaa Euroopan kansalaisia säästämään energiaa, jotta heille jää enemmän käyttövaroja ja he voivat ehkäistä ilmaston lämpenemistä. Romanian nykyinen hallitus on määrännyt tämän ensisijaiseksi toimenpiteeksi, ja hyväksytyjen välineiden ansiosta toimenpiteen ensisijaisuus on jo varmistettu.

Stavros Arnautakis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, rakennerahastoasetusten säännöksiä koskevalla tämänpäiväisellä tarkistuspaketilla edistetään merkittävästi yksinkertaistamista ja varojen välittöntä käyttöönottoa sekä EU:ssa, jäsenvaltioissa että paikallistasolla.

Se on tärkeä Euroopan talouden elvytystoimi keskellä ennennäkemätöntä kriisiä, joka vahingoittaa reaaliseloutta kaikilla tasoilla päivä päivältä enemmän. Kyseinen toimi vastaa Euroopan parlamentin pitkäaikaista vaatimusta vielä yksinkertaisemmista menettelyistä ja rakennerahastosääntöjen entistä joustavammasta soveltamisesta.

Mikä on nykyjohtajien ratkaisu parhaillaan kokemaamme valtaisaan kriisiin? Missä ovat EU:n strategiat? Jäsenvaltioiden on otettava olosuhteet huomioon varmistaakseen, että tarvittavat varat tavoittavat kohderyhmänsä ja hankkeiden täytäntöönpano alkaa välittömästi. Koheesiopolitiikan varoja on annettava suoraan ja viipymättä todellisten alueellisten ja paikallisten tuensaajien käyttöön. Toimenpideohjelmien käynnistämisen tarkoituksena olisi oltava työpaikkojen, yrittäjyyden ja kilpailukykyyn säilyttäminen sekä kunkin alueen luonnonvarojen ja kulttuuri- ja henkilöstövoimavarojen hyödyntäminen.

Vain ohjelmien välitön käynnistäminen auttaa turvaamaan yhteenkuuluvuuden ja estämään uusien erojen syntyminen.

Toivottavasti nykyinen kriisi antaa meille mahdollisuuden yksimielisyyteen, jotta kaikki nykyiset ongelmamme ratkaistaisiin EU:n avulla.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:hun liittyminen antoi mahdollisuuden hyödyntää Euroopan unionin rakenne- ja koheesiorahastovaroja, joista Viron tasavalta sai tukea noin 800 miljoonaa euroa vuosina 2004–2006, kun taas rahoituskehiksestä 2007–2013 on myönnetty 3,4 miljardia euroa lisävaroja.

Vakavasta talouskriisistä huolimatta olemme lähentyneet Euroopan unionin rahastojen tavoitetta, toisin sanoen EU:n sisäisten kehityserojen tasoittamista.

Kannatan varauksetta komission neuvostolle esittämää ehdotusta, jonka mukaan talouskriisin kielteisten vaikutusten tasapainottamiseksi sitouduttaisiin 6,3 miljardin euron lisäinvestointeihin, toisin sanoen nopeutettaisiin rahastojen täytäntöönpanoa reaaliselouden tukemiseksi.

Olen kuitenkin esittelijä Iratxe García Pérezin kanssa samaa mieltä siitä, että kaikissa jäsenvaltioissa tarvitaan yhtenäinen lähestymistapa, jotta vältetään erojen kasvu Euroopan unionissa ja veronmaksajien rahojen väärinkäyttö.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on monia tapoja selvittää odottamattoman rahoitus- ja talouskriisin pysyvistä vaikutuksista. Tarkistuspaketti, joka on Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan kuuluva lainsäädäntötoimi, suunniteltiin hyväksi – vaikkakaan ei aivan riittäväksi – ratkaisuksi tähän väliaikaiseen mutta poikkeuksellisen kriittiseen tilanteeseen.

Sillä vastataan muun muassa Euroopan parlamentin viime vuosina toistuvasti esittämään vaatimukseen rakennerahastoasetukseen perustuvien nykyisten sääntöjen soveltamismenettelyjen yksinkertaistamisesta ja niiden joustavuuden lisäämisestä. Haluan korostaa lisäksi sitä myönteistä näkökohtaa, että 7 artiklaan – ”Menojen tukikelpoisuus” – tehdyllä tarkistuksella annetaan EU:n jäsenvaltioille ja alueille mahdollisuus energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asutokannassa tehtäviin investointeihin EU:n rakennerahastojen tuella, ja ettei tätä toimenpidettä ole tarkoitettu vain pienituloisille kotitalouksille. Asiaa koskevassa tarkistuksessa poistetaan perustellusti viittaus ”pienituloisiin kotitalouksiin” ja asetetaan 4 prosentin enimmäismäärä jokaisen jäsenvaltion koko EAKR:n piiriin kuuluville varoille, jotka on varattu kyseisiin menoihin. Tämä on vain yksi monista parannusehdotuksista.

Lyhyesti sanoen tämän kokonaispaketin toteuttaminen nopeuttaisi varojen käyttöä, ja näin ollen välttämättömien tavoitteiden täytäntöönpanoa varten saataisiin lisävaroja EAKR:sta, Euroopan sosiaalirahastosta (ESR), koheesiorahastosta ja rakennerahastoista. Lisäksi ohjelmat voitaisiin toteuttaa nopeammin sääntöjen yksinkertaistamisen ansiosta.

Mielestäni tämä on tehokas, joskin vielä riittämätön panos nykyisestä kriisistä selviämiseksi.

Lidia Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionilla on vastassaan laajalle levinnyt kriisi, jonka vaikutuksia on tällä hetkellä mahdotonta ennakoida. Olemme panneet merkille kasvuvauhdin hidastumisen, suuremmat budjettialijäämät ja työttömyyden jyrkän kasvun. EU:n

koheesiopolitiikka, jonka määrärahat vuosiksi 2007–2013 ovat 347 miljardia euroa, vaikuttaa yhdeltä tehokkaimmista välineistä investointien uudelleen elvyttämiseksi ja täydentävän julkisen rahoituksen tarjoamiseksi kansantalouksille.

Komissio on jo hyväksynyt erilaisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tehdä muutoksia nykyiseen rakennerahastoasetuspakettiin. Muutosten tavoitteena on nopeuttaa varojen käyttöä, lisätä hankkeiden toteuttamiseen tarkoitettuja varoja ja yksinkertaistaa toimenpiteitä, joilla edistetään hankkeiden nopeaa toteuttamista alueilla. Pääasialliset toiminta-alat koskevat Euroopan investointipankista (EIP) ja Euroopan investointirahastosta (EIR) myönnettävän tuen lisäämistä ja menojen tukikelpoisuuden yksinkertaistamista. Lisäksi kannatetaan kertaluontoisia maksuja ja suurhankkeiden menojen nopeuttamista.

Olen tyytyväinen Euroopan komission toteuttamiin nopeisiin toimiin ja lainsäädäntöä koskeviin muutosehdotuksiin. Eräs toinen tärkeä muutos on toistaiseksi jätetty huomiotta, ja kuitenkin sitä vaaditaan. Kyseessä olisi hallinta- ja valvontajärjestelmien perustaminen käytännön maksuvalmiuden takaamiseksi koko Euroopan unionin talousjärjestelmässä.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan komission ehdotus on tarjonnut kaikille jäsenvaltioille mahdollisuuden investoida rakennerahastovaroja tornitalojen ja muiden rakennusten muutos- ja kunnostustöihin. Tämä on erityisen tärkeää Tšekin tasavallalle, koska jopa 26 prosenttia Tšekin kansalaisista asuu vanhanaikaisissa tornitaloissa. Jos ehdotus hyväksytään huomenna, ja myös Euroopan unionin neuvosto hyväksyy sen muodollisesti huhtikuussa, se tarjoaa mahdollisuuden tehdä 16 miljardin Tšekin korunaa lisäinvestoinnit asuntojen ja talojen lämmitysjärjestelmiin muuallakin kuin Tšekin tasavallassa. Kannatan itsekin sitä, että vaatimus varojen käyttämisestä ainoastaan pienituloisten kotitalouksien hyväksi poistetaan. Pidän vaatimusta ongelmallisena siksi, että kyseiset kotitaloudet määrittämään jäsenvaltioiden sisäpoliittisissa säännöissä eri tavalla.

Mielestäni jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus päättää, mitkä rakennusluokat voivat saada rahoitusta jäsenvaltioiden omien sääntöjen mukaisesti, ja määritellä omia tarpeitaan vastaavat arviointiperusteet. Mahdollisuus laadukkaaseen ja edulliseen asumiseen on annettava kaikille, ei vain niille, jotka asuvat yhteiskunnan tukemissa asunnoissa. On valitettavaa, että vasta rahoituskriisi sai meidät tukemaan asumiseen tehtäviä lisäinvestointeja ja ottamaan nämä toimenpiteet käyttöön koko EU:n alueella. Kannatan kuitenkin varauksetta tätä päätöstä, sillä ihmiset joutuvat nykyään miettimään tarkasti rahankäyttöään, ja tällä tavoin autamme heitä säästämään lämmitys- ja lämmönsäiläskäyttöön ja siten alentamaan asumiskustannuksia. Euroopan sosiaalisen asuntotuotannon yhteistyöjärjestön Cecodhasin arvion mukaan eurooppalaiset kotitaloudet voivat säästää näistä kuluista keskimäärin 450 euroa vuodessa, mistä on konkreettista apua.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää esittelijöitä hyvästä työstä näiden mietintöjen parissa ja suositella niitä parlamentille. Mielestäni tähän tukeen pitäisi suhtautua erittäin myönteisesti.

Jos jäsenvaltiot hyödyntävät tämän tilaisuuden käyttämällä 4 prosenttia Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) rahoituksesta energiatehokkuuteen tehtävien investointien edistämiseen asuntosektorilla, tällä on myönteinen vaikutus sekä EU:n talouksiin että ympäristöön. On ilahduttavaa, että komissio on antanut tämänkaltaisen ehdotuksen, jossa käydään samalla kertaa käsiksi talouskriisistä johtuviin ongelmiin ja ympäristöongelmiin.

Mietintö on erityisen hyvä uutinen monille vanhoille jäsenvaltioille, ja minua ilahduttaa, että EU:n vanhoille jäsenvaltioille annetaan nyt mahdollisuus hyödyntää osa EAKR:n varoista energiatehokkuutta edistäviin toimiin asuntosektorilla. Ilokseni huomaa, että tukikelpoisuusperusteita on laajennettu, eikä niitä rajata pienituloisille suunnattuun asuntotuotantoon.

On kuitenkin ymmärrettävä, ettei tämä tarkoita rahoituksen lisäämistä. Kansallisten viranomaisten ja alueviranomaisten tehtävänä on nyt hyödyntää tätä tilaisuutta ja kohdentaa uudelleen osuutensa EAKR:n määrärahoista kyseisten hankkeiden rahoitukseen. Tämän takia toimenpideohjelmien painopisteet saatetaan joutua asettamaan osittain uudelleen. Minusta tuntuu, että pitkällä aikavälillä tämä todella kannattaa.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, nämä komission esittämät toimenpiteet vaikuttavat jokseenkin järkeviltä. Sopimusten tekeminen suoraan Euroopan investointipankin ja Euroopan investointirahaston kanssa vaikuttaa hyvältä ajatukselta, kuten menettelyjen yksinkertaistaminen ja maksujen nopeuttaminenkin.

Yksi olennainen suositus on kuitenkin ylitse muiden: jäsenvaltioiden ja alueiden varojenkäytön on oltava avointa. Mielestäni avoimuudessa on joissain tapauksissa puutteita. Tarkastukset olisi suoritettava täsmällisesti, aivan kuten maksutkin. Määrätyillä alueilla Italiassa, esimerkiksi Laziassa, viljelijöiden varat maksetaan kuukausien, joissakin tapauksissa jopa vuosien kuluttua siitä, kun ne on siirretty eteenpäin Euroopan unionista, eikä minulla ole nyt aikaa lisäesimerkkeihin. Kriisiä on siis lievitettävä paitsi ottamalla huomioon erityyppiset toimet myös varojen tehokkaalla, oikein ajoitetulla ja tuloksellisella käytöllä.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Myös rakennerahastot auttavat meitä hyväksymään uudet taloudelliset olosuhteet. Niiden avulla jäsenvaltiot voivat optimoida EU:n investoinnit saadakseen tehokkaan apukeinon käynnissä olevaan talouskriisiin.

Euroopan parlamentti esittää jatkuvasti aluekehitysvaliokunnan kautta vaatimuksia hallinnollisten sääntöjen yksinkertaistamisesta. Minua ilahduttaa, että komissio otti lopulta vaatimukset huomioon ja on päässyt yhteisymmärrykseen neuvoston kanssa.

Kalliiksi käyvä hallinto, maksuviivästykset ja maksujen tukikelpoisuuden hankalat tarkastusmenettelyt aiheuttavat talousvaikeuksia lopullisille tuensaaajille. Monet virkamiehet kotimaassani Slovakiassa syyttävät usein EU:ta byrokratian ylikorostamisesta ja loputtomista tilintarkastuksista. He unohtavat, että tärkeimpiä valintoja ovat oikea toiminta, hankesisältö ja -laatu, tehokas täytäntöönpano ja hankkeelle myönnettävät etuudet.

Hanketyöryhmien jäsenten on keskityttävä mieluummin korkealaatuisiin hakkeisiin, joista on hyötyä kilpailua tukevan ympäristön luomisessa, kuin istuttava tuntikausia tilitoimistoissa hukkaamassa kallista aikaa ja energiaa, puhumattakaan lausuntojen edellyttämästä valtavasta paperisodasta. Merkityksettömien seikkojen tarkistaminen tulee usein paljon asioiden varsinaista arvoa kalliimmaksi.

Siksi kannatan kertaluontoisten määrien ja yleisten maksujen käytön laajentamista Euroopan aluekehitysrahastoa koskeissa asetuksissa ja kolmentyyppisten uusien tukikelpoisten maksujen käyttöönottoa: välilliset kustannukset 20 prosenttiin asti välittömistä kustannuksista, kertaluontoiset määrät 50 000 euroon asti ja yleiset standardiyksikkökustannukset.

Tästä syystä Euroopan komission hyväksymä päätöspaketti, jonka tarkoituksena on lisätä jäsenvaltioiden rakennerahastoista tekemien nostojen joustavuutta, on mielestäni myönteinen ratkaisu meneillään olevaan talouskriisiin.

Mielestäni sääntöjen yksinkertaistaminen ja joustava rahoitus auttavat jäsenvaltioita suunnittelemaan hyviä hankkeita, jotka on kohdennettu tuottoisille aloille. Investointeja on kohdennettava energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asuntosektorilla, ja tavoitteeksi on asetettava työpaikkojen lisääminen ja energiansäästö. Tukemalla saastuttamattomia tekniikoita pystymme edistämään sekä auto- että rakennusteollisuuden elpymistä.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan ehdotusta Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) annetun asetuksen muuttamisesta, jotta EAKR:sta voidaan hakea rahoitusta energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asuntokannassa tehtäviin investointeihin. Kannatan myös alkuperäiseen komission ehdotukseen tehtyä muutosta, jolla poistetaan tukikelpoisuuden rajaaminen pienituloisiin kotitalouksiin ja rajataan se sen sijaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta edistäviin toimiin, ja annetaan jäsenvaltioiden määritellä tukikelpoiset asuntokannat täsmällisesti oman harkintansa mukaan.

Haluaisin kuitenkin esittää komissiolle konkreettisen kysymyksen? Mitä tarkoitamme energiatehokkuudella (puhuessamme siitä EAKR:n rahoituksen yhteydessä)? Käytetäänkö EU:n 27 jäsenvaltiossa energiatehokkuuden laskemiseen yhdenmukaista laskentamenetelmää, vai onko eri jäsenvaltioilla erilaisia laskelmia ja erilaisia näkökulmia? Puhuessamme energiatehokkuudesta ja esimerkiksi yksityisen asuntokannan energiatehokkuuteen tehtävistä investoinneista, tarkoitammeko samaa asiaa kuin rakennusten energiatehokkuutta koskevassa direktiivissä? Sitä käsitellään parhaillaan ja sen yhteydessä käydään keskustelua energiatehokkuutta koskevien konkreettisten laskelmien tekemiseen tarvittavasta yhdenmukaisesta laskentatavasta – tai yhdestä laskentaperusteesta – jonka avulla varmistetaan investointien käyttö konkreettiseen energiatehokkuuteen tai energiatehokkuuden parantamiseen tai hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskeviin kysymyksiin.

Muun muassa tästä keskusteltiin tänä aamuna pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) liiton järjestämällä aamiaisella, jota isännöi kollegani Paul Rübig. Siellä meille kerrottiin hyvin selvin sanoin, että koko asuntokanta kärsii energiatehokkuuteen käytettävien varojen hyödyntämistä haittaavista pullonkauloista:

lainanannon luottolaman aiheuttamista rahoituksen pullonkauloista. On tarkasteltava tukia ja erilaisia verokannustimia. Hallintoa on yksinkertaistettava, joten kehotamme tavallisia kotitalouksia hyödyntämään kyseisiä varoja riippumatta siitä, ovatko ne peräisin EAKR:sta tai jäsenvaltioilta. Itse asiassa haluan keskustelun yhteydessä merkittäväksi pöytäkirjaan, että hallituksemme on hiljattain käynnistänyt kotitalouksien energiatehokkuutta parantavien muutostöiden tukiohjelman (*Home Energy Saving Retrofit grant scheme*).

Hallintoa on kuitenkin yksinkertaistettava. Asiasta on tiedotettava, jotta investoinneilla ei ainoastaan vähennetä fossiilisten polttoaineiden tuontia ja hiilidioksidipäästöjä, vaan kotitaloudet ymmärtävät myös omien energiakustannustensa laskevan.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Tuen varauksetta asetukseen tehtyjä tarkistusehdotuksia, jotka koskevat kiinteämääräisen rahoituksen laajentamista ja kiinteämääräisen maksujärjestelmän käyttömahdollisuutta. Tämä on tarkoituksenmukainen toimenpide, joka voisi vähentää työttömien kohtaamia vaikeuksia edellyttäen, että taloudelliset olosuhteet ovat oikeat.

Ennen kuin hyväksymme kyseiset tarkistukset, haluaisin kuitenkin huomauttaa, että kolme neljästä Euroopan unionin kansalaisesta on sitä mieltä, että parlamentti voi merkittävästi vaikuttaa EU:n politiikanalojen kehittämiseen. Samasta mielipidetutkimuksesta kävi myös ilmi, että parlamentti herätti vastaajissa eniten luottamusta. Vastaajista 51 prosenttia totesi luottavansa Euroopan parlamenttiin, kun taas vain 47 prosenttia ilmoitti luottavansa komissioon ja 42 prosenttia neuvostoon. Lisäksi parlamentti herätti enemmän luottamusta kuin Euroopan keskuspankki.

Miksi luettelen näitä tilastotietoja? Euroopan parlamentti varmistui jo vuonna 2005 siitä, että entistä suurempi yksinkertaistaminen on välttämätöntä yleensä EU:n rakennerahastojen kannalta ja erityisesti Euroopan sosiaalirahaston kannalta. Komissio on kuitenkin vasta nykyisen kriisin aikana alkanut toteuttaa parlamentin suosituksia kansalaisten ja yritysten liiketoimintaedellytysten parantamisesta.

Vaikka olenkin mielissäni, jos tuloksemme ja suosituksemme toteutetaan edes osittain, on surullista huomata, että ongelmia aletaan torjua vasta sitten, kun vahinko on jo tapahtunut. Toivon kuitenkin, että tämä kokemus kannustaa komissiota nopeampiin toimiin tulevaisuudessa ja että parlamentin monet konkreettiset ja aiheelliset huomautukset ja ehdotukset pannaan pikemmin täytäntöön.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan näitä uusia ehdotuksia. Elämme parhaillaan vaikeita aikoja. Kaikkialla EU:ssa menetetään valtavasti työpaikkoja.

Irlannissa julkistettiin tänään uusimmat työttömyysluvut. Työttömyysaste on vuodessa noussut 5,4 prosentista 11 prosenttiin, joten reaaliäärä on yli kaksinkertaistunut. Nämä luvut ovat järkyttäviä ja pelottavia. Synkkien näkymien keskellä on kuitenkin yritettävä kehittää luovia ratkaisuja, jotta annetaan työttömille taitoja, mahdollisuuksia ja toivoa paremman tulevaisuuden varalle.

Euroopan sosiaalirahastolla (ESR), Euroopan aluekehitysrahastolla (EAKR) ja koheesiorahastolla voi olla tässä ratkaiseva merkitys. Kohdentamalla tätä rahoitusta pystymme antamaan talouksille uudet välineet lamasta selviytymiseen. Meidän kaikkien – niin Euroopan parlamentin jäsenenä kuin kansalaisinakin – kannattaa tiedottaa tästä yleisesti, koska ihmiset ovat tällä hetkellä hyvin peloissaan. Meidän kaikkien kannattaa välittää kotimaidemme kansallisille hallituksille seuraava viesti: eri rahoitukset on sovittava yhteen ja valjastettava käyttöön niin nopeasti ja tehokkaasti kuin mahdollista. Kannatan myös paperisodan vähentämistä. Se on askel oikeaan suuntaan.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Vuonna 2010 teemme väliarvioinnin rakennerahastojen käyttötavoista, ja mielestäni energiatehokkuus on asetettava etusijalle. Valitettavasti näihin mietintöihin esitettyjä tarkistuksia ei hyväksytty.

Rakennusten energiatehokkuusdirektiivin esittelijänä ehdotin enimmillään 15 prosentin korotusta niihin Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) määrärahoihin, jotka voidaan käyttää rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen. Kyse on oikeastaan joustavuuden lisäämisestä, ja jäsenvaltiot saavat itse päättää, haluavatko ne myöntää varoja tälle alalle, ja jos haluavat, niin kuinka paljon.

Ymmärrän asian kiireellisyyden. EU:n 15 vanhan jäsenvaltion on voitava käyttää rakennerahastoja energiatehokkuuden edistämiseen. Mielestäni tämä mahdollistaa hyvien käytäntöjen vaihdon ja uusien jäsenvaltioiden tukemisen. Kehotan komissiota esittämään 30. kesäkuuta 2010 mennessä uuden lainsäädäntöehdotuksen, jotta enimmäismäärä voidaan nostaa 15 prosenttiin tai rakennusten energiatehokkuuteen käytettäville EAKR:n määrärahoille voidaan vahvistaa 10 prosentin alaraja.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, energiatehokkuutta koskevassa keskustelussa on kerta toisensa jälkeen kiinnitetty huomiota siihen, että tuloksia voitaisiin saavuttaa paljon enemmän – ja nopeammin – jos vain rahoitusta olisi välittömästi saatavilla. Siksi on hyvin tärkeää sallia Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) rahoituksen käyttö energiatehokkuuteen paitsi EU:n 12 uudessa jäsenvaltiossa myös 15 vanhassa jäsenvaltiossa.

Huomattavasta edistyksestä huolimatta Yhdistyneen kuningaskunnan asuntoministeri on myöntänyt, että vain 1 prosentti nykyisestä asuntokannasta on riittävän energiatehokasta polttoainekustannusten aiheuttaman köyhyyden torjumiseksi. Omalla alueellani Koillis-Englannissa yksi asunto kymmenestä on kylmyytensä ja vetoisuutensa takia luokiteltu korkeimpaan terveysriskiluokkaan.

Kannatankin tätä muutosta ja kehotan kaikkia jäsenvaltioita ja alueita hyödyntämään täysipainoisesti uutta joustomahdollisuutta. Jotta voidaan varautua ilmastomuutokseen, polttoainekustannusten aiheuttamaan köyhyteen ja työttömyyteen ja edistää energiavarmuutta, kehotan Silvia-Adriana Țicău tavoin komissiota korottamaan aikanaan nykyisiä prosenttirajoja huomattavasti, kuten teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta vaati uudelleenlaaditusta toisinnosta tiistaina toimittamassaan äänestyksessä.

Catherine Stihler (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijöitä. Yksi monista toimista, joita jäsenvaltioiden on toteutettava auttaakseen työttömäksi jääviä työllistymään mahdollisimman nopeasti uudelleen, on etsiä keinoja rakennerahastojen tehokkaampaan käyttöön maailmanlaajuisen talouskriisin uhrien auttamiseksi.

On mielenkiintoista, että keskustelemme tästä aiheesta G20-ryhmän kokouksen kynnyksellä. G20-ryhmällä on mahdollisuus käynnistää prosessi maailmanlaajuisen rahoitussääntöjen laatimiseksi. Niitä tarvitaan, jotta tällainen taloudellinen katastrofi ei toistuisi.

Työllisyydestä ja sosiaalisesta toimintaohjelmasta on tehtävä Euroopan parlamentin vaalien keskeinen kysymys. Parlamentin olisi työssään keskityttävä niihin 25 miljoonaan ihmiseen, jotka menettävät työpaikkansa eri puolilla EU:ta ennen vuoden loppua, jotta talous saadaan jälleen vauhtiin ja ihmisiä autetaan työllistymään uudelleen.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää Iratxe García Péreziä, Karin Jönsiä ja Emmanouil Angelakasia, jotka ovat laatineet erinomaiset mietinnöt, ja kaikkia puheenvuoron käyttäneitä parlamentin jäseniä.

Puhujien valtaenemmistö on puheenvuorossaan antanut tukensa komission ehdottamille toimenpiteille korostaen niiden merkitystä Euroopan talouteen kohdistuvien kriisivaikutusten tehokkaammassa torjumisessa. Haluan kiittää teitä siitä komission puolesta.

Puheenvuoroissanne on korostunut Euroopan parlamentin halu antaa Euroopan unionille voimavarat kriisin vaikutusten torjumiseksi käytännössä. Olette korostaneet nopean toiminnan tarvetta, ja se on komission tavoite. Puheenjohtajavaltio Tšekki, jota haluan tässä yhteydessä kiittää sen antamasta tuesta, on myös sitoutunut antamaan luvan asetusten lopulliseen hyväksymiseen mahdollisimman nopeasti.

Melko optimistisen olettamuksen mukaan uudet asetukset voisivat tulla voimaan lähiviikkoina, ja siten vaikuttaa välittömästi toimenpideohjelmiin. Varsinkin ennakkomaksut voitaisiin suorittaa kokonaisuudessaan toukokuun alussa.

Lisäksi muissa puheenvuoroissa on vaadittu kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevan tiukan seurannan käyttöönottoa ja saavutettuja tuloksia koskevan kertomuksen esittämistä vuonna 2010. Komissio on sitoutunut tähän, ja sitoumus on sisällytetty puheenjohtajavaltiolle antamaani julkilausumaan.

Näin ollen käsillä olevan säädöspaketin valmistelu ja hyväksyminen on vienyt EU:n toimielimiltä tuskin neljää kuukautta. Käsittelemme energiatehokkuutta, joka on tuotu esiin monissa puheenvuoroissa.

Huomautan parlamentille, että aihetta käsittelevä työryhmä kokoontuu kesäkuussa jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten kanssa pidettävässä seminaarissa. Pyydämme jäsenvaltioita kuvailemaan strategisissa kertomuksissa suunnitelmiaan, jotka koskevat tehokkuuden parantamiseen käytettävää aikaa. Kertomukset on laadittava vuoden 2009 loppuun mennessä.

On selvää, että nykyinen asiointi ottaen jäsenvaltioiden on itse määriteltävä energiatehokkuuden arviointiperusteet ja tukikelpoiset toimet. Tästä on kysymys toissijaisuusperiaatteessa. On kuitenkin totta, että energiatehokkuutta koskevan direktiivin käsittely on kesken, ja heti kun direktiivi on annettu, sitä on

tietenkin sovellettava. Lisäksi haluan mielelläni yhtyä niiden parlamentin jäsenten näkemykseen, jotka ovat korostaneet rakennusten energiatehokkuustutkimuksesta saatavaa kahtalaista hyötyä: sen avulla luodaan työpaikkoja ja mahdollistetaan myöhemmin varautuminen tulevaisuuteen ja edistetään ilmaston lämpenemistä koskevien ongelmien ratkaisemista.

Toteaisin, että huolimatta tästä kriisistä, joka on tavallaan synnyttänyt jäsenvaltioiden välille hyvin tiivistä yhteistyötä, on selvästi entistä tärkeämpää pystyä luomaan komission ja parlamentin välille vankkaan luottamukseen perustuva kumppanuus. Komissio on pyrkinyt vastaamaan tehokkaasti talous- ja rahoituskriisin asettamaan haasteeseen, ja samanaikaisesti se halusi hyödyntää tätä vuorovaikutteista keskustelua jäsenvaltioiden ja Euroopan parlamentin kanssa täyttääkseen kyseessä olevien menettelyjen ja politiikanalojen yksinkertaistamista koskevat vaatimukset.

Luonnollisesti elvytyssuunnitelmaan olisi voitu liittää lisäehdotuksia. Kaikkia ehdotuksia ei ole liitetty siihen, mutta ne edistävät osaltaan sitä keskustelua, joka komission on määrää käynnistää tehostaakseen elvytyssuunnitelman vaikutuksia ja tarjotakseen hankkeita hallinnoiville kansallisille viranomaisille lisämahdollisuuksia. Tätä varten komissio perusti lokakuussa yksinkertaistamista käsittelevän työryhmän. Sen työn tuloksena komission soveltamisasetuksesta on jo laadittu tarkistusluonnos. Yleisasetukseen ja kustakin rahastosta annettuun asetukseen saatetaan myöhemmin tehdä lisää muutosehdotuksia.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kaikki keskustelun kuluessa esitetyt huomiot ovat selvästi erittäin hyödyllisiä, ja muutkin huomiot ovat tervetulleita. Haluan erityisesti kiittää Euroopan parlamenttia siitä, että se sitoutui ratkaisemaan kriisin aiheuttamat vakavat ongelmat nopeammin.

Käsittelen seuraavaksi tarkistuksia, joita Elisabeth Schroedter esitti Euroopan aluekehitysrahastoa koskevaan asetukseen. Niistä kolme liittyy johdanto-osan kappaleisiin ja kolme varsinaiseen säädestekstiin. Totean johdanto-osan kappaleita koskevista tarkistuksista 8–10, että niiden huomioon ottaminen ei olisi muuttanut komission antamien ehdotusten yleistä pääajattusta, vaan pitkittänyt asetuksen antamiseen liittyvää menettelyä.

Totean, ettei komissio vastusta asetustekstin sisältöön esitetyn tarkistuksen periaatetta. Sen tavoitteena on kuitenkin ottaa käyttöön mekanismi, joka ei sisältynyt neuvoston kompromissiesitykseen, sillä asetuksen täytäntöönpano tuotti ongelmia jäsenvaltioissa.

Minun oli annettava nämä selvitykset puheenvuoroni loppuksi. Kiitän vielä kerran parlamenttia siitä, että sen ansiosta pystyimme nopeammin lievittämään kriisin vakavia vaikutuksia, joita jotkut teistä ovat tuoneet esiin ja kuvaileet erinomaisesti.

Iratxe García Pérez, esittelijä. – (ES) Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä tämänpäiväistä keskustelua koskevista selvityksistä. Luullakseni olette tietoinen siitä, ettei parlamentissa tänään saavutettu lähes täydellinen yksimielisyys juuri äsken käsitellystä ehdotuksesta ole pelkkää sattumaa.

Kuten kollegamme jäsen Crețu huomautti, tämä on näyttö poliittisesta tahdosta ja osoittaa, että parlamentti voi tehdä osuutensa etsimällä ratkaisuja nykyiseen kriisiin. Itse asiassa kriisi aiheuttaa Euroopan kansalaisille todella vaikeita tilanteita ja köyhyyttä.

Lisäksi se on kuitenkin harjaannuttanut vastuunkantoon, kuten itse totesitte, ja toistan, että olemme harjoitelleet vastuunkantoa, sillä olimme tietoisia siitä, että parlamentille tänään esitetty ehdotus olisi kenties voinut olla parempi. Olisimme voineet liittää ehdotukseen muita elementtejä ja nopeuttaa tai yksinkertaistaa menettelyjä, mutta olimme tietoisia siitä, että toimenpiteiden mahdollisimman nopea toteuttaminen edellytti mietintöjen säilyttämistä niiden nykyisessä muodossa.

Siksi haluaisin vain esittää komissiolle pyynnön: kun meillä nyt on käytössä menettelyjen yksinkertaistamista koskeva tarkistettu suunnitelma, kuten todettiin, toivon, että parlamentin asemaa vahvistetaan keskustelussa ja mainittujen uusien aloitteiden suunnittelussa. Esitän tämän pyynnön sekä Euroopan parlamentin että paikallisviranomaisten nimissä. Ne ovat näissä hankkeissa mukana käytännön tasolla ja ymmärtävät eri aloitteiden täytäntöönpanoon liittyvät erityistarpeensa.

Emmanouil Angelakas, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, esitän muutaman huomautuksen siitä, mitä juuri kuulin.

Arvoisa komission jäsen, olin ilahtunut toteamuksestanne, että ennakkomaksuja aletaan todennäköisesti maksaa toukokuun alussa, ja siksi oletan, että nämä tarkistukset julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä kohtuullisessa ajassa, kahdesta neljään viikon kuluessa huomimisesta lukien, jotta niitä voidaan soveltaa siten kuin totesitte. Se on ensimmäinen kommenttini.

Toiseksi huomautan, että komission on edettävä uudella toimikaudella nopeasti muiden asetusten tarkistamisessa ja yksinkertaistamisessa, kuten muut parlamentin jäsenet ovat jo todenneet, ja että Euroopan parlamentti haluaa osallistua aktiivisesti asetusten tarkasteluun, arviointiin ja laatimiseen.

Sanottakoon, että parlamentilla oli monia ehdotuksia ja ajatuksia, mutta asian kiireellisyys huomioon ottaen useimmat valiokunnan ja parlamentin jäsenet olivat sitä mieltä, että ei olisi hyvä ajatus viedä tällaisia tarkastuksia eteenpäin.

Koska olemme kuulleet että, uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoaste asunnoissa nousee, on sanottava, että käytettävissämme olevien lukujen perusteella uudet jäsenvaltiot käyttävät sitä nykyisin vain 1–1,5 prosenttia, mikä saattaa olla osoitus monista ongelmista. Pidän Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) korvamerkitsemää 4 prosentin enimmäismäärää tyydyttävänä, ja toivon asioiden kohentuvan.

Olen myös tyytyväinen toteamukseenne, että komissio esittää vuoden 2010 toisella puoliskolla elvytysuunnitelmia koskevan kertomuksen jäsenvaltioiden sille toimittamien ohjelmien perusteella.

Arvoisa komission jäsen, puheenvuoroni lopuksi korostan, että monimutkaiset menettelyt ovat ensimmäinen ongelma, joka jäsenvaltioilla ja alueilla on vastassaan näiden menettelyjen täytäntöönpanon yhteydessä. Niitä on kiireesti yksinkertaistettava. Käsitykseni mukaan tekin edistätte tämäsuuntaista kehitystä, ja Euroopan parlamentti on tukenanne.

Puhemies. – (FR) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Nykyinen talouskriisi ja talouslama vaikuttavat kielteisesti julkisiin talouksiin. Useimmissa jäsenvaltioissa talouskasvu on hidastunut huomattavasti, ja joissakin se on jopa pysähtynyt. Työttömyysluvut ovat alkaneet synkentyä. Kun vallalla on taloudellisen taantuman kaltainen tilanne, on erittäin tärkeää, että Euroopan sosiaalirahastoa hyödynnetään monipuolisesti työttömien ongelmien ratkaisemiseen keskittyen etenkin niihin, jotka kärsivät tilanteesta eniten.

On erittäin tärkeää, että Euroopan sosiaalirahaston neljä pääasiallista toiminta-alaa säilyvät samoina:

- työntekijöiden ja yritysten sopeutumiskyvyn parantaminen
- työllisyyden edellytysten parantaminen, työttömyyden torjunta, työssäkäyntiajan pidentäminen ja aktiivisemman työmarkkinoille osallistumisen edistäminen
- yhteiskuntaan integroitumisen tehostaminen edistämällä sosiaalitukea saavien ihmisten pääsyä työelämään ja syrjinnän torjuminen
- kumppanuustoiminnan tukeminen työllisyyteen ja integraatioon liittyvien uudistusten toteuttamisen yhteydessä.

Sebastian Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Laajennettu Euroopan talouden elvytysuunnitelma, tai tarkemmin sanoen Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) annetun asetuksen uudelleentarkastelu, tarjoaa monia mahdollisuuksia EU:n jäsenvaltioille, varsinkin kun maailmanlaajuinen talouskriisi hidastaa kansantalouksien kasvua. Uudella toimenpide-ehdotuksella, joka on esitetty EAKR:sta annetun asetuksen uudelleentarkastelua koskevassa mietinnössä ja joka koskee energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asuntokannassa tehtäviä investointeja kaikissa jäsenvaltioissa, edistetään sekä uusien työpaikkojen syntymistä että asuntokannan energiatehokkuuden parantamista. Yhteisön energia- ja ilmastostrategian tavoitteiden saavuttaminen on erittäin vakavasti otettava asia, johon talouskriisillä tai muilla näkökohdilla ei saisi olla vaikutusta. Tässä mielessä EAKR:n uudelleentarkasteluun perustuvissa ehdotuksissa yhdistetään tehokkaasti talouskriisin vaikutusten torjumiseen tarkoitettut toimenpiteet (uusien työpaikkojen luominen, investointien lisääminen ja niin edelleen) ympäristönsuojelutoimiin (asuinrakennusten lämpöeristäminen ja uusiutuvien energialähteisiin tehtävät investoinnit). Näistä syistä katson, että mietintö energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asuntokannassa tehtävistä investoinneista on EU:lle tärkeä askel, ja luotan siihen, että jäsenvaltiot pystyvät hyödyntämään tätä tilaisuutta parhaalla mahdollisella tavalla.

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Kriisin raskaat yhteiskunnalliset seuraukset tuntuvat yhä voimakkaammin kaikissa jäsenvaltioissa. Varsinkin työpaikkojen osalta tilanne synkkenee nopeasti jokaisessa

jäsenvaltioissa. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön pääsihteeri korostaa, että työttömyysaste voi EU:ssa ja Yhdysvalloissa nousta tänä vuonna arviolta 10 prosenttiin. Nykyinen kasvu on huolestuttavaa, koska tammikuussa keskimääräinen työttömyysaste EU:ssa oli 8 prosenttia.

Vaikka Romanian virallinen työttömyysaste on EU:n keskitason alapuolella, työttömyysaste nousi viime vuonna 1 prosenttia, siis 5,3 prosenttiin. Oletamme kuitenkin nousun nopeutuvan, kun yhä useampien yritysten on pakko turvautua irtisanomisiin ja ulkomailla työskentelevät maanmiehemme palaavat kotiin menetettyään työpaikkansa.

Tilanteen heikkeneminen uhkaa lisätä jyrkästi sosiaalista eriarvoisuutta, joka on vaarassa riistäytyä käsistämme, ja siksi haluan korostaa, että nykyisessä kriisissä on syytä kiinnittää enemmän huomiota työttömien ongelmiin. He ovat kaikkein vaikeimmassa ja epävarmimmassa asemassa oleva ryhmä nykyisessä kriisissä.

Dragoș David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatan komission ehdotusta Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) annetun asetuksen muuttamiseksi, jotta kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ja alueet voivat rakennerahastojen avulla investoida toimenpiteisiin, jotka liittyvät energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asuntokannassa.

EAKR:sta tuetaan jo nykyisen asetuksen perusteella asuntosektoriin liittyviä toimia, joihin energiatehokkuuskin kuuluu, mutta ainoastaan uusissa jäsenvaltioissa (EU-12) ja tietyin edellytyksin.

On tärkeää antaa jäsenvaltioille mahdollisuus muuttaa painopisteitään ja toimenpideohjelmiensa aikatauluja, jotta ne voivat halutessaan rahoittaa tämän alan toimenpiteitä.

Kun pidetään mielessä, että jokaisen jäsenvaltion koko EAKR:n piiriin kuuluville varoille, jotka liittyvät energiatehokkuuden parantamiseen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön olemassa olevassa asuntokannassa, on asetettu 4 prosentin enimmäismäärä, on tätä enimmäismäärää nostettava 15 prosenttiin, jotta alaa koskevilla investoinneilla on mahdollisimman suuri vaikutus Euroopan unionin kansalaisiin.

Puheenvuoroni lopuksi kiitän esittelijää, jäsen Angelakasia, panoksesta, jonka hän antoi tähän mietintöön.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Jouduimme tähän kriisiin yhdessä, ja yhdessä siitä on myös selvittävä. Näin ollen meidän on tehtävä yhteistyötä sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti. Meidän on kuitenkin ensin saatava valmiiksi työemme täällä Euroopan unionissa, tarkemmin sanoen Euroopan parlamentissa, jossa ajetaan kaikkien Euroopan kansalaisten etuja.

Tänään käsittelemiemme Euroopan komission ehdotusten tarkoituksena on antaa uutta vauhtia Euroopan talouksille ja auttaa niitä selviytymään lamasta. Tarkistukset, jotka rakennerahastoasetukseen tehtiin koheesiopolitiikan huomioon ottamiseksi, antavat meille mahdollisuuden vauhdittaa investointeja ja auttaa palauttamaan luottamusta talouksiin.

Tarkistukset ovat erityisen aiheellisia niille maille, joissa EU:n varojen käyttöaste on alhainen. Niiden toteuttaminen on kuitenkin mahdollista vain, jos myös asiasta vastaavat kansalliset viranomaiset soveltavat hyvää hallintotapaa ja kumppanuutta koskevia yleisiä vaatimuksia. Tehottomat toimintamenetelmät ja korruptio, joihin valitettavasti edelleen turvaudutaan, on saatava loppumaan.

Ratkaisu on löydettävä nyt, yhteisvoimin. PPE-DE-ryhmän esittelijänä kehotan teitä tukemaan Euroopan komission ehdotusta Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevan asetuksen muuttamisesta tiettyjen varainhoitoa koskevien säännösten osalta.

Zbigniew Kuźmiuk (UEN), kirjallinen. – (PL) Kiinnittäisin EU:n varoja koskevan keskustelun yhteydessä huomiota komission tekemiin neljään ehdotukseen, joiden tavoitteena on auttaa tuensajia hyödyntämään rahoitusvaroja ja rakennerahastoja nopeammin.

1. Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan investointirahaston (EIR) tuen lisääminen rakennerahastoista osarahoitetuille hankkeille.

2. Menojen tukikelpoisuutta koskevien menettelyjen yksinkertaistaminen takautuvasti aina 1. elokuuta 2006 saakka esimerkiksi hyväksymällä tuensajaan luontoissuoritukset tukikelpoisiksi menoiksi.

3. Rakennerahastojen maksuerien korottaminen 2 prosentilla, mikä mahdollistaa yhteensä 6,25 miljardin euron suuruisen lisäerien maksamisen vuonna 2009.

4. Suurhankkeiden menojen nopeuttaminen suhteessa muhin toimenpiteisiin mahdollistamalla maksupyyntöjen jättäminen ennen kuin Euroopan komissio on hyväksynyt hankkeen.

Kaikki edellä mainitut muutokset edellyttävät tuensaajien käytettävissä olevien varojen lisäämistä. Ne ansaitsevat varauksettoman tuen ja ne olisi toteutettava välittömästi. Sama pätee yksinkertaistamista koskeviin säännöksiin.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Tutkimusten mukaan sähkönkulutus on Romaniassa Keski- ja Itä-Euroopan korkeimpia. Parantamalla energianhallintaa voitaisiin vaikuttaa suoraan talouskasvuun, vähentää pilaantumista ja säästää voimavaroja tuottavampaan käyttöön.

Jotta Romaniassa saavutettaisiin tällainen tilanne, väestölle on tiedotettava taloudellisista hyödyistä, joita voidaan saavuttaa energiatehokkuuden hallintakäytäntöjen avulla, ja tarjottava tätä tavoitetta silmällä pitäen neuvontapalveluja kaikille niille, jotka ovat kiinnostuneita mahdollisuudesta hyödyntää EAKR:n varoja uusimpia energiansäästömenetelmiä varten.

Tämän avulla helpotetaan kotimaan kuluttajien elämää samalla kun pienennetään energialaskua, edistetään tehokasta energiankäyttöä kaikissa energiaketjun vaiheissa sekä valvotaan voimassa olevan energiatehokkuuslainsäädännön noudattamista. Tällä vaikutetaan ratkaisevasti energiantuotantoon perustuvan energiapolitiikan uudelleen suuntaamiseen kohti energiansäästöön perustuvaa aktiivista energiapolitiikkaa, jonka tavoitteena on voimavarojen säästäminen energiansäästöjen avulla.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen siihen, että toteutamme vihdoinkin konkreettisia toimia vähentääksemme EU:n rahoituksen saatavuuteen liittyvää byrokratiaa. On kuitenkin sääli, että vasta vaikeina aikoina jätetään käsiteltäväksi ehdotuksia EU:n varoja koskevista yksinkertaisemmista ja joustavammista asetuksista.

Korostaisin yhtä näihin asetuksiin liittyvää tärkeää näkökohtaa: rakennusten energiatehokkuuteen tehtävien investointien alarajan nostamista. Rakennusten energiatehokkuuteen liittyvät ongelmat koskettavat miljoonia kansalaisia niissä maissa, jotka ovat läpikäyneet järjestelmällisen kaupungistumisen ja pakkoteollistamisen. Toistaiseksi näistä varoista on käytetty vasta hyvin pieni osa, mutta olen sitä mieltä, että emme vielä voi saada tarkkaa käsitystä käyttöasteesta nykyisen rahoitusohjelmakauden jatkuttua vasta kaksi vuotta. Tästä syystä alarajan nostaminen oli välttämätöntä tuensaajien suuri määrä ja työllistämismahdollisuudet huomioon ottaen. Tämä aiheuttaa kuitenkin ongelmia Romanianle niin kauan, kuin kyseiset toimet ovat komission vaatimuksesta tukikelpoisia vain sellaisille kaupungeille, jotka on valittu kasvukeskuksiksi. Toivon, että komissio pitää myös lupauksensa ja neuvottelee uudelleen tiettyjen jo hyväksytyjen toimenpideohjelmien linjauksista, jotta varoja voidaan kohdentaa uudelleen niihin toimenpiteisiin, jotka tarjoavat suuremmat mahdollisuudet talouskasvuun.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Tämän mietinnön aiheena oleva ehdotus asetukseksi on esimerkki siitä, millä tavoin EU:n varat voidaan "laittaa töihin" tuottamaan suurempia hyötyjä Euroopan kansalaisille.

Tällä tavoin voidaan saavuttaa merkittäviä tuloksia lisäämättä määrärahoja tai toteuttamatta toimenpiteitä, joilla on vaikutusta yhteisön talousarvioon, toisin sanoen yksinkertaisesti parantamalla toimintasääntöjä.

Korostaisin, että Romaniassa, jota edustan, on näiden tarkistusten avulla mahdollista kaksinkertaistaa ne yhteisön varat, jotka voidaan investoida asuintalojen lämmitysjärjestelmien kunnostamiseen.

Näillä varoilla täydennetään erittäin merkittävää ohjelmaa, jonka Romanian hallitus on käynnistänyt asuintalojen lämmitysjärjestelmien kunnostamiseksi.

Mitä tämä kaikki merkitsee? Ensinnäkin energiahukan vähentämistä. Toiseksi välillisesti energiantuonnin vähenemistä. Viimeiseksi se merkitsee välillisesti myös kansalaisten asuinrakennuksista maksamien lämmityskustannusten pienenemistä.

Toivottavasti tämä on vasta alkua ja Euroopan unioni edistää vielä muitakin energiatehokkuuteen tehtäviä investointeja.

Olen tukenut tätä ajatusta aivan Euroopan parlamentin jäsenyyteni alusta saakka. Tästä syystä äänestän huomenna jäsen Angelakasin mietinnön ja komission aloitteesta annetun asetusehdotuksen puolesta.

Nicolae Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Emmanouil Angelakasin mietinnössä yksinkertaistetaan myönteisellä tavalla energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asutokannassa tehtävien

investointien tukikelpoisuusedellytyksiä. Kertaluontoisten ja kiinteämääraisten kustannusten laajempi hyödyntäminen vaikuttaa myönteisesti rakennerahastojen päivittäiseen hallinnointiin.

EAKR:stä annetun asetuksen 7 artiklaan tehty tarkistus, jonka ansiosta EU:n kaikilla jäsenvaltioilla on mahdollisuus investoida energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asuntokannassa rakennerahastojen avulla, on myönteinen toimi muutenkin kuin nykyisen talouskriisin yhteydessä. Parantamalla EU:n 27 jäsenvaltion mahdollisuuksia hyödyntää EAKR:sta saatavaa rahoitusta edistetään tavoitetta, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä 20 prosenttia EU:n energiankulutuksesta on tuotettava uusiutuvista energialähteistä.

EU:hun liittymisen jälkeen uusiutuvista energialähteistä ja energiatehokkuudesta on tullut pakollisia tavoitteita myös Romaniassa. Tästä syystä asuntojen lämmitysjärjestelmien uudistamiseen tarkoitettua lainsäädäntöä muutetaan siten, että valtio kattaa 50 prosenttia tarvittavista varoista, omistajat maksavat 20 prosenttia kustannuksista ja paikalliset viranomaiset 30 prosenttia. Muutaman esimerkkiluvun mainitakseni, vuoden 2008 loppuun mennessä 1 900 asunnon lämmitysjärjestelmä oli kunnostettu. Vuodeksi 2009 Romanian aluekehitys- ja asuntoministeriö myöntää 130 miljoonaa euroa lämmitysjärjestelmien kunnostamiseen, ja tuensaajiin kuuluu päiväkoteja, kouluja ja vanhainkoteja.

Theodor Stolojan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatan Euroopan komission tekemää aloitetta, joka koskee rakenne- ja koheesiorahastojen joidenkin rahoitusedellytysten tarkistamista, jotta jäsenvaltiot voivat saada enemmän varoja käyttöönsä nopeammin. Mielestäni tätä Euroopan komission toimintaa on jatkettava myös lisäämällä Jasper-, Jeremie-, Jessica- ja Jasmine-hankkeiden määrärahoja. Nämä hankkeet ovat osoittautumassa tehokkaiksi pyrittäessä nopeuttamaan EU:n varojen saamista uusien jäsenvaltioiden käyttöön.

Margie Sudre (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Rakennerahastoja koskevien kolmen asetuksen uudelleentarkastelun ansiosta Euroopan unionin alueet voivat joustavammin hallinnoida ja suunnitella niiden määrärahojen käyttöä, jotka niille myönnetään EU:n taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevan politiikan mukaisesti.

Näillä säännöksillä ei lisätä alueille tarjolla olevaa rahoituskapasiteettia, vaan niiden ansiosta alueet voivat suunnata painopisteensä uudelleen keskittääkseen EU:n määrärahat sellaisiin hankkeisiin, jotka tarjoavat eniten kasvu- ja työllistymismahdollisuuksia.

Alueet voivat vastedes hyödyntää Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) rahoitusosuutta energiatehokkuuteen tehtäviin investointeihin kaikissa asuntoluokissa suunnitellakseen ohjelmia kotien eristämiseksi tai varustamiseksi aurinkopaneeleilla.

Koska Euroopan talouskasvu on hidastunut, pidän myönteisenä uutta mahdollisuutta nopeuttaa aluetukivarojen maksamista ja yksinkertaistaa niiden käyttöä koskevia sääntöjä, jotta varoja saadaan käyttöön reaali talouden uusien hankkeiden nopeaa täytäntöönpanoa varten.

On välttämätöntä, että merentakaisen alueiden yleiskokous (*États généraux de l'Outre-mer*), jonka tehtävänä on selvittää Ranskan merentakaisen alueiden paikallisia kehittämismahdollisuuksia, kannustaa EU:n syrjäisimpien alueiden paikallisviranomaisia hyödyntämään näitä mahdollisuuksia yhteisön politiikanalojen vaikutuksen maksimoimiseksi niiden alueilla viipymättä.

Csaba Tabajdi (PSE), kirjallinen. – (HU) Talouskriisin seurauksena useat sadattuhannet ihmiset Euroopan unionissa ja yli 20 000 ihmistä Unkarissa ovat menettäneet työpaikkansa. Jokaisessa Euroopan maassa työttömyys on kasvanut suurin harppauksin. Talouskriisi on yhä enenevässä määrin muuttumassa työllisyyskriisiksi, ja tutkimusten mukaan työpaikan menettämisen uhka on nyt Euroopan kansalaisten suurin huolenaihe. Euroopan unionin tehokkain väline työttömyyden torjumiseksi on Euroopan sosiaalirahasto, jonka sääntöjä aiotaan nyt yksinkertaistaa huomattavasti maksujen nopeuttamiseksi.

Euroopan komission ehdottamat muutokset vähentävät tämän rahaston hyödyntämiseen liittyvää byrokratiaa ja helpottavat ja nopeuttavat maksuja. Enimmäismäärän asettaminen 50 000 euroon, aikaisemmin sovitut kiinteämääräiset maksut ja tiukka jälkitarkastus vähentävät väärinkäytöksen mahdollisuuden minimiin. Tällä toimenpiteellä Euroopan komissio on jälleen kerran osoittanut luovuutensa niukoista taloudellisista voimavaroista huolimatta.

16. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, infrastruktuurin kehittäminen on välttämätöntä talouden elpymiselle. Aikaisemmin rakennettiin maanteitä ja rautateitä taantumasta kärsivien talouksien piristämiseksi ja edellytysten luomiseksi tulevalle vaurastumiselle, kun taas nykyisin tulevan kasvun vauhdittamiseen on panostettava tieto- ja viestintätekniikkainfrastruktuurin avulla.

Tässä yhteydessä haluan kiinnittää huomiota niin kutsutusta ”digitaalisesta kuilusta” johtuvaan huolestuttavaan tilanteeseen Irlannissa. Hallituksen vuosikausia jatkuneet laiminlyönnit huippukaudella ovat jättäneet Irlannin maaseudulle laajoja alueita, joissa yhteydet ovat heikotasoisia ja hitaita, ja mikä pahinta, 28 prosentissa tapauksista laajakaistayhteys puuttuu kokonaan. Miten muka voimme luoda vaurautta ja mahdollisuuksia maaseutuyhteisöihin antamalla niille välineitä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi? Miten kertoa nuorille viljelijöille, etteivät he voi hyödyntää TVT:a kehittääkseen maatalousyrittäjätoimintaa, koska emme ole järjestäneet heille verkkoyhteyksiä?

Olen tyytyväinen komission hiljattain antamiin lausumiin, joissa eritellään EU:n maksamat tuet tämän valtavan haasteen ratkaisemiseksi. Lopuksi totean, ettemme saa jättää digitaalisen kuilun poistamista mielestämme edes keskellä talouskriisiä.

Justas Paleckis (PSE). – (LT) Kriisin vuoksi jokaisen meistä on pakko muuttaa toiminta- ja ajattelutapaamme. Liettuan, Latvian ja Irlannin parlamenttien jäsenet ovat alentaneet palkkojaan, mikä edellyttää myös kyseisiä maita edustavien Euroopan parlamentin jäsenten palkkojen leikkaamista. Presidenttien, ministereiden ja muiden valtion virkamiesten tuloja leikataan, mikä on oikein, sillä tarvitsemme yhteisvastuuta. Kriisin aiheuttamia vaikeuksia ei saa säilyttää kaikkein heikoimmassa asemassa olevien harteille. Kompromissin saavuttaminen kesti yli kymmenen vuotta, ja sen jälkeen olisi vaikeaa leikata Euroopan parlamentin jäsenten palkkoja saman tien. Kehotan kuitenkin kollegojani Euroopan parlamentissa lahjoittamaan osan palkastaan hyväntekeväisyyteen. Kriisin aikana olisi leikattava Euroopan parlamentin jäsenille maksettavia korvauksia. Uskoakseni parlamentin jäsenten enemmistö kannattaisi kaikille 23 viralliselle kielelle tehtävien käännösten määrän vähentämistä, jonka ansiosta säästäisimme satoja miljoonia euroja. Brysselistä Strasbourgin täysistuntoihin tehdyt matkat, jotka maksavat vuosittain 200 miljoonaa euroa, tuntuvat nyt erityisen järjettömiltä. Säästöjen ja ympäristönsuojelun takia on lakattava haaskaamasta tuhansia tonneja paperia ja siirryttävä käyttämään sähköisiä kokousasiakirjoja.

Marc Pannella (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, tänään olemme työmme aluksi viettäneet minuutin hiljaisuuden, ja kiitämme puhemiestä siitä, että saimme tehdä sen. Järjestelmä, joka on syynä tähän ennennäkemättömään murhenäytelmään, vaatii uhreja päivittäin, ja heidän muistoaan halusimme kunnioittaa. Kyse on jatkuvasta murhenäytelmästä, jossa työtä ja ruokaa etsivät köyhät nousevat toisia köyhiä vastaan. Saimme myös heti sitten tiedon, että 94 naista ja seitsemän lasta oli löydetty.

Arvoisa puhemies, kuten olemme parlamentissa todenneet, ongelma on seuraava: onko mahdollista, ettei jatkotoimenpiteitä toteuteta, että syiden selvittäminen on mahdotonta, kun kerran parvekekukkammekin pystytään näkemään avaruudesta käsin? Syitä ei tiedetä, seuraukset ovat rikokseen verrattavia...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, surukseni kuulin uutiset viime viikolla Prahassa pääministeri Mirek Topolánekia vastaan järjestetyn epäluottamuslauseäänestyksen tuloksista. Tšekin tasavalta on johtanut EU:ta 1. tammikuuta alkaen, ja mielestäni sen puheenjohtajuuskausi on tähän saakka osoittautunut erittäin menestyksekkääksi. Luotan siihen, että menestys jatkuu vielä jäljellä olevat kolme kuukautta. Toivotan onnea tšekkiläisille ystävillemme ja kaikille hankkeille, joita puheenjohtajavaltio Tšekki haluaa toteuttaa. Viimeksi mainittuihin kuuluu merkittävä kysymys itäisestä naapuruuspolitiikasta ja Euroopan energiavarmuuteen liittyvistä toimenpiteistä.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien julkaisi vähän aikaa sitten Kreikkaa koskevan tuomionsa, jossa vahvistetaan julkisella sektorilla työskenteleville miehille ja naisille sama eläkeikä sillä seurauksella, että naisten eläkeikä on noussut 5–17 vuodella.

Työntekijät ovat painokkaasti tuominneet tämän kehityksen, jota on tuettu järjestelmällisesti 1990-luvun alusta saakka, ja Euroopan unioni ja Kreikan hallitukset ovat vaikuttaneet siihen olennaisesti. Kehitys vahingoittaa työssäkäyviä naisia, ja sen avulla pyritään vaihteittain nostamaan sekä miesten että naisten eläkeikä 65 vuoteen. Näin säädetään jo vuoden 1993 jälkeen vakuutettuja henkilöitä koskevissa vakuutuksissa rajoittavissa laeissa, jotka Uusi demokratia -puolue ja Pasok-puolue hyväksyivät yhteisön lainsäädännön soveltamiseksi.

Tällä kestäättömällä päätöksellä mitätöidään täydellisesti sosiaalivakuutuksen julkinen, yhteiskunnallinen luonne julkisella ja yksityisellä sektorilla. Sen mukaan kansallinen vakuutus- ja eläkejärjestelmä on pikemminkin työeläke- kuin sosiaalivakuutusjärjestelmä. Näin ollen ikärajoista, eläkkeiden määristä tai yleensäkin etuuksista ei ole minkäänlaista varmuutta.

Työssäkäyvien miesten ja naisten ainoaksi mahdollisuudeksi jää taipumattomuus ja alistumattomuus Euroopan unionin ja sen toimielinten päätöksiin.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, *eudebate2009* -portaalissa olevien tietojen mukaan vain 52 prosenttia eurooppalaisista luottaa Euroopan parlamenttiin toimielimenä. Tämä on 3 prosenttia vähemmän viime vuoden lukuihin verrattuna. Niiden äänestäjien osuus, jotka eivät ole vielä päättäneet, äänestävätkö tämänvuotisissa Euroopan parlamentin vaaleissa, on jopa 50 prosenttia. Vain 30 prosenttia kyselyyn osallistuneista ilmoitti aikovansa äänestää vaaleissa. Peräti 68 prosenttia äänestäjistä aikoo jättää äänestämättä, koska ei mielestään voi äänestämällä vaikuttaa asioihin.

Siksi haluan esittää kysymyksen. Suunnitteleeko Euroopan parlamentti huomiota herättäviä viime hetken toimia suostutellakseen ihmiset äänestämään? Aiommeko jollakin tavoin laajentaa EU:sta kertovien tiedotuskanavien toimivaltaa? Kotimaastani puuttuu kokonaan keskustelu EU:sta. Pääministeri ei tee asialle mitään. Aikovatko kaikki muutkin vain seurata asiaa sivusta?

Livia Járóka (PPE-DE). – (HU) Ensi viikolla juhlitaan maailmanlaajuisesti kansainvälistä romanipäivää, joka symboloi romanien toivoa tunnustamisesta ja hyväksynnästä. Viimeaikaiset hirvittävät teot ovat kärjistäneet suuren yleisön tunteita, ja talouskriisin aiheuttamat epävarmuustekijät tekevät tilanteesta entistä vakavamman. Siksi vastuumme äärimmäisen köyhyyden ongelmien ratkaisemisesta on lisääntynyt jyrkästi.

On yleisesti tuomittavaa käyttää romanien tilannetta aseena politikoinnissa ja lietsoa hysteriaa sen sijaan, että toteutettaisiin konkreettisia toimia. Syyllistäminen ja kokonaisen ryhmän leimaaminen tekee ammatillisen koulutuksen mahdottomaksi ja loukkaa vakavasti sekä romanien että valtaväestön etuja. Romaniyhteisöt ovat vuosisatojen ajan kärsineet syrjäytymisestä, ja romanina vastustan kaikkia kollektiivisen syyllisyyden muotoja riippumatta siitä, onko kyse romanien vai yhteiskunnan enemmistön leimaamisesta.

Kokonaisten yhteisöjen syyttäminen rikollisesta elämäntavasta tai rasismista on karkea virhe ja mitätöi täysin EU:n toimielinten arvovallan, jos ne käyttävät tiedonantajensa perustana tarkistamattomia raportteja tai vääriä syytöksiä. On mahdotonta hyväksyä sitä, että määrätyt poliittiset voimat hakevat oikeutusta itselleen vetoamalla vainottuja ryhmiä koskeviin historiallisiin epäkohtiin.

Romanigettojen ongelmat voidaan ratkaista vain EU:n toimenpideohjelmalla turvaamalla syrjäytyneiden alueiden monipuolinen uudelleenintegroituminen ja välitön kehittäminen.

Vasile Dăncilă (PSE). – (RO) Asiantuntijoiden arviot mahdollisista ongelmista, jotka koskevat maailman elintarvikemarkkinoita ja tarvittavien määrien toimittamista koko maapallon väestölle, on yksi peruste suunnitella maatalousmaan käyttö uudelleen EU:ssa, etenkin uusissa jäsenvaltioissa, joihin myös Romania kuuluu.

Tässä yhteydessä on arvioitava realistisesti Romanian tarjoamat mahdollisuudet niille sijoittajille, jotka ovat kiinnostuneita investoimaan maataloussektorille, jolla vaikuttaa nykyisen kriisin aikana olevan kaikkein suurin kysyntä. Näin todetaan ainakin Bukarestissa julkaistussa tutkimuksessa, jossa mainitaan Romanian maa- ja metsätaloussektorille tehtyjen investointien lisääntyneen huomattavasti. Tutkimuksen tekijät selittävät tämän johtuvan siitä, että nykyisellä huomattavan vaikealla markkinatilanteella on kaikkein vähiten vaikutusta kyseisiin omaisuuden osa-alueisiin.

Toisaalta emme saa unohtaa, että Romania oli aikoinaan Euroopan vilja-aitta, mutta tämän aseman takaisin saaminen edellyttää maanviljelijöille suunnattuja tukitoimia samalla kun käytetään myös yhteisön varoja, joita Romania voi jäsenvaltiona hyödyntää.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Libyan diktaattori Muammar Gaddafi on määritellyt kansainvälisen rikostuomioistuimen "uudeksi maailmanlaajuisen terrorismin muodoksi". Muistuttaisin Euroopan parlamentin puhemiehelle, että Euroopan parlamentin toiminta – väkivallattomassa radikaalipuolueessa – vaikutti ratkaisevasti kansainvälisen rikostuomioistuimen perustamiseen.

Mielestäni emme voi sivuuttaa Libyan diktaattorin sanoja tuomitsematta niitä ankarasti parlamentissa ja EU:n toimielimissä. Toimillamme meidän on pyrittävä siihen, että kansallinen suvereniteetti, valtiollinen itsemääräämisoikeus, saatetaan kansanmurhien, sotarikosten ja ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten vastaisen

kansainvälisen oikeuden sitovien valtuuksien alaisuuteen – kansainvälisen ja ylikansallisen oikeuden, jolla rajoitetaan ehdotonta suvereniteettia. Maanpaossa olevaan Tiibetin hallitukseen kuuluvat ystävämme pysyvät meitä tekemään saman asian ulkoasiainvaliokunnassa pitämässämme kuulemistilaisuudessa, samoin kuin Iranin liittovaltiota kanattava kansallisuuksien kongressi (*Congress of Nationalities for a Federal Iran*) tämänpäiväisessä kuulemisessa: ehdoton suvereniteetti on vapauden ja oikeudenmukaisuuden vihollinen.

Andrzej Zapalowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, maatalousvaliokunnan viimeisimmässä kokouksessa komission jäsen Mariann Fischer Boel mainitsi sokerialan rakenneuudistuksen yhtenä yhteisen maatalouspolitiikan suurimmista menestyksistä. Totean parlamentille, että tämän uudistuksen jälkeen Puola ei enää ole sokerin viejää, vaan joutuu nyt sijaan tuomaan noin 20 prosenttia tarvitsemastaan sokerista. Sokerin hinta on vain kahdessa vuodessa noussut 60 prosenttia. Herääkin kysymys, erehtyivätkö komission jäsen ja hänen kollegansa raskaasti, vai oliko tämä suunniteltu strategia, jolla pyrittiin varmistamaan määrättyjen maiden parempi tuottavuus. Toteaisin yksiselitteisesti, että puolalaisten äänestäjien kokemuksen mukaan yhteinen maatalouspolitiikka on erittäin puolueellista ja suosii EU:n vanhoja jäsenvaltioita.

Petya Stavreva (PPE-DE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, elämme keskellä kiihkeitä, stressaavia muutoksia ja uusia haasteita, ja muutamien viime kuukausien ajan käynnissä on ollut myös maailmanlaajuinen talouskriisi.

Eilen Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta hyväksyi mietinnön lisävarojen myöntämisestä jäsenvaltioiden maataloustuottajille ja maaseutualueille kriisin seurauksista selviämiseksi. Euroopan unionin maataloussektoria tuetaan 1,02 miljardilla eurolla näinä vaikeina aikoina. Uskoakseni yhteisön maataloustuottajat ja maaseudun asukkaat ymmärtävät tämän tärkeän viestin yhdistyneen Euroopan puolesta.

Internet-infrastruktuuriin tehtävät investoinnit, maitoalan rakenneuudistus, uusiutuvat energialähteet sekä biologisen monimuotoisuuden ja vesivarojen suojeleminen ovat avainasemassa pyrittäessä ratkaisemaan suuri osa näiden alueiden ongelmista tarjoamalla vaihtoehtoisia mahdollisuuksia niillä asuville ihmisille. Mahdollisuus kohdentaa osa varoista luottoihin ja takuurahastoihin helpottaa käytännössä hankkeiden täytäntöönpanoa.

Odotan neuvoston ja komission kannattavan toimia, joilla Euroopan parlamentti varmistaa tarvittavan tuen miljoonille yhteisön maataloustuottajille.

Marusya Lyubcheva (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, nykyisissä olosuhteissa, kun käynnissä on talouskriisi ja Euroopan unionin jäsenvaltioissa menetetään työpaikkoja, on olemassa vakava riski lapsityövoiman hyväksikäytön lisääntymisestä. Valitettavasti tällaisten kriisitilanteiden pahimmat vaikutukset kohdistuvat naisiin ja lapsiin. Huolimatta EU:n vankasta oikeusperustasta ja järkevistä kansallisista ratkaisuista, joita on toteutettu myös edustamassani maassa Bulgariassa, käytännön toiminta ei monissa tapauksissa ole lainmukaista. Ongelma vaikuttaa erityisen vakavasti maahanmuuttajaryhmiin ja romaniyhteisöön. Kaikentasoiset ennaltaehkäisevät toimet ovat välttämättömiä, ja samalla säädösten noudattamisen valvontaa on tiukennettava koko Euroopan unionin alueella. Monet yritykset käyttävät lapsityövoimaa asiaa koskevista lainsäädännöllisistä rajoituksista huolimatta. Jäsenvaltioissa tehdään tuhansittain työläisäädännön rikkomuksia. Euroopan komission on suunniteltava kohdennettuja aloitteita, jotka liittyvät lapsityövoiman hyväksikäytön torjumiseen, ja vaadittava kyseiseen prosessiin liittyvien valvontamekanismien tiukentamista. Jos aiomme huolehtia lasten etujen suojelusta osana EU:n politiikkaa, tämä on täysin välttämättömyys.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, sellaiset kysymykset kuin Tšetšenian kansanmurha, tšetšeenien murhaaminen heidän elintensä käyttämiseksi elinsiirroissa ja tšetšeeninaisten raiskaukset on nostettu esiin parlamentissa monissa yhteyksissä. Tšetšenian aineellista kulttuuria vastaan on parhaillaan käynnissä suunnitelmallinen hyökkäys, joka vahingoittaa Venäjän kulttuuria satoja vuosia vanhempaa tšetšeenikulttuuria. En tarkoita pelkästään tekstejä ja päivittäisiä käyttöesineitä, jotka voisivat olla museoissa, vaan myös kerrostaloja. Niiden rakenne on omalaatuinen, eikä vastaavia ole missään muualla Euroopassa. Olemme usein korostaneet, miten moninaisuus rikastuttaa kulttuuriamme. Yksi kulttuurimme haara on parhaillaan katoamassa aivan silmiemme edessä, ja joudumme todistamaan, miten yksi sen lähteistä tuhotaan.

András Gyürk (PPE-DE). – (HU) Tammikuun kaasukriisin jälkeen EU:n yhteinen energiapolitiikka on viime päivinä jälleen saanut iskun vasten kasvoja. Itävaltalainen OMV-yhtiö myi huomattavan osuutensa unkarilaisesta MOL-yhtiöstä venäläiselle öljy-yhtiölle, jonka omistussuhteet ovat epäselvät ja joka uutisraporttien mukaan ei lainkaan täytä EU:n avoimuutta koskevia odotuksia.

Samanaikaisesti on vaikea kuvitella, että kauppa on voitu tehdä asianomaisten hallitusten tietämättä. Siksi voidaankin todeta, että kyseinen yllättävä liiketoimi on selvä osoitus jäsenvaltioiden välisestä

kaksijakoisuudesta, ja samalla se on uusi varoitus. Ei ole mitään järkeä puhua Euroopan unionissa yhteisen energiapolitiikan tarpeesta, jos jäsenvaltioiden toimet ovat ristiriidassa keskenään.

Jos EU on kykenemätön yhteistoimintaan energiapolitiikkaan liittyvissä olennaisissa kysymyksissä, sen keskuuteen yritetään jatkossakin kylvää eripuraa. Tästä syystä eurooppalaisten kuluttajien asemasta tulee yhä haavoittuvampi.

Catherine Stihler (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, halusin ilmoittaa parlamentille, että Saksan Zillhausenissa kunnioitetaan lauantaina muistomerkillä erityisesti seitsemää brittisotilasta, jotka saivat surmansa toisessa maailmansodassa. Heidän lentokoneensa ammuttiin alas maaliskuun 15. ja 16. päivän välillä vuonna 1944. He kuuluivat kuninkaallisten ilmavoimien 97. laivueeseen, jonka tukikohta oli Bournissa, Cambridgeshiressä. Heidän nimensä olivat William Meyer, Bernard Starie, Reginald Pike, Thomas Shaw, James McLeish, Archibald Barrowman ja Albert Roberts, joiden kaikkien muistoa kunnioitetaan lauantaina.

He tekivät kaikkein suurimman uhrauksen, jotta me voisimme nauttia niistä vapauksista, joita nykyään usein pidämme itsestäänselvyyksinä, eikä heidän elämäänsä pitäisi milloinkaan unohtaa.

Halusin pöytäkirjaan merkittäväksi kiitokseni Balingenin pormestarille, tohtori Reitemannille, ja kaupunginvaltuustolle, jotka antoivat luvan muistomerkille näiden nuorten miesten kunniaksi. Haluan myös kiittää Brett ja Luella Langevadia, jotka maksavat muistomerkkin, sekä kuninkaallisten ilmavoimien 9. laivuetta, joka lähettää lauantaina pidettävään muistojuhlaan kahden koneen miehistön.

Yksityishenkilönä huomautan, että James McLeish oli isosetäni, ja tilaisuuteen osallistuu perheeni edustajia.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Moldovan tasavallassa toimitetaan vaalit 5. huhtikuuta. Tänä aamuna Transnistriassa sijaitsevassa Ananiev-Tiraspol-Ismail-kaasuputkistossa tapahtui räjähdys. Onnettomuuden syy on edelleen tuntematon, mutta se on häirinnyt kaasutoimituksia Venäjältä Balkanille.

Toivon, ettei onnettomuus vaikuta millään tavoin vaalitulokseen. Samalla tämä liittyy mielestäni kahteen erityisen tärkeään tekijään. On ehdottomasti ensiarvoisen tärkeää pyrkiä selvittämään alueen ratkaisemattomat selkkaukset, varsinkin Transnistriassa. Euroopan unionin on myös löydettävä konkreettisia, toteuttamiskelpoisia ratkaisuja vaihtoehtoisten energian toimitusreittien kehittämiseksi Mustallemerelle. Valitettavasti Gazpromin ja Azerbaidžanin valtiollisen öljy-yhtiön viime viikon lopulla allekirjoittama sopimus saattaa vaarantaa Nabucco-hankkeen.

Siksi on välttämätöntä kiinnittää huomiota kaikkiin näkökohtiin, jotka liittyvät Euroopan unionin energiavarmuuden parantamiseen.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Tonavalla on hyvin suuri merkitys taloudelliselle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle, samoin kuin Euroopan kulttuurikehitykselle. Tonava-komitea perustettiin 30. maaliskuuta 1856 Pariisin konferenssin jälkeen, ja sen päätoimipaikka on Galațiissa, Romaniassa. Se oli yksi ensimmäisistä eurooppalaisista toimielmistä, ja sen tavoitteena oli perustaa kansainvälinen järjestelmä vapaan liikennöinnin turvaamiseksi Tonavalla.

Tonavan ja Mainin-Reinin kanavasta muodostuva ensisijainen TEN-T-hanke nro 18 yhdistää Pohjanmeren Mustaanmereen ja lyhentää matkaa Rotterdamin satamasta Constanțan satamaan 4000 kilometriä. Tonava on asetettava tärkeämmälle sijalle Euroopan unionin politiikoissa. Ehdotan, että Euroopan parlamentin seuraavan vaalikauden alussa perustetaan Tonavaa tukeva ryhmienvälinen elin.

Lähivuosina meidän on toteutettava yhteisiä toimia ja omaksuttava yhteinen lähestymistapa Tonavan aluetta koskevien kehittämisaloitteiden käsittelemiseksi. Tarvitsemme Tonavan jokialueelle yhdennetyn eurooppalaisen kehittämisstrategian edistääksemme talouskehitystä, liikenneinfrastruktuurin kehittämistä ja ympäristönsuojelua.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Kolme vuotta sitten Euroopan parlamentti myönsi Saharov-palkinnon Kuubassa maaliskuussa 2003 pidätettyjen poliittisten vankien vaimoille. Nämä valkoisiin pukeutuvat naiset kiinnittivät rohkeasti huomiota maansa ihmisoikeusloukkauksiin.

Eurooppa-neuvosto on toistuvasti antanut päätelmiä avoimen vuoropuhelun jatkamisesta Kuuban viranomaisten kanssa ja vaatinut samalla perusoikeuksien ja -vapauksien ehdotonta kunnioittamista. Se on kuitenkin myös päättänyt, että kyseiset oikeudet on aina tuotava esiin virallisten vierailujen yhteydessä, ja demokraattisen opposition kanssa olisi mahdollisuuksien mukaan järjestettävä kokouksia.

Joudun ilmoittamaan, että kehitysyhteistyöstä vastaavan komission jäsenen Louis Michelin virallisen vierailun yhteydessä ei järjestetty mainittuja kokouksia asiaa koskevasta pyynnöstä huolimatta. Tämä on vielä käsittämättömämpää ja järkyttävämpää sen takia, että Euroopan komission Kuuban-vierailu tehtiin samana päivänä, jolloin vietettiin Castron hallituksen vastustajien pidätyksen kuudetta vuosipäivää. Minua huolestuttaa se, että myös Euroopan parlamentin varapuhemies kuului kyseiseen valtuuskuntaan.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, viime vuoden marraskuussa keskustelimme Puolan laivanrakennusteollisuuden tilanteesta Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän pyynnöstä. Erimielisyyksistämme huolimatta esitimme kaikki komissiolle ja komission jäsen Kroesille yksimielisen vaatimuksen sellaisten ratkaisujen suunnittelemisesta, joilla pyritään mieluummin parantamaan telakoiden asemaa kuin sulkemaan niitä.

Neljä kuukautta myöhemmin tilanne on seuraava: Puolan hallitus on antanut aivan liian helposti periksi komission painostukselle ja hyväksynyt sen esittämän ratkaisun, joka edellyttää telakan yksittäisten omaisuuserien myymistä sillä periaatteella, että korkeimman tarjouksen tekijä voi saada haluamansa omaisuus-erät. Tällä hetkellä laivanrakennus on lopetettu, ja suurin osa työntekijöistä on jo menettänyt työpaikkansa saatuaan vain muodollisen korvauksen. Euroopan laivanrakennusteollisuuden kilpailukyvyistä voidaan todeta, ettei se ole sen parempi kuin ennenkään.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, viime viikon lopulla useilta sadoilta Romanian kansalaisilta evättiin pääsy Moldovan tasavallan alueelle. Useimmiten mitään selitystä ei annettu, ja muissa tapauksissa käytettiin mitä kummallisimpia verukkeita, kuten että ihmisillä ei ollut asiakirjatodisteita siitä, ettei heillä ole hiv-tartuntaa.

Tämä on ennenkuulumattoman huonoa kohtelua. Kenenkään muiden Euroopan kansalaisten oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen ei ole koskaan näin karkeasti loukattu. Kannatan voimakkaasti Moldovan tasavallan ja sen kansalaisten matkaa kohti EU:n jäsenyyttä, mutta vastustan tätä karkeaa väärinkäytöstä ja kehotan Euroopan komissiota ja neuvostoa pyytämään selvitystä Chişinăun viranomaisilta, kuten Romania on ulkoasiainministerin välityksellä jo tehnyt.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Haluan puheenvuorossani kiittää komission aloitetta, joka liittyy European Citizens' Consultation 2009 -hankkeeseen. Tämä hanke kokoaa kansalaisia kaikista Euroopan unionin 27 jäsenvaltiosta Euroopan parlamentin vaalien edellä pohtimaan vastauksia kysymykseen "Miten EU voi vaikuttaa taloudelliseen ja sosiaaliseen tulevaisuuteemme globalisoituvassa maailmassa?"

Slovakian kansalaisten kansalliset konsultaatiot pidettiin 28.–29. maaliskuuta. Euroopan kansalaisten huippukokous pidetään 10.–11. toukokuuta 2009 Brysselissä, jossa 150 osallistujaa 27 kansallisesta konsultaatiosta viimeistelee eurooppalaiset suositukset, joiden perusteella Euroopan parlamentin jäsenet voivat tulevalle vaalikaudella laatia EU:n säädöksiä.

Olen vakaasti sitä mieltä, että vain kansalaisten kanssa käydyillä keskusteluilla saamme heidät jälleen uskomaan Euroopan yhdentymishankkeen ainutlaatuisuuteen. Samalla kehotan tiedotusvälineitä suurempaan puolueettomuuteen ja aktiivisuuteen Euroopan parlamenttia koskevassa tiedotuksessa, sillä tällä on merkittävä vaikutus äänestysaktiivisuuteen.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Euroopan parlamentissa pidettiin tänään oudosti nimetty konferenssi niin kutsutun Unkarin neuvostotasavallan häviöstä. Tällaista maan nimeä tai tapahtumaa ei koskaan ollutkaan.

Vastustan kaikkia poliittisia kannanottoja, joissa kansallisvaltion etu asetetaan kansallismielisyyteen vedoten sellaisten historiallisten kysymysten edelle, jotka liittyvät valtion aluelaajennuspyrkimysten oikeuttamiseen taannehtivasti.

On mahdotonta hyväksyä sitä, että hyökkäys Unkariin, Romanian sotilasmiehitys ja marraskuusta 1918 saakka jatkunut maan ryöstely tulkitaan alueellista vakautta edistäväksi tekijäksi tapahtumassa, joka järjestetään Brysselissä Euroopan parlamentin jäsenten suojeluksessa.

Vastustan myös Romanian unkarilaisyyhteisön nimissä jyrkästi romanialaisten sosialistikollegojemme pilkallista käytöstä ja heidän harhaanjohtavaa tiedotustaktiikkaansa sekä yritystään vaikuttaa mielipiteisiin kansallismielisin perustein.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Kehitysyhteistyöstä vastaava komission jäsen Louis Michel vieraili 18. ja 19. maaliskuuta 2009 Kuubassa. Vierailu tehtiin 75 opposition jäsenen vangitsemisen kuudentena vuosipäivänä. Vierailun aikana komission jäsen Louis Michel ei tavannut Damas de Blanco -ryhmää (Naiset valkoisissa) tai muitakaan opposition edustajia.

Eurooppalaisilta diplomaateilta saatujen tietojen mukaan komission jäsen Louis Michel ei hyödyntänyt tilaisuutta mainitakseen ihmisoikeuksia tai vuosipäivää. Louis Michel totesi Kuuban opposition radiossa, että päivämäärä oli viranomaisten erehdys ja ettei hän tiennyt, että Damas de Blanco -ryhmä halusi tavata hänet.

Todettakoon, että Euroopan parlamentin varapuhemies Miguel Ángel Martínez Martínez, joka oli Euroopan parlamenttia edustavan valtuuskunnan virallinen jäsen, ei myöskään tavannut opposition jäseniä, vaikka hän tapasi Yhdysvalloissa pidätettyjen kuubalaisten vakoilijoiden perheitä. Miguel Ángel Martínez Martínez antoi siis Castron hallituksen käyttää hyväkseen hänen vierailuaan ja kokousta, johon hän osallistui, jotta huomio saatiin käännetyksi pois Damas de Blanco -ryhmän vuosipäivään liittyvistä toimista, kun tiedotusvälineet keskittyivät raportoimaan komission jäsenen vierailusta ja kyseisestä kokouksesta.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

17. Siirtolaisia kuljettaneiden alusten haaksirikot Libyan rannikoilla (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma siirtolaisia kuljettaneiden alusten haaksirikoista Libyan rannikoilla.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio kauhistui kuullessaan Välimerellä Libyan rannikolla sunnuntai-iltana tapahtuneesta siirtolaisia Eurooppaan kuljettaneen aluksen haaksirikosta. Joidenkin lähteiden mukaan aluksessa oli 257 matkustajaa, joista valtaosa on kadoksissa.

Komissio haluaa tuoda esiin tuntevansa myötätuntoa tämän inhimillisen katastrofin uhreja kohtaan. Tällainen tragedia herättää myös suuttumusta. Se johtui epäilemättä monista tekijöistä, mutta päävastuussa ovat kuitenkin rikollisjärjestöt, jotka johtavat tätä kohtalokasta, laitonta salakuljetusta Libyan rannikoilta ja rikastuvat ihmisten kurjuudella. Komission mielestä on sietämätöntä, että tämä ilmiö, joka näyttää vain voimistuvan vuosien mittaan, jatkaa kasvuaan. Komissio kehottaakin kaikkia asianosaisia ryhtymään toimiin sen lopettamiseksi.

Libya on tässä keskeisessä asemassa. Sen on sitouduttava määrätietoisemmin ja tehokkaammin torjumaan salakuljettajien toimintaa alueellaan, estämään laittomien alusten lähtö rannikoiltaan, etsimään ja pelastamaan merihätään joutuneita aluksia aluevesiltään ja tarjoamaan kansainvälistä suojelua sitä tarvitseville maahanmuuttajille allekirjoittamansa pakolaisten suojelusta vuonna 1969 tehdyn Afrikan yhtenäisyysjärjestön (OAU) yleissopimuksen mukaisesti.

Euroopan komissio on pyytänyt viime vuosina Libyan viranomaisia monta kertaa kantamaan vastuunsa ja toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä yhteistyössä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kanssa. Minun on todettava, että olemme tarjonneet Libyalle yhä enemmän taloudellista tukea, ja on selvää, että Libyan viranomaisten on käytettävä tätä tukea tehostaakseen siirtolaisten ja muiden henkilöiden salakuljetuksen torjuntaa alueellaan sekä valvontaa etelärajallaan. Libyan viranomaisten on myös kehitettävä kansainvälisen oikeuden mukainen maahanmuuttajien vastaanottojärjestelmä.

Euroopan unioni on toki valmis tekemään yhteistyötä ja auttamaan alusten pysäyttämisessä ja tarvittaessa niiden pelastamisessa Välimerellä. EU:n ulkorajavirasto Frontexin järjestämien ja rahoittamien Nautilus- ja Hermes-merioperaatioiden käynnistys tulevana kuukausina maksaa noin 24 miljoonaa euroa. Komissio kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä näiden kahden operaation toteuttamiseksi. Jäsenvaltioiden on myös osoitettava käytännön solidaarisuutta Italialle ja Maltalle, joihin Libyasta tuleva voimakas siirtolaisvirta kohdistuu. Lisäksi Libyan on kannettava vastuunsa sen alueen ylittäneiden laittomien siirtolaisten takaisinoton suhteen.

Olemme panneet merkille, että Italian viranomaisten mukaan Libyan merivoimien kanssa voidaan käynnistää 15. toukokuuta yhteiset partiot Libyan aluevesillä laittomien alusten pysäyttämiseksi tai auttamiseksi. Olemme iloisia siitä, että Italian viranomaiset ovat tukeneet Libyan merivoimien valmiuksien kehittämistä tätä tarkoitusta varten.

Komissio kuitenkin katsoo, että näiden hätätoimenpiteiden lisäksi ongelmien koko inhimilliseen ulottuvuuteen on puututtava ensisijaisen toimen avulla. Maahanmuuttajat, jotka uskovat henkensä häikäilemättömien salakuljettajien käsiin, pakenevat useimmiten sotaa tai vainoa. Toivomme, että viime päivien tapahtumat lisäävät kaikissa jäsenvaltioissa tietoisuutta tämän ongelman vakavuudesta ja että voimme näin laatia yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ja Euroopan parlamentin tuella Tukholman ohjelman, jonka painopisteet koskevat suurelta osin tätä maahanmuuttoa koskevaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa. Tarvitsemme kokonaisvaltaista lähestymistapaa voidaksemme laatia muuttovirtojen hallitsemiseksi pitkän aikavälin strategian, jossa otetaan paremmin huomioon lähtömaiden tilanteet ja tarpeet.

Lisäksi tämän strategian avulla meidän täytyy voida edetä vuoropuhelussa afrikkalaisten kumppaneidemme kanssa, erityisesti osana Rabatin prosessia ja osana Euroopan unionin ja Afrikan unionin välisiä suhteita. Meidän on löydettävä yhdessä yhteiset ratkaisut tähän haasteeseen ja tartuttava laillisen maahanmuuton tarjoamiin tilaisuuksiin, sillä laillinen maahanmuutto voi itse asiassa merkitä tilaisuutta sekä EU:lle että lähtömaille. Tähän strategiaan on myös saatava lisää resursseja lisäämällä yhteistyötä lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa, jotta voidaan vahvistaa niiden valmiuksia torjua ihmisten salakuljetusta harjoittavia organisaatioita ja kohdella siirtolaisia ihmisarvoisella ja heidän oikeuksiaan kunnioittavalla tavalla.

Lisäksi tämän strategian on tarjottava meille mahdollisuus hallita ja organisoida laillisten turvapaikanhakijoiden saapumista jäsenvaltioiden alueelle tehokkaammin siten, että liitämme pakolaisten suojeluvalmiuksien kehittämisen osaksi yhteistyötämme yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kävin kaksi viikkoa sitten Lampedusassa ja Maltalla. Minun on todettava, että näin ja kuulin itse niiden ihmisten tragedioita, jotka vaarantavat henkensä ylittämällä merialueita häikäilemättömien salakuljettajien rohkaisemina. Katson voivani sanoa, että meidän on viimeisimmän onnettomuuden valossa otettava nämä ongelmat hyvin vakavasti ja lisättävä kaikissa jäsenvaltioissa tietoisuutta näiden ilmiöiden vakavuudesta ja niiden kasvusta, vaarantavathan ne ihmisten hengen hirvittävässä olosuhteissa.

Kiitan siksi Euroopan parlamenttia siitä, että se pyysi komissiolta tätä julkilausumaa. Olen antanut sen siltä pohjalta, mitä tiedän ja mikä käsitykseni asiasta on, ja toistan parlamentille sitoutuvani henkilökohtaisesti torjumaan tulevana kuukausina tällaisten tragedioiden toistumista.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, PPE-DE-ryhmän puolesta – (ES) Arvoisa puhemies, suremme tänään yhdessä monen siirtolaisen kuolemaa. He olivat toiveikkaita ja epätoivoisia – ja kenties heitä oli myös huijattu. He eivät valinneet itse lähtökohtiaan, vaan joutuivat olosuhteiden uhreiksi. Tunnen ongelman hyvin. Monet, joilla ei ole mitään, pitävät Välimerta ja Kanarian saarten rannikkoa reittinä ”El Doradoon”, jota ei kuitenkaan ole olemassa. Matka on täynnä riskejä, ja perillä odottavat vain pettymykset ja rangaistukset.

Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on oltava ymmärtäväisempiä, jotta tällaiset tragediat voidaan välttää. Teemme paljon, muttemme saa aikaan mitään. Tulokset ovat juuri niin sietämättömiä kuin mitä olemme nähneet Libyan rannikoilla, ja ne saavat meidät miettimään, kuinka rajalliset politiikkamme vaikutukset ovat.

Tällaisiin tragedioihin ei ole olemassa absoluuttisen tehokkaita patenttiratkaisuja – voimme vain jatkaa johdonmukaista ja määrätietoista politiikkaa. Meidän on toteutettava ja jatkettava yhteistyötä lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa. Yhteistoiminta ja yhteistyö ovat saman kolikon kaksi eri puolta. Meidän on jäsennettävä paremmin ja julkaistava yhdessä tietoja laillisen maahanmuuton hyödyistä, myös kriisin aikaan. Meidän on tehtävä lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa yhteistyötä niiden rajavalvonnan alalla tarkkojen sopimusten pohjalta. Meidän on hätyytettävä tiedustelun ja erikoisjoukkojen avulla salakuljettajat verkostoistaan ja tiukennettava samalla kohdemaiden rikoslainsäädäntöä. Meidän on osoitettava ulkorajarahastolle enemmän varoja: 1,82 miljardia euroa seitsemäksi vuodeksi ei selvästikään riitä miltään kantilta katsottuna.

Meidän on myös onnistuttava vahvistamaan Frontexia ja varmistettava, ettei kalustoluettelo CRATE (keskitetty luettelo käytettävissä olevasta teknisestä kalustosta) jää pelkäksi aiejulistukseksi vaan että se on tehokas keino valvoa ja seurata rikollisen toiminnan kriittisimpiä pisteitä.

Arvoisa komission jäsen, Nautilus- ja Hermes-operaatiot ja 24 miljoonaa euroa ovat merkki voimakkaammasta sitoutumisesta ja resurssien lisäämisestä. Meidän on lakattava sanomasta ”meidän täytyy”, ja meidän on kannettava tämä suuri vastuu yleisen sopimuksen pohjalta tai ilman sitä.

Pasqualina Napolitano, PSE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, puhumme yli 500 kuolleesta, suurimmasta merionnettomuudesta toisen maailmansodan jälkeen. Luvut ovat kauhistuttavia, ja silti EU ja sen jäsenvaltioiden hallitukset näyttävät keskittyvän aivan muuhun. Jotkin maat, kuten Italia, luulivat suojautuneensa allekirjoittamalla kahdenvälisiä sopimuksia, joista esimerkkinä voidaan mainita viimeaikainen sopimus Libyan kanssa. Ne kuitenkin erehtyivät. Kyseisessä sopimuksessa määrätään hyvin monenlaisista asioista, kuten siirtomaa-aikana tehtyjen rikosten tunnustamisesta, investoinneista ja niiden vastineena maahanmuuton valvonnasta. Nyt näyttää siltä, että juuri Italian Libyaan tekemät investoinnit ovat synnyttäneet unelman, joka houkuttelee tuhansia nuoria Länsi-Afrikasta. On helppoa ennustaa, että ellei luvattuja viittä miljardia dollaria lasketa liikkeelle, silloin ihmiset lähtevät liikkeelle.

Samalla Ranskalla on Nigerissä omat intressinsä, jotka liittyvät uraanin varastointiin. Tämä puolestaan lietsoo sotaa tuaregien keskuudessa ja hyödyttää ihmissalakuljettajia. Tämä kaikki tapahtuu vielä keskellä kirkasta päivää, toimittajien silmien alla.

Tämä tarkoittaa sitä, että EU:n tiettyjen jäsenvaltioiden hallitukset leikkivät tulella. Ellei tilanne muutu ja nopeasti ja ellei EU päättäne toteuttaa arvojensa mukaista kunnon politiikkaa, pelkkä uutisten vaientaminen – mitä teemme nyt – ei riitä. Välimerestä on tulossa joukkohauta – se on kaukana siitä käytetyistä retorisisista kielikuvista. Meidän on muistettava, että tämä meri vaikuttaa Euroopan unionin kohtaloon.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Gérard Deprez, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minäkin haluan ryhmäni puolesta osoittaa myötätuntoani näitä kurjuuden, rikollisen hyväksikäytön ja valtion kyynisyyden viimeisimpiä uhreja kohtaan. Myötätunto ei kuitenkaan vielä riitä. Meidän on nähtävä asiat sellaisina kuin ne todellisuudessa ovat.

Arvoisa puhemies, tosiasia on se, että Euroopan unionin todellinen eteläraja ei ole enää Euroopassa, vaan Afrikan mantereella. Alusten lähdettyä Afrikan rannikolta matkustajaparajat joko – jos uskallan näin sanoa – kuolevat, jos olosuhteet merellä ovat vaikeat, tai päätyvät laittomiksi, köyhiksi maahanmuuttajiksi, jos he sattumoisin onnistuvat pääsemään Euroopan rannikolle, ennen kuin heidät karkotetaan, niin kuin useimmissa tapauksissa käy.

Nämä toistuvat tragediat eivät lopu, ennen kuin Euroopan unionilla on valtaa ja halua neuvotella lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa todellisista kumppanuussopimuksista, joissa määrätään ainakin kolmesta asiasta: luotettavasta rajavalvonnasta sekä ennen kaikkea huomattavasta laillisesta maahanmuutosta ja tuntuvasta kehitysyhteistyöstä. Arvoisa puhemies, ilman näitä sopimuksia merten hautausmaiden täyttyminen vain jatkuu pitkälle tulevaisuuteen heppoisista ja voimattomista myötätunnonosoituksistamme huolimatta.

Hélène Flautre, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, keitä he olivat? Kuinka monta heitä oli? Mistä he tulivat? Oliko heidän joukossaan lapsia, naisia tai pakolaisia? Vaikeuttivatko rannikkovartijat aluksen kulkua? Osuiko heidän reitilleen kalastajia? Vastaamatta jääneitä kysymyksiä on paljon. Emme tiedä, kuinka monta ihmishenkeä tämä tragedia vaati, mutta siinä menehtyi satoja, ja Välimeren on nyt hukkunut tuhansia maahanmuuttajia.

Toivon, että ymmärrämme tänään olla syyttämättä sääolosuhteita. Sadat maahanmuuttajat ovat valinneet epäinhimillisen ja hyvin vaarallisen pakotien. Mistä se johtuu? Siitä, että he pakenevat tuhotuilta alueilta, että vaarattomampia vaihtoehtoja ei ole ja etteivät he ole luopuneet toivostaan saada elää parempaa elämää.

Juuri maahanmuuton torjuntamekanismit kannustavat maahanmuuttajia valitsemaan yhä vaarallisempia tapoja paeta kotimaidensa lohduttomuutta, joka on maahanmuuton syynä. Eikö juuri ilmoitus Italian ja Libyan tulevista yhteisistä partioista ole nopeuttanut viime viikkoina alusten lähtöä Eurooppaan?

Kohtalokasta on juuri se, että EU haluaa pakkomielteenomaisesti vahvistaa rajojaan ja keskittää hallintonsa vapauden riistäviin yhteisön ulkopuolisiin maihin. Lain ja järjestyksen yltiöpäinen korostaminen, partiot ja piikkilanka-aidat eivät nujerra näiden ihmisten halua paeta.

Siispä kyse onkin siitä, onko EU valmis ottamaan vastuun tällaisen valinnan seurauksista? Ei ole, ja siksi esitän komissiolle ja jäsenvaltioille seuraavat pyynnöt.

– Ensinnäkin tehdä kaikki, mitä tehtävissänne on, löytääksenne ja mahdollisesti pelastaaksenne merellä kadonneet ihmiset ja selvittää, missä olosuhteissa tämä haaksirikko tapahtui.

- Toiseksi vaatikkaa kansainvälisen merioikeuden noudattamista, jonka mukaan kenelle tahansa hädässä olevalle on annettava apua, samalla kun seitsemän tunisialaista merimiestä ovat edelleen syytettyinä.
- Kolmanneksi keskeyttäkää kaikki neuvottelut maahanmuuttoasioista sellaisten maiden kanssa, jotka eivät anna mitään takeita ihmisoikeuksien kunnioittamisesta.
- Neljänneksi kunnioittakaa jokaisen ihmisen oikeutta lähteä mistä tahansa maasta ja pyytää kansainvälistä suojelua miltä tahansa maalta. Olette oikeassa, merellä kadonneet eivät olleet laittomia maahanmuuttajia.
- Viidenneksi lopettakaa tiukka viisumipolitiikka, joka on usein mielivaltaista ja epäoikeudenmukaista.
- Tarkastelkaa lisäksi yhteisön ulkopuolisten maiden kehityksen näkökulmasta Euroopan unionin toimintatapoja, kuten kaivosresurssien riistämistä, maataloustuotteiden polkumyyntiä, vapaakauppasopimuksia, asekauppaa ja myötämielistä yhteistyötä itsevaltioiden kanssa.

Giusto Catania, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, taannoiset tapahtumat ovat vain viimeinen lenkki valtavat mittasuhteet saaneiden häpeällisten tragedioiden pitkässä ketjussa. Rannikollemme pyrkineiden siirtolaisten kuolema merellä on epäilemättä räikein tapaus, jossa oikeutta elämään on loukattu sivistyneessä Euroopassa. Nämä tragediat paljastavat linnoituksemme hirvittävän puolen. Ehkäpä meidän pitäisi alkaa miettiä sitä, millä tavoin olemme itse vastuussa niiden miesten ja naisten kuolemasta, joiden ainoana tavoitteena oli elää parempaa elämää ja paeta nälkää ja sotaa.

Siksi meidän pitäisi kenties tarkastella asiaa siltä kannalta, etteivät Välimerellä tapahtuneet haaksirikot ole laitonta maahanmuuttoa luovan mekanismin lieveilmiö, vaan pikemminkin Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden maahanmuuttopolitiikan ennustettavissa oleva seuraus. Välimerellä tapahtunut joukkokuolema johtui sortavasta ajattelutavasta, käytännöstä käännättä ihmiset takaisin merelle, rannikoitamme ympäröivästä näkymättömästä piikkilanka-aidasta sekä EU:n ja sen jäsenvaltioiden, myös Italian ja Maltan, maahanmuuttopolitiikkaan kuuluvista torjuvista käytännöistä. Muuta tapaa päästä Eurooppaan ei ole. Siirtolaisilla ei ole laillista keinoa päästä EU:n työmarkkinoille tai saada itselleen pyhää turvapaikka-oikeutta. He panevat toivonsa Välimeren myrskyäviin aaltoihin ja luovuttavat oikeutensa häikäilemättömien veneenomistajien käsiin, sillä heistä on tullut ainut keino – tai ainakin useimpien ulottuvilla oleva keino – päästä Euroopan unioniin. Juuri tästä tosiasiasta johtuvat Libyan rannikolla muutama päivä sitten tapahtuneet kuolemat. Juuri tästä syystä kymmenet tuhannet siirtolaiset ovat kuolleet viimeisten 20 vuoden aikana pyrkiessään Eurooppaan ja kasvottomat ja nimettömät naiset ja miehet ovat päätyneet kalojen ruoaksi.

Pyysin puhemies Pötteringiä aloittamaan tämänpäiväisen istunnon minuutin hiljaisuudella näiden uhrien muistoksi. Haluan kiittää häntä siitä, että hän hyväksyi pyyntöni. Tämä oli mielestäni velvollisuutemme, mutta se ei tietenkään vielä riitä. Se kertoo närkästyksestämme, mutta meidän on yritettävä luoda täällä parlamentissa politiikkaa, konkreettista politiikkaa, joka alkaa siitä, että sanomme, ettei Välimerellä saa enää koskaan tapahtua tällaisia kuolemia.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti. On tärkeää ryhtyä toimiin, ja toistan, mitä jäsen Deprez sanoi. Meidän on valittava kokonaisvaltainen lähestymistapa ja tehtävä kumppanuussopimuksia, koska emme onnistu ratkaisemaan näitä ongelmia yksin. Myönnän ilolla sen, mihin viittasitte, eli että eurooppalaisina meillä on vastuuta. Meidän on osoitettava suhtautuvamme avoimesti myös lailliseen maahanmuuttoon. Meidän on täytettävä velvollisuutemme ottaa vastaan ihmisiä, jotka pakenevat sotaa ja vainoa.

Haluan kuitenkin todeta rehellisesti ja muistuttaa parlamentille, että asiasta vastuussa ovat myös monet yhteisön ulkopuoliset maat, joiden kanssa neuvottelemisen on hyvin vaikeaa. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että meidän pitäisi luopua neuvottelemisesta. Meidän on esimerkiksi varmistettava, että Libyassa otetaan viimein käyttöön turvapaikkajärjestelmä. Meidän on varmistettava, että Libya voi auttaa meitä torjumaan salakuljettajia, jotka pakottavat nämä köyhät ihmiset ottamaan tarpeettomia riskejä. Olen kuullut itse Maltan viranomaisten sanovan, että Libya on päästänyt useat alukset lähtemään hirvittävissä olosuhteissa ja että siksi Maltan laivaston on ollut pakko lähteä etsimään ja pelastamaan salakuljettajien hyväksikäytettyjä ihmisraukkoja. Siispä meidän on otettava vastuuta, mutta samalla meidän on neuvoteltava päättäväisesti monien sellaisten maiden kanssa, jotka eivät täytä kansainvälisiä velvoitteitaan.

Uskon, että tämä riittää saamaan meidät kaikki tekemään yhteistyötä tällaisten traagisten onnettomuuksien estämiseksi.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

18. Yhteisön viisumisäännöstö (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Henrik Laxin laatima kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietintö (A6-0161/2008) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta (KOM(2006)0403 – C6-0254/2006 – 2006/0142(COD)).

Henrik Lax, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, yhteisön viisumisäännöstöllä pyritään yksinkertaistamaan ja selventämään viisumimenettelyä koko Schengen-alueella. Kaikkia viisuminhakijoita on kohdeltava yhtäläisellä tavalla riippumatta siitä, minkä Schengen-maan konsulaatin puoleen he kääntyvät. Hyvä hallintokäytäntö ja ihmisarvoinen kohtelu on turvattava, ja oikeiden matkailijoiden maahantuloa on helpotettava.

Vaatumuksesta, jonka mukaan viisuminhaltijan on annettava sormenjälkensä, ja mahdollisuudesta siirtää viisumihakemusten vastaanotto ja käsittely on jo hyväksytty aikaisemmin sääntöjä erillisessä mietinnössä, jonka esittelijänä toimi jäsen Ludford. Nämä säännöt on otettu mukaan keskeiseksi osaksi yhteisön viisumisäännöstöä.

(EN) Hyvä jäsen Ludford, kiitos tiivistä yhteistyöstä.

(SV) Tästä asetusehdotuksesta päätetään parlamentin ja neuvoston välisessä yhteispäätösmenettelyssä. Työ on kestänyt lähes kolme vuotta ja edellyttänyt tiukkoja neuvotteluja komission kanssa, ja olen esittelijänä iloinen siitä, että voin nyt esitellä kompromissiehdotuksen, jonka neuvosto on hyväksynyt ja jonka toivon parlamentin hyväksyvän.

Haluan kiittää erityisesti varjoesittelijöitä, jäsen Klamtia, jäsen Cashmania, jäsen Ždanokaa ja jäsen Kaufmannia erittäin rakentavasta yhteistyöstä ja heidän voimakkaasta tuestaan neuvotteluissa. Parlamentti ei olisi saavuttanut näin hyvää neuvottelutulosta ilman yksimielisen valiokunnan tukea. Haluan kiittää myös komissiota, joka esitti alun perin järkevän ehdotuksen, jota oli kiitollista kehittää edelleen. Kiitän myös puheenjohtajavaltio Ranskaa ja puheenjohtajavaltio Tšekkiä, jotka molemmat osoittivat halua myöntää ongelmat, joihin parlamentti tahtoi puuttua, ja kykyä tulla parlamenttia puolittiehen vastaan.

Lähtökohtanamme oli siis komission ehdotus, ja kaikki kompromissit merkitsivät parannusta nykytilanteeseen. Onnistuimme ratkaisemaan vaikeimmatkin kysymykset puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa jo ennen joulua. Koko valmistelu- ja neuvotteluprosessi ei olisi tietenkään koskaan onnistunut ilman kyvykkään henkilökuntani ja kollegoideni, valiokunnan sihteeristön ja poliittisten ryhmien virkamiesten tekemää erinomaista työtä. Haluan kiittää lämpimästi myös heitä.

Kolme tärkeintä tulosta, jotka olemme saavuttaneet, ovat seuraavat: ensinnäkin toistuvaisviisumi voidaan myöntää ja se on myönnettävä tiettyjen kriteerien täyttyessä; toiseksi jäsenvaltiot ovat sitoutuneet tekemään sopimuksen toistensa edustamisesta, jotta viisuminhakijan ei tarvitse tehdä suhteettoman hankalia matkoja saadakseen yhteyden toimivaltaiseen Schengen-konsulaattiin; ja kolmanneksi perustetaan yhteiset verkkosivut, joiden avulla luodaan yhtenäinen kuva Schengen-alueesta ja joilla kerrotaan viisumeja myönnettäessä sovellettavista säännöistä.

Olen pettynyt siihen, ettei viisumihakemuksen käsittelymaksua voitu laskea 60 eurosta 35 euroon. Tätä pettymystä lieventää kuitenkin se, että esimerkiksi alle kuusivuotiaat lapset ja alle 25-vuotiaat henkilöt, jotka edustavat organisaatioita seminaareissa, urheilutapahtumissa tai kulttuuritapahtumissa, saavat viisumin maksutta.

Lopuksi totean, että tämän uudistuksen myötä otetaan käyttöön kaksi välinettä, jotka vaikuttavat suuresti siihen, että Schengen-sääntöjen yhtenäisestä soveltamisesta tulee todella totta. Toinen niistä on viisumitietojärjestelmä. Se on kaikki Schengen-maat kattava tietokanta, joka antaa konsulaateille reaaliaikaista tietoa siitä, kuka on hakenut viisumia, kenelle on myönnetty viisumi, kenen viisumihakemus on hylätty ja kenen viisumi on peruttu. Toinen on puolestaan institutionalisoitu paikallinen yhteistyö eri maiden Schengen-konsulaattien välillä.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, komissio on tyytyväinen siihen huomattavaan työhön, jota parlamentti ja jossakin määrin myös neuvosto ovat tehneet. Tämän työn ansiosta meidän pitäisi voida päästä sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä. Koska kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta vahvisti yksimielisen kantansa maaliskuun puolivälissä ja Coreper muutama päivä sitä ennen, katson, että tämä sopimus on nyt todellakin saatu aikaan.

Vaikka teksti ei olekaan täydellinen eikä vastaa kaikkia alkuperäisiä tavoitteitamme, komissio kannattaa kompromissia varauksetta. Meidän on annettava tunnustusta ja kiitosta työstä, jota Euroopan parlamentti on tehnyt päästäkseen tästä ehdotuksesta sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä ja ennen nykyisen vaalikauden loppua.

Tällä asetuksella selvennetään viisumien myöntämistä koskevia sääntöjä paitsi viisuminhakijoiden myös jäsenvaltioiden kannalta. Näitä sääntöjä ryhdytään myös soveltamaan yhtenäisemmällä tavalla.

Komissio on iloinen siitä, että parlamentin tuen ansiosta velvollisuus perustella viisumihakemuksen epäämispäätös ja myöntää valitusoikeus epäämispäätöksen saaneille hakijoille on pysynyt lähes ennallaan alkuperäiseen ehdotukseen nähden.

Nämä menettelylliset takeet ehkäisevät sitä, että viisumihakemusten epäämispäätöksiä pidetään mielivaltaisina. Jos tämä sopimus kyseenalaistetaan, meidän on vain elettävä jatkossakin puutteiden kanssa, esimerkiksi nykyisten sääntöjen epäjohtamukaisuusien kanssa, ja se olisi suuri pettymys kaikille.

Olen tyytyväinen neuvottelujen tuloksena aikaan saatuun kompromissiin, jolla korjataan nykyisten sääntöjen puutteita ja epäjohtamukaisuuksia. Haluan tietenkin kiittää jäsen Laxia ja parlamenttia. Olen vakuuttunut siitä, että tämä uusi viisumisäännöstö hyödyttää suuresti oikeita matkailijoita.

Ewa Klamt, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, yhteisön viisumisäännösten hyväksyminen merkitsee sitä, että tulevaisuudessa Schengen-viisumeja – eli viisumeja jopa kolmen kuukauden oleskelua varten – myönnetään Schengen-alueella sovellettavien yhtenäisten kriteerien perusteella. Avointen rajojen EU kaipaa tätä uudistusta kiireesti. Samalla viisumihakemusten käsittelyyn liittyvät jäsenvaltioiden vastuut selkiytyvät. Hakijoiden on otettava tavallisesti yhteyttä matkansa pääasialliseen kohdejäsenvaltioon. Ryhmäni on iloinen siitä, että tämä vaatimus ja viisumien myöntämismenettely nopeuttavat suurten ihmismäärien maahantuloa. Tällä tavoin EU:n ulkopuolelta tulevia liikematkailijoita kohdellaan oikeudenmukaisesti, ja lisäksi tämä hyödyttää eri puolilta maailmaa tulevia lomamatkailijoita, jotka muodostavat ehdottomasti suurimman EU:hun tulevan matkailijoiden ryhmän.

Olemme siis mahdollistaneet viisumihakemusten nopean käsittelyn sekä varmistaneet, että turvallisuustutkinnalla estetään väärinkäytöksiä. Viisumitietojärjestelmä lisää turvallisuutta ja helpottaa maahantuloa, ja jäsenvaltiot saavat järjestelmästä välittömästi ja suoraan viisumien myöntämisen yhteydessä olennaisia tietoja. Siispä viisumihakemusten käsittely helpottuu, ja samalla viisumien myöntäminen on tulevaisuudessa turvallisempaa biometristen tunnisteiden eli valokuvan ja sormenjälkien käytön ansiosta. Esittelijän ja neuvoston saavuttamassa kompromississa otetaan huomioon parlamentin alkuperäinen kanta, ja ryhmäni suuri enemmistö kannattaa sitä.

Haluan käyttää tämän tilaisuuden kiittääkseni uudelleen vilpittömästi jäsen Laxia hänen sitoutumisestaan ja siitä erinomaisesta yhteistyöstä, jota hän on tehnyt viimeisten kolmen vuoden aikana tässä hyvin monimutkaisessa asiassa, jonka myötä EU:n viisumipolitiikka saa aivan uuden perustan.

Michael Cashman, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Laxia hänen tekemästään erinomaisesta työstä. Olen iloinen voidessani sanoa koko sosialistiryhmän puolesta, että kannatamme hänen mietintöään kokonaisuudessaan. Olemme myös iloisia siitä, että olemme saavuttaneet useimmat tavoitteemme.

Hyvä jäsen Lax, olen myös iloinen siitä, että tehdessämme yhteistyötä osoititte, että teillä on mielikuvitusta, jota erinomainen lainsäätäjä ehdottomasti tarvitsee, toisin sanoen osaatte asettaa itsenne palvelua käyttävän henkilön asemaan. Olette lähestyneet koko asiaa tällä tavalla. Siksi olette tarkastellut yhden luukun järjestelmää, internetiä, toistuvaisviisumeita ja käsittelymaksualennuksia alle 25-vuotiaille – toivoin, että voisin itsekin hyötyä tästä etuoikeudesta – ja lähestynyt asiaa pohtimalla, kuinka järjestelmästä saadaan toimiva kansalaisten näkökulmasta. Tämä on loistava esimerkki muille parlamentin jäsenille. Lähestymme usein asioita esittämällä tarkistuksia, jotka saattavat parantaa tekstiä ja olla johdonmukaisia, mutta palvelevatko ne kansalaisia? Tämä on ollut aina teidän lähestymistapanne.

Olen iloinen siitä, että tekstissä puhutaan toistuvaisviisumeista. Lisäksi olemme käsitelleet muutoksenhakukysymystä. Tein tämän hyvin tärkeän periaatteen osalta yhteistyötä Janin kanssa – mainitakseni nyt pääosaston edustajan nimen – eli jos viisumihakemus eli pääsy Schengen-alueelle evätään, muutoksenhakupyynnö ei saa olla luonteeltaan lykkäävä, vaan epäämispäätöksen tehnyt viranomainen on vastuuvuolllinen.

Kiitän esittelijää vielä kerran ja kiitän myös komissiota siitä, että tämä periaate on turvattu tässä tekstissä. Lopuksi haluan kiittää henkilökuntaani ja teidän henkilökuntaanne – sekä erityisesti Renaud'ta, joka istuu yleisölehterillä. Ilman henkilökuntaamme emme olisi koskaan onnistuneet tässä työssä näin hyvin. Tämä on ollut upea kolmivuotinen rakkaussuhde, ja kuten useimpien lyhyiden rakkaussuhteiden kohdalla olen iloinen nähdessäni sen päätyvän.

Sarah Ludford, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, biometrisiä viisumeja koskeva asetukseni on nyt otettu osaksi tätä uutta viisumisäännöstöä, joten koen olevani osaksi vastuussa siitä. Se liittyy läheisesti viisumitietojärjestelmään, jota koskevan mietinnön esittelijänä toimin.

Lopputulos paitsi parantaa viisumien turvallisuutta myös helpottaa menettelyä viisumihakijoiden kannalta, niin kuin täällä on todettu. Juuri tätä jäsen Cashman tavoitteli rajasäännöstön tapauksessa. Katson siis Euroopan parlamentin jäsenten saaneen tuloksia aikaan näiden kahden tavoitteen osalta.

Toivon, että biometriikan käyttö hakijan ja asiakirjan välisen yhteyden luotettavuuden parantamiseksi tarkoittaa sitä, että entistä harvemmat käännytetään aiheettomasti. Kuten jäsen Cashman totesi, jäsen Lax on tehnyt kovasti työtä kehittääkseen palvelua viisumihakijoiden näkökulmasta ja parantaakseen siten heidän mielikuvaansa EU:sta. EU:hun tulijoista 99,9 prosenttia tulee kaupan, matkailun ja turismin vuoksi, ja haluamme heidät tänne, koska se tietää hyvää liiketoiminnalle, mutta jos he saavat huonoa palvelua ja heitä kohdellaan huonosti, he eivät muistele EU:ta lämpimästi.

Jäsen Lax on tehnyt erinomaista työtä.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitämme jäsen Laxia siitä, että hän on tehnyt erinomaista työtä saadakseen aikaan kompromissin näin kunnianhimoisessa hankkeessa.

Verts/ALE-ryhmä katsoo edelleen, että parlamentin ehdottama tarkistus olisi paras ratkaisu. Pääasiallisen kohdejäsenvaltion määrittäminen voi aiheuttaa – ja aiheuttaakin – käytännön ongelmia, kun taas meidän ehdotuksemme mahdollistaisi valinnanvapauden viisumia haettaessa.

Neuvosto on hyväksynyt ainoastaan jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteen. Käsittelymaksuksi tulee valitettavasti 60 euroa parlamentin ehdottaman 35 euron sijasta. Toivottavasti lapset, opiskelijat ja aktiiviset nuoret saavat useita vapautuksia ja alennuksia.

Vaikkamme saavuttaneetkaan kompromissia siitä, että hakijalle myönnettäisiin lähtökohtaisesti aina toistuvaisviisumi, nyt meillä on ainakin velvoite myöntää tällaisia viisumeja tietyissä tapauksissa.

Myös oikeus valittaa kielteisestä päätöksestä on suuri askel eteenpäin. Tällä hetkellä monissa jäsenvaltioissa tällaista oikeutta ei ole. Entisenä ihmisoikeusaktivistina kiitän jäsen Laxia erityisesti tästä säännöksestä.

Ryhmäni suhtautui tietenkin viisumimietinnön ja biometriikkamietinnön yhdistämiseen kuin karpäseen keitossa. Vastustamme tällaista biometriikan laajaa käyttöönottoa.

Katsomme kuitenkin, että viisumipolitiikkaa on parannettu, ja äänestämme siksi tämän mietinnön puolesta.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää esittelijäämme, jäsen Laxia vilpittömästi työstä, jota hän on tehnyt. Hän on tehnyt alusta asti varsin tiivistä yhteistyötä kaikkien varjoesittelijöiden kanssa ja saavuttanut sitoutumisensa ansiosta neuvostossa epäilemättä parhaan mahdollisen lopputuloksen.

Tarvitsemme yhteisön viisumisäännöstöä voidaksemme yhtenäistää lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävien Schengen-viisumien käsittelyä ja parantaa ennen kaikkea viisumien myöntämisen yhteydessä annettavaa palvelua ja siten yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisten käsitystä Euroopan unionista. Yhteisön viisumisäännöstön parissa tehdyn yli kolmivuotisen työn ja neuvoston kanssa käytyjen monimutkaisten neuvottelujen jälkeen olemme viimeinkin onnistuneet saamaan aikaan kompromissin. Vaikka joitakin parlamentin vaatimuksia ei valitettavasti onnistuttukaan ajamaan läpi, yhteisön viisumisäännöstö sisältää yhä useita parannuksia, jotka liittyvät esimerkiksi jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön. Se helpottaa ennen kaikkea asioita hakijoiden kannalta, parantaa heidän oikeusturvaansa ja lisää avoimuutta.

On erittäin tärkeää, että tulevaisuudessa kaikki viisumihakemusten hylkäämispäätökset on perusteltava ja että kaikilla hakijoilla on oikeus valittaa hakemuksensa hylkäämispäätöksestä. Valitettavasti viisumimaksu pysyy kuitenkin 60 eurossa. Vaikka yhä useammille myönnettäisiinkin tulevaisuudessa vapautus

viisumimaksusta, tämä 60 euron maksu on todennäköisesti liian suuri monille yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisille, ja siten se valitettavasti tarkoittaa sitä, etteivät ihmiset voi matkustaa Euroopan unioniin.

Haluan lopuksi kiittää uudelleen esittelijää ja kaikkia kollegoitani erinomaisesta yhteistyöstä, jota he ovat tehneet viime vuosina, ja kiittää jäsen Laxia hänen laatimastaan mietinnöstä.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, yhteisön viisumisäännöstössä säädetään menettelyistä ja ehdoista, joita on noudatettava myönnettäessä Schengen-viisumeja jäsenvaltioihin, ja yhtenäistetään olemassa olevat säännökset viisumin epäämisestä, jatkamisesta tai perumisesta.

On tärkeää, että jäsenvaltioita, joilla ei ole omaa konsulaattia yhteisön ulkopuolisessa maassa, edustaa toinen jäsenvaltio, jolla on diplomaatti- tai konsuliedustus kyseisessä yhteisön ulkopuolisessa maassa. Säännöstössä on otettava huomioon yhteisön allekirjoittamat kahdenväliset sopimukset, erityisesti sopimukset EU:n naapuruus- tai kumppanuuspolitiikkaan osallistuvien maiden kanssa, viisumihakemusten käsittelyn helpottamiseksi ja yksinkertaistettujen menettelyjen noudattamiseksi.

Katson, ettei jäsenvaltioiden oikeus tehdä yhteistyötä kaupallisten välittäjien kanssa auta juurikaan yksinkertaistamaan viisumihakemusten käsittelymenettelyjä. Tämä johtuu siitä, että säännösten mukaan viisuminhakijoiden on käytävä jättämässä ensimmäinen hakemus henkilökohtaisesti, jotta heidän biometriset tietonsa voidaan tallentaa. Lisäksi kuka tahansa viisuminhakija voidaan kutsua haastatteluun, kun hänen Schengen-viisumihakemustaan käsitellään.

Schengen-alueen viisumisäännöstöllä tähdätään Euroopan unionin yhtenäiseen esiintymiseen, viisuminhakijoiden tasapuoliseen kohteluun sekä selvien vapautusperusteiden ja sääntöjen asettamiseen tietyille yhteisön ulkopuolisille maille. Katson, että tässä yhteydessä minun on muistutettava teille, että Euroopan unionin on tehtävä kaikkensa varmistaakseen, että yhteisön ulkopuoliset maat, jotka myöntävät viisumivapauksia vain tietyille jäsenvaltioille, kohtelevat EU:n kaikkia jäsenvaltioita samalla tavalla. Emme voi yksinkertaisesti hyväksyä sitä, että EU:n kansalaiset jaetaan kahteen luokkaan, kun he haluavat matkustaa esimerkiksi Australiaan tai Yhdysvaltoihin.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan vastata jäsen Marinesculle, että pyrin tietenkin turvaamaan yhteisön ulkopuolisten maiden vastavuoroisuuden ja että hiljattainen vierailuni Washingtoniin liittyi osittain tähän asiaan.

Muutoin olen varsin iloinen siitä, että jäsen Lax on tehnyt erinomaista työtä ja että parlamentti on palkinnut hänet siten, että hänen mietintönsä hyväksytään laajalti. Lisään vielä, että meillä on tietenkin myös strategia, jolla pyrimme helpottamaan viisumien saamista tiettyjen maiden kanssa. Odotan tältä strategialta paljon ja toivon, että helpotamme viisumien myöntämistä mahdollisimman paljon, erityisesti yhteisön ulkopuolisten maiden nuorille, koska mielestäni meidän on kaikin tavoin järkevää helpottaa nuorten pääsyä Euroopan unioniin.

Kiitos tästä hyvästä lähestymistavasta, jonka ansiosta olemme saaneet tämän tekstin valmiiksi ja jonka myötä viisumipolitiikka saa uuden piirteen, jota arvostetaan kovasti.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 2. huhtikuuta 2009.

19. Ajotuntien ja lepoaikojen arviointi (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma ajotuntien ja lepoaikojen arvioinnista.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, luen nyt ääneen komission julkilausuman ajotuntien ja lepoaikojen arvioinnista.

Asetus (EY) N:o 561/2006 tuli voimaan 11. huhtikuuta 2007, noin kaksi vuotta sitten. Sillä korvattiin ajotunneista ja lepoajoista annetut säännöt, joita ei ollut muutettu yli 20 vuoteen.

Asetuksen hyväksymisen jälkeen komissio on seurannut aktiivisesti sen soveltamista muun muassa jäsenvaltioiden, alan edustajien ja ammattiliittojen kanssa pitämissään kokouksissa sekä komiteassa ja komitean perustamissa työryhmissä.

Komissio julkaisee pian kaksivuotisen kertomuksen sosiaalisten sääntöjen täytäntöönpanosta. Yksi alustavista johtopäätöksistä on se, että jäsenvaltioiden seurantatoimia ja investointeja seurantaan pitäisi lisätä yhteisön lainsäädännössä vaaditun tason saavuttamiseksi.

Komission aloitteisiin kuuluvat suuntaviivat, jotka julkaistaan yhteisymmärryksessä jäsenvaltioiden kanssa ja joilla pyritään varmistamaan ajotunteja ja lepoaikoja koskevien sääntöjen yhtenäinen soveltaminen esimerkiksi tapauksissa, joissa kuljettajan on keskeytettävä lepoaikansa hätätilanteen vuoksi.

Komissio tekee myös aktiivisesti työtä digitaalisen ajopiirturin parantamiseksi. Tammikuussa hyväksyttiin toimenpidepaketti järjestelmän varmuuden lisäämiseksi. Siksi jäsenvaltioiden on kehitettävä erityislaitteita ajopiirturin seuraamiseksi.

Komiteamenettelyssä keskustellaan parhaillaan toisesta toimenpidepaketista ajopiirturin teknisten eritelmien mukauttamiseksi. Näillä toimenpiteillä yksinkertaistetaan manuaalisia merkintöjä, mikä tekee ajopiirtureiden käytöstä kuljettajien kannalta helpompaa.

Komissio tekee tästä asetuksen soveltamista koskevasta huomiosta sen johtopäätöksen, että ajotunteja ja lepoaikoja koskeva uusi lainsäädäntö on ollut kahden viimeisen vuoden aikana menestys. Siksi komissio on yhteisymmärryksessä jäsenvaltioiden kanssa juuri taivutellut AETR-sopimuksen (eurooppalainen sopimus kansainvälisessä maantieliikenteessä toimivien ajoneuvojen miehistöjen työstä) allekirjoittaneet maat sitoutumaan näihin uusiin sääntöihin vuodesta 2010 alkaen. Jäsenvaltioiden on silti tietenkin varmistettava, että näitä sosiaalisia sääntöjä sovelletaan yhtenäisellä tavalla EU:ssa.

Tässä oli kaikki, mitä minulla oli sanottavana parlamentille komission puolesta, ja kuuntelen nyt tarkkaavaisesti Euroopan parlamentin jäsenten huomioita asiasta.

Corien Wortmann-Kool, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, tähän komission julkilausumaan liittyi tänään jotakin sekaannusta, mutta selvää on, että tämänpäiväinen julkilausuma perustuu Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän esittämiin suullisiin kysymyksiin. Suulliset kysymykset juonsivat juurensa siitä, että tämän asetuksen käytännön täytäntöönpano on aiheuttanut suurta huolta komission toimista huolimatta.

Jos kuljettaja ajaa jossakin maassa minuutin liikaa siksi, että hänen on siirrettävä autoaan, hän voi saada viikkoja myöhemmin toisessa maassa hurjat sakot. Tämä on vain yksi esimerkki kuljettajien ja kuljetusyhtiöiden kohtaamista ongelmista. Jos kuljettaja ajaa esimerkiksi vain muutaman kilometrin päästäkseen turvalliselle pysäköintialueelle (koska Euroopassa kaikki parkkipaikat ovat tupaten täynnä) tai yöksi hyvälle pysäköintialueelle, hän saattaa joutua suuriin vaikeuksiin.

Olen iloinen siitä, että olette käynnistäneet monia toimia ja aiotte julkaista asiasta kertomuksen. Kehotan teitä tarkastelemaan tässä kertomuksessa paitsi säännösten käyttöönottoa myös itse asetusta ja tekemään laaja-alaisen arvioinnin, jotta kuljetusala saa tilaisuuden kertoa teille huolenaiheistaan, joita toin juuri esiin. Tarvitsemme siis laaja-alaisen arvioinnin voidaksemme tarkastella sitä, mitä asioita voidaan parantaa.

Näiden suuntaviivojen haittapuolena on ymmärtääkseni se, ettei niillä ole toistaiseksi lainvoimaa jäsenvaltioissa. Jos kuljettajat tukeutuvat näihin suuntaviivoihin, he saattavat jäädä tyhjin käsin, koska ne eivät ole laillisesti sitovia – ja tämä on ongelma. Arvoisa komission jäsen Barrot, olen iloinen siitä, että olette täällä tänään komission jäsen Tajanin sijasta, koska tunnute asian, ja toivon vilpittömästi, että voitte luvata meille tämän laaja-alaisen arvioinnin.

Silvia-Adriana Țicău, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Arvoisa puhemies, EU:n säännökset liikenteenharjoittajien työajasta, ajotunneista ja lepoajoista liittyvät paitsi tieliikennealan sosiaalisiin olosuhteisiin myös ennen kaikkea tieliikenneturvallisuuuteen.

Euroopan unioni ei ole valitettavasti onnistunut tekemään tarpeeksi vähentääkseen liikenneonnettomuuksia. Jäsenvaltioiden on kiistatta tarpeen parantaa kauttakulkuliikenteen valvontaa. Sosiaalisia olosuhteita käsittelevän mietinnön esittelijänä olen tarkastellut Euroopan komission laatimaa ensimmäistä kertomusta, joka olisi pitänyt laatia kahdesti vuodessa. Valitettavasti se viivästyi. Huomasin kuitenkin kertomuksesta, että osa jäsenvaltioista on tehnyt tarkistuksia asetettua vähimmäismäärää enemmän, kun taas osa jäsenvaltioista ei ole hoitanut näitä velvoitteitaan.

Olen iloinen siitä, että jäsen Groschin markkinoille pääsyä koskevan mietinnön kohdalla saimme neuvoston kanssa aikaan kompromissin. Pyysimme nimittäin tienvarsitarkastusten tekemistä ilman liikenteenharjoittajan kansallisuuteen tai sijoittautumisvaltioon perustuvaa syrjintää.

Arvoisa komission jäsen, tarvitsemme ehdottomasti turvallisempia pysäköintialueita. Turvallisten pysäköintialueiden rakentamisesta EU:n ja Venäjän rajalle laadittiin mietintöluonnos, mutta valitettavasti nämä pysäköintialueet eivät riitä. Jäsenvaltioiden on investoitava turvallisiin pysäköintialueisiin enemmän, koska valitettavasti 40 prosenttia liikenteenharjoittajiin kohdistuvista ryöstöistä tapahtuu pysäköintialueilla.

Olemme myös tehneet talousarvioon tarkistuksia voidaksemme varata rahaa turvallisten pysäköintialueiden rakentamiseen. Katson, että ajotunteja ja lepoaikoja koskevat vaatimukset voidaan täyttää vain, jos luomme liikenteenharjoittajille olosuhteet, jotka mahdollistavat näiden vaatimusten täyttämisen.

Eva Lichtenberger, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.. – (DE)* Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmään kuuluva kollegani kertoi, että kuljetusalalla ollaan hyvin huolestuneita siitä, että jos joku ajaa minuutinkin liian kauan, hän saattaa joutua maksamaan siitä viikkoja myöhemmin.

Minun näkökulmastani ikävä kyllä voin rauhoittaa hänen mieltään. Ensinnäkin jäsenvaltioissa tehtävät tarkistukset ovat löyhiä, koska useimmat jäsenvaltiot ottavat seurantavelvoitteensa kevyesti tai eivät hoida sitä lainkaan. Toiseksi tällä alalla rikossyytteen nostaminen on yhtä lapsenkengissä, vaikka tilanne on katastrofaalinen. Jos esimerkiksi Inntalin moottoritillä pysäytetään kuljettaja, joka on työskennellyt 38 tuntia tauoitta, kukaan ei voi väittää, että hänellä on ollut vaikeuksia löytää pysäköintipaikka. Sen sijaan työnantajat painostavat usein kuljettajia jatkamaan, kunnes he ovat kuolemanväsyneitä. Tämä on vaaraksi kaikille muille tielläliikkuville. Minun ei tarvitse kertoa teille yksityiskohtia vakavista onnettomuuksista, joissa on ollut mukana raskaita ajoneuvoja.

Tämä huolestuttaa tietenkin myös paikallisia asukkaita, koska osa näistä ajoneuvoista saattaa kuljettaa myös vaarallisia aineita, jotka aiheuttavat sitten vahinkoa. Siksi mielestäni on äärimmäisen tarpeellista ja tärkeää, että tällä alalla toteutetaan kunnollista seurantaa – se on välttämätöntä!

Toiseksi katson, että erityisesti digitaalisten ajopiirtureiden käyttöönoton myötä täytäntöönpano on kestänyt jäsenvaltioissa nyt niin kauan, että meidän on tullut aika, hitaasti mutta varmasti, tarjota niille, jotka haluavat valvoa liikennettä – kuljettajien, paikallisten asukkaiden, muiden tielläliikkujiin hyväksi ja yleisesti tieturvallisuuden lisäämiseksi – mahdollisuus toteuttaa vihdoin tehokkaampaa valvontaa.

Johannes Blokland, *IND/DEM-ryhmän puolesta.. – (NL)* Arvoisa puhemies, ajotunteja ja lepoaikaa koskevan asetuksen toiminta on vihdoin täysistunnon esityslistalla. Asetuksen tultua voimaan meille on tulvinut valituksia sen soveltamisesta. Niissä on käytetty usein sanoja ”epäselvä” ja ”kohtuuton”. Meidän on ryhdyttävä asian suhteen toimiin. Asetusta on tarkistettava nopeasti. Mitä sitten on parannettava? Lainsäädännön täytyy olla ennakoitavaa.

En kannata kaikkien rangaistusten yhtenäistämistä. Niiden täytyy kuulua jatkossakin jäsenvaltioiden toimivaltaan. Kannatan kuitenkin selvää, ennakoitavissa olevaa ja kohtuullista järjestelmää. Tämä on ainoa tapa päästä eroon naurettavan suurista ja kohtuuttomista sakoista, joiden maksumenettelyihin kuluu valtavasti aikaa. Nykyinen lainsäädäntö mahdollistaa selvästikin erityisesti ulkomaisten rekka-autonkuljettajien syrjimisen Euroopan teillä. Emme voi hyväksyä tätä. Tämä ongelma yksinkertaisesti vääristää pahasti sisämarkkinoita.

Lopuksi annan lyhyen esimerkin ajotunteja ja lepoaikoja koskevan nykyisen asetuksen järjettömyydestä. Ranskan läpi ajanut kuljettaja sai 750 euron sakot siksi, että hänen lepoaikansa oli jäänyt 15 minuuttia liian lyhyeksi. Lisäksi sakon maksamiseen kului kuusi tuntia aikaa. Tämän takia kuljettaja ei voinut lastata eikä purkaa lastia kyseisenä päivänä, millä oli tietysti omat seurauksensa. Lopputulos oli se, että 15 minuutin rikkomuksesta annetun sakon aiheuttamat todelliset tappiot olivat noin 1 750 euroa.

Komission on suhtauduttava paljon tiukemmin niihin jäsenvaltioihin, jotka syyllistyvät tällaiseen sisämarkkinoiden vääristämiseen. Hollantilaisena käännän katseeni lähinnä etelän suuntaan.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, kuljettajien on hyvin tärkeää noudattaa ajotunneista ja lepoajoista annettuja säännöksiä, jotta EU:n tiet pysyvät turvallisina ja jotta matkustajia voidaan suojella.

Euroopan komissio hyväksyi tammikuussa 2009 toimenpidepaketin estääkseen ajopiirturin väärinkäytön ja parantaakseen jäsenvaltioiden mahdollisuuksia varmistaa, että ajotunteja ja lepoaikoja koskevia sääntöjä noudatetaan. Nämä toimenpiteet ovat myönteisiä, koska työajan kirjausjärjestelmiin on liittynyt vuosien mittaan monenlaisia ongelmia, jotka ovat koskeneet ensisijaisesti digitaalisia ajopiirtureita, ja koska olemassa olevaa lainsäädäntöä on pidetty joustamattomana ja vaikeasti täytäntöön pantavana.

Mielestäni yksi tärkeimmistä asioista, joka komission on pidettävä mielessään, on se, millaista hyötyä saadaan siitä, että direktiivi 22/2006/EY siirretään osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä ja että asetuksen (EY) N:o 561/2006 19 artiklan nojalla laaditut kansalliset säännökset yhtenäistetään. Romania on hoitanut asiaan liittyvät velvoitteensa, mutta jotkin jäsenvaltiot eivät ole vielä vieneet tätä prosessia loppuun. Tästä seuraa, että seuraamusten rajat ylittävä täytäntöönpano vaikeutuu ja lain rikkomisesta määrättyjen sakkojen kerääminen hankaloituu.

Ottaen huomioon kertomukset, joita jäsenvaltiot ovat antaneet kuuden kuukauden välein tällä viimeisellä viiteajanjaksolla, sekä lukuisat kuljetusliikkeiden esiin tuomat ongelmat kehotan Euroopan komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta tarkistaa asetusta (EY) N:o 561/2006.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tieliikenteenharjoittajien lepoajoista ja työtunneista keskellä talouskriisiä. Tuhannet ajoneuvot seisovat käyttämättöminä, koska niille ei ole työtä. Sama koskee kuljettajia. Lisäksi varsin monen yrityksen toiminta on käymässä kannattamattomaksi. Jäsen Jarzembowski, jäsen Wortmann-Kool ja muut tästä kysymyksestä vastaavat jäsenet ovat aivan syystä ottaneet esiin kolme asiaa eli järjestelmän monimutkaisuuden, sen luotettavuuden tai epäluotettavuuden sekä tähänastisen käytännön rajoitusten asettamiseksi.

Saatavilla ei ole tieteellisiä todisteita, jotka osoittaisivat, että joustava täytäntöönpano, joka mahdollistaisi tietyissä tilanteissa jollakin viikolla jopa työajan pidentämisen, vaikuttaisi haitallisesti tieturvallisuuteen, varsinkaan liikenteen vähentyessä. Sen sijaan on enemmän kuin todennäköistä, että rajoitusten tiukka täytäntöönpano ja uusien taakkojen asettaminen tieliikenteelle uhkaavat tämän alan tulevaisuutta. Viitataan erityisesti niin sanottuun eurovinjettidirektiiviin ja ulkoisten kustannusten huomioon ottamiseen. Aihe on todellakin keskustelun arvoinen, ja haluaisinkin kuulla komission näkemyksen siitä.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen kuunnellut tarkkaan, mitä puhujat ovat sanoneet.

Kun kerran puhumme liikenteestä, sanoisin, että tämä asetusta on ”sisäänajovaiheessa” ja että se on selvästikin hyvin tärkeä tieturvallisuuden kannalta ja myös sosiaalisista syistä. Haluan rauhoittaa hieman niitä, jotka ovat tuoneet esiin huolensa alan ammatinharjoittajista. Komissio on tietoinen Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksymän asetuksen asteittaisesta täytäntöönpanosta. Komissio on yhteydessä työmarkkinaosapuoliin ja jäsenvaltioiden asiantuntijoihin, jotta asetusta voidaan yhtenäistää vähitellen tulkintatarpeen mukaisesti.

On totta, että komissio hyväksyi 30. tammikuuta 2009 direktiivin, jolla yhtenäistetään rikkomuksen määritelmät, ja että se aikoo julkaista rangaistuksista kertomuksen, niin kuin direktiivin 2006/22/EY 10 artiklassa vaaditaan. Kertomuksessa osoitetaan, että sakot vaihtelevat eri jäsenvaltioissa ja että myös rikkomukset luokitellaan niissä eri tavoin.

Tämä oli siis ensimmäinen asiani.

Jäsen Wortmann-Kool totesi, että kuljettajien on löydettävä turvallisista pysäköintialueita, ja pyysi niitä lisää. Vastaan hänelle, että asetuksen mukaan kuljettajan on mahdollista ajaa pidempään turvallisen pysäköintipaikan etsimiseksi.

Se, mitä jäsen Liberadzki sanoi juuri, pitää paikkansa: meidän ei pitäisi asettaa tälle alalle liikaa rajoituksia. Tiedätte kuitenkin myös sen, että tavoitteenamme on torjua tämän alan turvallisuusriskejä ja että tämä on myös keino suojella kuljettajia tietyiltä riskeiltä, joita he ottavat. Jäsen Lichtenberger muistutti meitä tieturvallisuutta koskevien säännösten tärkeydestä.

Jäsen Marinescu, yritämme mielestäni arvioida täytäntöönpanoa jatkuvasti, mutta on totta, ettemme voi keskustella säännöksistä vielä uudelleen. Meidän on annettava ajan kulua, jotta nämä asetukset luovat uusia tottumuksia, jotka – olen asiasta vakuuttunut – hyödyttävät koko alaa, koska ne yhtenäistävät hieman paremmin työoloja turvaamalla kuljettajien yksityiselämän kunnioittamisen ja lisäämällä turvallisuutta.

Arvoisa puhemies, tässä oli kaikki, mitä voin sanoa asiasta. Välitän tietenkin kommenttinne ystävälleni, komission jäsen Tajanille, jotta hän voi varmistaa, että asian arviointia jatketaan ruohonjuuritasolla ja kaikkien esitettyjen huomioiden, erityisesti tänä iltana puheenvuoron käyttäneiden Euroopan parlamentin jäsenten esittämien tärkeiden huomioiden, valossa.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Puhetta johti*varapuhemies Gérard ONESTA***20. Eläinperäisissä elintarvikkeissa esiintyvien farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistaminen (keskustelu)**

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi yhteisön menettelyistä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläimistä saatavissa elintarvikkeissa, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta (15079/2/2008 – C6-0005/2009 – 2007/0064(COD)) (Esittelijä: Avril Doyle) (A6-0048/2009).

Avril Doyle, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, voisinko aloittaa puheenvuoroni kiittämällä kaikkia varjoesittelijöitäni ja tietysti puheenjohtajavaltio Ranskaa toisen käsittelyn varhaisessa vaiheessa saavutetun sopimuksen mahdollistamisesta?

Tämä on melko tekninen ehdotus, ja sen tarkoitus on päivittää EU:n nykyistä järjestelmää, jonka tärkein tavoite on suojella kansanterveyttä rajoittamalla kuluttajien altistumista eläinperäisten elintarvikkeiden sisältämien farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämille, joita esiintyy eläinlääkkeissä ja biosidivalmisteissa. Tämä tavoite voidaan saavuttaa luomalla turvarajat tai jäämien enimmäismäärät hyväksytyille aineille ja kieltämällä sellaiset aineet, joiden on joko todistettu olevan vaarallisia tai joiden turvallisuutta ei voida tieteellisesti todistaa.

Jäämien enimmäismäärät eivät yksin suojele kuluttajia. Kuluttajia suojellaan suoraan määräämällä asianmukainen varoaika ennen teurastamista sekä järjestämällä tarkastuksia tämän seuraamiseksi. Käytännössä varoajat määrätään soveltamalla korkean turvallisuuden tekijää, joka kuvastaa tuotekehittelyn nykyvaiheessa saatavilla olevaa tietomäärää.

Olemme päässeet yksimielisyyteen avainasioista. Ensimmäinen asia on hyväksytyn jäämien enimmäismäärän ulottaminen lajista toiseen, toinen asia on elintarvikekoodiston puitteissa kansainvälisesti määrättyjen jäämien enimmäismäärien hyväksyminen Euroopan unionin laajuisesti, ja kolmantena asiana olemme sopineet puitteista, joilla määrätään kolmansista maista tuotavien elintarvikkeiden jäämien enimmäismäärät.

Onnistuimme selkeyttämään toimia, joihin on ryhdyttävä silloin, kun luvattomia aineita löytyy joko Euroopan unionissa tuotetuista elintarvikkeista tai kolmansista maista tuoduista elintarvikkeista. Selvensimme myös perustaa valvonnan toimenpiderajojen tarkistamiselle. Tällä tarkoitetaan enimmäisrajaa, joka vahvistetaan valvontatarkoituksissa minkä tahansa uuden tiedon valossa kaikkien laittomien aineiden osalta.

Lisäksi pääsimme sopimukseen jäämien enimmäismäärien asettamisesta tietyille biosidivalmisteille, kuten desinfiointiaineille, joita käytetään paikoissa, joissa on eläimiä. Erityisesti tämä koskee niille myönnettävien lupien rahoitusnäkökohtia ja niihin liittyviä asiakirjoja.

Jäämien enimmäismäärän vahvistaminen farmakologisesti vaikuttaville aineille edellyttää toksikologisia ja metabolisia tutkimuksia koskevaa kallista tietopakettia. Tämä tulisi liian kalliiksi tiettyjen vähemmän yleisten elintarvikkeiksi tarkoitettujen lajien, niin kutsuttujen toissijaisten eläinlajien osalta, koska niille tarkoitettujen eläinlääkkeiden markkinat ovat pienet, puhutaan niin kutsutusta vähäisestä käyttötarkoituksesta. Jäämien enimmäismäärän määrittäminen on ensimmäinen tehtävä, joka on hoidettava ennen kuin hakemus voidaan jättää sääntelyviranomaisille luvan saamiseksi farmakologisesti vaikuttavaa ainetta sisältävälle eläinlääkkeelle, joka on tarkoitettu elintarviketuotantajille.

Niinpä tämä vähäistä käyttötarkoitusta/toissijaisia eläinlajeja koskeva asia on kiireellisesti ratkaistava ongelma, koska se saattaa nostaa esiin mahdollisia eläinten hyvinvointiin ja elintarviketurvallisuuteen liittyviä kysymyksiä. Eläinlääkäreillä on hoitovelvollisuus, ja he pyrkivät aina hoitamaan sairasta eläintä. Nykyisen lainsäädännön nojalla heidän on usein turvauduttava luvattomiin lääkkeisiin.

Määrättyjen jäämien enimmäismäärien puuttuminen myös estää viranomaisia vahvistamasta lääkkeelle asianmukaista varoaikaa. Nykyinen jäämien enimmäismääriä koskeva asetusta ei edellytä jäämien enimmäismäärien määrittämisestä yksittäisiä eläinlajeja varten. Euroopan lääkearviointiviraston eläinlääkintäkomitea (CVMP) määrää yksittäisiä eläinlajeja koskevat jäämien enimmäismäärät alkuvaiheessa

suoritetun huolellisen menettelytavan jälkeen. Vuonna 1997 ja viiden vuoden kokemuksen jälkeen eläinlääkintäkomitea tarkisti kaikki määrätyt jäämien enimmäismäärät ja totesi, että yksittäisiä eläinlajeja varten ei ollut tarpeen määrätä jäämien enimmäismääriä, koska jäämien enimmäismäärät ovat tietyn aineen kohdalla miltei aina samankaltaiset tai samanlaiset. Samana vuonna komitea esitti suuntaviivat toissijaisia eläinlajeja koskevien jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi. Se määritteli toissijaiset elintarviketuotantolajit sekä kaikki muut eläinlajit, lukuun ottamatta nautoja, sikoja ja siipikarjaa, ja se otti huomioon myös salmonidae-heimoon kuuluvat kalat.

Se hyväksyi hyväksytyn jäämien enimmäismäärän ulottamisen samaan heimoon kuuluvista ensisijaisista eläinlajeista toissijaisiin eläinlajeihin, märehitijöistä märehitijöihin, kalasta kalaan, kanasta muuhun siipikarjaan. Vuonna 2008, kahdeksan vuoden kokemuksen jälkeen eläinlääkintäkomitea esitti uuden suuntaviivan. Tämä koskee eläinperäisten elintarvikkeiden sisältämien eläinlääkkeiden riskianalyysiä. Siinä kuvataan riskiin pohjautuva menettelytapa, jolla jäämien enimmäismäärät ulotetaan koskemaan yhden tai useamman eläinlajin lisäksi myös muita eläinlajeja. Tämä suuntaviiva mahdollistaa jäämien enimmäismäärän ulottamisen niin, että kolmea tärkeintä eläinlajia koskevat tiedot koskevat kaikkia eläinlajeja, edellyttäen, että kolmea tärkeintä eläinlajia koskevat jäämien enimmäismäärät ovat samankaltaiset tai samanlaiset.

Tämä käsiteltävänäme oleva tarkistusteksti luo oikeudellisen perustan nykyiselle ekstrapolointimenettelylle, mikä on eduksi eläinlääkkeiden saatavuudelle ja eläinten hyvinvoinnille.

Kahden tarkistuksen kohteena on erityisesti hevoseläimille tarkoitettujen lajikohtaisten lääkkeiden puute – minun on tunnustettava kiinnostukseni asiaan – joka liittyy erilaisiin hoito- ja hyvinvointitarpeisiin. Tässä on kyse myös kliinisestä hyödystä eikä pelkästään siitä, että on välttämätöntä vaatia lääkettä lisättäväksi hevoseläimille tarkoitettujen sellaisten välttämättömien aineiden listaan, joihin on viitattu eläinlääkkeistä annetussa direktiivissä. Selkeästi määritellyissä oloissa tietyt hevoslajeilla käytetyille tuotteille ei määritetä jäämien enimmäismääriä, vaan niiden kohdalla noudatetaan kuuden kuukauden varoaikaa.

Voinko kysyä puhemiehen kautta, onko komission jäsenen tarkoitus esittää kirjattavaksi tarkoitettu julkilausuma? Muistutan muutama kuukausi sitten käydyistä keskustelusta, joka koski eläinlääkkeistä annettua direktiiviä.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, eläinperäisissä elintarvikkeissa farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismääriä koskevan lainsäädännön tarkistaminen on Euroopan komissiolle tärkeä aloite. Sen tavoitteena on suojella kuluttajia altistumiselta elintarvikkeissa olevien eläinlääkkeiden jäämille sekä parantaa samalla eläinlääkkeiden saatavuutta yhteisön alueella. Tämä on myös tärkeä osa komission lainsäädännöllistä yksinkertaistamisohjelmaa.

Viime vuonna 21. lokakuuta neuvosto ja parlamentti saivat aikaan sopimuksen, joka ilmenee tässä yhteisessä kannassa. Sen vuoksi yhteinen kanta on nyt saatu aikaan paitsi neuvostossa ja parlamentissa myös komissiossa. Olen iloinen siitä, että komissio onnistui sisällyttämään tekstiin sekä Euroopan parlamentin että neuvoston tarkistukset, koska ne ovat komission alkuperäisen ehdotuksen hengen ja sisällön mukaiset.

Näin ollen komissio antoi yhteiselle kannalle täyden tukensa Euroopan parlamentille 8. tammikuuta 2009 antamassaan tiedonannossa. Yhteisen kannan hyväksymisen ansiosta tämä asiakirja on nyt mahdollista saada menestyksekkäästi päätökseen ennen tämän vaalikauden loppua.

Kun se saadaan päätökseen nykyisen yhteisen kannan perusteella, annamme elintarvikkeiden valvonnan ja eläinlääketuotteiden parissa päivittäin tekemisissä oleville toimijoille paremmat mahdollisuudet tehdä työtä eläinten terveyden ja kuluttajien suojelun hyväksi yhteisön alueella. Nämä ihmiset ovat odottaneet jäämien enimmäismääriä koskevan lainsäädännön tarkistusta hyvin kärsivällisesti hyvin pitkään, ja mielestäni he ovat todellakin odottaneet riittävän kauan, ja nyt he kaikki voivat olla tyytyväisiä siihen, että ratkaisu on saatu aikaan.

Olen varsin tietoinen siitä, että eläinlääkkeiden saatavuus on erityisen tärkeä asia. Sen vuoksi riippumatta siitä edistymisestä, jota tällä farmakologisesti aktiivisten aineiden jäämien enimmäismääristä annetulla asetuksella on tältä osin saavutettu, komissio aikoo esittää arvion niistä ongelmista, jotka liittyvät eläinlääkkeistä annetun direktiivin soveltamiseen vuonna 2010, ja tarvittaessa se esittää asiaa koskevia uusia lainsäädäntöehdotuksia.

Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja esittää erityiskiitokseni mietinnön esittelijälle jäsen Doylelle, jonka todella väsymättömästi tekemä työ on mahdollistanut sen, että olemme saavuttaneet tätä tärkeää asiaa koskevan yksimielisyyden. Jäsen Doyle, esitän vielä kerran vilpittömät kiitokseni erinomaisesta työstänne.

Doylen mietintö

Komissio on tietoinen kansalaisten, eläinlääkäreiden, jäsenvaltioiden ja eläinterveysalan esittämistä huolenaiheista, jotka liittyvät eläinlääkkeiden lupien säännöistä annettuun direktiiviin. Erityisen tärkeää on käsitellä nykyisiä ongelmia, jotka liittyvät eläinlääkkeiden saatavuuteen ja lääkkeiden käyttöön sellaisilla eläinlajeilla, joita varten niiden käyttöön ei ole myönnetty lupaa. Lisäksi on otettava huomioon kaikki sellaiset suhteettomat sääntelyn aiheuttamat rasitteet, jotka vaikeuttavat innovaatiota, ja samalla on varmistettava korkeatasoinen kuluttajansuoja eläinperäisten elintarvikkeiden yhteydessä. Komissio korostaa sitä, että asiassa on edetty myönteiseen suuntaan, mistä mainittakoon esimerkkinä eläinlääkkeiden muunnelmia koskevien sääntöjen yksinkertaistaminen sekä tämä elintarvikkeissa esiintyvien jäämien enimmäismääriä koskevan lainsäädännön uudistaminen.

Lisäksi on todettava, että kuluttajansuojaan ja eläinten terveyden suojeluun, eläinlääkintäalan, pienet ja keskiuuret yritykset mukaan luettuina, kilpailukyyn sekä hallinnollisen taakan vähentämiseen liittyvien tavoitteiden käsittelemiseksi komissio aikoo esittää vuonna 2010 arvion niistä ongelmista, jotka liittyvät eläinlääkintädirektiivin soveltamiseen, ja sen tavoitteena on tarpeen mukaan esittää lainsäädäntöehdotuksia.

Avril Doyle, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin panna merkille sen, että on yksi tarkistus, jota en voi tukea, koska se johtaisi oikeudelliseen umpikujaan. Ensinnäkin, jos eläimille ei kyetä annostelemaan testattavana olevaa lääkettä ilman, että sille on määritetty jäämien enimmäismäärä, tällöin ei voida alun alkaenkaan suorittaa testejä, jotka ovat tarpeen jäämien enimmäismäärän ja varoajan vahvistamiseen tarvittavien tietojen saamiseksi.

Haluaisin kiittää komission jäsentä hänen yhteistyöstään tällä alalla ja haluan pantavaksi merkille sen, että eläinlääkintädirektiiviä on kiireellisesti muutettava. Tavallaan käytämme tätä jäämien enimmäismäärien tarkistusta eräänlaisena pienenä korjauskeinona suurempaan ongelmaan, jota ei ole tuotu esiin, mutta josta me kaikki olemme hyvin tietoisia. Monien erilaisten eläinlajien hoitamiseen tarvittavien sopivien eläinlääkkeiden valikoiman saatavuus Euroopan yhteisön alueella on ollut entistä suurempi haaste viimeisen kahden vuosikymmenen aikana. Tuona aikana eri sidosryhmät, joihin lukeutuvat sääntelyviranomaiset, teollisuus ja eläinlääkärit, ovat tehneet valtavia ponnisteluja lääkkeiden saatavuuteen liittyvien ongelmien selvittämiseksi.

Näistä ponnisteluista huolimatta tilanne on pahentunut entisestään. Luvanvaraisten lääkkeiden puute on todellinen uhka eläinten terveydelle ja hyvinvoinnille sekä kuluttajien suojalle. Tilanne aiheuttaa myös merkittäviä ongelmia eläinten omistajille, eläintenkasvattajille, eläinlääkäreille ja hallituksille, jos eläimiä ei hoideta tai niitä hoidetaan luvattomalla tai sopimattomalla lääkkeellä. Näitä ongelmia ovat hoitamattomien tai epäasianmukaisesti hoidettujen eläinten ihmiseen tarttuvien eläintautien seuraukset eläinten omistajille, kuluttajille ja kansalaisille.

Sidosryhmille aiheutuu myös taloudellisia, oikeudellisia ja kaupankäyntiin liittyviä seurauksia samalla, kun lääkkeiden puutteella saattaa olla kielteisiä vaikutuksia maaseudun talouteen ja maatalouteen yleensä. Esimerkkinä ja varsin merkittävänä asiana mainittakoon pölytyksen vaikutus pienentyneiden ampiaisyhdyskuntien seurauksena. Ampiaiset ovat hyvin tärkeä osa vähäistä käyttötarkoitusta/toissijaisia eläinlajeja koskevassa asiassa.

Nykyisellä lääkkeiden saatavuuteen liittyvällä ongelmalla Euroopan unionissa ei kuitenkaan ole vain yleisesti ottaen seuraamuksia eläinten terveyteen ja hyvinvointiin, yhteisön elintarvikejakelun turvallisuuteen ja kansanterveyteen, vaan se myös heikentää Euroopan unionin kykyä täyttää Lissabonin agendan vaatimukset ja saada hyötyä Euroopan maatalouden ja avomerellä harjoitettavan vesiviljelyn valtavista mahdollisuuksista tutkimuksen ja kehittämisen kannustamiseksi eläinlääkealalla.

Kiitän vielä kerran kaikkia kollegoja ja komission jäsentä yhteistyöstä tämän mietinnön yhteydessä.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Péter Olajos (PPE-DE), kirjallinen. (HU) Kuulemme usein moitteita siitä, että Euroopan unioni pyrkii sääntelemään kaikkea, vaikka se samaan aikaan jättää käsittelemättä tärkeitä asioita.

Monet meistä katsovat, että myös tämä mietintö on sellainen. Olisi kuitenkin virhe ajatella niin. Näin siksi, että tässä tapauksessa puhumme elintarvikkeista, joita ihmiset kuluttavat, ja haluaisimme tehdä niistä turvallisempia kansalaisten hyväksi.

Nykyiset säännökset ovat vanhentuneita, ja niiden vuoksi eläinlääkäreiden on vaikeaa täydentää lääkevarastojaan. Tämän vuoksi tällä alalla tarvitaan asianmukaista sääntelyä sen erityisominaisuuksien vuoksi.

Nykyään yhä useammalla lääketehaalla on eläinlääkkeisiin keskittyvä osasto, ja nämä lääkkeet tuottavat huomattavia tuloja. Kysyntä kasvaa jatkuvasti, koska eläimet myös sairastuvat, ja nyt, kun elintarvikkeista on tullut yhä arvokkaampia, sairastumisia kannattaa ehkäistä.

Viime aikoina olemme kuitenkin saaneet useita tietoja siitä, että jotkut yritykset tekevät työtä sen eteen, miten eläimistä saisi yhä paremmin hyötyä. Esimerkkejä ovat nopeasti kasvavat kanat, muutaman kuukauden aikana valtavan kokoisiksi lihotettavat siat. Kaikki tämä saadaan aikaan (lääkkeillä) tuotteilla, jotka ovat usein vahingollisia ihmisille.

Tästä syystä jok'ikin valmiste, jota eläimille annetaan, on testattava, yhteistyössä Euroopan lääkearviointiviraston (EMA) kanssa sen määrittämiseksi, muodostavatko tällaisten tuotteiden jäämät, jotka jäävät eläinten elimistöön ja joita ihmiset myöhemmin nauttivat, vaaran vai eivät.

Yritys maksaa testaukset. Meidän on myös korostettava nopean menettelyn mahdollisuutta, koska se vähentää hallinnollisiin toimiin tarvittavaa aikaa. Lisäksi on tärkeää korostaa, että eläinlääkäreiden on entistä nopeammin saatava lääkkeitä käyttöön.

Mikään ei ole niin tärkeää kuin ihmisen terveys, ja sen vuoksi meidän on estettävä "eläinten doping", jonka motiivina on rahallinen tuotto.

21. Maahanmuuttajien lasten kouluttaminen (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Hannu Takkulan kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta laatima mietintö maahanmuuttajien lasten kouluttamisesta (2008/2328(INI)) (A6-0125/2009).

Hannu Takkula, esittelijä. – (FI) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin eettinen velvollisuus on pitää huolta siitä, että jokaisella, myös maahanmuuttajalapsella, on oikeus hyvään koulutukseen. Jokaisella lapsella tulee olla oikeus saada koulutusta, jonka ainakin alkeisasteella tulee olla maksutonta ja pakollista. Lapsilla pitää olla mahdollisuus koulutukseen, joka edistää heidän yleissivistystään ja suo yhtäläisen mahdollisuuden kehittää heidän kykyjään – yksilöllistä arvostelukykyä sekä moraalista ja sosiaalista vastuuntuntoa, jotta he voivat kasvaa tasapainoiseen ja vastuulliseen yhteiskunnan jäsenyyteen.

Lasten koulutuksesta ja ohjauksesta vastuussa olevien on pidettävä johtavana periaatteena lapsen parasta. Ensisijaisesti tämä lapsen parhaasta huolehtiminen kuuluu luonnollisesti vanhemmille ja kodeille, mutta koulujen ja yhteiskunnan pitää olla tukemassa myös kodin kasvatus työtä ja sitä kautta vahvistaa oppilaiden kokonaispersoonallisuuden eheytyä.

Olen ollut huolissani niistä tutkimuksista, joita viime aikoina on julkaistu maahanmuuttajalapsista. Niiden mukaan joillakin paikoin heidän koulunkäyntinsä on ollut hyvin vaikeata ja joissakin yhteiskunnissa on pyritty rakentamaan sellaisia kouluja, joissa on ainoastaan ja vain maahanmuuttajalapsia. Näin ollen on jouduttu sellaiseen tilanteeseen, että tuolla seudulla asuvat perheet ovat siirtäneet lähikoulusta omat lapsensa pois, jotta näiden ei tarvitsisi olla maahanmuuttajalasten kanssa samassa koulussa. Tämä on valitettava tilanne ja on johtanut siihen, että maahanmuuttajalasten koulutustaso ja oppimistulokset ovat olleet hyvin heikkoja ja opettajien vaihtuvuus näissä kouluissa, joihin maahanmuuttajalapsia on paljon keskittynyt, on ollut erittäin suurta.

Tämä ei ole toivottavaa kehitystä, vaan meidän on luotava sellaiset olosuhteet, että maahanmuuttajalapset voivat parhaalla mahdollisella tavalla integroitua yhteiskuntaan. Meidän pitää myös huolehtia siitä, että kouluilla on riittävästi resursseja – tällä tarkoitan määrällisiä resursseja liittyen opettajakuntaan ja myös taloudellisia resursseja – ja meidän täytyy huolehtia siitä, että opettajien koulutusta ja samoin opettajien täydennyskoulutusta kehitetään. Jotta voimme ehyellä ja kestäväällä tavalla huolehtia maahanmuuttajalapsista, me tarvitsemme kokonaisvaltaisen lähestymistavan, me tarvitsemme myös erityisiä panostuksia ja lisäresursseja opettajien koulutukseen ja koko opetustoimeen.

Tiedän, että tämä on jokaisen jäsenvaltion omassa päätösvallassa oleva kysymys, mutta myös Euroopan parlamentin toimesta, Euroopan unionin toimesta, avoimen koordinaation kautta, meidän pitää rohkaista jäsenvaltioita toimimaan näin, sillä uskon, että me kaikki haluamme, että maahanmuuttajalapsen voivat saada hyvän koulutuksen ja voivat integroitua yhteiskuntaan ja näin ollen voitaisiin välttää valitettava syrjäytymiskehitys, joka tällä hetkellä on nähtävissä monen maahanmuuttajalapsen kohdalla. Onhan niin, että tuo syrjäytymiskehitys monesti johtaa työttömyyteen ja myös rikollisuuteen ja moniin muihin ei-toivottaviin seurauksiin.

Euroopan unionin sisäisen työvoiman vapaan liikkuvuuden kannalta on huolestuttavaa myös se, jos Euroopan unionin jäsenvaltioissa asuvat ihmiset eivät halua muuttaa toiseen valtioon tai työskennellä ulkomailla sen vuoksi, että heidän lapsilleen ei voida siellä järjestää asiallista ja hyvää koulutusta ja laadukasta opetusta. Sen vuoksi tähänkin asiaan on kiinnitettävä huomiota ja huolehdittava siitä, että jokaisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa jokaiselle lapselle ja nuorelle löytyy riittävän korkeatasoinen, laadukas koulutus.

Lapset ja nuoret ovat meidän tulevaisuutemme, arvokkain pääoma, joka meillä on. Heidän nimensä on "Tänään" eikä "Huomenna" ja sen vuoksi toivon, että Euroopan unionissa voimme jakaa sen yhteisen periaatteen, että jokaisella lapsella on oikeus eheään ja turvattuun huomiseen ja hyvään koulutukseen.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, suhtaudun myönteisesti tähän valiokunta-aloitteeseen mietintöön, ja ennen kaikkea omasta ja komission jäsen Figelin puolesta haluan kiittää mietinnön esittelijää jäsen Takkulaa sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokuntaa heidän tekemästään työstä.

Euroopan komissio yhtyy parlamentin jäsenen näkemykseen siitä, että yhä useampi maahanmuuttajataustainen lapsi aiheuttaa huomattavia haasteita koulujärjestelmillemme valtaosassa jäsenvaltioistamme.

Koulutus on integraatioprosessin avaintekijä. Tutkintojen hankkiminen on välttämätöntä, mikäli haluamme turvata kansalaistemme tulevaisuuden tietoon pohjautuvassa yhteiskunnassa, joka on yhä enemmän kilpailuun suuntautunut. On kuitenkin yhtä tärkeää, että koulut tarjoavat sosiaalisen testauksen muodossa perustan keskinäiselle tiedolle ja keskinäiselle ymmärrykselle, mikä on ratkaisevan tärkeää rinnakkaiselomme parantamisen kannalta.

Tällä hetkellä Euroopassa oleskelevat maahanmuuttajataustaiset oppilaat joutuvat kohtaamaan suuria ongelmia. Maahanmuuttajalapsi joutuu usein vastakkain kaksitahaisen ongelman kanssa: yhtäältä on vastaanottavan maan riittämätön kielitaito ja toisaalta matala sosioekonominen asema. Syntyperäisiin oppilaisiin verrattuna monet maahanmuuttajalapset suoriutuvat koulunkäynnistä huonosti, ja heidän keskuudessaan koulunsa keskeyttäneiden määrä on muita suurempi ja korkeakouluihin pyrkivien määrä muita alhaisempi.

Niinpä mietinnössä korostetaan perustellusti sen asian tärkeyttä, että maahanmuuttajalapsille on tarjottava apua vastaanottavan maan kielen oppimisessa ja samalla on edistettävä heidän omaa äidinkieltään ja kulttuuriaan. Osallistuminen varhaiseen esiasteen koulutukseen on myös tärkeä asia, jotta integroituminen koulutusjärjestelmään olisi menestyksestä ja sosioekonomiset ja kielelliset haitat onnistuttaisiin poistamaan. Opettajilla olisi joka tapauksessa oltava tarvittava pätevyys, joka on niin tärkeää monikulttuurisessa ympäristössä. Liikkuvuuden olisi oltava myös opettajien koulutuksen ja ammatillisen kehityksen avaintekijä.

Olen hyvilläni siitä, että asia on saavuttanut niin laajan yksimielisyyden. Mielestäni pääsimme yksimielisyyteen myös siitä, että nyt meidän on toteutettava hyvät aikeemme ja todella parannettava maahanmuuttajalasten koulutusmahdollisuuksia. Niinpä meidän olisi tuettava jäsenvaltioita varmistaaksemme korkeatasoinen koulutus kaikille, ja samanaikaisesti meidän olisi aktiivisesti ehkäistävä oppilaiden sosioekonomista erottelua. Meidän olisi tuettava jäsenvaltioita niiden auttaessa kouluja hallitsemaan erilaisia vaatimuksia niin, että alun perin haasteen muodostaneet monikulttuurinen yhteiskunta ja monikielisyys kääntyisivätkin näiden koulujen eduksi.

Koulujärjestelmän olemus ja organisaatio kuuluvat tietysti puhtaasti kansalliseen toimivaltaan, eikä komissio aio kaventaa tätä toimivaltaa millään tavoin. Minun on kuitenkin todettava, että maahanmuuttajalasten menestyksellä integroituminen yhteiskuntaan on koko Eurooppaa koskeva asia. Meillä on paljon opittavaa toisiltamme, ja me voimme oppia paljon toisiltamme. Olemme varmoja siitä, että mietintönne ansiosta voidaan osoittaa, mihin erityistoimiin voidaan ryhtyä voidaksemme auttaa jäsenvaltioita tässä asiassa.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. (EN) Koulutus ja maahanmuutto liittyvät läheisesti toisiinsa, koska sekä Euroopan unionin alueella tapahtuva sisäinen maahanmuutto että Euroopan unioniin suuntautuva maahanmuutto ovat merkittävästi lisääntyneet viime vuosien aikana, ja on lukuisia asioita, jotka meidän olisi tarkasti huomioitava tulevaisuudessa.

Tuen myös sitä ajatusta, että direktiivi 77/486/ETY on vanhentunut. Meidän on muistettava, että kyseinen direktiivi annettiin vuonna 1977, ja Euroopan unioni on muuttunut siitä lähtien. Esimerkkinä mainitsen sen, että kotimaani Romania liittyi Euroopan unioniin 20 vuotta myöhemmin, ja katson, että tämä direktiivi ei tarjoa ratkaisuja ongelmiimme. Maahanmuuttoon liittyvät kysymykset ovat lisääntyneet huomasti viime vuosien aikana, ja tuen jäsen Takkulan ehdotusta tämän direktiivin muuttamisesta. Menisin asiassa jopa vielä vähän pidemmälle ja ehdottaisin, että annetaan uusi direktiivi, joka käsittelee maahanmuuttajien lasten koulutusta.

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin kasvavalla maahanmuuttoasteella, myös sisäisellä, on monia kulttuurisia, taloudellisia ja yhteiskunnallisia jälkiseurauksia. Sen vuoksi on erityisen tärkeää taata maahanmuuttajille yhdenvertaiset mahdollisuudet ja keskittyä entistä enemmän heihin kohdistuvan syrjinnän torjumiseen. Tässä yhteydessä romanien tilanne puhuu puolestaan, koska he muodostavat erityistapauksen ja vaikeusasteen, joka on aivan omaa luokkaansa.

Haluan myös kiinnittää huomiota työvoiman liikkuvuuteen kohdistuviin jälkiseurauksiin, jotka johtuvat ulkomailla työskentelevien ihmisten lasten kokemiin vaikeuksiin heidän pyrkiessään integroitumaan vierasmaalaiseen koulutusympäristöön.

Tämän vuoksi lasten mahdollisimman nopean integroitumisen tukemisella saattaa olla ratkaisevan suuri merkitys pyrittäessä ehkäisemään maahanmuuttajien ghettoistumista, erityisesti siksi, että on pantu merkille, että maahanmuuttajalasten koulutustaso ja sosioekonominen tilanne on huonompi kuin muiden lasten, jonka vuoksi tällä alalla tarvitaan päättäväisiä toimia. Kun heille tarjotaan paremmat edellytykset integroitua ulkomaiseen koulutusympäristöön mahdollisimman nopeasti, sitä paremmat mahdollisuudet heillä on menestyä opinnoissa ja työmarkkinoilla.

Samaan aikaan vastaanottavan maan kielen oppimisen ja paikalliseen ympäristöön sulautumisen ei pidä kuitenkaan tarkoittaa sitä, että he joutuvat hylkäämään oman kulttuuriperintönsä.

Gabriela Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Yksi Euroopan unionin perusperiaatteista on liikkumisvapaus, joka antaa kansalaisille mahdollisuuden työskennellä, opiskella ja matkustaa toisessa maassa. On tärkeää, että katsomme EU:n sisäisten maahanmuuttajien yhteiskuntaan integroitumisen olevan koko yhteiskunnan vastuulla. Maahanmuuttajien lasten koulutus on askel tähän suuntaan.

Maahanmuuttajien lasten koulutusta on tarkasteltava niin, että sillä parannetaan eurooppalaisen yhteiskunnan jokapäiväistä toimivuutta ja että se on kulttuurinen rikkaus. Tätä varten on mielestäni aloitettava vastaanottavan maan ja alkuperämaan välinen yhteistyö, jonka puitteissa alkuperämaa toimii aktiivisesti maansa kielen ja kulttuurin säilyttämiseksi.

Tuemme maahanmuuttajien äidinkielen ottamista vastaanottavan maan koulun opetusohjelmaan toiseksi vieraaksi kieleksi siellä, missä on suuria maahanmuuttajayhteisöjä. Opetushenkilökunnan rekrytointi näistä yhteisöistä on yksi tapa varmistaa, että näillä lapsilla on yhteys alkuperämaansa kulttuuriin ja että maahanmuuttoon liittyviä kokemuksia jaetaan.

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Komission vihreä kirja herättää monia kysymyksiä yhdestä tärkeimmistä asioista, joka jäsenvaltioilla on nyt edessään. Kyse on maahanmuuttajien lasten koulutuksesta. Suuri määrä romanialaislapsia asuu perheineen toisissa jäsenvaltioissa, ja on tärkeää, että heidän identiteettinsä säilyy ja että heille tarjotaan mahdollisuus opiskella sekä sen maan kieltä, jossa he asuvat, että heidän omaa äidinkieltään. Meidän on edistettävä suvaitsevaisuutta ja ymmärrystä ja löydettävä yhdessä ratkaisuja sen varmistamiseksi, että koulutusta tarjotaan maahanmuuttajien äidinkielellä. Näille lapsille on taattava samat oikeudet kuin muille lapsille. Tiedetään hyvin, että epävarma taloudellinen tilanne voi johtaa eristäytymiseen, koulun keskeyttämiseen ja väkivaltaan. Juuri tämän vuoksi meidän on tuettava jäsenvaltioita ratkaisujen löytämisessä. Lapset ovat kaikkein arvokkain voimavara, joka meillä on. He edustavat yhteiskuntamme tulevaisuutta, olipa heidän taustansa mikä tahansa.

22. EU:n kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella annetun direktiivin 2004/38/EY soveltaminen (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Adiana-Iona Vălean kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella annetun direktiivin 2004/38/EY soveltamisesta (2008/2184(INI)) (A6-0186/2009).

Adina-Ioana Vălean, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kaikista Euroopan unionin kansalaisille tunnustetuista oikeuksista se, joka parhaiten edistää yhdistymistämme, on oikeus liikkua vapaasti Euroopan unionissa.

Perustamissopimuksissa määrätty oikeus on pantu täytäntöön direktiivillä 2004/38/EY, jossa säädetään Euroopan unionin kansalaisia ja heidän perheenjäseniään koskevista ehdoista ja rajoituksista liikkua ja oleskella vapaasti EU:n alueella.

Tammikuun 1. päivästä 2006 lähtien yli kahdeksan miljoonaa EU:n kansalaista on käyttänyt tätä oikeutta oleskella vapaasti toisessa jäsenvaltiossa, ja miljoonat ovat käyttäneet sitä matkustaakseen EU:n alueella.

Euroopan parlamentin mietinnön esittelijänä tämän direktiivin arvioinnissa minun on todettava, että jäsenvaltiot vaarantavat vakavasti kansalaisten vapaaseen liikkuvuuteen perustuvan oikeuden todellisen soveltamisen luodessaan esteitä perustamissopimusten ja direktiivin vastaisesti.

Ensinnäkin siitä, miten jäsenvaltiot ovat saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, voimme todeta, että parhaimmillaan ne ovat suoriutuneet kehnosti. Komissio viittaa kahden parlamentin tilaamaan erillisen tutkimuksen ohella sarjaan ongelmia, joista erät rikkovat EU:n kansalaisten perusoikeuksia. Näitä ongelmia korostetaan mietinnössäni.

On olemassa monia aiheettomia hallinnollisia rasitteita, jotka koskevat erityisesti kolmansista maista tulevia perheenjäseniä. Näitä ovat esimerkiksi seuraavat: maahanpääsyvaatimukset ja pitkittyneet menettelyt; vapaan liikkuvuuden oikeuksien tunnustamisen laiminlyönti eräiden rekisteröityjen kumppanien ja myös samaa sukupuolta olevien henkilöiden välisten suhteiden kohdalla; sellaiset julkisen politiikan poikkeukset taloudellisten tai turvallisuuteen liittyvien päämäärien saavuttamiseksi, jotka eivät ole suhteellisuusperiaatteen mukaisia ja jotka johtavat karkotusmääräysten väärinkäyttöön; tiettyjä kansalaisia ja etnisiä yhteisöjä kohtaan harjoitettava syrjintä, joka liittyy heille direktiivissä myönnettyihin oikeuksiin.

Toiseksi haluan sanoa niille, jotka haluavat keskittyä yksinomaan tämän oikeuden väärinkäyttöön, että heidän tavoin pidän näitä asioita tärkeinä, mutta minun on todettava, että direktiivin 35 artiklassa säädetään jo, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus torjua tällaisia väärinkäytöksiä, kuten lumeavioliittoja tai petoksia. Tämä säännös on vain pantava täytäntöön.

Haluan lisäksi mainita, että olen tehnyt rakentavaa yhteistyötä kansallisten parlamenttien, komission ja oikeudellisten asioiden valiokunnan esittelijän jäsen Frassonin kanssa. He ovat kaikki minun laillani huolissaan edellä mainituista direktiivin täytäntöönpano-ongelmista ja samaa mieltä siitä, että kaikkien osapuolten on autettava ratkaisemaan nämä ongelmat välittömästi.

Mietinnössäni vaaditaan lisäksi lukuisia toimia, joiden avulla pyritään löytämään ratkaisuja. Yksi tärkeimmistä ja kiireellisimmistä toimista on se, että komission on luotava kokonaisvaltaiset suuntaviivat direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Nämä suuntaviivat toisivat selkeyttä sellaisten käsitteiden tulkintaan, kuten "riittävät varat" ja "yleinen järjestys". Kun tämä asia on hoidettu, jäsenvaltioiden on vuorostaan alettava noudattaa näitä suuntaviivoja, mieluiten vuoden 2009 loppuun mennessä.

Syrjivät siirtymäsopimukset, jotka rajoittavat sellaisista jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden liikkuvuutta, jotka liittyivät Euroopan unioniin vuoden 2004 jälkeen, on lopullisesti kumottava tai muutettava.

Lisää varoja on kohdennettava paikallisten integrointitoimien tukemiseen toisessa jäsenvaltiossa oleskelevien EU:n kansalaisten hyväksi, ja lisäksi komission ei pidä viivyttellä rikkomismenettelyjen aloittamista sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudata direktiiviä.

Meidän on tunnustettava, että jäsenvaltioiden on myös asianmukaisesti sovellettava direktiiviä ja saatettava se osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta nämä ja muut ongelmat voitaisiin ratkaista tarkoituksenmukaisesti. Niiden ei pitäisi pyrkiä laistamaan vapaan liikkuvuuden varmistamiseen liittyvistä velvollisuuksistaan

vaatimalla tarkistusta tämän direktiivin vesittämiseksi. Euroopan parlamentti vastustaa päättäväisesti direktiivin tarkistusta ja kiittää komissiota siitä, että se toimii samoin.

Jäsenvaltioiden ja neuvoston on aika taata se, että Eurooppa on paikka, jossa eivät liiku pelkästään pääoma, palvelut ja tavarat, vaan myös kansalaiset. Ilman vapaata liikkuvuutta Eurooppaa ei ole.

Haluan päättää puheenvuoroni toteamalla, että siirrän mietinnössäni muutetun suullisen tarkistuksen alaviitteeseen poistaakseni mitkä tahansa tekosyyt äänestää mietintöäni vastaan niiltä, jotka vastustavat vapaata liikkuvuutta kansallismieliseltä, rasistiselta tai muukalaisvihamieliseltä pohjalta, mutta jotka eivät uskalla julistaa sitä avoimesti.

Huomenna pidettävässä nimenhuutoäänestyksessä näemme sitten, kuka tukee Eurooppaa ja Euroopan kansalaisuutta, vapaata liikkuvuutta ja kansalaisten oikeuksia syrjimättä ja kuka ei.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin esittää mietinnön esittelijälle vilpittömimmät kiitokseni tämän merkittävän työn johdosta, ja lisäksi kiitän häntä hänen erinomaisesta ja rakentavasta yhteistyöstään tämän hyvin vaikean ja arkaluonteisen asian parissa.

Ihmisten vapaa liikkuvuus on yksi Euroopan sisämarkkinoiden tärkeimmistä perusvapauksista. Tämä vapaus on sisämarkkinoiden toimivuuden taustalla ja näin ollen myös Euroopan talouden kilpailukyvyyn taustalla. Meidän on selvästi tunnustettava, että tätä asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanossa ilmenevät puutteet ovat todellakin vastoin niitä peruseriaatteita, jotka ovat olleet Euroopan luomisen perusta. Sen vuoksi tämä on ehdottomasti ratkaisevan tärkeä asia.

Näin ollen suhtaudun myönteisesti tähän mietintöön, joka täydentää komission 10. joulukuuta 2008 direktiivin 2004/38/EY soveltamisesta antamaa kertomusta. Olen iloinen siitä, että käytännöllisesti katsoen kaikki Euroopan parlamentin mietinnön tulokset käyvät yksiin komission kertomuksen tulosten kanssa.

Katson, että meillä on nyt täydellinen kuva siitä, miten jäsenvaltiot ovat käytännössä panneet direktiivin täytäntöön ja soveltaneet sitä, ja mielestäni nyt on tullut aika siirtyä todellisiin toimiin. Mietinnössä korostetaan aivan oikeutetusti sitä, että jäsenvaltioilla on velvollisuus saattaa direktiivi asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava sitä. Se kuitenkin edellyttää, että komissio ryhtyy toimiin tietyillä aloilla. Haluan sen vuoksi selittää, mitä komission ensisijaiset tavoitteet tässä yhteydessä ovat.

Komissio pitää hyvin tärkeänä direktiivin täydellistä ja asianmukaista soveltamista. Tämä on yksi komission yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta laatiman 25. vuosikertomuksen (2009) tavoitteista.

Komissio jatkaa työtä sen varmistamiseksi, että kyseinen direktiivi saatetaan asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja että sitä sovelletaan kaikkialla Euroopan unionissa. Tulevien kuukausien aikana järjestämme kahdenvälisiä tapaamisia jäsenvaltioiden kanssa keskustellaksemme hyvin monilukuisista tapauksista, joissa säännösten saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden soveltaminen on ollut puutteellista. Mikäli tyydyttävää edistymistä ei tapahdu, komissio ei epäröi aloittaa välittömästi rikkomismenettelyjä asianomaista jäsenvaltiota vastaan.

Komissio aikoo antaa tietoa ja tukea sekä jäsenvaltioille että kansalaisille. Yksi tapa, jolla tämä toteutetaan, on esittää suuntaviivat sellaisia erilaisia kysymyksiä varten, jotka ovat osoittautuneet ongelmallisiksi direktiivin täytäntöönpanon tai soveltamisen yhteydessä, esimerkkinä karkottaminen ja väärinkäyttäjien selvittäminen. Suuntaviivoissa käsitellään myös sellaisia asioita, jotka on tunnustettu ongelmallisiksi parlamentin mietinnössä.

Komissio aikoo jatkaa työskentelyä yhdessä jäsenvaltioiden kanssa teknisellä tasolla asiantuntijaryhmissä, jotta voidaan määritellä vaikeudet ja selvittää tulkinta-asiat tämän direktiivin yhteydessä.

Jäsen Välean, minun on kuitenkin tässä vaiheessa todettava, että komissio ei voi tukea ehdotusta nro 23. Ehdotuksessa esitetään asiantuntijaryhmien paikan päällä tekemiä käyntejä sekä näihin käynteihin perustuvan yhteisen arviointijärjestelmän perustamista. Minun on kiinnitettävä huomionne siihen, että tällaisia vertaisarvioita suoritetaan yleensä kolmannen pilarin mukaisesti mutta ei yhteisön lainsäädännön nojalla. Ne oikeudelliset ja hallinnolliset perinteet ja ratkaisut, joita jäsenvaltiot valitsevat direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä tarkoittavat, että tällaisten arvioiden tuoma lisäarvo olisi jokseenkin rajallinen. Kuten tiedätte, jäsenvaltiot ovat loppujen lopuksi vapaita valitsemaan sen tavan ja menettelyn, jota ne soveltavat saattaessaan direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Komissio aikoo kuitenkin edelleen kiinnittää erityistä huomiota direktiiviä koskevien tietojen levitykseen, antaa ajantasaista, yksinkertaistettua opastusta Euroopan unionin kansalaisille sekä käyttää internetiä tietojen

levitykseen. Lisäksi se aikoo kääntyä jäsenvaltioiden puoleen ja auttaa niitä antamaan kansalaisille tietoa heidän oikeuksistaan tietoisuutta lisäävien kampanjoiden avulla.

Haluan kertoa, että komissio on valmistautunut toimimaan valtaosan parlamentin mietinnön sisältämien ehdotusten mukaan. Haluaisin kiittää Euroopan parlamenttia sen antamasta tuesta ja ehdotuksista siitä, miten tämän tärkeän direktiivin asianmukainen soveltaminen voidaan varmistaa. Tämä on tärkeä direktiivi, joka koskee yhden Euroopan yhdentymisen neljästä perusvapaudesta asianmukaista toteuttamista.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Alin Antochi (PSE), kirjallinen. – (RO) Annan täyden tukeni jäsen Văleanin mietinnölle direktiivin 2004/38/EY soveltamisesta, varsinkin kun viime aikojen tapahtumat joissakin jäsenvaltioissa ovat korostaneet sitä, että yhtä neljästä perusvapaudesta, nimittäin kansalaisten oikeutta liikkua ja asettua vapaasti jäsenvaltioiden alueella, on räikeästi rikottu.

Lisäksi direktiivin tehon sisällyttäminen tai sen sisällyttämättä jättäminen jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön on johtanut lukuisiin väärinkäytöksiin, jotka koskevat hallinnollisia muodollisuuksia, ja lainsäädännön rajoittavaan tulkintaan ”luvattomasta oleskelusta”. Tämä on johtanut jopa Euroopan kansalaisten epäoikeudenmukaisiin pidätyksiin ja karkotuksiin. Ratkaisu ei kuitenkaan ole rajojen sulkeminen, vaan konkreettisten keinojen etsiminen kansalaisten integroitumisen helpottamiseksi eurooppalaisten yhteiskuntien moninaisuuteen.

Katson, että tarkasteltavana oleva mietintö edistää osaltaan merkittävästi direktiivin edellyttämien säädösten sisällyttämistä kansallisiin lainsäädäntöihin, jos jäsenvaltiot ja komissio kykenevät tältä osin menestyksekkääseen yhteistyöhön.

Tällä hetkellä jokainen Euroopan kansalainen haluaa elää sellaisessa Euroopan unionissa, jossa kunnioitetaan perusarvoja, joista esimerkkinä ihmisten vapaa liikkuvuus. Meidän on kuitenkin muistettava, että tavoitteen saavuttamiseksi meidän kaikkien on tehtävä osamme.

23. Sähkömagneettisiin kenttiin liittyvät terveyshaitat (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Frédérique Riesin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö sähkömagneettisiin kenttiin liittyvistä terveyshaitoista (2008/2211 (INI)) (A6-0089/2009).

Frédérique Ries, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, ennen kuin alan puhua mietinnön sisällöstä, haluaisin lausua muutaman sanan sen muodosta, mikäli se teille sopii. En ole ensimmäinen, enkä varmasti ole viimeinen, joka ottaa puheeksi työjärjestyksen 45 artiklan, jolla esitetään käymästä tänä iltana keskustelua aiheesta, joka on kuitenkin hyvin tärkeä asia Euroopan kansalaisille.

Ei keskustelua, ei puhujia ryhmien puolesta, ei mitään. Sen vuoksi haluaisin kaikesta huolimatta kiittää, vaikka he eivät valitettavasti ole paikalla, jäsen Ayalaa, jäsen Lucasia, jäsen Adamouta, jäsen Sinnottia, jäsen Ferreiraa ja vielä jäsen van Nistelrooijta. He eivät ole istuntosalissa, joka on käytännöllisesti katsoen tyhjä, kun kello on miltei 23.00. Tämä kellonaika ei ole ollenkaan huono aika keskustella asiasta, joka kiinnostaa ja koskee miljoonia Euroopan kansalaisia.

Siirryn nyt asian sisältöön. Kymmenen vuoteen parlamentti ei ole ottanut esiin tätä asiaa. Nyt oli korkea aika, koska kymmenen vuotta on ajanjakso, miltei kokonainen ajanjakso, kun puhutaan uudesta teknologiasta. Langattomien laitteiden, matkapuhelimien, Wifin, Bluetoothin, tukiasemien ja korkeajännitelinjojen kehittäminen on voimakkaasti lisääntynyt. Nämä aallot ympäröivät meitä kaikkia ja tuovat kiistatta etuja, joita en mietinnössä hetkeäkään kyseenalaista, mutta on myös todettava, että ne herättävät vakavia kysymyksiä siitä, minkälaisia vaikutuksia niillä on terveytemme.

Sen vuoksi on oltava selvää, että minulla oli mietinnössä käsiteltävänä melko arkaluonteinen asia, ja nämä matalataajuisten aaltojen aiheuttamat terveysriskit ja myös tieteellisen yhteisön kyvyttömyys päästä sopimukseen aiheuttivat yhä suurempia kiistoja.

Esitän muutaman esimerkin kunnianhimoisista ehdotuksista, jotka toivon mukaan saavat huomenna kannatusta. On suojeltava riskialueita ja haavoittuvassa asemassa olevia ihmisiä, toisin sanoen tietenkin kouluja, päiväkoteja, vanhainkoteja, toipilaskoteja ja terveydenhoitolaitoksia.

Eettinen pohdinta on myös tärkeää tämän asian yhteydessä, ja meidän on laadittava menettelyt tieteellisen tutkimuksen ja asiantuntijoiden työskentelyn riippumattomuuden varmistamiseksi. Meidän on myös vaadittava muutoksia matkapuhelimien käyttöön liittyvään käyttäytymiseen edistämällä kuulokkeiden käyttöä, rajoittamalla matkapuhelimien käyttöä lasten ja nuorten keskuudessa, opettamalla heille turvallisia tekniikoita, valvomalla tiettyjä markkinointikampanjoita sekä kehottamalla alan toimijoita ja sähköyhtiöitä sopimaan tukiasemien ja mastojen yhteiskäytöstä.

Olen kuitenkin pahoillani yhdestä asiasta, ja se on tärkeä, koska se koskee mietintöni ensimmäistä kappaletta, jossa kehoitetaan tarkistamaan altistumisrajoitukset. En valitettavasti saanut kollegojeni tukea ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa, vaikka – haluan korostaa tätä – sanasta sanaan sama teksti sai käytännöllisesti katsoen yksimielisen tuen täysistunnossamme 2. syyskuuta viime vuonna vuosiksi 2004–2010 laaditun Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelmaa koskevan mietinnön yhteydessä.

Komission nykyinen toimintatapa, jossa se painaa päänsä pensaaseen – arvoisa komission jäsen, pahoittelen, että käytin tällaista ilmaisutapaa – ei todellakaan auta selvittämään Euroopan kansalaisille niitä asioita, joihin he odottavat saavansa vastauksen. Pääinvastoin asiantuntijat jatkuvasti kiistelevät näistä asioista, oikeustoimien määrä on kasvussa, ja oikeusistuimet antavat tuomioita, jotka ovat joskus operaattoreiden eduksi ja joskus paikallisten asukasyhtiöiden eduksi.

Yhteenvetona totean, että maailmanterveysjärjestö ja myös komissio kannattavat nykyisenlaista lähestymistapaa ja uudelleentarkastelulauseketta vuodeksi 2015 – käytännöllisesti katsoen seuraavalla vuosikymmenellä – tarkoituksena tarkastella uudelleen, voiko tämä jatkuva altistuminen matalataajuuksien aaltojen yhdistelmälle aiheuttaa syöpäkasvaimia. Sen vuoksi tämä lähestymistapa ei ole oikea. Minusta tämä vaikuttaa pinnalliselta, ja toivon täydestä sydäimestäni, että kun tulevaisuudessa vastaamme tulevat mahdolliset terveyskysymykset, meille ei sanota, että ne johtuvat kyseisestä lähestymistavasta.

Ennalta varautumisen periaate, joka tukee ehdotustamme, ei ole toimeentuloisuuden periaate, vaan toiminnan ja asiantuntemuksen periaate, jolla vähennetään epävarmuutta. Puolustamme nyt dynaamista ja edistyskäsittelyä määritelmää tällä sähkömagneettiaaltojen vaativalla alla. Sen vuoksi Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän jättämä päätöslauselma saa täyden tukeni, ja haluan tehdä tämän selväksi. Haluaisin lisätä, että se tuo mieleeni alkuperäisen ehdotukseni päästörajojen alentamisesta, minkä yhdeksän jäsenvaltiota ja koko joukko alueita, joista kaksi on minua lähellä – Wallonia ja Brysselin alue – ovat jo aloittaneet. Toisin sanoen ne soveltavat 3V/metriä vuoden 1999 suosituksen mukaisesti nykyään luvallisten 41V/metriä sijasta.

Olen kuitenkin Euroopan parlamentin esittelijä tässä asiassa, ja haluan ennen kaikkea säilyttää muut tämän mietinnön sisältämät edut sen mukaisesti, mitä valiokunnassa hyväksyttiin. Pyydän teitä tietenkin äänestämään viimeksi mainitusta asiasta.

Arvoisa puhemies, haluaisin puheenvuoroni päätteeksi välittää kaksi sanomaa. Sähkömagneettiaaltoja ja niiden vaikutuksia koskeva kysymys jää avoimeksi, ja olen vakuuttunut siitä, että seuraava Euroopan parlamentti ottaa asian jälleen esille. Euroopan on rauhoitettava kansalaisia ja pidettävä kiinni tästä keskustelusta, jota nykyisin käydään vain tuomioistuimissa.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ilmaista vilpittömät kiitokseni Euroopan parlamentille ja erityisesti jäsen Riesille, joka toimi tämän sähkömagneettisia kenttiä koskevan valiokunta-aloitteisen mietinnön esittelijänä.

Sähkömagneettisia kenttiä koskeva asia on todellakin hyvin ristiriitainen monien Euroopan kansalaisten silmissä, vaikka monet muut meidän tavoin katsovat sen olevan myös hyvin tärkeä.

Asian monimutkaisuus ja siihen liittyvien tunteiden vahvuus tarkoittavat, että on erityisen tärkeää koota hyvin täsmälliset tosiasiat ja arvioida niitä huolellisesti, asianmukaisesti ja puolueettomasti.

Sen vuoksi komissio seuraa asiaa jatkuvasti ja hyvin tarkasti, kuten sen todella edellytetään tekevän neuvoston suosituksen 1999/519 mukaisesti.

Tästä syystä komissio saa säännöllisesti tietoja riippumattomilta tiedekomiteoilta pysyäkseen ajan tasalla sähkömagneettisten kenttien mahdollisista riskeistä. Asiaa käsittelevän tiedetoimikunta SCENIHRin hiljattain esittämä tätä asiaa koskeva kanta hyväksyttiin vasta tämän vuoden tammikuussa.

Haluaisin tässä kohtaa lisätä, että komissio seuraa jäsenvaltioissa tapahtuvaa kehitystä ja Ranskassa viimeisimpiä matkapuhelinyhtiöitä vastaan annettuja oikeuden päätöksiä hyvin tarkkaavaisesti, ja se seuraa hyvin tiiviisti tukiasemia koskevien altistumisrajoitusten laskemista Brysselin pääkaupunkiseudulla.

Voin vakuuttaa parlamentille, että komissio aikoo käsitellä hyvin huolellisesti päätöslauselmassa esitettyjä vaatimuksia.

Haluaisin nyt tarkastella nopeasti muutamaa seikkaa.

Ensinnäkin on jo olemassa Euroopan unionin laajuiset puitteet, joilla määritetään altistumisrajat ja tuotantonormit sekä tunnettuja vaikutuksia koskeva määritetty suojataso.

Toiseksi totean, että tähän mennessä tehdyt riippumattomat tieteelliset tutkimukset eivät anna aihetta näitä altistumisrajoja koskevan tieteellisen perustan muuttamiselle.

Komissio aikoo myös edelleen seurata tiiviisti alan tieteellistä kehitystä voidakseen päättää, onko altistumisrajoja muutettava.

Kolmantena asiana haluan todeta, että komissio on sitoutunut vauhdittamaan keskustelua sidosryhmien kanssa sähkömagneettisten kenttien mahdollisista terveysvaikutuksista. Komissio toivoo lisäksi voivansa tehdä yhteistyötä tärkeimpien toimijoiden kanssa, jotta kansalaisten huoliin voitaisiin reagoida asianmukaisesti.

Haluaisin selkeästi korostaa sitä, että pyrimme myös edistämään tutkimusta tällä alalla avoimena olevien epäselvien asioiden selventämiseksi.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Véronique Mathieu (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Meidän on tunnustettava, että tällä hetkellä on vain vähän luotettavaa ja tunnustettua tieteellistä tietoa magneettikenttien vaikutuksesta ihmisen kehoon. Ne ovat kuitenkin osa jokapäiväistä elämäämme (matkapuhelimet, langaton teknologia), ja 80 prosenttia kansalaisista katsoo, että heillä ei ole riittävästi tietoa niiden mahdollisista vaikutuksista, ja 50 prosenttia heistä toteaa olevansa huolissaan.

Tähän asti tieteellinen yhteisö on kyennyt esittämään vain jakautuneita ja joskus ristiriitaisia mielipiteitä, ja julkiset viranomaiset eivät ole oikeastaan kiinnittäneet huomiota tähän ongelmaan. Sen vuoksi annan täyden tukeni tälle mietinnölle, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan ajantasaistamaan säännöllisesti näitä kenttiä koskevat kynnysarvot ja suositetaan niitä ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti kieltämään antennien pystyttämisen herkillä alueilla (koulut, terveydenhoitolaitokset).

Tuen myös Euroopan komission ehdotusta aloittaa tieteellinen selvitys, jotta voidaan entistä paremmin arvioida sähkömagneettisille kentille altistumisen vaikutuksia. Julkisten viranomaisten, valmistajien ja kuluttajien on saatava täsmällistä tietoa voidakseen arvioida näitä riskejä, ja tarpeen mukaan on ryhdyttävä asianmukaisiin suojelutoimiin. Lisäksi on tärkeää esittää hyviin käytäntöihin perustuvia suosituksia, jotta kansalaisten terveyttä voitaisiin suojella entistä paremmin, olivatpa he sitten laitteiden käyttäjiä tai tukiasemien tai korkeajännitelinjojen läheisyydessä asuvia kansalaisia.

24. Euroopan unionin kansalaisuutta koskevat ongelmat ja näkymät (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Ursula Gacekin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisävaliokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan unionin kansalaisuutta koskevista ongelmista ja näkymistä (2008/2234(INI)) (A6-0182/2009).

Urszula Gacek, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on ilo esitellä tämä Euroopan unionin kansalaisuutta koskevia ongelmia ja näkymiä käsittelevä mietintö, joka hyväksyttiin yksimielisesti kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa (LIBE) viime kuussa.

Euroopan kansalaisuus ei korvaa oman maan kansalaisuutta. Se on lisäetu, joka antaa Euroopan unionin kansalaisille ainutlaatuiset oikeudet, erityisesti oikeuden vapaaseen liikkuvuuteen, oikeuden konsulaattiviranomaisten suojeluun sekä oikeuden esittää vetoomuksia parlamentille ja Euroopan oikeusasiamiehelle. Parlamentin mietinnössä otetaan huomioon komission unionin kansalaisuudesta antama viides kertomus, joka kattaa 1. toukokuuta 2004–30. kesäkuuta 2007 välisen ajanjakson. Tämä on ainutlaatuinen ajanjakso. Viisi vuotta sitten 1. toukokuuta 2004 kymmenen uutta jäsenvaltiota liittyi Euroopan unioniin. Varsinkin keski- ja itäeurooppalaisten valtioiden unioniin liittymisen seuraus oli unionin sisäinen tähän mennessä ennennäkemättömän laaja maahanmuutto. Euroopan unionin uudet kansalaiset ottivat vastaan heille myönnettyt oikeudet, joista mainittakoon erityisesti oikeus vapaaseen liikkuvuuteen. He hyötyivät mahdollisuudesta opiskella ulkomailla ja niissä maissa, jotka avasivat työmarkkinansa, he ottivat vastaan laillista työtä.

Maahanmuuton laajuus asettaa kuitenkin monia haasteita vastaanottaville valtioille. Nämä haasteet koskevat sekä keskus- että paikallisviranomaisia. Erityisesti niissä tapauksissa, kun paikallisviranomaiset ovat vastuussa asuntojen, terveydenhoidon, ensimmäisen ja toisen asteen koulutuksen kaltaisten palvelujen tarjoamisesta, ne joutuvat usein kohtaamaan uusien maahanmuuttajien päivittäisiä ongelmia.

Integroinnin edistämiseksi on tehty paljon, ja samoin uusia tulokkaita on autettu hyötymään samoista oikeuksista kuin vastaanottavien maiden kansalaiset. Tästä huolimatta on näkyvissä esimerkkejä syrjinnästä. Joskus nämä johtuvat oikeudellista porsaanreistä ja joskus tietämättömyydestä siitä, miten lakia olisi sovellettava.

LIBE-valiokunta omaksui hyvin rakentavan ja käytännöllisen lähestymistavan tässä työssä. Saimme aikaan yli puoluerajojen ulottuvan yksimielisyyden siitä, että ensisijainen tavoitteemme on korostaa ongelma-alueita ja ryhtyä toimiin niiden ratkaisemiseksi tarjoamalla jäsenvaltioiden keskus- ja paikallishallinnolle tarvittavia resursseja ja tukea. Tärkein huolenaiheemme oli se, että yksittäisille kansalaisille ei pitäisi asettaa minkäänlaisia esteitä oikeuksiensa käyttämiselle.

Toista mainitsemaani oikeutta, joka liittyy konsuliviranomaisten antamaan suojeluun, sovelletaan valitettavasti edelleen huonosti. Saimme selkeästi huomata tämän, kun omat kollegamme ajautuivat dramaattiseen tilanteeseen Mumbaissa sattuneiden terroristihyökkäysten aikana. Jos Euroopan parlamentin jäsenille oli ongelmia käyttää oikeuttaan konsuliviranomaisten suojeluun sellaisessa äärimmäisessä tilanteessa, minkälaisia mahdollisuuksia keskivertokansalaisella on arkipäiväisemmissä oloissa?

Kautta mietinnön korostettu keskeinen asia oli kansalaisten tietoisuuden lisääminen oikeuksistaan, ja paremman tietoisuuden lisäämiseksi on ehdotettu lukuisia toimia. Jos vain 31 prosenttia kansalaisista katsoo saaneensa hyvin tietoa oikeuksistaan, meillä on vielä paljon työtä.

Luotan siihen, että komissio ottaa huomioon parlamentin suositukset ja raportoi kuudennessa kertomuksessa konkreettisista edistysaskeleista. Haluaisin päätteksi kiittää varjoesittelijöitani, poliittisten ryhmien henkilöstöä ja LIBE-valiokunnan sihteeristöä heidän tekemästään kovasta työstä. Erityiset kiitoksen sanat osoitan kaikille niille, jotka osallistuivat mietintöä koskevaan julkiseen kuulemiseen, erityisesti kansalaisjärjestöjen edustajille. On soveliaista, että kansalaisuutta koskevassa mietinnössä kansalaisten ääni otettiin kansalaisjärjestöjen kautta huomioon lopullisen mietinnön laadinnan yhteydessä.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Gacek, vaikuttaa siltä, että olemme nyt melko yksin täällä istuntosalissa. Haluan komission puolesta kiittää teitä tästä hyvin tärkeästä ja vaikuttavasta mietinnöstä ja esittää onnittelumme.

Tämä asia on hyvin tärkeä. Euroopan unionin kansalaisuus. Monet ajattelevat, että Euroopan unionin kansalaisuus on tyhjä sanonta, joka ei tarkoita mitään, mutta mietinnössänne tehdään varsin selväksi, että asia ei ole näin. Euroopan unionin kansalaisuudesta on tehty todellisuutta perustamissopimuksessa selkeästi määriteltyjen oikeuksien kautta. Näitä oikeuksia ovat vapaa liikkuvuus ja oleskeluoikeus, oikeus äänestää ja asettua ehdolle paikallisvaaleissa ja Euroopan parlamentin vaaleissa, oikeus konsuliviranomaisten suojeluun, oikeus esittää vetoomuksia Euroopan parlamentille, oikeus valittaa Euroopan oikeusasiamiehelle ja oikeus kirjoittaa Euroopan unionin toimielimille.

Komissio katsoo, että nyt on korkea aika luoda Euroopan unionin kansalaisuutta koskeva erityinen poliittinen ohjelma. Tästä syystä komissio aikoo toteuttaa kokonaisvaltaisen konsultointiprosessin, jotta onnistuttaisiin kokoamaan Euroopan unionin kansalaisuuteen liittyviä erityistietoja. Tämä voi johtaa uusiin ehdotuksiin, jotka muodostaisivat sitten perustan komission kuudennelle Euroopan unionin kansalaisuutta koskevalle kertomukselle, joka on tarkoitus esittää vuonna 2010.

Tämän ohella komissio aikoo kuitenkin tehdä joka päivä töitä sen varmistamiseksi, että kansalaiset voivat todellakin käyttää kansalaisoikeuksiaan niin, että tämä on mahdollista joka päivä. Jäsen Gacek, lukuisilla aloilla, joilla te kehotatte komissiota ryhtymään toimiin, komissio on jo aloittanut toimia varmistukseen, että näitä oikeuksia vahvistetaan ja laajennetaan. Haluaisin esittää esimerkin konsuliviranomaisten antamaa suojelua koskevasta komission toimintasuunnitelmasta, ja haluan lisätä, että olen täysin samaa mieltä kanssanne siitä, että tämä on ala, jolla on tehtävä jotakin. Loppujen lopuksi vain muutama viikko sitten kävimme hyvin valaisevaa keskustelua tästä aiheesta parlamentin istunnossa, ja keskustelu osoitti, miten suuri tavoitteiden ja todellisuuden välinen juopa tässä konsuliviranomaisten antaman suojelun oikeutta koskevassa asiassa on.

Komissio on huolehtinut siitä, että kansalaiset saavat tietoa oikeuksistaan tiedotuskampanjoiden kautta, ja se pyrkii takaamaan, että näitä oikeuksia voidaan todella käyttää, erityisesti hyväksymällä vapaasta liikkuvuudesta annetun direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa laaditun mietinnön.

Tulevat Euroopan parlamentin vaalit ovat yksi toimielinten välisen tiedotuksen tärkeimmistä asioista. Komissio tukee ja täydentää parlamentin kampanjaa kehittää tiedotustoimia, joilla voidaan lisätä kansalaisten tietoisuutta näistä vaaleista ja vedota kansalaisiin, jotta he käyttäisivät äänioikeuttaan.

Pidän myönteisenä sitä, että teemme näin, ja haluaisin myös korostaa, että komissio ei ole ainoa, joka pyrkii tekemään Euroopan unionin kansalaisuudesta todellisuutta jokapäiväisessä elämässä. Myös muut tahot, Euroopan parlamentti, kaikki 27 jäsenvaltiota, alueelliset viranomaiset, kansalliset parlamentit, paikalliset viranomaiset ja jokainen kunnanhallitus Euroopan unionissa, toimivat hyvin tärkeässä asemassa Euroopan unionin kansalaisuuden tehokkaan kehittämisen puolesta.

Olen iloinen siitä, että jäsen Gacekin mietintö, joka julkaistiin hyvissä ajoin ennen vuoden 2009 Euroopan parlamenttivaaleja, koskee niin monia tärkeitä toimijoita, joiden kaikkien olisi otettava haltuunsa Euroopan unionin kansalaisuus tehdäkseen Euroopasta todellisen sen miljoonille kansalaisille. Uskon, että me kaikki näemme sen jaettuna velvollisuutenamme varmistaa, että Euroopan unionin kansalaisuutta ei pidetä pelkästään symbolina vaan erityisoikeutena, jolle voidaan ja pitää antaa sisältöä jokapäiväisessä elämässä.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Slavi Binev (NI), kirjallinen. – (BG) Avoimuus ja demokraattiset suhteet kansalaisten ja instituutioiden välillä ovat Euroopassa perusperiaatteita ja Euroopan kansalaisten perusoikeuksia. Juuri nämä ovat niitä periaatteita, joihin parlamenttivaalien on perustuttava. Bulgariassa tapahtuvaan äänien ostamiseen liittyvä ongelma kuitenkin osoittaa täysin päinvastaista.

Sen jälkeen, kun edelliset paikallisvaalit saatettiin toistuvasti huonoon valoon äänien häpeämättömällä ostamisella, minkä takana olivat Bulgarian GERB-puolue (Bulgarian kansalaiset Euroopan kehityksen puolesta), DPS-puolue (vapauksien ja oikeuksien liike) ja BSP-puolue (Bulgarian sosialistipuolue), tavallisille kansalaisille jäi se tunne, että heillä ei ollut oikeutta valita ehdokkaita. Tämän tuloksena he ovat entistä vähemmän halukkaita äänestämään uudelleen.

Nykyisestä rikoslaista ja lukuisista ilmenneistä lain rikkomisista huolimatta yksikään komission kertomuksessa mainituista henkilöistä ei ole vieläkään vakuuttunut näistä rikoksista, koska asiasta vastaavat valvontaviranomaiset ovat selvästi haluttomia tekemään lopun äänien ostamisesta. Bulgariassa oikeuslaitos osoittaa edelleen päättäväisyyden puutetta, ja yleisesti tunnetut rikoksenteijät valmistelevat jälleen vaalia edeltäviä kampanjoita samalla, kun äänensä myyneet etsivät nyt uusia ostajia, jotka tarjoavat parhaan hinnan.

Haluan korostaa, että niin kauan kuin näitä lain rikkomisia sallitaan Bulgariassa ja valtio jatkaa toimettomuuttaan tässä asiassa, rehellisiltä äänestäjiltä riistetään tosiasiaa heidän perusihmisoikeutensa, heidän oikeutensa valita. Tällaista Euroopan unionin kansalaiset eivät voi hyväksyä. Vaadin, että parlamentti ei istu kädet ristissä tekemättä mitään.

Magda Kósáné Kovács (PSE), kirjallinen. – (HU) Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa vahvistetaan, että jokainen unionin kansalainen on samanarvoinen. Valitettavasti tämä periaate ei kuitenkaan aina todellisuudessa täyty. Syy eroavaisuuksiin on äärimmäisen köyhyyden leviäminen, sosiaalinen syrjäytyminen tai tarkoituksellinen syrjäytyminen, monista heikkouksista kärsivät alueet, jotka on jätetty tietoyhteiskunnan ulkopuolelle ja joiden kansalaisilta ei voi edes odottaa sitä, että heillä olisi yhtenäinen tietoisuus Euroopasta.

Suhtaudun myönteisesti siihen, että mietinnössä mainitaan erityisesti romanit. Tämä 10–12 miljoonan kansalaisen vähemmistö elää eristettynä ja kokee koulutukseen liittyvän epäedullisen tilanteensa ja toivottoman työllisyystilanteensa kansalaisuutensa arvon alentamisena.

On olemassa merkkejä siitä, että tällä yhteiskunnan romahduksella on myös vaikutuksia Euroopan parlamenttivaaleihin. Kaikkein epäedullisimmassa asemassa olevien halu äänestää on vähentynyt, koska heillä ei ole tietoa, ja yhteiskunnan laitamilla on entistä vähemmän tietoa sen asian merkityksestä, että kaikista Euroopan unionin toimielimistä he voivat suoraan vaikuttaa vain Euroopan parlamentin kokoonpanoon. On valitettavaa, että tämä välinpitämättömyys on erityisen suurta Keski- ja Itä-Euroopan maissa ja että sen syitä joudutaan taas etsimään puutteellisesta tiedottamisesta. Toinen vaikuttava tekijä on kuitenkin se, että tavoitteiden saavuttamisen tahti on suuren laajentumisaallon jälkeen hidastunut ja aiheuttanut pettymyksiä.

Toivomme, että kansalaisten, työntekijöiden ja palveluntarjoajien vapaa liikkuvuus rikkoo rajoja myös ihmisten mielissä ja ajattelutavassa. Jos siitä tulee luonnollista, että liikkuminen entistä suuremman kodin rajojen sisällä on kasvaneen vapauden tulos, silloin monikerroksinen ja monivärinen Euroopan unioni voi sulkea sisälleen entistä suurempilukuisemman määrän erilaisia ja samalla yhtenäisiä ja suvaitsevaisia Euroopan kansalaisia.

25. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

26. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.20.)